

40 *Handwritten*
ΝΙΚ. Σ. ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΙ Δ. Φ.

ΤΕΩΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ,

(ΜΕΤΑ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΥ)

ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ
ΤΗΣ ΣΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΞΑΤΑΞΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΝ Κ.Λ.Π.

*« Σοφοκλῆς ἐν τοῖς πάθεσι διήνεγκε,
τὸ τῶν προσώπων ἀξίωμα τῆρῶν. »*

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλιοσήμου καὶ φόρου δρ. 34.35
Βιβλιόσημον καὶ Φόρος Ἀναγκ. Δανείου ἀξίας δρχ. 11.70
Ἄριθμὸς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως 37434
Ἄριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας 54630 13 Σ/βρίου 1930

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΑΙ: Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",

50 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 50

1930

ΝΙΚ. Σ. ΜΠΑΕΒΑΝΑΚΙ Δ. Φ.
ΤΟΥΣ ΤΥΜΝΑΖΙΑΡΧΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΝ (ΜΕΤΑ ΛΕΙΠΟΛΙΟΥ)

ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ
ΤΗΣ ΣΤΑΞΟΥΣ ΤΟΥ ΕΞΑΙΩΙΟΥ ΤΥΜΝΑΖΙΑΡΧΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥ ΤΩΝ ΔΙΑΣΚΑΛΕΙΩΝ Κ. Α. Π.

Ζωφολάρις ἐν τοῖς κήρυξι ἀριθμῶσι
ἐν τῶν ἀποστολικῶν ἀδελφῶν

Ἐκδόθη μετὰ τῶν βιβλιοθηκῶν καὶ φέρον ἔτος 3435
Βιβλιοθηκῶν καὶ φέρον ἔτος 1110
Ἐκδόθη ἐκδοτικῆς ἀποστολῆς 37434
Ἐκδόθη ἀριθμῶσι κληρονομίας 51830 18 ἔτος 1930

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΑΙ: Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ
BIBLIOPOLYTHEION THE "STAXOY"
50 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΞΟΥ - 50
1930

ΝΙΚ. Σ. ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΙ Δ. Φ.

ΤΕΩΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Αρ. εισ. 45062

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ,

(ΜΕΤΑ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΥ)

ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

ΤΗΣ 5 ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΞΑΤΑΞΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΝ Κ.Α.Π.

« Σοφοκλῆς ἐν τοῖς πάθει διήνεγκε,
τὸ τῶν προσώπων ἀξίωμα τηρῶν. »

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ: Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",

50 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 50

1930

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν σφραγίδα τοῦ βιβλιοπω-
λείου τῆς «Ἐστίας».

ΙΩΑΝΝΗ, Δ. ΚΟΛΛΑΡΩ,

ΤΩ ΚΕΡΑΩΩ ΜΕΝ ΕΡΜΗ ΧΡΗΣΤΩΣ ΛΑΤΡΕΥΟΝΤΙ

ΤΩ ΔΕ ΛΟΓΙΩ ΓΕΝΝΑΙΩΣ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥΝΤΙ

ΒΕΒΑΙΟΥ ΦΙΛΙΑΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΝΙΚ. Σ. ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ*

ΟΙΔΙΠΟΥΣ*

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος, Ἀντιγόνη*, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν ;
Τίς τὸν πλανήτην* Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς* δέξεται δωρήμασι*,
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι 5
μειῖον* φέροντα ; καὶ τόδ' ἐξαρχοῦν ἐμοί·
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι* με χῶ* χρόνος ξυνῶν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον* τρίτον.
Ἄλλ', ὦ τέκνον, θάκησιν* εἴ τινα βλέπεις
ἢ πρὸς βεβήλοισ* ἢ πρὸς ἄλσεσιν* θεῶν, 10
στῆσόν* με κάξιδρυσον*, ὡς πυθώμεθα*,
ὅπου ποτ' ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἤκομεν*
ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἄν* δ' ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν, οἱ
πόλιν στέγουσιν*, ὡς ἀπ' ὀμμάτων*, πρόσω* 15
χῶρος δ' ὄδ' ἱρός, ὡς ἀπεικάσαι*, βρῦων*
δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ'* ἀηδόνες·
οὐ κῶλα* κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου*·
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης* ὁδόν. 20

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Κάθιζε* νύν με καὶ φύλασσε, τὸν τυφλόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Χρόνου μὲν οὐνεκ* οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

* Ἐχεις διδάξαι* δὴ μ', ὅποι* καθέσταμεν;*

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τὰς γοῦν* Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὐ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

25 Πᾶς γάρ* τις ἠῦδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

* Ἀλλ' ὅστις* ὁ τόπος, ἧ* μάθω μολοῦσά* ποι;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ναί, τέκνον, εἴπερ ἔστι γ' ἐξοικήσιμος.*

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

* Ἀλλ' ἔστι μὲν οἰκητός· οἶομαι δὲ δεῖν
οὐδέν· πέλας* γὰρ ἄνδρα τόνδε νῶν* ὀρῶ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

30 * Ἡ δεῦρο προσστείχοντα* κάξορμώμενον;*

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χῶ' τι σοι λέγειν
εὐκαιρόν* ἔστιν, ἔννεφ',* ὡς ἀνὴρ ὄδε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

* Ὡ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπὲρ τ' ἐμοῦ
αὐτῆς θ' ὀρώσης, οὐνεχ' ἡμῖν αἴσιος*
35 σκοπὸς* προσήκεις, τῶν* ἀδηλοῦμεν*, φράσαι...

ΞΕΝΟΣ

Πρὶν νυν τὰ πλείον' ἱστορεῖν,* ἐκ τῆσδ' ἔδρας*
ἔξελθ', ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ* θεῶν νομίζεται;*

ΞΕΝΟΣ

* Ἀθικτος,* οὐδ' οἰκητός· αἱ γὰρ ἔμφοβοι*
θεαί σφ' * ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι.* 40

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τίνων τὸ σεμνὸν* ὄνομ' ἄν εὐξαίμην* κλύων;*

ΞΕΝΟΣ

Τὰς πάνθ' ὀρώσας Εὐμενίδας ὃ γ' ἐνθάδ' ἄν
εἴποι λεώς* νιν* ἄλλα δ' ἄλλαχού καλά.*

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

* Ἀλλ' ἴλεώ* με τὸν ἰκέτην δεξαίατο,*
ὡς οὐχ ἔδρας* γῆς τῆσδ' ἄν ἐξέλθοιμ' ἔτι. 45

ΞΕΝΟΣ

Τί δ' ἔστι τοῦτο;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἐυμοροῦς* ξύνθημ' * ἐμῆς.

ΞΕΝΟΣ

* Ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι τοῦξανιστάναι* πόλεως
δίχ' * ἐστὶ θάρσος, πρὶν γ' ἄν ἐνδείξω,* τί δρῶ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Πρὸς νυν* θεῶν, ὧ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσῃς,*
τοῖόνδ' ἀλήτην*, ὧν σε προστρέπω* φράσαι. 50

ΞΕΝΟΣ

Σήμαινε* κοῦκ ἀτιμος* ἔκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν;*

ΞΕΝΟΣ

* Ὅσ' οἶδα κἀγώ, πάντ' ἐπιστήσει* κλύων.*
Χῶρος* μὲν ἱρὸς πᾶς ὃδ' ἔστ', ἔχει δέ νιν*
σεμνὸς* Ποσειδῶν* ἠδ' ὁ πυρφόρος* θεὸς 55
Τιτὰν Προμηθεύς.* Ὅν δ' ἐπιστείβεις* τόπον,
χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους* ὁδός*,
ἔρεισμ' * Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γυαί*

τόνδ' ἰπτότην* Κολωνόν* εὔχονται* σφίσι
 60 ἀρχηγόν εἶναι καὶ φέρουσι τοῦνομα
 τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὀνομασμένοι.*
 Τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις
 τιμῶμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ* πλέον.*

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἦ γάρ τινες ναίουσι* τούσδε τοὺς τόπους;

ΞΕΝΟΣ

65 Καὶ κάρτα,* τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπόνυμοι*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

* Ἀρχεῖ* τις αὐτῶν ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος*;

ΞΕΝΟΣ

* Ἐκ τοῦ κατ' ἄστν* βασιλέως τὰδ' ἀρχεται*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ*;

ΞΕΝΟΣ

Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν* Αἰγέως* τόκος*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

70 Ἄρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς* ἐξ ὑμῶν μόλοι*;

ΞΕΝΟΣ

* Ὡς πρὸς τί; λέξων ἢ καταρτύσων μολεῖν;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

* Ὡς ἂν προσαρκῶν* μικρὰ κερδάνη* μέγα.

ΞΕΝΟΣ

Καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἀρκεσις*;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

* Ὅσ' ἂν λέγωμεν, πάνθ' ὀρῶντα* λέξομεν.

ΞΕΝΟΣ

75 Οἶσθ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῆς*; ἐπεὶ περ εἰ
 γενναῖος,* ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος*
 αὐτοῦ μέν', οὔτερ κάφάνης, ἕως ἐγὼ

τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστῳ δημόταις
λέξω τάδ' ἐλθῶν· οἷ δε γὰρ κρινοῦσί* σοι,
εἰ χρὴ σε μίμνειν ἢ πορεύεσθαι* πάλιν. 80

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ᾠ τέκνον, ἢ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσυχῳ, πάτερ,
ἔξεστι φωνεῖν,* ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ᾠ πότνιαι* δεινῶλες,* εὔτε* νῦν ἔδρας
πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γυῖ* ἔκαμψ' ἐγώ, 85

Φοίβη* τε κάμοι μὴ γένοισθ' ἀγνώμονες*,
ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη* κακά,
ταύτην ἔλεξε παῦλαν* ἐν χρόνῳ μακροῦ,
ἐλθόντι χώραν τερμίαν,* ὅπου θεῶν
σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι* καὶ ξενόστασιν*, 90

ἐνταῦθα κάμψειν* τὸν ταλαίπωρον βίον,
κέρδη μὲν οἰκήσαντα* τοῖς δεδεγμένοις,
ἄτην* δὲ τοῖς πέμψασιν, οἷ μ' ἀπήλασαν*.
Σημεῖα δ' ἤξιεν τῶνδέ μοι παρηγγύα*,
ἢ σεισμὸν ἢ βροντὴν τιν' ἢ Διὸς σέλας.* 95

Ἔγνωκα μὲν νῦν, ὡς με τήνδε τὴν ὁδὸν*
οὐκ ἔσθ, ὅπως οὐ πιστὸν* ἔξ ὑμῶν πτερόν*
ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος· οὐ γὰρ ἂν ποτε
πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ'* ὁδοιπορῶν,
νήφων* αἰόνοις,* κἀπὶ σεμνὸν ἐζόμην* 100

βάθρον τόδ' ἀσκέπαρον.* Ἀλλά μοι, θεαί,
βίου κατ' ὀμφᾶς* τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφὴν* τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως* ἔχειν,* αἰεὶ
μόχθοις λατρεύων* τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν. 105

- Ἴτ*, ᾧ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου*,
 ἴτ, ᾧ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
 πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη* πόλις,
 οἰκτίρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
 110 εἶδωλον* οὐ γὰρ δὴ τόδ' ἀρχαῖον δέμας*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Σίγα· πορεύονται γὰρ οἶδε δὴ τινες
 χρόνῳ παλαιοί*, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

- Σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ τίθει*
 κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθῃ
 115 τίνας λόγους ἐροῦσιν· ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν
 ἔνεστιν ἠυλάβεια* τῶν ποιουμένων.
 (Πάροδος*)

ΧΟΡΟΣ

(Στροφῆ* α'.)

- Ἵρα· τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει*;
 ποῦ κυρεῖ* ἐκτόπιος* συθεῖς*
 ὁ πάντων, ὁ πάντων ἀκορέστατος*;
 120 προσδέρκου*, λεῦσσε* νιν*,
 προσπεύθου* πανταχῆ.
 Πλανάτας,*
 πλανάτας τις ὁ πρέσβυς*, οὐδ'
 ἔγχωρος* προσέβα* γὰρ οὐκ
 125 ἂν ποτ' ἀστιβές* ἄλσος ἐς
 τῶνδ'* ἀμαιομακετῶν* κορᾶν,
 ἄς τρέμομεν λέγειν*
 καὶ παραμειβόμεσθ'* ἀδέρκτως*,
 ἀφώνως,* ἀλόγως,* τὸ τᾶς
 130 εὐφήμου* στόμα φροντίδος*
 ἰέντες,* τὰ δὲ νῦν τιν' ἦκειν
 λόγος οὐδὲν ἄζονθ'*.

ὄν ἐγὼ λεύσσω* περὶ πᾶν οὐπω

δύναμαι τέμενος*

γνῶναι, ποῦ μοί ποτε* γαίει.

135

(σύστημα)

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἄδ' ἐκεῖνος ἐγὼ φωνῆ* γὰρ ὄρω,

τὸ φατιζόμενον*.

ΧΟΡΟΣ

Ἰώ, ἰώ!*

δεινὸς μὲν ὄρᾱν, δεινὸς δὲ κλύειν*!

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον*.

140

ΧΟΡΟΣ

Ζεῦ ἀλεξήτορ,* τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;*

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι

πρώτης,* ὦ τῆσδ' ἔφοροι* χώρας.

Δηλῶ δ', οὐ γὰρ ἄν ὦδ'* ἀλλοτριόις

ὄμμασιν εἴροπον*

145

κάπὶ σμικροῖς* μέγας ὄρμον*.

(ἀντιστροφή* α')

ΧΟΡΟΣ

Αἰαῖ* ἀλαῶν* ὀμμάτων·

ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος*;

δυσαίων,* μακραίων* θ', ὅσ' ἀπεικάσαι*.

Ἄλλ' οὐ μάν, ἔν* γ' ἐμοί,

150

προσθήσεις τάςδ' ἀράς*·

περῶς* γάρ,

περῶς· ἀλλ' ἵνα τῶδ' ἐν ἄ-

φθέγκτῳ* μὴ προπέσης νάπει*

ποιάεντι,* κάθυδρος* οὐ

155

κρατῆρ μελιχίων* ποτῶν

- ῥεύματι συντρέχει*—
 τῶν, ξένε, πάμμορ*, εὖ φύλαξαι—
 μετάσταθ*, ἀπόβαθι*. Πολ-
 160 λὰ κέλευθος* ἐρατύει*.
 Κλύεις,* ὦ πολύμοχθ* ἀλᾶτα;
 λόγον εἴ τιν' ἔχεις
 πρὸς ἐμὰν λέσχαν*, ἀβάτων* ἀποβάς,
 ἴνα* πᾶσι νόμος*,
 165 φώνει· πρόσθεν* δ' ἀπερύκου*.
 (σύστημα)
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 Θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος* ἔλθῃ;
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ
 ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρῆ μελετᾶν*
 εἴκοντας,* ἃ δεῖ, κάκούνοντας*.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 Πρόσθιγέ* νυν* μου.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ
 Ψαύω* καὶ δῆ*.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 170 ὦ ξεῖνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ*
 σοὶ πιστεύσας*, μεταναστάς*.
 (Στροφή β'.)
 ΧΟΡΟΣ
 Οὔτοι μὴ ποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων*, ὦ γέρον,
 ἄκοντά τις ἄξει.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 173 Ἔτ' οὖν*;
 ΧΟΡΟΣ
 Ἔτι* βαῖνε πόρσω*.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 Ἔτι;
 ΧΟΡΟΣ
 Προβίβαζε*, κούρα,

- πόρσω· σὺ γὰρ αἴεις*· 175
- ANTIGONH
υυ—' υυ—υυ—
OIAIPOYΣ
υ—' — —
ANTIGONH
υ—' υυ—υ—
ἔπεο* μάν, * ἔπε' ὧδ' ἀμαν-
ρῶ* κῶλω, * πάτερ, ᾗ*, σ' ἄγω. 180
- OIAIPOYΣ
— — —' υυ— —
ΧΟΡΟΣ
Τόλμα ξείνος ἐπὶ ξένης,
ᾧ τλάμων*, ὅ τι καὶ πόλει
τέτροφεν* ἄφιλον* ἀποστυγεῖν*
καὶ τὸ φίλον* σέβεσθαι. 185
- (σύστημα)
OIAIPOYΣ
* Ἄγε νυν σύ με, παῖ,
ἴν'* ἄν εὐσεβείας ἐπιβαίνοντες*
τὸ μὲν εἴπομεν*, τὸ δ' ἀκούσαμεν,
καὶ μὴ χρεῖα* πολεμῶμεν.
(ἀντιστροφὴ β'.)
- ΧΟΡΟΣ
Αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρον* βήμα-
τος ἔξω πόδα κλίνης· 190
- OIAIPOYΣ
Oύτως;
ΧΟΡΟΣ
* Ἄλις*, ὡς ἀκούεις.
OIAIPOYΣ
* Ἡ στῶ*;
ΧΟΡΟΣ
Λέχριός* γ' ἐπ' ἄκρου

λαός* βραχὺς ὀκλάσας*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Πάτερ, ἐμὸν τόδ'· ἐν ἡσυχίᾳ*

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

195 Ἴώ* μοί μοι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

βάσει* βάσιν ἄρμοσαι*,
γεραὸν ἐς χεῖρα σῶμα σὸν
προκλίνας* φιλίαν* ἐμάν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

᾽Ωμοι δύσφρονος* ἄτας*.

ΧΟΡΟΣ

200 ᾽Ω τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾶς*,
αὔδασον*, τίς ἔφυς* βροτῶν;
τίς ὁ πολύπονος* ἄγει; τίν' ἄν
σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν*;
(παρόδου μέρος β'.)

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

᾽Ω ξένοι,

205 ἀπόπτολις*· ἀλλὰ μή...

ΧΟΡΟΣ

Τί τόδ' ἀπεννέπεις*, γέρον;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Μὴ μή, μή μ' ἀνέρη* τίς εἶμι,
μηδ' ἐξετάσης πέρα ματεύων*.

ΧΟΡΟΣ

Τί τόδ';

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Αἰνά* φύσις.

ΧΟΡΟΣ

Αὔδα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

210 Τέκνον, ᾧ μοι, τί γεγώνω*;

ΧΟΡΟΣ

Τίνος εἶ σπέρματος, ὦ
ξένη, φώνει, πατρούθεν*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

᾽Ωμοι ἐγώ, τί πάθω,* τέκνον ἐμόν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Λέγ', ἐπίπερ ἐπ' ἔσχατα* βαίνεις*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἄλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν*.

215

ΧΟΡΟΣ

Μακρὰ* μέλλετον*, ἀλλὰ τάχυνε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Λαΐου ἴστε τίν' ;

ΧΟΡΟΣ

᾽Ωώ, ἰού*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τό τε Λαβδακιδᾶν* γένος;

ΧΟΡΟΣ

᾽Ω Ζεῦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

* Ἀθλιον Οἰδιπόδαν;

ΧΟΡΟΣ

Σὺ γὰρ* ὄδ' εἶ;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Δέος ἴσχετε* μηδέν, ὅσ' αὐδῶ.

220

ΧΟΡΟΣ

Ἰώ, ὦ ὦ! δύσμορος, ὦ ὦ!

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα* κύρσει*;

ΧΟΡΟΣ

* Ἐξω, πόρσω* βαίνετε* χώρας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

* Ἀ δ' ὑπέσχεο, ποῖ καταθήσεις*;

ΧΟΡΟΣ

- 225 Οὐδενὶ μοιριδία* τίσις* ἔρχεται,
 ἄν* προπάθη τὸ τίνειν*· ἀπάτα* δ' ἀπά-
 ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
 να* πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν* ἔ-
 χειν. Σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων* πάλιν ἔκτοπος*,
 230 αὐθις ἄφορμος*, ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε*,
 μή τι πέρα χρέος
 ἐμᾶ πόλει προσάψης*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

- ᾠ ξένοι
 αἰδόφρονες*, ἀλλ' ἐπεὶ
 235 γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν
 οὐκ ἀνέτλατ' ἔργων
 ἀκόντων* αἰόντες* αὐδάν*,
 ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν*, ἰκετεύομεν,
 ᾧ ξένοι, οἰκτίραθ', ἅ
 240 πατρὸς ὑπὲρ τοῦμοῦ μόνου ἄντομαι*,
 ἄντομαι οὐκ ἄλαοῖς* προσορωμένα*
 ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὡς τις ἀφ' αἵματος
 ὑμετέρου προφανεῖσα*, τὸν ἄθλιον
 αἰδοῦς* κῦρσαι*· ἐν ὕμμι* γὰρ ὡς θεῶ
 245 κείμεθα τλάμονες*· ἀλλ' ἴτε, νεύσατε*
 τὰν ἀδόκητον* χάριν.
 Πρὸς ὅ,τι σοι φίλον ἐκ σέθεν* ἄντομαι
 ἢ τέκνον ἢ λέχος* ἢ χρέος* ἢ θεός.
 Οὐ γὰρ ἴδοις ἄν ἀθρῶν* βροτόν*, ὅστις ἄν,
 250 εἰ θεὸς ἄγοι*,
 ἐκφυγεῖν δύναιτο.
 (ἐπεισόδιον* α'.)

ΧΟΡΟΣ

Ἄλλ' ἴσθι,* τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου

οἰκτίρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν
 τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες* οὐ σθένοιμεν* ἄν
 φωνεῖν* πέρα τῶν πρὸς σέ νῦν εἰρημένων. 255

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τί δῆτα* δόξης ἢ τί κληδόνος* καλῆς
 μήτην* δεοῖσ' ἀγαθῶν, ἀγαθῶν
 εἰ ἄρα σῆμασ' ἀφασὶ θεοσεβεστάτας
 εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
 σφῆξιν οἴας* τε καὶ μόνας ἀρκεῖν* ἔχειν; 260

κάμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν; οἵτινες βάρθρων
 ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες* εἶτ' ἐλαύνετε,*
 ὄνομα μόνον δείσαντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε
 σῶμ', οὐδὲ τὰργα τὰμ', ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου
 πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,* 265

εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεῖη* λέγειν,
 ὧν οὐνεκ' ἐκφοβεῖ* με' τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
 ἔξοιδα. Καίτοι, πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν,
 ὅστις παθῶν μὲν ἀντέδρων*, ὥστ' εἰ φρονῶν*
 ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ᾧδ' ἐγιγνόμην* κακός; 270

νῦν δ' οὐδὲν εἰδῶς ἰκόμην, ἴν' ἰκόμην,
 ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον*, εἰδότων* ἀπωλλύμην.
 Ἄνθ' ὧν ἰκνοῦμαι* πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
 ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ᾧδε σώσατε,
 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες, εἶτα τοὺς θεοὺς 275

μοίρας* ποιεῖσθε* μηδαμοῦ· ἠγεῖσθε δὲ
 βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
 βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς* φυγῆν* δέ του
 μήπω γενέσθαι φωτὸς* ἀνοσίου. Τάδ' οὔν
 ξυνεῖς* σὺ μὴ κάλυπτε* τὰς εὐδαίμονας* 280

ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίους ὑληρετῶν,
 ἀλλ', ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἰκέτην ἐχέγγυον*,

ῥούου* με κάκφύλασσε· μηδέ μου κάρα*
 τὸ δυσπρόσοπτον* εἰσορῶν ἀτιμάσης*·
 285 ἦκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβῆς τε καὶ φέρων
 ὄνησιν* ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος*
 παρῆ* τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμών,
 τότε εἰσακούωνδ'· ἐδοράνων* ἄπει.* τὰ δὲ
 μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου' ἄουε*,

ΧΟΡΟΣ

290 Ταρβεῖν* μὲν, ὃ γεραιέ, τάνθυμήματα*
 πολλή 'στ' ἀνάγκη τάπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
 οὐκ ὠνόμασται* βραχέσι*· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
 ἄνακτας ἀρκεῖ ταυτά μοι διειδέναί*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων* τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;

ΧΟΡΟΣ

295 Πατρῶον ἄστου γῆς ἔχει· σκοπὸς* δέ νιν*,
 ὅς κάμει δεῦρ' ἔπεμψεν, οἴχεται* στελῶν*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἢ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν*
 ἦ φροντίδ' ἔξιν αὐτόν, ὥστ' ἐλθεῖν πέλας*;

ΧΟΡΟΣ

Καὶ κάρθ'*, ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθηται* τὸ σόν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

300 Τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνω τοῦτο τοῦπος* ἀγγελῶν;

ΧΟΡΟΣ

Μακρὰ κέλευθος*, πολλὰ δ' ἐμπόρων* ἔπη
 φιλεῖ* πλανᾶσθαι, τῶν ἐκεῖνος αἰών*,
 θάρσει, παρέσται· πολὺ γάρ, ὃ γέρον, τὸ σόν
 ὄνομα διήκει* πάντας, ὥστε, κεῖ βραδὺς*
 305 σπεύδει, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἄλλ' εὐτυχῆς* ἵκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλει

ἐμοί τε· τίς γὰρ ἔσθ', ὃς οὐχ αὐτῷ φίλος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν* ἔλθω, πάτερ;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Γυναῖχ' ὄρω

στείχουσαν* ἡμῶν ἄσπον, Αἰτναίας* ἐπὶ 310

πώλου* βεβῶσαν*. κρατὶ* δ' ἠλιοστερῆς*

κυνῆ* πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει*.

Τί φῶ;

ἄρ' ἔστιν; ἄρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη* πλανᾶ*;

καὶ φημι* κάπφομη* κοῦκ ἔχω, τί φῶ. 315

Τάλαινα.

Οὐκ ἔστιν ἄλλη· φαιδρὰ* γοῦν* ἀπ' ὀμμάτων

σαίνει* με προσστείχουσα*, σημαίνει δ' ὅτι

μόνης τόδ' ἔστι δῆλον Ἰσμήνης* κάρα*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Πῶς εἶπας, ὦ παῖ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Παῖδα* σὴν, ἐμὴν δ' ὄραν

ὄμαιμον*. αὐδῆ* δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν. 321

ΙΣΜΗΝΗ

ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης* ἐμοί

ἠδιστα προσφωνήμαθ'*, ὡς ὑμᾶς μόλις

εὐροῦσα λύπη* δεύτερον μόλις βλέπω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

*ὦ τέκνον, ἦκεις;

ΙΣΜΗΝΗ

*ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὄραν. 325

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τέκνον, πέφηνας*;

ΙΣΜΗΝΗ

Οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Πρόσψασσον*, ὦ παῖ.

ΙΣΜΗΝΗ

Θιγγάνω* δυοῖν ὁμοῦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ᾠ σπέρμ* δμαμον*.

ΙΣΜΗΝΗ

ᾠ τρισάθλια* τροφαί*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἡ τῆςδε κάμου ;

ΙΣΜΗΝΗ

Δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τέκνον, τί δ' ἦλθες ;

ΙΣΜΗΝΗ

330 Σῆ, πάτερ*, προμηθία*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Πότερα πόθοισι* ;

ΙΣΜΗΝΗ

Καὶ λόγων γ' αὐτάγγελος*,

ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῶ μόνω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Οἱ δ' αὐθόμαιμοι* ποῦ νεανίαί πονεῖν ;

ΙΣΜΗΝΗ

Εἴς', οὔπερ εἰσί* δεινὰ τάν* κείνοισ τὰ νῦν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

335 ᾠ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτω νόμοισ*

φύσιν κατεικασθέντε* καὶ βίου τροφάς*.

ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας

θακοῦσιν* ἰστουργοῦντες*, αἱ δὲ σύννομοι*

τᾶξω* βίου τροφεῖα* πορσύνουσ' ἀεί.
 Σφῶν* δ' ὧ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε, 340
 κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν, ὥστε παρθένοι·
 σφῶ* δ' ἀντ' ἐκείνων τὰμὰ δυστήνου κακὰ
 ὑπερπονεῖτον*. Ἡ μὲν, ἐξ ὄτου νέας
 τροφῆς* ἔληξεν* καὶ κατίσχυσεν δέμας*,
 ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη 345
 γερονταγωγεῖ*, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ὕλην* ἄσιτος* νηλίπους* τ' ἀλωμένη*,
 πολλοῖσι δ' ὄμβροισ ἡλίου τε καύμασιν
 μοχθοῦσα τλήμων* δεύτερ' ἠγεῖται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, εἰ πατήρ τροφήν ἔχει. 350
 Σὺ δ', ὧ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου* πατρὶ
 μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Καδμείων* λάθρα,
 ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη* σώματος, φύλαξ δέ μου
 πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
 νῦν δ' αὖ τίν' ἦκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ 355
 φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν* οἴκοθεν στόλος*;
 ἦκεις γὰρ οὐ κενή* γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
 ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ'* ἐμοὶ φέρουσά τι.

ΙΣΜΗΝΗ

Ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ', ἀπαθον, πάτερ,
 ζητοῦσα τὴν σὴν, ποῦ κατοικοῖης, τροφήν*, 360
 παρεῖσ'* εἰσώσω· δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι
 πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὐτίς πάλιν.
 Ἄ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροισιν παῖδοισιν* κακὰ
 νῦν ἔστι, ταῦτα σημανοῦσ'* ἐλήλυθα.
 Πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ὄρος* Κρέοντι* τε 365
 θρόνους εἶσθαι*, μηδὲ χραίνεσθαι* πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι* τὴν πάλαι γένους φθοράν*,
 οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον·

- νῦν δ' ἐκ θεῶν του κάξ ἀταρτηροῦ* φρενὸς
 370 εἰσηλθε τοῖν τρισαθλίωιν ἔρις κακῆ,
 ἀρχῆς λαβέσθαι* καὶ κράτους τυραννικοῦ.
 Χῶ* μὲν νεάζων* καὶ χρόνω μειών* γεγῶς*
 τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνεΐκη θρόνων
 ἀποστερίσκει* κάξελήλακεν* πάτρας.
 375 Ὅ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύνω* λόγος,
 τὸ κοῖλον* Ἄργος βὰς* φυγὰς προσλαμβάνει
 κῆδός* τε καινὸν* καὶ ξυνασπιστὰς* φίλους,
 ὡς αὐτίκ* Ἄργος ἦ τὸ Καδμείων πέδον*
 τιμῇ καθέξον* ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν*.
 380 Ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς* ἐστίν, ὦ πάτερ, λόγων,
 ἀλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
 πόνους κατοικτιοῦσιν*, οὐκ ἔχω μαθεῖν*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἦδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ', ὡς ἐμοῦ θεοὺς
 ὄραν* τιν' ἔξειν*, ὥστε σωθῆναι ποτε;

ΙΣΜΗΝΗ

- 385 Ἐγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;

ΙΣΜΗΝΗ

Σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν* ἀνθρώποις ποτὲ
 θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας* χάριν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τίς δ' ἂν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν* ἂν;

ΙΣΜΗΝΗ

- 390 Ἐν σοὶ τάκείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ὅτ' οὐκέτ' εἰμί, τηνικαῦτ'* ἄρ' εἴμ' ἀνήρ*;

ΙΣΜΗΝΗ

Νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι*, πρόσθε δ' ὄλλυσαν*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον*, ὅς νέος πέση*.

ΙΣΜΗΝΗ

Καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
ἦξοντα βαιού* κοῦχλι μυρίου* χρόνου. 395

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

*Ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἐρμήνευέ μοι.

ΙΣΜΗΝΗ

Ὡς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ ἐμβαίνῃς ὄρων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἡ δ' ὠφέλησις τίς, θύρασι* κειμένου;

ΙΣΜΗΝΗ

Κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν* ὁ σὸς βαρύς. 400

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ* μάθοι.

ΙΣΜΗΝΗ

Τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσαι* πέλας
χώρας θέλουσι, μηδ' ἴν* ἂν σαυτοῦ κρατοῖς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἡ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει*;

ΙΣΜΗΝΗ

Ἄλλ' οὐκ εἶ τοῦμφυλον αἰμά σ', ὦ πάτερ. 405

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτε.

ΙΣΜΗΝΗ

*Ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ποίας φανείσης*, ὦ τέκνον, ξυναλλαγῆς*;

ΙΣΜΗΝΗ

Τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

410 Ὁ Α δ' ἐννέπεις*, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;

ΙΣΜΗΝΗ

Ἄνδρῶν θεωρῶν* Δελφικῆς* ἀφ' ἐστίας*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ;

ΙΣΜΗΝΗ

Ὡς φασιν οἱ μολόντες* ἐς Θήβης πέδον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;

ΙΣΜΗΝΗ

415 Ἄμφω γ' ὁμοίως κάξεπίστασθον* καλῶς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Κῆθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος*
τοῦμοῦ πόθου* προύθεντο τὴν τυραννίδα*;

ΙΣΜΗΝΗ

Ἄλγῳ* κλύουσα ταῦτ' ἐγώ, φέρω δ' ὅμως.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἄλλ' οἱ θεοὶ σφιν* μήτε τὴν πεπρωμένην
420 ἔριν κατασβέσειαν*, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἧς νῦν ἔχονται* κάπαναίρονται* δόρυ
ὡς οὔτ' ἄν, ὅς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει,
μείνειεν, οὔτ' ἄν οὐξεληλυθῶς* πάλιν
425 ἔλθοι ποτ' αὖθις· οἷ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
οὐκ ἔσχον*, οὐδ' ἤμυναν*, ἀλλ' ἀνάστατος*
αὐτοῖν ἐπέμφθη καξεκηρύχθη φυγᾶς.
Εἶποις ἄν, ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε

πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν. 430

Οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
ὀπηνίκ' ἔξει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτρους,
οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνεται ὠφελῶν
χρόνον δ', ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων 435

κάμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
τὸ τηνίκ' ἤδη, τοῦτο μὲν πόλις βία
ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
οἱ τοῦ πατρὸς τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν 440

οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους μικροῦ χάριν
φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ.
Ἐκ ταῖνδε δ' οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις
δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάργεσιν 445

τῶ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
Ἄλλ' οὐ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου,
οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἦξει. Τοῦτ' ἐγῶδα τῆσδέ τε 450

μαντεῖ' ἀκούων συννοῶν τε τᾶξ ἔμοῦ
παλαίφαθ', ἃ μοι Φοῖβος ἤγνυσέν ποτε.
Πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἔμοῦ
μαστῆρα καὶ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.

Ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέλητέ μου 455
πρὸς ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
ἀλκὴν ποιεῖσθαι, τῆδε τῆ πόλει μέγαν
σωτήρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἔμοις ἐχθροῖς πόνους.

ΧΟΡΟΣ

Ἐπάξιός μὲν, Οιδίπους, κατοικίσει*

460 αὐτός τε παῖδες θ' αἶδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτήρα σαυτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις* λόγῳ,
παραίνεσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ᾠ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι* προξένει.

ΧΟΡΟΣ

Θοῦ νῦν καθαρμὸν* τῶνδε δαιμόνων*, ἐφ' ἅς
465 τὸ πρῶτον ἴκου καὶ κατέστειψας πέδον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τρόποισι ποίοις; ᾧ ξένοι, διδάσκετε.

ΧΟΡΟΣ

Πρῶτον μὲν ἱράς ἐξ ἀειρρύτου* χοᾶς
κρήνης ἐνεγκοῦ*, δι' ὁσίων χειρῶν θιγῶν*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ᾠ Οταν δὲ τοῦτο χεῦμ* ἀκήρατον* λάβω;

ΧΟΡΟΣ

470 Κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος* τέχνη,
ᾧν κρατ' ἔρεψον* καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Θαλλοῖσιν* ἢ κρόκαισιν*, ἢ ποίῳ τρόπῳ;

ΧΟΡΟΣ

Οἶδς* νεαρᾶς νεοπόκῳ* μαλλῶ* λαβῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Εἶεν*· τὸ δ' ἔνθεν* ποῖ τελευτήσαι με χρή;

ΧΟΡΟΣ

475 Χοᾶς χέασθαι* στάντα* πρὸς πρώτην ἔω*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ᾠ Η τοῖσδε κρωσσοῖς*, οἷς λέγεις, χέω τάδε;

ΧΟΡΟΣ

Τρισσὰς γε πηγὰς· τὸν τελευταῖον δ' ὄλον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τοῦ τόνδε πλήσας* θῶ; δίδασκε καὶ τόδε.

ΧΟΡΟΣ

Ἵδατος, μελίσσης* μηδὲ προσφέρειν μέθυ*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἵταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος* τύχη; 480

ΧΟΡΟΣ

Τρεῖς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἕξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεῖς ἐλαίας, τάσδ' ἐπεύχεσθαι* λιτάς*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.

ΧΟΡΟΣ

Ἵς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἕξ εὐμενῶν
στερνῶν δέχεσθαι τὸν ἰκέτην σωτήριον* 485
αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς* κεῖ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα* φωνῶν, μηδὲ μηχύνων* βοήν*.
ἕπει' ἀφέρειν* ἄστροφος*. Καὶ ταῦτά σοι
δράσαντι, θαρσῶν ἂν παρασταίην* ἐγώ,
ἄλλως δέ, δειμαίνοιμ' ἂν, ὦ ξέν*· ἀμφὶ σοί. 490

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἵ παῖδε, κλύετον* τῶνδε προσχώρων* ξένων;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἦκούσαμεν τε χῶτι δεῖ πρόστασσε* δρᾶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἐμοὶ μὲν οὐχ ὀδοτά* λείπομαι γὰρ οὖν
τῷ μὴ δύνασθαι, μηδ' ὄρᾶν, δυοῖν κακοῖν.
Σφῶν δ' ἀτέρα* μολοῦσα* πραξάτω τάδε 495
ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν*, ἣν εὖνους* παρῆ.
Ἵλλ' ἐν τάχει τοι πράσσετον*· μόνον δέ με
μὴ λείπετ'· οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοῦμόν δέμας*
ἕρημον ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητοῦ* δίχα*. 500

ΙΣΜΗΝΗ

Ἵλλ' εἴμ' ἐγὼ τελοῦσα* τὸν τόπον δ' ἵνα*

χρή'σται* μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.

ΧΟΡΟΣ

Τούκειθεν ἄλλους, ὧ ξένη, τοῦδ' ἦν δέ του
σπάνιν* τιν' ἴσχησ*, ἔστ' ἔποικος*, ὅς φράσει.

ΙΣΜΗΝΗ

505 Χωροῖμ* ἂν ἐς τόδ' Ἄντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι* γὰρ
οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

(Κοιμῆσια)*

ΧΟΡΟΣ

(στροφὴ α')

508 Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον* ἤδη κακόν,
ὧ ξεῖν', ἐπεγείρειν*
ὅμως δ' ἔραμαι* πυθέσθαι.

ΟΙΔΠΟΥΣ

510 Τί τοῦτο;

ΧΟΡΟΣ

Τᾶς δειλαίας* ἀπόρου* φανείσας
ἀλγηδόνας*, ἧ ξυνέστας.

ΟΙΔΠΟΥΣ

Μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξης
τᾶς σᾶς, πέπον*, ἔργ' ἀναιδῆ*.

ΧΟΡΟΣ

515 Τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ* λῆγον
χρηῖζω*, ξεῖν', ὀρθὸν* ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.

ΟΙΔΠΟΥΣ

᾽Ωμοι.

ΧΟΡΟΣ

Στέρξον*, ἱκετεύω.

ΟΙΔΠΟΥΣ

519 Φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΣ

Πείθου' κἀγὼ γάρ, ὅσον σὺ προσχεῖς*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

(ἀντιστροφή α')

* Ἦνεγκον* κακώτατ*, ὦ ξένοι, ἤνεγκ' ἀέκων*
 μέν, θεὸς ἴστω*,
 κακῶν δ' ἀπέρατον* οὐδέν.

ΧΟΡΟΣ

* Ἄλλ' ἐς τί;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Κακῶ μ' εὐνῶ* πόλις οὐδὲν ἴδριν*
 γάμων ἐνέδησεν* ἄτα*.

525

ΧΟΡΟΣ

* Ἡ ματρόθεν*, ὡς ἀκούω,
 δυσώνυμα* λέκτρ* ἐκτήσω;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

* Ὡμοι, θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν,
 ὦ ξεῖν* αὐταὶ δὲ δύο* ἐξ ἐμοῦ μέν—

ΧΟΡΟΣ

Πῶς φής;

530

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

παῖδε*, δύο δ' ἄτα*—

ΧΟΡΟΣ

* ὦ Ζεῦ!

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον* ὠδίνος*.

ΧΟΡΟΣ

(στρόφι β')

Σαί τ' ἄρ' ἀπόγονοί τ' εἰσὶ καί—

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

κοιναί γε πατρὸς ἀδελφεί.

535

ΧΟΡΟΣ

* Ἰώ!

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

* Ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφαί* κακῶν!

ΧΟΡΟΣ
 *Επαθες.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 *Επαθον ἄλαστ' ἔχειν.

ΧΟΡΟΣ
 Ερεξας.
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 Οὐκ ἔρεξα.

ΧΟΡΟΣ
 Τί γάρ;
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἐδεξάμην
 δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος*
 540 ἐπωφέλησα* πόλεος ἐξελέσθαι*.

ΧΟΡΟΣ
 (ἀντιστροφή β'.)
 Δύστανε, τί γάρ; ἔθου* φόνον—

ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 Τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;

ΧΟΡΟΣ
 πατρός;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 Παλαῖ*! δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον.

ΧΟΡΟΣ
 Εκανες—
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 *Εκανον' ἔχει δέ μοι—

ΧΟΡΟΣ
 Τί τοῦτο;
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 πρὸς δίκας* τι.

ΧΟΡΟΣ
 Τί γάρ;
 ΟΙΔΙΠΟΥΣ

545

Ἐγὼ φράσω.

καὶ γὰρ ἄν, οὓς ἐφόνευσ', ἔμ' ἀπώλεσαν·
νόμφ δὲ καθαρός* αἰδρις* ἐς τόδ' ἤλθον.
(ἐπεισόδιον β')

ΧΟΡΟΣ

Καὶ μὴν ἄναξ ὄδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος
Θησεὺς κατ' ὀμφὴν* σὴν ἀποσταλεῖς πάρα*.

ΘΗΣΕΥΣ

Πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῷ πάρος χρόνῳ 550

[τὰς αἵματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς*]

ἔγνωκά* σ', ὦ παῖ Λαῖου*, τὰ νῦν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ' ὄρων σε μᾶλλον ἐξεπίσταμαι*·

σκευή* τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα
δηλοῦτον* ἡμῖν ὄνθ'*, ὅς εἰ' καὶ σ' οἰκτίσας* 555

θέλω 'περέσθαι*, δύσμορ' Οἰδίπου, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν* ἐμοῦ τ' ἔχων
αὐτὸς τε χῆ* σὴ δύσμορος παραστάτις*.

Δίδασκε*· δεινὴν γάρ τιν' ἄν προᾶξιν τύχοις
λέξας, ὁποίας ἐξαφισταίμην* ἐγώ· 560

ὅς οἶδα, καὐτὸς ὡς ἐπαιδευθῆν* κακός*,

ὥσπερ σύ, χῶς τις πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης

ἠθλησα* κινδυνεύματ' ἐν τῷμῳ κάρῳ*,

ὥστε ξένον γ' ἄν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν,

ὑπεκτραποίμην* μὴ οὐ συνεκσῶζεν*· ἐπεὶ 565

ἔξοιδ'* ἀνὴρ ὢν χῶτι* τῆς ἐς αὔριον

οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν* ἡμέρας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον* ἐν σμικρῷ λόγῳ
παρήκεν*, ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι* φράσαι·
σὺ γάρ μ', ὅς εἰμι κάρ' ὄτου πατρὸς γεγῶς 570
καὶ γῆς ὁποίας ἤλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς*,
ὥστ' ἔστι μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν

εἰπεῖν, ἀ χροῖζω*, χά* λόγος διοίχεται*.

ΘΗΣΕΥΣ

Τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω*.

ΟΙΑΠΟΥΣ

575 Δώσων ἰκάνω* τοῦμόν ἄθλιον δέμας*
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν*· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφή καλή.

ΘΗΣΕΥΣ

Ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς* ἦκειν φέρων;

ΟΙΑΠΟΥΣ

Χρόνω* μάθοις ἂν, οὐχὶ τῷ παρόντι που.

ΘΗΣΕΥΣ

580 Ποίω γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ* δηλώσεται*;

ΟΙΑΠΟΥΣ

Ὅταν θάνω γὰ καὶ σύ μου ταφεὺς γένη.

ΘΗΣΕΥΣ

Τὰ λοιπὰ** ἄρ' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λῆσιν* ἴσχεις* ἢ δι' οὐδενὸς* ποιεῖ*.

ΟΙΑΠΟΥΣ

Ἐνταῦθα γὰρ μοι κείνα συγχομίζεται.

ΘΗΣΕΥΣ

585 *Ἄλλ' ἐν βραχεῖ* δὴ τήνδε μ' ἔξαιτεῖ χάριν.

ΟΙΑΠΟΥΣ

Ὅρα γε μὴν· οὐ σμικρός, οὐκ*, ἀγὼν ὄδε.

ΘΗΣΕΥΣ

Πότερα τὰ τῶν σῶν ἐγγόνων* ἢ *μοῦ λέγεις;

ΟΙΑΠΟΥΣ

Κεῖνοι κομίζεῖν* κεῖσ' ἀναγκάζουσί με.

ΘΗΣΕΥΣ

*Ἄλλ' οὐ θελόντων γ', οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν.

ΟΙΑΠΟΥΣ

590 *Ἄλλ' οὐδ', ὅσ' αὐτὸς ἠθέλον, παρίεσαν*.

ΘΗΣΕΥΣ

᾽Ω μῶρε*, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

᾽Όταν μάθης μου, νουθέτει*, τὰ νῦν δ' ἔα*.

ΘΗΣΕΥΣ

Λίδασκ' ἄνευ γνώμης* γὰρ οὐ με χρὴ λέγειν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Πέπονθα, Θεσεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά.

ΘΗΣΕΥΣ

᾽Η τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἔρεῖς; 595

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Οὐ δῆτ'*, ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροσεῖ*.

ΘΗΣΕΥΣ

Τί γὰρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἀνθρώπον νοσεῖς;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Οὕτως ἔχει μοι γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
 πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων*, ἔστιν δέ μοι
 πάλιν κατελθεῖν* μήποθ', ὡς πατροκτόνω*. 600

ΘΗΣΕΥΣ

Πῶς δῆτά σ' ἄν πεμψαίαιθ'*, ὥστ' οἰκεῖν δίχα*;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τὸ θεῖον αὐτοῦς ἐξαναγκάσει στόμα.

ΘΗΣΕΥΣ

Ποῖον πάθος* δείσαντας ἐκ χρηστηρίων*;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

᾽Ότι σφ'*, ἀνάγκη τῆδε πληγῆναι* χθονί.

ΘΗΣΕΥΣ

Καὶ πῶς γένοιτ' ἄν τὰμὰ κάκεινων πικρά; 605

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

᾽Ω φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίνεται
 θεοῖσι γῆρας, οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,

- τὰ δ' ἄλλα συγγεῖ πάνθ' ὁ παγκρατῆς* χρόνος.
 Φθίνει* μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σώματος,
 610 θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία.
 Καὶ πνεῦμα* ταῦτὸν οὔποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν
 φίλοις βέβηκεν* οὔτε πρὸς πόλιν πόλει
 τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρω χρόνω
 τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνονται καυθίς φίλα.
 615 Καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐήμερεῖ*
 καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας* ὁ μυρίος
 χρόνος τεκνοῦται* νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
 ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα* δεξιώματα*
 620 δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου,
 ἴν' οὐμὸς εὐδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς*
 ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται*,
 εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χῶ Διὸς Φοῖβος σαφής*.
 Ἄλλ', οὐ γὰρ αὐδᾶν ἠδὺ τάκίνητ'* ἔπη,
 ἔα μ' ἐν οἷσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον
 625 πιστὸν φυλάσσω, κοῦποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
 ἀχρεῖον* οἰκητῆρα* δέξασθαι τόπων
 τῶν ἐνθάδ', εἶπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί* με.

ΧΟΡΟΣ

Ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
 γῆ τῆδ' ὄδ' ἀνήρ ὡς τελῶν* ἐφαίνετο.

ΘΗΣΕΥΣ

- 630 Τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλαι
 τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἢ δορύξενος*
 κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰέν* ἐστὶν ἐστία*;
 ἔπειτα δ' ἰκέτης δαιμόνων* ἀφιγμένος
 γῆ τῆδε κάμοι δασμὸν* οὐ σμικρὸν τίνει*.
 635 Ἄγῶ* σεβισθεῖς* οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν*
 τὴν τοῦδε, χώρα δ' ἔμπολιν* κατοικιῶ*.

[Εἰ δ' ἐνθάδ' ἠδὺ τῷ ξένῳ μῖναι, σέ νιν
τάξω φυλάσσειν, εἴτ' ἐμοῦ στείχειν* μέτα
τόδ' ἠδὺ—τούτων, Οἰδίπου, δίδωμί σοι
κρίναντι χρῆσθαι· τῆδε γὰρ ξυνοίσομαι*.] 640

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ὦ Ζεῦ, διδοίης* τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.

ΘΗΣΕΥΣ

Τί δῆτα χρῆζεις*; ἢ δόμους στείχειν* ἐμούς;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Εἴ μοι θέμις* γ' ἦν· ἀλλ' ὁ χῶρος ἔσθ' ὄδε—

ΘΗΣΕΥΣ

Ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων*. 645

ΘΗΣΕΥΣ

Μέγ' ἂν λέγοις δώρημα* τῆς συνουσίας*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Εἰ σοί γ', ἄπερ φῆς, ἐμμενεῖ* τελοῦντί* μοι.

ΘΗΣΕΥΣ

Θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Οὐ τοι σ' ὑφ' ὄρκου γ', ὡς κακόν, πιστώσομαι*.

ΘΗΣΕΥΣ

Οὐκ ἂν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις*. 650

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Πῶς οὖν ποιήσεις;

ΘΗΣΕΥΣ

Τοῦ μάλιστ' ὄρκος* σ' ἔχει;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἦξουσιν ἄνδρες.

ΘΗΣΕΥΣ

Ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 Ὅρα με λείπων*.

ΘΗΣΕΥΣ
 Μὴ δίδασχ', ἃ χρεΐ με δρᾶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 Ὅκνοῦντ' ἀνάγκη.

ΘΗΣΕΥΣ
 Τοῦμόν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ
 655 Οὐκ οἶσθ' ἀπειλάς.

ΘΗΣΕΥΣ
 Οἶδ' ἐγὼ σε μὴ τινα
 ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.

Πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
 θυμῷ κατηπείλησαν*, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
 αὐτοῦ γένηται*, φροῦδα* τὰπειλήματα.
 660 Κεῖνοις δ' ἴσως κεῖ δεῖν' ἐπερρώσθη λέγειν
 τῆς σῆς ἀγωγῆς*, οἶδ' ἐγὼ, φανήσεται
 μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον*.

Θαρσεῖν μὲν οὔν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
 γνώμης ἐπαινῶ*, Φοῖβος εἰ προὔλεμψέ σε·
 665 ὅμως δέ, κάμοῦ μὴ παρόντος, οἶδ' ὅτι
 τοῦμόν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν* κακῶς.
 (στάσιμον α'.)

ΧΟΡΟΣ
 (στροφὴ α'.)

Εὐίππου*, ξένε, τᾶςδε χώ-
 ρας ἴκου τὰ κράτιστα* γᾶς ἔπαυλα*,
 τὸν ἀργῆτα* Κολωνόν· ἐνθ'
 670 ἄλίγεια* μινύρεται*
 θαμίζουσα* μάλιστ' ἀη-
 δῶν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις*,

τὸν οἰνῶπ* ἀνέχουσα* κισ-
σὸν καὶ τὰν ἄβατον* θεοῦ
φυλλάδα*, μυριόκαρπον*, ἀνήλιον* 675
ἀνήνεμόν* τε πάντων
χειμώνων· ἴν' ὁ βακχιώ-
τας* αἰεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει*
θεαῖς ἀμφιπολῶν* τιθήναις*.

(ἀντιστροφή α'.)

Θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄ- 680
χνας ὁ καλλίβοτρος κατ' ἡμαρ* αἰεὶ
νάρκισσος*, μεγάλαιν θεαῖν*
ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὃ τε
χρυσσαυγῆς* κρόκος· οὐδ' ἄν-
πνοι* κρῆναι μινύθουσιν*, 685

Κηφισοῦ* νομάδες* ῥεέ-
θρων, ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἡματι
ὠκυτόκος* πεδίων ἐπινίσσεται
ἀκηράτω* ξὺν ὄμβρω
στερνούχου* χθονός· οὐδὲ Μου- 690
σᾶν* χοροὶ νιν ἀπεστύγησαν*, οὐδ' ἄ
χρυσάνιος Ἄφροδίτα.

(στροφή β'.)

Ἔστιν δ' οἶον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐλακούω,
οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλῃ Δωρίδι* νάσφ Πέλοπος
πώποτε βλαστόν*,
φύτευμ* ἀχείρωτον*, αὐτοποιόν*, 695
ἐγγέων* φόβημα* δαΐων*,
ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρα,
γλαυκᾶς* παιδοτρόφου* φύλλον ἐλαίας·
τὸ μὲν τις οὐδ' ἠβῶν* οὔτε γῆρα*

- σημαίνων* ἀλιώσει* χερσὶ* πέρσας*. ὁ γὰρ αἰὲν
 700 ὄρων κύκλος*
 λεύσει νιν μορίου* Διὸς
 χά* γλαυκῶπις Ἐθάνα.
 (ἀντιστροφή β'.)
- * Ἄλλον δ' αἴνον* ἔχω ματροπόλει τᾶδε κράτιστον,
 δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος* εἰπεῖν, χθονὸς
 αὔχημα* μέγιστον,
 705 εὐιππον*, εὐβωλον*, εὐθάλασσον*.
 ὦ παῖ Κρόνου*, σὺ γάρ νιν ἐς
 τόδ' εἷσας* αὔχημ*, ἀναξ Ποτειδάν,
 ἵπποισιν τὸν ἀκεστήρα* χαλινὸν
 πρόταισι ταῖςδε κτίσας* ἀγυιαῖς.
 Ἄ δ' εὐήρετμος* ἔκπαγλ* ἀλία* χερσὶ παρα-
 710 πτομένα* πλάτα*
 θρώσκει*, τῶν ἑκατομπόδων
 Νηρήδων* ἀκόλουθος.
 (ἐλεισόδιον γ'.)
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ
- * ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογοῦμενον* πέδον*,
 νῦν σὸν τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνειν* ἔπη.
 ΟΙΑΣΠΟΥΣ
- 715 Τί* δ' ἔστιν, ὦ παῖ, κακόν ;
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ
 Ἄσσον ἔρχεται
 Κρέων ὃδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν*, πάτερ.
 ΟΙΑΣΠΟΥΣ
- * ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
 φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα* τῆς σωτηρίας.
 ΧΟΡΟΣ
- Θάρσει, παρέσται*. Καὶ γὰρ εἰ γέρων ἐγώ,
 720 τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένοσ*.

ΚΡΕΩΝ

- Ἄνδρες, χθινοὺς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες*,
 ὄρω τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας*
 φόβον νεώρη* τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου*,
 ὄν μήτ' ὀκνεῖτε* μήτ' ἀφῆτ'* ἔπος κακόν.
 Ἦκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθεῖς, ἐπεὶ 725
 γέρον μὲν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
 σθένουσιν* ἦκων*, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
 Ἄλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ'* ἀπεστάλην
 πείσων ἔπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
 οὐκ ἐξ ἐνὸς στείλαντος*, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπο 730
 πάντων κελευσθεῖς*, οὐνεχ' ἦκέ* μοι γένει
 τὰ τοῦδε πενθεῖν πῆματ' εἰς πλεῖστον πόλεως.
 Ἄλλ', ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων* ἐμοῦ
 ἰκοῦ* πρὸς οἴκους. Πᾶς σε Καδμείων λεώς*
 καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ'* ἐγώ, 735
 ὄσφ περ, εἴ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφρον
 κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
 ὄρων σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον,
 αἰὲ δ' ἀλήτην κάπῃ προσπόλου μιᾶς
 βιοστερῆ* χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τάλας 740
 οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας* πεσεῖν
 ἔδοξ'* ὅσον πέπτωκεν ἦδε δύσμορος
 αἰὲ σε κηδεύουσα* καὶ τὸ σὸν κάρα*
 πτωχῶ* διαίτη*, τηλικούτος*, οὐ γάμων
 ἔγκληρος*, ἀλλὰ τοῦπιόντος* ἀρπάσαι. 745
 Ἄρ' ἄθλιον* τοῦνειδος*, ὦ τάλας ἐγώ,
 ὀνειδισ'* εἰς σὲ κάμει καὶ τὸ πᾶν γένος;
 ἀλλ', οὐ γὰρ ἔστι τὰμφανῆ* κρύπτειν, σὺ νιν
 πρὸς θεῶν πατρώων, Οἰδίπους, πεισθεῖς ἐμοὶ
 κρύψον*, θελήσας ἄστν καὶ δόμους μολεῖν 750

τοὺς σοὺς πατέρας, τήνδε τὴν πόλιν φίλως*
 εἰπών*· ἐπαξία* γάρ· ἢ δ' οἴκοι* πλέον
 δίκη σέβοιτ' ἄν, οὔσα σὴ πάλαι τροφός*.

ΟΙΑΠΟΥΣ

- ᾽Ω πάντα τολμῶν κάπῳ παντὸς ἄν φέρων
 755 λόγου δικαίου μηχανήμα* ποικίλον*,
 τί ταῦτα πειρᾷ κάμῃ δεύτερον θέλεις
 ἐλεῖν*, ἐν οἷς μάλιστ' ἄν ἀλγοίην* ἄλους*;
 πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
 νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν* χθονός,
 760 οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
 ἀλλ' ἠνίκ* ἤδη μεστός* ἦ* θυμούμενος*
 καὶ τούν* δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι* γλυκύ,
 τότε ἔξεώθεις κάξέβαλλες, οὐδέ σοι
 τὸ συγγενές* τοῦτ' οὐδαμῶς τότε ἦν φίλον·
 765 νῦν τ' αὔθις, ἠνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
 ξυνοῦσαν* εὖνουν τήνδε καὶ γένος* τὸ πᾶν,
 πειρᾷ* μετασπᾶν*, σκληρὰ μαλθακῶς* λέγων.
 Καίτοι τίς αὕτη τέρψις, ἄκοντας* φιλεῖν;
 ὥσπερ τις εἶ σοι λιπαροῦντι* μὲν τυχεῖν
 770 μηδὲν διδοίη, μηδ' ἐπαρκέσαι* θέλοι,
 πλήρη δ' ἔχοναι* θυμὸν ὄν χρηζοῖς, τότε
 ἰδωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν* ἢ χάρις χάριν φέρει.
 Ἄρ' οὐ ματαίου* τῆσδ' ἄν ἠδονῆς τύχοις;
 τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
 775 λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν* κακά.
 Φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
 Ἦκεις ἔμ' ἄξων*, οὐχ ἴν' ἐς δόμους* ἄγῃς,
 ἀλλ' ὥς πάραυλον* οἰκίσης*, πόλις δέ σοι
 κακῶν ἀνατος* τῆσδ' ἀπαλλαχθῆ χθονός*.
 780 Οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλά σοι τὰδ' ἔστι, ἐκεῖ

χώρας ἀλάστωρ* οὐμὸς ἐνναίων* αἰί.

Ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
 χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν* μόνον.
 Ἄρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ*;
 πολλῶ γ', ὄσπερ καὶ σαφεστέρων* κλύω, 785

Φοίβου τε καὶ τοῦ Ζηνός*, ὅς κείνου πατήρ.
 Τὸ σὸν δ' ἀφίκται δεῦρ' ὑπόβλητον* στόμα,
 πολλὴν ἔχον στόμωσιν*. ἐν δὲ τῷ λέγειν
 κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια*.
 Ἄλλ', οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι· 790
 ἡμᾶς δ' ἔα* ζῆν ἐνθάδ'. οὐ γὰρ ἂν κακῶς
 οὐδ' ὄδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τεροποιέμεθα*.

ΚΡΕΩΝ

Πότερα νομίζεις δυστυχεῖν* ἔμ' ἐς τὰ σά
 ἢ σ' ἐς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἐμοὶ μὲν ἔσθ' ἡδιστον, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ 795
 πείθειν οἶός τ' εἰ μήτε τοῦσδε τοὺς πέλας*.

ΚΡΕΩΝ

ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας* φανεῖ
 φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα* τῷ γήρᾳ τρέφει*;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
 δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει. 800

ΚΡΕΩΝ

Χωρὶς* τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.

ΚΡΕΩΝ

Οὐ δὴθ', ὅτω γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἀπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με

805 φύλασσ' ἐφορμῶν*, ἔνθα χρῆ ναίειν* ἐμέ.

ΚΡΕΩΝ

Μαρτύρομαι* τοῦσδ', οὐχί σ', ὅς γνώσει* φίλους*
οἷ' ἀνταμείβει* ῥήματ', ἦν σ' ἔλω* ποτέ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τίς δ' ἄν με, τῶνδε συμμάχων, ἔλοι βία;

ΚΡΕΩΝ

Ἡ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς* ἔσει.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

810 Ποίφ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας* ἔχεις;

ΚΡΕΩΝ

Παῖδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Οἴμοι.

ΚΡΕΩΝ

Τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώζειν* τάδε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τὴν παιδ' ἔχεις μου;

ΚΡΕΩΝ

Τήνδε τ' οὐ μακροῦ* χρόνου.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

815 Ἴω ξένοι, τί δράσειτ'; ἢ προδώσετε;*
κοῦκ ἐξελάτε* τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;

ΧΟΡΟΣ

Χώρει*, ξέν', ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
δίκαια πράσσεις οὔθ' ἂ πρόσθεν εἰργασαι*.

ΚΡΕΩΝ

Ὑμῖν ἄν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν*

820 ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορευέται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποῖαν λάβω

θεῶν ἀρηξίν* ἢ βροσιῶν;

ΧΟΡΟΣ

Τί δοῦς, ξέने;

ΚΡΕΩΝ

Οὐχ ἄφομαι* τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

᾽ὦ γῆς ἀνακτες.

ΧΟΡΟΣ

᾽ὦ ξέν', οὐ δίκαια δοῦς.

ΚΡΕΩΝ

Δίκαια.

ΧΟΡΟΣ

Πῶς δίκαια;

ΚΡΕΩΝ

Τοὺς ἐμοὺς ἄγω.

825

(στροφῇ)

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἴὼ πόλις*.

ΧΟΡΟΣ

Τί δοῦς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' εἰς

βάσανον* εἰ χειρῶν.

ΚΡΕΩΝ

Εἴργου*.

ΧΟΡΟΣ

Σοῦ μὲν οὐ, τάδε γε μοι μωμένου*.

ΚΡΕΩΝ

Πόλει μαχεῖ* γάρ, εἴ τι λημανεῖς* ἐμέ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Οὐκ ἠγόρευον* ταῦτ' ἐγώ;

ΧΟΡΟΣ

Μέθες* χειροῖν

830

τὴν παῖδα θᾶσσον.

ΚΡΕΩΝ

Μὴ ᾽πίτασ'* ἄ μὴ κρατεῖς*.

ΚΟΡΟΣ

Χαλᾶν* λέγω σοι.

ΚΡΕΩΝ

Σοὶ δ' ἔγωγ' ὁδοιπορεῖν.

ΚΟΡΟΣ

Προβᾶθ'* ὧδε, βᾶτε, βᾶτ', ἔντοποι*.

Πόλις ἐναίρεται*, πόλις ἐμά, σθένει.

835 Προβᾶθ' ὧδέ μοι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

'Αφέλκομαι* δύστηνος, ὦ ξένοι, ξένοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ποῦ, τέκνον, εἰ μοι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Πρὸς βίαν* πορευόμαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ορεξον, ὦ παῖ, χεῖρας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

'Αλλ' οὐδὲν σθένω*.

ΚΡΕΩΝ

Οὐκ ἄξεθ' ὑμεῖς;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

᾿Ω τάλας ἐγώ, τάλας.

ΚΡΕΩΝ

- 840 Οὐκουν ποτ' ἐκ τούτοιιν γε μὴ σκῆπτροιν ἔτι
 ὁδοιπορήσης*. ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
 πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ
 ταχθεῖς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὧν ὄμωσ,
 νίκα· χρόνω γάρ, οἶδ' ἐγώ, γνώσει τάδε,
- 845 ὀφθούνεκ'* αὐτὸς αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ
 δραῖς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω* βία φίλων,
 ὀργῇ χάριν δούς, ἧ σ' αἰὲ λυμαίνεται*.

ΧΟΡΟΣ

Ἐπίσχεσ* αὐτοῦ, ξεῖνε.

ΚΡΕΩΝ

Μὴ ψαύειν* λέγω.

ΧΟΡΟΣ

Οὐ τοι σ' ἀφήσω, τῶνδ' ἔστερημένος*.

ΚΡΕΩΝ

Καὶ μείζον ἄρα ῥύσιον* πόλει τάχα 850
θήσεις· ἐράψομαι* γὰρ οὐ ταύταιν μόλαιν.

ΧΟΡΟΣ

Ἄλλ' ἐς τί τρέψει;

ΚΡΕΩΝ

Τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.

ΧΟΡΟΣ

Δεινὸν λέγεις.

ΚΡΕΩΝ

Ὡς τοῦτο νῦν πεπράξεται*,
ἦν μή μ' ὁ κραίνων* τῆσδε γῆς ἀπειργάθη*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἔω φθέγμ** ἀναιδές*, ἦ σὺ γὰρ ψαύσεις* ἐμοῦ; 855

ΚΡΕΩΝ

Αὐδῶ* σιωπᾶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Μὴ γὰρ αἶδε δαίμονες*

θεῖέν* μ' ἄφρονον* τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι,
ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν* ὄμμ' ἀποσπάσας*
πρὸς ὄμμασι τοῖς πρόσθεν ἐξοίγει* βία.
τοιγὰρ* σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν 860
ὁ πάντα λεύσσων* Ἥλιος δοίη βίον
τοιούτον, οἶον κάμ' ἐγὼ γηράναι* ποτέ.

ΚΡΕΩΝ

Ὅρατε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

865 Ὅρωσι κάμῃ καὶ σὲ καὶ φρονοῦσ', ὄτι
ἔργοις πεπονηθῶς* ῥήμασίν* σ' ἀμύνομαι.

ΚΡΕΩΝ

Οὐ τοι καθέξω θυμόν, ἀλλ' ἄξω βία,
κεῖ μοῦνός εἰμι, τόνδε, καὶ χρόνῳ βραδύς*.
(ἀντιστροφή)

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἴω τάλας.

ΧΟΡΟΣ

Ὅσον λῆμ* ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν*.

ΚΡΕΩΝ

870 Δοκῶ.

ΧΟΡΟΣ

Τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νεμῶ πόλιν*.

ΚΡΕΩΝ

Τοῖς τοι δικαίοις* χά* βραχὺς* νικᾷ μέγαν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἀκούεθ', οἷα φθέγγεται;

ΧΟΡΟΣ

Τά γ' οὐ τελεῖ*.

υ — ' υ — —

ΚΡΕΩΝ

Ζεὺς γ' ἄν εἰδείη, σύ δ' οὔ.

ΧΟΡΟΣ

Ἄρ' οὐχ ὕβρις τάδ' ;

ΚΡΕΩΝ

Ἕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα*.

ΧΟΡΟΣ

875 Ἴω πᾶς λεώς*, ἰὼ γᾶς πρόμοι*,
μόλετε* σὺν τάχει, μόλετ'· ἐπεὶ πέραν
περῶσ' οἶδε δῆ.

ΘΗΣΕΥΣ

Τίς ποθ' ἦ βοή; τί τοῦργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ

βουθυτοῦνιά* μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχει* ἐναλίῳ θεῶ
 τοῦδ' ἐπιστάτη* Κολωνοῦ; λέξασθ',* ὡς εἰδῶ
 τὸ πᾶν, 880
 οὗ χάριν δεῦρ' ἦξα* θᾶσσον* ἢ καθ' ἡδονήν* ποδός.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ὡ φίλτατ', ἔγνω γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
 πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως*.

ΘΗΣΕΥΣ

Τὰ ποῖα ταῦτα; τίς δ' ὁ πημήνας*; λέγε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Κρέων ὄδ', ὃν δέδορκας*, οἴχεται* τέκνων 885
 ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα*.

ΘΗΣΕΥΣ

Πῶς εἶπας;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Οἶά περ πέπονθ', ἀκήκοας.

ΘΗΣΕΥΣ

Οὐκ οὖν τις ὡς τάχιστα προσπόλων* μολῶν
 πρὸς τούσδε βωμοὺς πάντ' ἀναγκάσει λεῶν
 ἄνιππον* ἱπλότην τε θυμάτων* ἄπο 890
 σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος*, ἔνθα δίστομοι*
 μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων* ὁδοί,
 ὡς μὴ παρέλθωσ'* αἱ κόραι, γέλως* δ' ἐγὼ
 ξένῳ γένωμαι τῶδε χειρωθεὶς* βία;
 Ἴθ', ὡς ἄνωγα, σὺν τάχει. Τοῦτον δ' ἐγώ, 895
 εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον, ἧς ὄδ' ἄξιός*,
 ἄτρωτον* οὐ μεθῆκ'* ἄν ἐξ ἐμῆς χειρός·
 νῦν δ' οὕς* περ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
 τούτοισι κοῦκ ἄλλοισιν ἀρμοσθήσεται*·
 οὐ γὰρ ποτ' ἔξει* τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν 900
 κείνας ἐναργεῖς* δεῦρό μοι στήσης ἄγων·
 ἐπεὶ δέδρακας* οὔτ' ἐμοῦ καταξίως

- οὐθ' ὢν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός*,
 ὅστις δίκαι* ἀσκοῦσαν* εἰσελθὼν πόλιν
 905 κᾶνευ νόμου κραίνουσαν* οὐδέν, εἴτ' ἀφείξ*
 τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι*, ὧδ' ἐπεισπεσὼν*
 ἄγεις* θ' ἂ χρῆξεις καὶ παρίστασαι* βία.
 Καί μοι πόλιν κένανδρον* ἢ δούλην τινὰ
 ἔδοξας* εἶναι κᾶμ' ἴσον τῷ μηδενί.
 910 Καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν* κακόν*·
 οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους* τρέφειν,
 οὐδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίατο*
 συλῶντα* τὰμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν βία
 ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἰκτήρια*.
 915 Οὐκουν* ἔγωγ'* ἄν, σῆς ἐπεμβαίνων* χθονός,
 οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα*,
 ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος*, ὅστις ἦν, χθονὸς
 οὐθ' εἶλκον οὔτ' ἄν* ἦγον, ἀλλ' ἠπιστάμην*
 ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι* χρεῶν*.
 920 Σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὔσαν αἰσχύνεις* πόλιν
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καί σ' ὁ πληθύων* χρόνος
 γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι* καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
 Εἶπον μὲν οὔν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω* δὲ νῦν,
 τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινά,
 925 εἰ μὴ μέτοικος* τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
 εἶναι βία τε κούχ ἐκόν. Καὶ ταῦτά σοι
 τῷ νῶ θ' ὁμοίως κάπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

ΧΟΡΟΣ

ἽΟρᾶς, ἴν' ἦκεις, ὧ ξέν'; ὡς, ἀφ' ὧν μὲν εἶ,
 φαίνει δίκαιος, δρῶν* δ' ἐφευρίσκει κακός.

ΚΡΕΩΝ

- 930 Ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον* τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
 ὧ τέκνον Αἰγέως, οὔτ' ἄβουλον*, ὡς σὺ φῆς,

- τοῦργον τόδ' ἐξέπραξα*, γινώσκων δ' ὅτι
 οὐδεὶς ποτ' αὐτοῖς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι*
 ζῆλος* ξυναίμων*, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν* βία.
 Ἡδη* δ', ὀφθύνει* ἄνδρα καὶ πατροκτόνον 935
 κἄναγνον* οὐ δεξοίαι*, οὐδ' ὄτω γάμοι*
 ξυνόντες ἠυρέθησαν ἀνόσιοι* τέκνων.
 Τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὐβουλον* πάγον*
 ἐγὼ ξυνήδη* χθόνιον ὄνθ', ὅς οὐκ ἐᾷ
 τοιούσδ' ἀλήτας* τῆδ' ὁμοῦ ναίειν* πόλει, 940
 ᾧ πίστιν ἴσχων* τῆνδ' ἐχειρούμην* ἄγραν*.
 Καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μὴ μοι πικρὰς
 αὐτῷ τ' ἀράς* ἠράτο* καὶ τῶμῳ γένει,
 ἀνθ' ὧν πεπονθὼς* ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν*.
 (θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς* ἐστὶν ἄλλο πλὴν 945
 θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται).
 Πρὸς ταῦτα πράξεις, οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
 ἐρημία* με, κεῖ δίκαι' ὅμως λέγω,
 σμικρὸν* τίθησι* πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως,
 καὶ τηλικόσδ' ὦν, ἀντιδρᾶν* πειράσομαι. 950

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

- ὦ λῆμ' ἀναιδές*, τοῦ* καθυβρίζειν δοκεῖς;
 πότερον ἐμοῦ γέροντος ἢ σαυτοῦ τότε;
 ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ ξυμφορὰς
 τοῦ σοῦ διῆκας* στόματος, ἅς ἐγὼ τάλας
 ἠνεγκον* ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον, 955
 τάχ' ἂν τι μηνίουσιν* εἰς γένος πάλαι.
 Ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
 ἁμαρτίας ὄνειδος* οὐδέν, ἀνθ'* ὅτου
 τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἠμάρτανον.
 Ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον* πατρὶ 960
 χρησιμοῖσιν ἰκνοῖθ'*, ὥστε πρὸς παίδων* θανεῖν,

- πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὄνειδίζοις ἐμοί,
 ὅς οὔτε βλάστας* πω* γενεθλίουσ* πατρός,
 οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος* τότ' ἦ;
 965 εἰ δ' αὖ φανείς δύστηνος, ὡς ἐγὼ φάνην,
 ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον,
 μηδὲν ξυνιείς* ὧν ἔδρων εἰς οὓς τ' ἔδρων,
 πῶς ἂν τό γ' ἄκον* προᾶγμ' ἂν εἰκότως* ψέγοις;
 μητρὸς δέ, τλήμον, οὐκ ἐπαισχύνει* γάμους,
 970 οὔσης ὀμαίμου* σῆς, μ' ἀναγκάζων λέγειν,
 οἴους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὖν* σιγήσομαι*,
 σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος* ἀνόσιον στόμα*.
 *Ἔτικτε γάρ μ', ἔτικτεν, ὧμοι μοι κακῶν,
 οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδυῖα· καὶ τεκοῦσά με
 975 αὐτῆς ὄνειδος* παῖδας ἐξέφυσέ* μοι.
 Ἄλλ' ἐν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμὲ
 κείνην τε ταῦτα δυστομεῖν*, ἐγὼ δέ νιν
 ἄκων ἔγημα* φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
 Ἄλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι* κακῶς
 980 γάμοισιν οὐθ', οὓς αἰὲν ἀμφέρεις* σύ μοι,
 φόνους πατρῶους ἐξονειδίζων πικρῶς.
 Ἐν γάρ μ' ἄμειψαι* μούνον, ὧν σ' ἀνιστορῶ*.
 Εἴ τις σὲ τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
 κτεῖνοι* παραστάς*, πότερα πυνθάνοι* ἂν, εἰ
 985 πατήρ σ' ὁ καίνων* ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
 δοκῶ μὲν, εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
 τίνοι' ἂν, οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποις.
 Τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά,
 θεῶν ἀγόντων*· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρός
 990 ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν* ἀντειπεῖν* ἐμοί.
 Σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν
 λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,

τοιαῦτ' ὄνειδίξεις με τῶνδ' ἐναντίον.*
 Καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι* καλὸν
 καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατώκηνται* καλῶς*, 995
 καὶ ὄδ' ἐπαινῶν πολλά, τοῦδ' ἐκλανθάνει*,
 ὀθούνεκ*, εἴ τις γῆ θεοῦς ἐπίσταται
 τιμαῖς σεβίζειν*, ἦδε τοῦθ' ὑπερφέρεϊ*,
 ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἰκέτην γέροντ' ἐμέ
 αὐτόν τ' ἐχειροῦ* τὰς κόρας τ' οἴχει* λαβῶν. 1000
 Ἄνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
 καλῶν ἱκνοῦμαι* καὶ κατασκήπτω* λιταῖς*
 ἐλθεῖν ἀρωγούς ξυμμάχους θ', ἴν' ἐκμάθῃς,
 οἷων ὑπ' ἀνδρῶν ἦδε φρουρεῖται πόλις.

ΧΟΡΟΣ

Ὁ ξείνος, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ 1005
 αὐτοῦ πανώλεις*, ἄξια δ' ἀμυναθεῖν*.

ΘΗΣΕΥΣ

Ἄλις* λόγων· ὡς οἱ μὲν ἐξηρασμένοι*
 σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἕσταμεν.

ΚΡΕΩΝ

Τί δῆτ' ἀμαυρῶ* φωτὶ* προστάσσεις ποιεῖν;

ΘΗΣΕΥΣ

Ὅδοῦ κατάρχειν* τῆς ἐκεῖ, πομπὸν* δ' ἐμέ 1010
 χωρεῖν, ἴν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις
 τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξης ἐμοί·
 εἰ δ' ἐγκρατεῖς* φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν·
 ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὓς οὐ μήποτε
 χάρας φυγόντες τῆσδ', ἐπεύξωνται* θεοῖς. 1015
 Ἄλλ' ἐξυφηγοῦ*· γνῶθι δ', ὡς ἔχων ἔχη,
 καὶ σ' εἴλε θηρῶνθ' ἢ τύχη· τὰ γὰρ δόλω
 τῶ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σφύζεται*.
 Κούκ ἄλλον ἕξεις εἰς τὰδ'· ὡς ἕξειδά σε

1020 οὐ ψιλόν*, οὐδ' ἄσκευον*, ἐς τοσήνδ' ὕβριν
 ἦκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τὰ νῦν,
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς* ὦν ἔδρας τάδε.
 Ἄ δεῖ μ' ἀθροῆσαι*, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
 ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς* ἀσθενεστέραν.

1025 Νοεῖς τι τούτων ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
 δοκεῖ λελέχθαι χῶτε* ταῦτ' ἐμηχανῶ;

ΚΡΕΩΝ

Οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὦν ἐρεῖς ἐμοί·
 Οἴκοι δὲ χῆμεῖς* εἰσόμεσθ'*, ἃ χρὴ ποιεῖν.

ΘΗΣΕΥΣ

Χωρῶν ἀπειλεῖ νῦν σὺ δ' ἡμῖν, Οἰδίπους,
 1030 ἐκηλὸς* αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεῖς ὅτι,
 ἦν μὴ θάνω γὰρ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι,
 πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Οναῖο, Θεσεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν*
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθείας*.
 (Στάσιμον β')

ΧΟΡΟΣ

(στροφὴ α')

1035 Εἶην ὅθι δαΐων*
 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαί*
 τὸν χαλκοβόαν* Ἄρη
 μείξουσιν* ἢ πρὸς Πυθίαις*
 ἢ λαμπάσιν* ἀκταῖς*,
 1040 οὗ πότνια* σεμνὰ* τιθηνοῦνται* τέλη
 θνατοῖσιν, ὧν καὶ χρυσέα
 κλῆς* ἐπὶ γλώσσα βέβακε προσπόλων* Εὐμόλπιδᾶν
 ἐνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν*
 Θεσέα καὶ τὰς διστόλους* ἀδμητίας* ἀδελφὰς

αὐτάρκει* τάχ' ἐμμείξειν* βοῶ* 1045
τούσδ' ἀνά χώρους.

(ἀντιστροφή α'.)

Ἦ που* τὸν ἐφέσπερον*
πέτρας* νιφάδος* περῶσ'
Οἰάτιδος* ἐκ νομοῦ*
πώλοισιν* ἢ ὀμφαρμάτοις* 1050
φεύγοντες ἀμίλλαις.*

Ἄλώσεται* δεινὸς ὁ προσχώρων* Ἄρης*,
δεινὰ δὲ Θησειδᾶν* ἀκμά*.

Πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός, πᾶσα δ' ὀρμάται
καθεῖσ'*

ἀμπυκτῆρια* πῶλων 1055

ἄμβασις*, οἱ τὰν ἰπλίαν τιμῶσιν Ἀθάναν
καὶ τὸν πόντιον* γαιάοχον*

Ῥέας* φίλον υἱόν.

(στροφή β'.)

Ἐρδουσιν* ἢ μέλλουσ';
ὡς προμνᾶταί* τι μοι 1060

γνώμα, τάχ' ἐνδώσειν*

τᾶν δεινὰ τλασᾶν*, δεινὰ δ' εὐρουσᾶν*

πρὸς αὐθαίμων πάθη.

Τελεῖ*, τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ*.

μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων.

Εἴθ' ἀελλαιά* ταχύρρωστος πελειᾶς* 1065

αἰθερίας* νεφέλας κύρσαιμι* τῶνδ' ἀγώνων

θέα τέρψουσα τοῦμὸν ὄμμα.

(ἀντιστροφή β'.)

Ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε* θεῶν,

παντόπτα*, πόροις*

γᾶς τᾶςδε δαμούχοις* 1070

σθένει ἔπι νικεῖω* τὸν εὖαγρον* τελειῶσαι λόχον*
σεμνά* τε παῖς Παλλὰς Ἀθήνα.

Καὶ τὸν ἀγρευτὰν* Ἀπόλλω

καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὄπαδὸν

1075 ὠκυπόδων* ἐλάφων στέργω*, διπλᾶς* ἀρωγὰς
μολεῖν* γὰρ τᾶδε καὶ πολίταις.

(ἐπεισόδιον δ')

1077 ὦ ξεῖν ἄλῆτα, τῷ σκοπῷ* μὲν οὐκ ἐρεῖς
ὡς ψευδόμαντις*· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ' ἄσπον αὐθις ὧδε προσπολουμένας*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

1080 Ποῦ, ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὦ πάτερ, πάτερ,

τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν
δοίῃ*, τὸν ἡμᾶς δεῦρο* προσπέμψαντά σοι;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον*;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Αἶδε γὰρ χέρες

Θησέως ἔσωσαν φιλότων τ' ὀπαόνων*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

1085 Προσέλθεται, ὦ παῖ, πατρὶ καὶ τὸ μηδαμᾶ*
ἐλπισθέν ἤξειν σῶμα βαστάσαι δότε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Αἰτεῖς, ἅ τεύξει*· σὺν πόθῳ* γὰρ ἡ χάρις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ποῦ δῆτα, ποῦ ἔστων;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Αἶδ' ὁμοῦ πελάζομεν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ὦ φίλτατ' ἐρνη*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ᾠ σκῆπτρα* φωτός.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Δυσμόρου γε δύσμορα. 1090

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἄν πανάθλιος
θανὼν ἄν εἶην, σφῶν* παρεστῶσαι ἐμοί.

Ἐρείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον*

ἐμφύντε* τῷ φύσαντι* κἀναπαύσατον 1094

τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου* πλάνου*.

Καὶ μοι τὰ πραχθέντ' εἶπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε* σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
καὶ σοὶ τε τοῦργον τοῦτ' ἐμοί τ' ἔσται βραχύ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ᾠ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρές*, 1100

τέκν' εἰ φανέντι ἄελπτα* μηκύνω λόγον·

ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι

τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην*·

σὺ γὰρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.

Καὶ σοὶ θεοὶ πόροισιν*, ὡς ἐγὼ θέλω, 1105

αὐτῷ τε καὶ γῆ τῆδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβές*

μόνοις παρ' ὑμῖν εὖρον ἀνθρώπων ἐγὼ

καὶ τοῦπεικῆς* καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν*.

Εἰδὼς δ' ἀμύνω* τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε·

ἔχω γὰρ ἄχω* διὰ σὲ κοῦκ ἄλλον βροτῶν. 1110

Καὶ μοι χέρ', ὦναξ', δεξιὰν ὄρεξον, ὡς

ψαύσω φιλήσω* τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κᾶρα.

- Καίτοι τί φωνῶ; πῶς ἂν ἄθλιος γεγὼς*
 θιγεῖν θελήσαιμ', ἀνδρός, ᾧ τις οὐκ ἔνι
 1115 κηλὶς* κακῶν ξύνοικος;* οὐκ ἔγωγέ σε,
 οὐδ' οὖν ἐάσω*. τοῖς γὰρ ἐμπείροις* βροτῶν
 μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν* τάδε.
 Σὺ δ' αὐτόθεν* μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μου
 μέλου* δικαίως, ὡς περ ἐς τόδ' ἡμέρας.

ΘΗΣΕΥΣ

- 1120 Οὐτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου* πλέον,
 τέκνοισι τερφθεῖς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω,
 οὐτ' εἰ πρὸ τοῦμοῦ προύλαβες* τὰ τῶνδ' ἔπη·
 βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει·
 οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
 1125 λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις*.
 Δείκνυμι δ' ὧν γὰρ ὄμοσ' οὐκ ἐψευσάμην*
 οὐδὲν σε, πρέσβυ· τάσδε γὰρ πάρεμι' ἄγων
 ζώσας, ἀκραιφνεῖς* τῶν κατηπειλημένων*.
 Χῶπως* μὲν ἄγων* ἠρέθη*, τί δεῖ μάτην
 1130 κομπεῖν*, ἃ γ' εἴσει* καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνῶν;
 λόγον δ' ὃς ἐμπέπτωκεν* ἀρτίως ἐμοί
 στείχοντι* δεῦρο, συμβαλοῦ* γνώμην· ἐπεὶ
 σμικρὸς μὲν εἶπειν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι,
 πρᾶγος* δ' ἀτίζειν* οὐδὲν ἀνθρώπων χρεῶν*.

ΟΙΑΠΟΥΣ

- 1135 Τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με,
 ὡς μὴ εἰδὸτ' αὐτὸν μηδέν, ὧν σὺ πυνθάνει.

ΘΗΣΕΥΣ

- Φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν*
 οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως
 βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
 1140 θύων ἔκκυρον*, ἠνίχ' ὠρμώμην* ἐγώ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ποδαπόν*; τί προσχρῆζοντα τῷ θακῆματι*;

ΘΗΣΕΥΣ

Οὐκ οἶδα πλὴν ἔν' σου γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον, οὐκ ὄγκου* πλέον*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἦδ' ἔδρα* σμικροῦ λόγου.

ΘΗΣΕΥΣ

Σοί φασιν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ' 1145
αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν* ἔδραν*;

ΘΗΣΕΥΣ

"Ορα κατ' ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενῆς*
ἔσθ', ὅστις ἂν σου τοῦτο προσχρῆζοι τυχεῖν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ᾠ φίλτατε, σχῆς* οὔπερ εἶ.

ΘΗΣΕΥΣ

Τί δ' ἔστι σοι; 1150

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Μή μου δεηθῆς*.

ΘΗΣΕΥΣ

Πράγματος ποίου; λέγε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ᾠ Εξοιδ' ἀκούων τῶνδ', ὅς* ἔσθ' ὁ προστάτης*.

ΘΗΣΕΥΣ

Καὶ τίς ποτ' ἐστίν, ὄν γ' ἐγὼ ψέξαιμί* τι;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Παῖς οὐμός, ὄναξ, στυγνός*, οὐ λόγων ἐγὼ
ἀλγιστ'* ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμη* κλύων. 1155

ΘΗΣΕΥΣ

Τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι καὶ μὴ δρᾶν, ἄ μὴ

χρῆζεις*; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;

ΟΙΑΠΟΥΣ

Ἐχθιστον*, ὄναξ, φθέγμα τοῦθ' ἤκει πατρὶ
καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλης* τὰδ' εἰκαθεῖν*.

ΘΗΣΕΥΣ

1160 Ἄλλ', εἰ τὸ θάκημ'* ἐξαναγκάζει, σκόπει,
μὴ σοι πρόνοι** ἢ τοῦ θεοῦ φυλακτέα*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Πάτερ, πιθοῦ* μοι κεῖ νέα παραινέσω*.

Τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
χάριν* παρασχεῖν τῷ θεῷ θ', ἃ βούλεται,

1165 καὶ νῶν* ὑπείκει τὸν κασίγνητον μολεῖν*
οὐ γὰρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει*
γνώμης, ἃ μὴ σοι ξυμφέροντα λέξεται*.
Λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ἠύρημέν* ἔργα τῷ λόγῳ μὴνύεται*.

1170 Ἐφυσας* αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρωῖνά σε
τὰ τῶν κακίστων κάσεβεστάτων, πάτερ,
θέμις* σέ γ' εἶναι κείνον ἀντιδρᾶν* κακῶς.

Ἄλλ' ἔασον. Εἰσὶ χιτέροις γοναῖ* κακαὶ
καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι*

1175 φίλων ἐπωδαῖς* ἐξεπάδονται φύσιν.
Σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει,
πατρῶα καὶ μητρῶα πῆμαθ',* ἄπαθες·
κᾶν κείνα λεύσσης*, οἷδ' ἐγώ, γνώσει κακοῦ
θυμοῦ τελευτήν, ὡς κακὴ προσγίγνεται.

1180 Ἐχεις γὰρ οὐχὶ βαιᾶ* τάνθυμήματα
τῶν σῶν ἀδέρκτων* ὀμμάτων τητώμενος*.
Ἄλλ' ἡμῖν εἶκε* λιπαρεῖν* γὰρ οὐ καλὸν
δίκαια προσχρῆζουσιν*, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὔ
πάσχειν*, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Τέκνον, βαρεῖαν* ἠδονὴν νικᾷτέ με 1185
 λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον.
 Μόνον, ξέν', εἴπερ κείνος ὧδ' ἐλεύσεται,
 μηδεὶς κρατεῖτω* τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.

ΘΗΣΕΥΣ

*Απαξ τὰ τοιαῦτ' οὐχὶ δις χρήζω κλύειν,
 ὧ πρόεσβυ. Κομπεῖν* δ' οὐχὶ βούλομαι. Σὺ δ' ὦν
 σῶς* ἴσθ', εἴαν περ κάμῃ τις σφύζῃ θεῶν. 1191
 (Στάσιμον γ')

ΧΟΡΟΣ

(στοοφή)

Ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρήζει, τοῦ
 μετρίου παρεῖς*, 1192
 ζῶειν*, σκαιοσύναν φυλάσσω
 ἐν* ἐμοὶ* κατάδηλος ἔσται.
 Ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακροὶ αἰμέραι κατέθεντο* δὴ
 λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέροντα δ' οὐκ ἀνίδοις ὄπου*,
 ὅταν τις ἐς πλεον πέση
 τοῦ δέοντος· ὁ δ' ἐπικούρος* ἰσοτέλεστος*,
 Αἶδος ὅτε μοῖρ ἀνυμέναιος*,
 ἄλυρος*, ἄχορος*, ἀναλέφηνε*, 1200
 θάνατος ἐς τελευτάν.

(ἀντιστοοφή)

Μὴ φῦναι* τὸν ἅπαντα νικᾷ* λόγον· τὸ δ',
 ἐπεὶ φανῆ,

βῆναι κείθεν, ὅθεν περ ἦκει,
 πολὺ δεύτερον*, ὡς τάχιστα.

Ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῆ* κούφας ἀφρο-
 σύνας* φέρον*, 1205
 τίς πλάγχθη* πολύμοχθος* ἔξω; τίς οὐ κα-
 μάτων ἔνι*;

- φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι
καὶ φθόνος· τό τε κατάμεμπτον* ἐπιλέλογχε*
πύματον*, ἀκρατές*, ἀπροσόμιλον*
1210 γῆρας ἄφιλον*, ἵνα* πρόπαντα*
κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.

(ἔπφδός)*

- Ἐν ᾧ τλάμων ὄδ' οὐκ ἐγὼ μόνος,
πάντοθεν βόρειος ὥς τις
ἀκτὰ κυματοπλήξ* χειμερία* κλονεῖται*,
1215 ὥς καὶ τόνδε κατ' ἄκρας*
δειναὶ κυματοαγεῖς*
ἄται* κλονέουσιν αἰεὶ ξυνοῦσαι,
αἱ μὲν ἀπ' αἰλίου δυσμᾶν,
αἱ δ' ἀνατέλλοντος,
1220 αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν* ἀκτῖν*,
αἱ δ' ἐννουχιᾶν* ἀπὸ Ριπᾶν*.

(ἔπεισόδιον ε'.)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Καὶ μὴν ὄδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος
ἀνδρῶν γε μῦθος, ᾧ πάτερ, δι' ὄμματος
ἀστακτὶ* λείβων* δάκρυον ὄδ' ὀδοιπορεῖ.

ΟΙΑΠΟΙΟΥΣ

- 1225 Τίς οὗτος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ὅνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμη*, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὄδε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

- Οἴμοι, τί δράσω; πότερα τάμαντοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὀφῶν
πατρὸς γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
1230 σὺν σφῶν* ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον,
ἔσθῃτι σὺν τοιαῦδε, τῆς ὁ δυσφιλῆς*

γέρον* γέροντι συγκατόκηκεν πίνος*,
 πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ*
 κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ἄσσεται*
 ἀδελφὰ* δ', ὡς ἔοικε, τούτοισι φορεῖ* 1235
 τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος* θρεπτήρια*,
 ἀγὼ πανώλης* ὄψ'* ἄγαν* ἐκμανθάνω.
 καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς*
 ταῖς σαῖσιν ἦκειν· τὰμὰ μὴ ἕξ* ἄλλων πύθη*.
 Ἄλλ', ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος* θρόνων 1240
 Αἰδῶς* ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
 παρασταθήτω* τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
 ἀκὴ* μὲν ἔστι, προσφορά* δ' οὐκ ἔστ' ἔτι.
 Τί σιγᾶς; 1244
 φώνησον*, ὦ πάτερ, τί μὴ μ' ἀποστραφῆς.
 Οὐδ' ἀνταμείβει* μ' οὐδέν; ἀλλ' ἀτιμάσας*
 πέμψεις ἀναυδος*, οὐδ' ἅ μηνίεις* φράσας;
 ὦ σπέρματ'* ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὀμαίμονες,
 πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινήσαι πατρὸς
 τὸ δυσπρόσοιστον* κάπροσῆγορον* στόμα, 1250
 ὡς μὴ μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
 οὕτως ἀφῆ με, μηδὲν ἀντειπὼν* ἔπος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτός, ὧν χρεῖα πάρει*
 τὰ πολλὰ γὰρ τοι ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι
 ἢ δυσχεράναντ' ἢ κατοικτίσαντά* πως 1255
 παρέσχε* φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις* τινά.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

Ἄλλ' ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ* σύ μοι·
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
 ἀρωγόν, ἔνθεν μ' ὦδ' ἀνέστησεν* μολεῖν*
 ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος*, διδοὺς ἐμοὶ 1260

- λέξαι τ' ἀκούσαι τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ*.
 Καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι
 καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν* ἐμοί.
 Ὅτ' ἤλθον, ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
- 1265 Γῆς ἐκ πατρώας ἐξελέλαμαι* φυγᾶς,
 τοῖς σοῖς πανάρχοις* οὐνεκ* ἐνθακεῖν* θρόνοις
 γονῆ πεφυκῶς ἠξίου γεραιτέρῳ*.
 Ἄνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς*, ὧν φύσει νεώτερος,
 γῆς ἐξέωσεν*, οὔτε νικήσας λόγῳ,
- 1270 οὔτ' εἰς ἔλεγχον* χειρὸς* οὐδ' ἔργου μολῶν.
 πόλιν δὲ πείσας. Ὅν ἐγὼ μάλιστα μὲν
 τὴν σὴν Ἐρινὺν* αἰτίαν εἶναι λέγω·
 ἔπειτα γὰρ ἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύω*.
 Ἐπεὶ γὰρ ἤλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν*,
- 1275 λαβῶν Ἄδραστον* πενθερὸν ξυνομότας*
 ἔστις ἔμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας*
 πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει*,
 ὅπως τὸν ἐπάλογγον* ἐς Θήβας στόλον*
 ξὺν τοῖςδ' ἀγείρας* ἢ θάνοιμι πανδίκως*
- 1280 ἢ τοὺς τὰδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
 Εἶεν*. Τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;*
 Σοὶ προστροπαίους*, ὦ πάτερ, λιτὰς* ἔχων,
 αὐτός τ' ἔμαντοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
 οἳ νῦν σὺν ἐπτά τάξεσιν* σὺν ἐπτά τε
 λόγχοις* τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι* πᾶν
- 1285 οἶος δορυσσοῦς* Ἀμφιάρεως*, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων*, πρῶτα δ' οἰωνῶν* ὁδοῖς*·
 ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος,
 Τυδεύς*· τρίτος δ' Ἐτέοκλος*, Ἀργεῖος γεγώς*
- 1290 τέταρτον Ἴπομέδοντ' ἀπέστειλεν πατῆρ
 Ταλαός*· ὁ πέμπτος δ' εὐχεται κατασκαφῆ*

Καπανεὺς* τὸ Θήβης ἄστῳ δηώσειν πυρὶ ✓
 ἔκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἄρκας ὄρνυται*,
 ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης* χρόνῳ 1294
 μητρὸς λοχευθεῖς*, πιστὸς Ἀταλάντης* γόνος·
 ἐγὼ δὲ σός, κεῖ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου* φυτευθεῖς, σός γε τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν.
 Οἷ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς*, πάτερ,
 ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι 1300
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν* ὀρμωμένῳ*
 τῷδ' ἀνδρὶ τοῦμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν*,
 ὃς μ' ἐξέωσεν κάπεσύλησεν* πάτρας.
 Εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς ἂν σὺ προσθῆῃ*, τοῖςδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος*·
 Πρὸς νῦν σε κρηνῶν* καὶ θεῶν ὁμογνίων* 1306
 αἰτῶ πιθέσθαι* καὶ παρειαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σὺ·
 ἄλλους δὲ θωπεύοντες* οἰκοῦμεν σὺ τε
 κάγῳ, τὸν αὐτὸν δαίμον* ἐξειληχότες. 1310
 Ὅ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὦ τάλας ἐγώ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν* ἀβρύνεται*·
 ὄν, εἰ σὺ τῆμῃ* ξυμπαραστήσει* φρενί,
 βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ*,
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων, 1315
 στήσω δ' ἐμαυτὸν κείνον ἐκβαλὼν βίᾳ.
 Καὶ ταῦτα, σοῦ μὲν ξυνθέλοντος*, ἔστι μοι
 κομπεῖν*· ἄνευ σοῦ δ', οὐδὲ σωθῆναι σθένω*.

ΧΟΡΟΣ

Τὸν ἄνδρα τοῦ πέμψαντος οὐνεκ', Οιδίπους,
 εἰπὼν ὅποια ξύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν. 1320

ΟΙΑΙΠΟΥΣ

- Ἄλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος* χθονὸς
 μὴ τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοί,
 Θησεύς, δικαίων*, ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους,
 οὐκ ἂν ποτ' ὀμφῆς* τῆς ἐμῆς ἐπήσθητο*.
- 1325 νῦν δ' ἀξιωθεὶς εἴσι* κἀκούσας γ' ἐμοῦ
 τοιαῦθ', ἃ τὸν τοῦδ' οὐποτ' εὐφρανεῖ* βίον.
 Ὅς γ', ὃ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
 ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος* ἐν Θήβαις ἔχει,
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
- 1330 κᾶθηκας ἀπολιν* καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
 ἅς νῦν δακρυεὶς εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
 ταυτῷ βεβηκῶς* τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
 Οὐ κλαυτὰ* δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα*
 τάδ', ἕως περ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος.
- 1335 Σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον*·
 σύ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν* δ' ἀλώμενος*
 ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
 Εἰ δ' ἐξέφυσα* τάσδε μὴ ἴμαυτῷ τροφούς
 τὰς παῖδας, ἧ τᾶν* οὐκ ἂν ἦ* τὸ σὸν μέρος*·
- 1340 νῦν δ' αἶδε μ' ἐκσώζουσιν*, αἶδ' ἐμαὶ τροφοί,
 αἶδ' ἄνδρες οὐ γυναῖκες, εἰς τὸ συμπονεῖν*·
 ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοῦκ ἐμοῦ πεφύκατον*.
 Τοιγάρ* σ' ὁ δαίμων* εἰσορᾷ μὲν οὐ τι πῶ
 ὡς αὐτίκ*, εἶπερ οἶδε κινουῦνται λόγοι
- 1345 πρὸς ἄστνυ Θήβης· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
 κείνην ἐρείψεις*, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
 πεσεῖ μανθεῖς* χά* ξύναιμος ἐξ ἴσου.
 Τοιάσδ' ἀράς σφῶν πρόσθε τ' ἐξανῆξ'* ἐγώ,
 νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι* ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
- 1350 ἵν' ἀξιῶτον* τοὺς φυτεύσαντας* σέβειν*

καὶ μὴ ἕξιμαζήτων, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
 τοιῶδ' ἔφυτον· αἶδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
 Τοιγὰρ* τὸ σὸν θάκημα* καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
 κρατοῦσιν, εἶπερ ἔστιν ἡ παλαίφατος*
 Δίκη ξύνεδρος* Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις. 1355
 Σὺ δ' ἔρῳ* ἀπόπτυστός* τε κἀπάτωρ* ἐμοῦ,
 κακῶν κάκιστε, τάςδε συλλαβὸν* ἀράς,
 ἅς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου*
 δόρει κρατῆσαι μήτε νοστήσαι ποτε
 τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερσὶ 1360
 θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὔτερ ἐξελέηλασαι.
 Τοιαῦτ' ἀρῶμαι* καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου*
 στυγνὸν* πατρῶον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίσῃ*,
 καλῶ δὲ τάςδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη,
 τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα. 1365
 Καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε* κἀξάγγελλ' ἰὼν
 καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαντοῦ θ' ἅμα
 πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὔνεκ'* Οἰδίπους
 τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα*.

ΧΟΡΟΣ

Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς*1370
 ξυνήδομαί* σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

Οἶμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας*,
 οἶμοι δ' ἐταίρων· οἶον ἄρ' ὁδοῦ τέλος
 Ἄργους ἀφωρηθήμεν*, ὦ τάλας ἐγώ!
 τοιοῦτον οἶον οὐδὲ φωνῆσαι τι 1375
 ἔξεσθ' ἐταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι* πάλιν,
 ἀλλ' ὄντ' ἀναυδον τῆδε συγκῶρσαι* τύχη.
 ὦ τοῦδ' ὄμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ
 τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου,

- 1380 μή τοι με πρὸς θεῶν σφῶ* γ', ἐὰν αἱ τοῦδ' ἀραι
 πατρὸς τελῶνται* καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους
 νόστος* γένηται, μή μ' ἀτιμάσητέ γε,
 ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κἀν κτερίσμασιν*
 καὶ σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον*
 1385 τοῦδ' ἀνδρός, οἷς πονεῖτον*, οὐκ ἐλάσσονα
 ἔτ' ἄλλον οἶσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Πολύνεικες, ἰκετεύω σε πεισθῆναί* τι μοι

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

᾽Ω φιλάτη, τὸ ποῖον, Ἀντιγόνη; λέγε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

- Στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστα γε
 1390 καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ*.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

Ἄλλ' οὐχ οἷόν τε. Πῶς γὰρ αὐθις ἂν πάλιν
 στράτευμ' ἄγοιμι ταῦτὸν εἰσάπαξ* τρέσας*;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τί δ' αὐθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι*; τί σοι
 πάτραν* κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

- 1395 Αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
 οὕτω γελαῖσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἵρας τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρεις
 μαντεύμαθ', ὃς σφῶν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν* θροεῖ*;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

Χρήξει* γάρ ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

- 1400 Οἷμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
 τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι τάνδρός, οἷ' ἐθέσπισεν*;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

Οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'*, ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω*, μηδὲ τάνδεᾶ*, λέγειν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα*;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

Καὶ μή μ' ἐπίσχις* γ', ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἤδ' ὁδὸς 1405
ἔσται μέλουσα*, δύσποτμός* τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων·
σφῶν δ' εὖ διδοίη* Ζεὺς, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι.
Μέθεσθε* δ' ἤδη χαίρετόν τ'· οὐ γὰρ μ' ἔτι
βλέποντ'* ἐσόψεσθ' αὐθις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ᾠ Τάλαιν' ἐγώ! 1410

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

Μῆ τοι μ' ὀδύρου*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Καὶ τίς ἄν σ' ὀρμώμενον
εἰς προὔπτον* Ἄδην* οὐ καταστένοι, κάσι*;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

Εἰ χρὴ θανοῦμαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Μῆ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

Μῆ πεῖθ', ἄ μὴ δεῖ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Δυστάλαινά* τ' ἄρ' ἐγώ,
εἴ σου στερηθῶ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ

Ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι* 1415
καὶ τῆδε* φῦναι* χιτέρα*. Σφὼ δ' οὖν ἐγὼ

θεοῖς ἀρῶμαι* μήποτ' ἀντῆσαι* κακῶν·
ἀνάξια γὰρ πᾶσιν* ἔστε δυστυχεῖν.

ΧΟΡΟΣ
(Κομμάτιον)
(στροφῆ)

1420 Νέα τάδε νεόθεν* ἤλθέ μοι
βαρύποτα* κακὰ παρ' ἀλαοῦ* ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κίχάνει*.
Μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα* δαιμόνων* ἔχω φράσαι.
'Ορᾶ, ὄρᾶ πάντ' αἰὶ χρόνος, ἐρείπων ἕτερα,
τὰ δὲ παρ' ἡμαρ* αὐθις αὖξων* ἄνω.
1425 Ἔκτυπεν* αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἔ τέκνα, τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος*,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι*;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Πάτερ, τί δ' ἐστὶ τάξιόν*, ἐφ' ᾧ καλεῖς;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

1430 Διὸς περωτὸς* ἦδε μ' αὐτίκ' ἄξεται*
βροντῆ πρὸς Ἄϊδην· ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.

ΧΟΡΟΣ
(ἀντιστροφή α')

Ἴδὲ μάλα μέγας ἐρείπεται*
κτύπος ἄφατος* ὅδε διόβολος*· ἐς δ' ἄκραν*
δειμ* ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν*.
Ἐπτηξα* θυμόν· οὐρανια* γὰρ ἀστραπὴ
φλέγει* πάλιν.
1435 Τί μὲν* ἐφήσει* τέλος; δέδια δ' οὐ γὰρ ἄλιον*
ἐφορᾶ ποτ', οὐδ' ἄνευ ξυμφορᾶς*.
Ἔ μέγας αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἔ παῖδες, ἦκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος*

βίου τελευτὴ κοῦκέτ' ἔστ' ἀποστροφή*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Πῶς οἶσθα; τῷ* δὲ συμβαλὼν* ἔχεις, πάτερ; 1440

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Καλῶς κάτοιδ'· ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν
ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω*.

ΧΟΡΟΣ

(στροφή β').

Ἔα*, ἔα! ἰδοὺ μάλ' αὐθις ἀμφίσταται*
διαπρύσιος* ὄτοβος*.

Ἰλαος*, ὦ δαίμων, Ἰλαος, εἴ τι γὰρ 1445
ματέρι* τυγχάνεις ἀφεγγές* φέρων.

Ἐναισίου* δέ σου τύχοιμι, μηδ' ἄλαστον* ἄνδρ' ἰδὼν
ἀκερδῆ* χάριν μετάσχοιμί πως.

Ζεῦ ἄνα*, σοὶ φωνῶ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἄρ' ἐγγὺς ἀνὴρ; ἄρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα, 1450
κιχίσηται* μου καὶ κατορθοῦντος* φρένα;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν* ἐμφῆναι* φρονῶν*;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἄνθ' ὧν ἔπασχον εὖ τελεσφόρον* χάριν
δοῦναί σφιν, ἦνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην.

ΧΟΡΟΣ

(ἀντιστροφή β').

Ἰώ, ἰώ, παῖ, βᾶθι, βᾶθ', εἴτ' ἄκρον 1455
ἐπὶ γύαλον*....

ἐναλίφ* Ποσειδαονίῳ θεῷ
βούθυτον* ἐστίαν ἀγίζων*, ἰκοῦ*.

Ὅ γὰρ ξένος σὲ καὶ πόλισμα* καὶ φίλους ἐπαξιοῖ*
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν. 1460

Σπεῦσον, αἴισσ'*, ὄναξ.

(ἐπεισόδιον σί.)

ΘΗΣΕΥΣ

- Τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινός* ἠχεῖται* κτύπος
 σαφῆς μὲν ἀστών, ἐμφανῆς* δὲ τοῦ ξένου;
 Μή τις Διὸς κεραυνὸς ἢ τις ὄμβροιά*
 1465 χάλαζ' ἐπιρράξασα;* πάντα γὰρ θεοῦ
 τοιαῦτα χειμάζοντος* εἰκάσαι* πάρα*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Αναξ, ποθοῦντι προυφάνης* καὶ σοι θεῶν
 τύχην τις ἐσθλήν τῆσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.

ΘΗΣΕΥΣ

Τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαῖου, νέορτον* αὖ;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

- 1470 Ῥοπή* βίου μοι καὶ σ' ἄπερ ξυνήνεσα*
 θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας* θανεῖν.

ΘΗΣΕΥΣ

Ἐν τῷ δὲ κείσαι τοῦ μόρου τεκμηρίω;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι
 ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα* τῶν προκειμένων*.

ΘΗΣΕΥΣ

- 1475 Πῶς εἶπας, ὦ γεραῖέ, δηλοῦσθαι τάδε;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Αἱ πολλαὶ βρονταὶ διατελεῖς* τὰ πολλὰ τε
 στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικῆτου βέλη.

ΘΗΣΕΥΣ

Πείθεις μεῖ πολλὰ γὰρ σε θεσπίζονθ'* ἔρω
 κοῦ ψευδόφημα*, χῶ τι χρὴ ποιεῖν, λέγε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

- 1480 Ἐγὼ διδάξω*, τέκνον Αἰγέως, ἃ σοι
 γήρως ἄλυπα* τῆδε κείσεται* πόλει.

Χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι*,
 ἄθικτος* ἡγητῆρος*, οὐ με χρὴ θανεῖν.

Τοῦτον δὲ φράζε μήποτ' ἀνθρώπων τινί,
 μήθ' οὐ κέκευθε* μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις, 1485
 ὡς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν* ὄδε
 δορός τ' ἐπακτοῦ* γειτονῶν* ἀεὶ τιθῆ.

Ἄ δ' ἐξάγιστα*, μηδὲ κινεῖται* λόγῳ,
 αὐτὸς μαθήσει, κεῖσ' ὅταν μόλῃς μόνος·
 ὡς οὐτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείπομί τῳ 1490

οὐτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων* ὅμως,
 ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σφῆξε*, χῶταν εἰς τέλος
 τοῦ ζῆν ἀφικνῆ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
 σήμαιν*, ὃ δ' ἀεὶ τῶπιόντι δεικνύτω
 χούτως ἀδῆον* τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν 1495

σπαρτῶν* ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυριαί* πόλεις
 κἂν εὖ τις οἰκῆ, ῥαδίως καθύβρισαν*·

θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὀψὲ δ' εἰσορῶσ', ὅταν
 τὰ θεῖ' ἀφείς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι* τραπῆ·
 ὃ μὴ σύ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν. 1500

Τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδὸτ' ἐκδιδάσκομεν·
 χῶρον δ', ἐπείγει γὰρ με τοῦκ θεοῦ παρόν,
 στείχομεν* ἤδη, μηδ' ἔτ' ἐντροπώμεθα*.

Ἔ παῖδες, ὧδ' ἔπεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἠγεμῶν
 σφῶν αὐτῶν πέφασμαι καινός*, ὥσπερ σφῶν πατρί. 1505

Χωρεῖτε καὶ μὴ ψαύειτ', ἀλλ' ἑἴτέ μ'
 αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον* ἐξευρεῖν, ἵνα*
 μοῖρ' ἀνδρῶν τῷδε τῆδε κρουφθῆναι χθονί.

Τῆδ', ὧδε*, τῆδε βᾶτε· τῆδε γὰρ μ' ἄγει
 Ἐρμῆς ὁ πομπὸς* ἢ τε νεοτέρη* θεός. 1510

Ἔ φῶς ἀφεγγές*, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν,
 νῦν δ' ἔσχατόν σου τοῦμόν ἄπτεται δέμας·

ἤδη γὰρ ἔρω* τὴν τελευταίαν*, βίον
 κρύψων παρ' Ἄιδην. Ἀλλά, φίλτατε ξένων,
 1515 αὐτός τε χώρα θ' ἦδε πρόσπολοι* τε σοί,
 εὐδαίμονες γένοισθε κάπ' εὐπραξία*
 μέμνησθέ μου θανόντος, εὐτυχεῖς αἰεί.

(Στάσιμον δ')

ΧΟΡΟΣ

(στροφῆ)

Εἰ θέμις* ἐστὶ μοι τὰν ἀφανῆ* θεὸν
 καὶ σὲ λιταῖς* σεβίζειν*,
 1520 ἐννυχίων* ἀνάξ,
 Ἄιδωνεῦ*, Ἄιδωνεῦ, λίσσομαι
 ἐπ' ἀπόνῳ*, μηδ' ἐπὶ βαρουαχεῖ*
 ξένον ἐξανύσαι*
 μόρῳ* τὰν παγκευθῆ* κάτω
 1525 νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον* δόμον.
 Πολλῶν γὰρ ἄν καὶ μάταν* πημάτων ἰκνουμένων,
 πάλιν σφε* δαίμων* δίκαιος αὔξει.

(ἀντιστροφῆ)

ᾠ χθόνιαι* θεαί, σῶμά τ' ἀνικάτου
 θηρός*, ὄν ἐν πύλαισι

1530 φασὶ πολυξένοις*
 εὐνάσθαι* κνυζεῖσθαι* τ' ἐξ ἄντρων
 ἀδάματον φύλακα παρ' Ἄϊδα
 λόγος αἰὲν ἔχει

ὄν, ὦ Γῆς παῖ καὶ Ταρτάρου,
 1535 κατεύχομαι* ἐν καθαρῷ* βῆναι
 ὀρμωμένῳ* νεοτέρας* τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας.
 Σέ τοι κικλήσκω*, τὸν Αἰένυπνον*

(*Ἐξοδος)

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ἄνδρες πολῖται, συντομοτάτως μὲν ἄν

τύχοιμι λέξας Οιδίπου ὀλωλότα·
 ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ', οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ 1540
 φράσαι πάρεστιν οὔτε τᾶργ', ὅσ' ἦν ἐκεῖ.

ΧΟΡΟΣ

Ὀλωλε γὰρ δύστηνος;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ἦς λελοιπότα
 κείνον τὸν αἰεὶ βίοντον* ἐξεπίστασο.

ΧΟΡΟΣ

Πῶς; ἄρα θεία κάπόνω τάλας τύχη;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τοῦτ' ἐστὶν ἤδη κάποθαυμάσαι πρέπον. 1445

Ἦς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἶρε*, καὶ σύ που παρῶν
 ἔξιοισθ', ὑφηγητῆρος* οὐδενὸς φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος*.

Ἐπεὶ δ' ἀφῆκτο τὸν καταρράκτην ὁδὸν*
 χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν* ἐρριζωμένον*, 1550

ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ
 κοίλου πέλας κρατῆρος*, οὔ τὰ Θεσέως

Περίθου* τε κεῖται πίστι' αἰεὶ ξυνηήματα*·
 ἀφ' οὔ μέσος στὰς τοῦ τε Θοριζίου πέτρου
 κοίλης* τ' ἀχέρδου* καπὸ λαΐνου* τάφου, 1555

καθέζετ'· εἶτ' ἔλυσε δυσπινεῖς* στολάς.

Κᾶπειτ' αὔσας* παῖδας ἠνώγει* ὄυτων*
 ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·

τὸ δ' εὐχλόου* Δήμητρος ἐς προσόψιον*
 πάγον* μολοῦσαι τάςδ' ἐπιστολάς πατρὶ 1560

ταχεὶ πόρευσαν* σὺν χρόνῳ λουτροῖς τέ νιν
 ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν*, ἣ νομίζεται*.

Ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρωῶντος ἠδονήν,
 κούκ ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργόν, ὧν ἐφίετο,

- 1565 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι
 ῥίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἔς δὲ γόνατα
 πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον, οὐδ' ἀνίεσαν*
 στέρνων ἀραγμούς*, οὐδὲ παμμήκεις* γόους*.
 Ὁ δ', ὡς ἀκούει, φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,
 1570 πτύξας* ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, εἶπεν· ὦ τέκνα,
 οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
 Ὀλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰμὰ κοῦκέτι
 τὴν δυσπρόνητον* ἔξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν.
 Σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον
 1575 τὰ πάντα λύει* ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
 Τὸ γὰρ φιλεῖν* οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλεόν
 ἢ τοῦδε τάνδρὸς ἔσχεθ', οὐ τητῶμεναι*
 τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον*.
 Τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι*
 1580 λύγδην* ἔκλαιον πάντες. Ὡς δὲ πρὸς τέλος
 γόων ἀφίκοντ', οὐδ' ἔτ' ὠρώρει* βοή,
 ἦν μὲν σιωπή, φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
 θωῦξεν* αὐτόν, ὥστε πάντας ὀρθίας
 στήσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας.
 1585 Καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῆ θεός·
 ὦ οὔτος, οὔτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν*
 χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰπὸ σοῦ βραδύνεται*.
 Ὁ δ' ὡς ἐπήσθητ'* ἐκ θεοῦ καλούμενος,
 αὐδᾶ* μολεῖν οἱ γῆς ἀνακτα Θεσέα.
 1590 Κάπει προσῆλθεν, εἶπεν· ὦ φίλον κάρα,
 δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν* τέκνοις
 ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταίνεσον*
 μήποτε προδώσειν τάςδ' ἐκόν, τελεῖν δ' ὅσ' ἄν
 μέλλης φρονεῖν σὺ ξυμφέρωντ' αὐταῖς ἀεὶ.
 1595 Ὁ δ', ὡς ἀνὴρ γενναῖος*, οὐκ οἴχτου μέτα

κατήγεσεν* τὰδ' ὄρκιος* δράσειν ξένω.
 Ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθύς Οἰδίπους
 ψάσας ἀμαυραῖς* χερσὶν ὧν παίδων λέγει
 ὦ παῖδε, τλάσας χρῆ τὸ γενναῖον* φρενὶ
 χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ', ἃ μὴ θέμις, 1600
 λεύσσειν* δικαιοῦν, μηδὲ φρονούντων κλύειν.
 Ἄλλ' ἔροπεθ' * ὡς τάχιστα* πλὴν ὁ κύριος*
 Θησεὺς παρέστω μανθάνων* τὰ δρώμενα.
 Τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν
 ξύμπαντες· ἀστακτὶ* δὲ σὺν ταῖς παρθένους 1605
 στένοντες ὠμαρτοῦμεν*. Ὡς δ' ἀπῆλθομεν,
 χρόνω βραχεῖ στραφέντες ἐξαπείδομεν*
 τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
 ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον*
 χεῖρ' ἀντέχοντα* κρατός, ὡς δεινοῦ τινος 1610
 φόβου φανέντος, οὐδ' ἀνασχετοῦ* βλέπειν.
 Ἐπειτα μέντοι βαιόν*, οὐδὲ σὺν χρόνω,
 ὀρώμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' * ἅμα
 καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπον ἐν ταυτῶ λόγῳ*.
 Μόρφ δ' ὁποῖφ κείνος ὄλετ', οὐδ' ἂν εἶς 1615
 θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
 Οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος* θεοῦ
 κεραυνὸς ἐξέπραξεν* οὔτε ποντία*
 θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότε' ἐν χρόνω*
 ἀλλ' ἢ τις ἐκ θεῶν πομπὸς* ἢ τὸ νερτέρων* 1620
 εὐνοῦν διαστὰν γῆς ἀλάμπετον* βάρθρον.
 Ἄνῆρ γάρ οὐ στενακτός*, οὐδὲ σὺν νόσοις
 ἀλγεινὸς* ἐξεπέμπετ', * ἀλλ', εἴ τις βροτῶν,
 θαυμαστός. Εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν* λέγειν,
 οὐκ ἂν παρείμην*, οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν. 1625

ΧΟΡΟΣ

Ποῦ δ' αἶ τε παῖδες χοῖ* προπέμφαντες φίλων;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Αἶδ' οὐχ ἐκάς· γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες*
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὀρμωμένας*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

(Κομμός)

(στροφὴ α'.)

Αἰαῖ*, ἔστιν, ἔστι νῶν δὴ

- 1630 οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μή, πατρὸς ἔμφυτον*
ἄλαστον* αἶμα δυσμόροιν στενάζειν,
ὅτινε* τὸν πολὺν
ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον* εἶχομεν,
ἐν πυμάτῳ* δ' ἀλόγιστα* παροῖσομεν*

1635 ἰδόντε καὶ παθόντε.

ΧΟΡΟΣ

Τί δ' ἔστιν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.

ΧΟΡΟΣ

Βέβηζεν;*

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ὡς μάλιστ' ἂν ἐν πόθῳ* λάβοις.

Τί γάρ, ὅτῳ μὴτ' Ἄρης
μήτε πόντος ἀντέκυσεν*,

- 1640 ἄσκοποι* δὲ πλάκες ἔμαρσαν*
ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ* φερόμενον;
Τάλαινα· νῶν δ' ὀλεθρία
νῦξ ἐπ' ὄμμασιν βέβακε*.

Πῶς γὰρ ἦ τιν' ἀπίαν*.

γαῖν ἢ πόντιον κλύδων* ἀλώμεναι*,

- 1645 βίου δύσοιστον* ἔξομεν τροφάν;

(στροφὴ β'.)

ΙΣΜΗΝΗ

Οὐ κάτοιδα. Κατὰ με φόνιος* Ἔιδας
 ἔλοι πατρὶ (ξυνθανεῖν γεραιῶ)
 τάλαιναν· ὡς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός.

ΧΟΡΟΣ

ᾠ διδύμα* τέκνων ἀρίστα*,
 τὸ φέρον* ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρῆ,
 1650
 μηδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον*· οὐ τοι
 κατάμεπι* ἔβατον*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

(ἀντιστροφή α')

Πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις.
 Καὶ γάρ, ὃ μηδαμὰ δὴ φίλον ἦν, φίλον,
 ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
 1655
 ᾠ πάτερ, ὦ φίλος,
 ὦ τὸν αἰὶ κατὰ γᾶς σκότον* εἰμένους*·
 οὐδὲ γέρον ἀφίλητος* ἐμοί ποτε
 καὶ τᾶδε μὴ κυρήσης*.

ΧΟΡΟΣ

Ἐπραξεν;
 1660

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἐπραξεν, οἶον ἤθελεν.

ΧΟΡΟΣ

Τὸ ποῖον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἄς ἔχρηζε* γᾶς ἐπὶ ξένας
 ἔθανε, κοίταν* δ' ἔχει
 νέρθεν* εὐσκίαστον* αἰέν,
 οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον*.
 1665
 Ἄνὰ γὰρ ὄμμα σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
 στένει δακρυῶν, οὐδ' ἔχω,
 πῶς με χρῆ τὸ σὸν τάλαιναν
 ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος*.

- Ἴώ, γὰς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρηζες, ἀλλ'
 1670 ἔρημος ἔθανες ᾧδέ μοι.)
- ΙΣΜΗΝΗ
 (ἀντιστροφὴ β')
- ᾠ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος* αὔθις
 ᾧδ'
 ἐπαιμμένει* σέ τ', ᾧ φίλα, πατρὸς ᾧδ' ἐρήμας;
- ΧΟΡΟΣ
- Ἄλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν
 1675 τὸ τέλος, ᾧ φίλαι, βίου...
 λήγεται ἤδη τοῦδ' ἄχους* κακῶν γὰρ
 δυσάλωτος* οὐδεῖς.
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ
 (στροφὴ γ')
- Πάλιν, φίλα, συνθῶμεν*.
- ΙΣΜΗΝΗ
- ᾠς τί ῥέξωμεν;
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ
- ᾠ Ἰμερος* ἔχει με.
- ΙΣΜΗΝΗ
 Τίς;
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ
- 1680 Τὴν χθόνιον* ἐστίαν* ἰδεῖν.
 ΙΣΜΗΝΗ
 Τίνος;
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ
 Πατρός, τάλαινα' ἐγώ.
- ΙΣΜΗΝΗ
 Θέμις* δὲ πῶς τὰδ' ἐστί; μῶν
 οὐχ ὀρᾶς;
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ
 Τί τόδ' ἐπέπληξας*;
- ΙΣΜΗΝΗ
- 1685 Ἄταφος ἔπιτνε* δίχα* τε παντός.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἄγε με καὶ τότε' ἐπενάριξον*.

ΙΣΜΗΝΗ

Αἰαῖ, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'
αὐθις ὄδ' ἔρημος, ἄπορος,
αἰῶνα* τλάμον' ἕξω;

ΧΟΡΟΣ

(ἀντιστροφή γ')

Φίλοι, τρέσητε* μηδέν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἄλλὰ ποῖ φύγω; 1690

ΧΟΡΟΣ

Καὶ πάρος* ἀπέφυγες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τί;

ΧΟΡΟΣ

Τὰ σφῶν τὸ μὴ πίτνειν* κακῶς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Φρονῶ*.

ΧΟΡΟΣ

Τί δῆθ' ὑπερνοεῖς*;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους,
οὐκ ἔχω.

ΧΟΡΟΣ

Μηδέ γε μάτενε*. 1695

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Μόγος* ἔχει.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ πάρος ἐπείχε*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τοτὲ* μὲν ἄπορα*, τοτὲ δ' ὑπερθεν*.

ΧΟΡΟΣ

Μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχέτην* τι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

[Ναί, ναί.

ΧΟΡΟΣ

Εὐμφημι* καὐτός].

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

1700 Φεῦ, φεῦ, ποῖ μὸλωμεν*, ὦ Ζεῦ;

ἐλπίδων γὰρ ἐς τί με

δαίμων* τὰ νῦν γ' ἐλαύνει;

(Τέλος ἐξόδου)

ΘΗΣΕΥΣ

Παύετε θρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γὰρ

χάρις ἢ χθονία* ξυναπόκειται*,

1705 πενθεῖν οὐ χρεὶ νέμεσις* γάρ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

᾽ὦ τέκνον Αἰγέως, προσλίτομέν* σοι.

ΘΗΣΕΥΣ

Τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι*;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταῖ

πατρὸς ἡμετέρου.

ΘΗΣΕΥΣ

Ἄλλ' οὐ θεμιτόν*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

1710 Πῶς εἶπας, ἄναξ, κοῖραν* Ἀθηνῶν;

ΘΗΣΕΥΣ

᾽ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν* ἐμοὶ κεῖνος

μήτε πελάζειν* ἐς τοὺςδε τόπους

μήτ' ἐπιφωνεῖν* μηδένα θνητῶν

θήκην* ἱερῶν, ἣν κεῖνος ἔχει.

1715 Καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα κακῶν

χώραν ἔξειν αἰὲν ἄλυτον*.

Ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν

χὼ πάντ' αἴων* Διὸς Ὀρκος*.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἄλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ*· Θήβας δ' ἡμᾶς 1720
τὰς ὄγγυγίους* πέμψον, ἐάν πως
διακωλύσωμεν ἰόντα* φόνον
τοῖσιν ὁμαίμοις.

ΘΗΣΕΥΣ

Δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὅπῃ ἂν
μέλλω πράσσειν πρόσφορά* θ' ὑμῖν 1725
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὅς νέον ἔρρει*,
πρὸς χάριν, οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν*.

ΧΟΡΟΣ

Ἄλλ' ἀποπαύετε, μηδ' ἐπὶ πλείω
θρηῆνον ἐγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος*. 1730

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Ἄ=τίνα. **ἄ δ' ἦν τὰ πραχθέντα**=τί δ' ἐπράχθησαν, τί συνέβη (1540).

ἄ (δωρ.)=ἦ.

ἄβατος=ὄν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πατῆ τις. **ἀβάτων ἀποβάς**=ἄφ' οὗ ἀπομακρυνθῆς ἀπὸ τὰ μέρη, τὰ ὅποια δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πατῆ κανεὶς (163).

ἄβουλος=ἀνόητος (931).

ἄβρύνομαι=καυχῶμαι (1312).

ἄγαν οὕτω=τόσον ὑπερβολικῶς (1651).

ἀγγέλλω: ἐν 300 **τίς ἔσθ'** . . . **ὁ ἀγγελῶν**=ποῖος εἶναι αὐτός, ὅστις θ' ἀναγγεῖλη, ποῖος θὰ ἀναγγεῖλη :

ἀγίζω=ἀγιάζω, θύω (1495).

ἀγνός: ἐν 37 **οὐχ ἀγνόν**=ὄν δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον (νὰ πατῆς).

ἀγνώμων=δυσμενῆς (86).

ἀγορεύω: ἐν 752 **φίλωσ εἰπῶν**=φιλικῶς προσαγορευσας, ἄφ' οὗ χαιρετίσης φιλικῶς. Ἐν δὲ 830 **ἠγόρευον**=ἔλεγον.

ἄγρα=κυνήγιον (941).

ἀγρευτὰς=ἀγρευτής, κυνηγός (δωρ.) Λέγεται δ' οὕτως ἐν 1073 ὁ Ἀπόλλων, διότι ἐφόνευσε τὸν Πύθωνα, ὅστις ἦτο δράκων (ὄφις), υἱὸς τῆς Γῆς, γεννηθεὶς ἐκ τοῦ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐναπολειφθέντος ὕδατος (ἐπὶ Δευκαλίωνος), ἐπιφέρων πολλὰς καταστροφὰς εἰς τὴν πρὸς Ν. τοῦ Παρνασοῦ χώραν. Ἐκ τοῦ φόνου αὐτοῦ ὁ Ἀπόλλων ὠνομάσθη Πύθιος.

ἄγχι=πλησίον.

ἄγω: ἐν 250 **εἰ ἄγοι**=ἂν ἤθελε καταδιώκει (αὐτόν). Ἐν 907 **ἄγεις**=ἀπάγεις. Ἐν 924 **ἄγειν τινά**=νὰ φέρῃ κανεὶς, νὰ φέρῃς. Ἐν 989 **θεῶν ἀγόντων**=τῆ θελήσει τῶν θεῶν, διότι οὕτως ἠθέλησαν οἱ θεοί, οὕτως ἔφεραν τὰ πράγματα. Τὸ παθ. ἐν

- 202 **ἄγει**—ὀδηγεῖσαι (ποῖος εἶσαι ὁ πολυβασανισμένος, ὅστις ὀδηγεῖσαι);
- ἄγωγῆ**—ἀπαγωγῆ. Ἐν 661 **τῆς σῆς ἀγωγῆς**—περὶ τῆς ἀπαγωγῆς σου.
- ἀγών** (κρ.)—ὁ ἀγών. Ἐν 1129 **ἀγών ἤρέθη**—ἡ νίκη ἐπετεύχθη, ἐκερδήθη.
- ἄδάματος**—ἄδάμαστος.
- ἄδεια**: ἐν 445 **γῆς ἄδειαν**—κατοικίας ἀσφάλειαν.
- ἄδελφοί**: ἐπὶ ὁμοιότητος ἐν 1235 **ἀδελφά**—ὄμοια.
- ἄδερκτος**—τυφλός, ὁ μὴ βλέπων. Ἐν 1181 **ἀδέρκτων**—ὥστε γενέσθαι ἄδερκτα, τυφλά.
- ἀδέρκτως**—χωρὶς νὰ προσβλέπωμεν (αὐτάς) 128.
- ἀδηλέω-ῶ**—ἀγνοῶ. Ἐν 35 **τῶν ἀδηλοῦμεν**—περὶ ὅσων ἀγνοοῦμεν, ὅσα ἀγνοοῦμεν.
- ἀδήος**—ἰδηίος—ἀδήωτος.
- ἀδικέομαι-οῦμαι**—βλάπτομαι, πάσχω. **μὴ δῆτι' ἀδικηθῶ**—νὰ μὴ πάθω μόνον τίποτε (170).
- ἀδμήτη**—ἄδάμαστος, παρθένος. **χρόνω ἀδμήτης**—πολὺν χρόνον παρθένου (1294).
- ἀδόκητος**—ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιστος, ἐπομένως **μεγάλῃ** (246).
- Ἄδραστis**: βασιλεὺς Ἄργους, οὗ τὴν κόρην ἔλαβε γυναῖκα ὁ Πολυνείκης.
- ἄει**—ὁ αἰεὶ. ὁ αἰώνιος (1657).
- ἄείρρυτος**—ἄένναος, ἀστείρευτος (467).
- ἄελλαῖος, αἶα**—θυελλώδης, ὡς θυέλλα ταχύς. **ἄελλαία ταχύρρωστος**—σὺν ἀελλαίῳ τάχει ῥωομένη—κινουμένη μετὰ ταχύτητος θυέλλης (1065).
- ἄζω**—σέβομαι. **οὐδὲν ἄζοντα**—οὐδὲν σεβόμενος, ἀσεβῆς (132).
- ἄθικτος**: ἐν 1483 **ἄθικτος ἠγητήρος**—ἄνευ ὀδηγοῦ.
- ἄθλιος**—ἐλεεινός. **ἄθλιον εἶδωλον**—τὴν ἐλεεινὴν εἰκόνα (109). Ἐν 746 **ἄθλιον**—μικρόν.
- ἄθρέω-ῶ**—παρατηρῶ. **ἄθρῶν**—παρατηρῶν, ἂν ἤθελες παρατηροεῖ, ἔξετάζει (249).
- αἰαῖ**: ἐπιφ. ἄλλους—ἄχ!
- Αἰγυῆς**: πατήρ τοῦ Θησέως, υἱὸς τοῦ Πανδίωνος καὶ ἕγγονος Κέκροπος. Τὸν Θησέα ἐγέννησεν ἐκ τῆς Αἰθρας, θυγατρὸς

τοῦ βασιλέως τῆς Τροιζῆνος Πιτθέως. Ἐν 69 μνημονεύεται ὁ Θησεὺς ὡς συνοικίσας τὰς Ἀθήνας καὶ ἀναδείξας αὐτὰς πόλιν μίαν καὶ ἰσχυράν.

Ἄιδης: ἐν 1430 ὁ θάνατος.

αἰδόφρων—οἰκτίμων, φιλόανθρωπος. **αἰδόφρονες**—πονόψυχοι (234).

αἰδρις—οὐδὲν ἴδρις—ἐν ἀγνοία μου (547).

Ἄιδωνεύς: ἄλλος τύπος τοῦ Ἄιδης.

Αἰδῶς: προσωποποίησις τῆς ἐπιεικειᾶς (1241).

αἰδῶς—συμπάθεια, σεβασμός. **αἰδοῦς κῦρσαι**—νά τύχη συμπαθείας (244).

αἰένυπνος—ὁ αἰώνιος ὕπνος (ὁ θάνατος).

αἰκία: ἐν 741 ἔξευτελισμός. **εἰς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν**—ὅτι ἔπεσεν εἰς τόσον ἔξευτελισμόν.

αἶνος—ἔπαινος.

αἰνός, ἡ, ὄν—δεινός, ἄθλιος. **αἰνά φύσις**—ἄθλιος ἄνθρωπος, ἡ καταγωγή μου εἶναι ἀθλία, δεινὴ (209).

αἰρέω-ῶ—ἔξαπατῶ. **ἐλεῖν ἐν οἷς ἀλοῦς**—νά ἔξαπατήσης εἰς πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα, ἂν ἤθελον ἔξαπατηθῆ. . . (757). 2) συλλαμβάνω, πιάνω. **ἦν σ' ἔλω**—ἂν σε πιάσω. **ἔλοι ἂν με**—θὰ ἠδύνατο νά με πιάσῃ (808). **σ' εἴλε**—σὲ συνέλαβε (1017). **ἠρέθη**—ἐνίκηθη. **ἀγῶν ἠρέθη**—ἐπετεύχθη, ἐκερδήθη ἡ νίκη (1129).

αἰρομαι—λαμβάνω. **ἀρεῖσθε**—θὰ λάβητε (458).

αἰσθάνομαι—ἀκούω. **αἰσθῆται**—ἀκούσῃ (299).

αἶσιος—(ἐκ τοῦ αἶσα=μοῖρα) μοιραῖος, ὑπὸ τῆς μοίρας πεμφθεὶς (34).

αἰσσω—πηδῶ, τρέχω. **ἤξα**—ἔτρεξα (881). **ἄσσειται**—κινεῖται, κυματίζει (ἐπὶ κόμης ἐν 1234). **αἰσσε**—τρέχε (1461).

αἰτέω-ῶ—ζητῶ (νά λάβω). **αἰτεῖ σοῦ μῦθον βραχύν**—ζητεῖ παρὰ σοῦ σύντομον λόγον, ἀκρόασιν (νά σοι εἴπῃ ὀλίγα λόγια) 1143. **φασὶν αἰτεῖν αὐτόν**—λέγουν ὅτι ζητεῖ αὐτὸς (1146).

Αἰτναῖος, αἶα, αἶον—Σικελικός. Ἐν 310 **Αἰτναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν**—ἐπὶ Σικελικῆς ἡμίονου καθημένην. Αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι ἐφημίζοντο τὸ πάλαι, ἡ δὲ **Αἶτνα** εἶναι τὸ γνωστὸν ὄρος τῆς Σικελίας.

- αἰώ**—ἀκούω. **αἰόντες**—ἀκούοντες (237). **αἰών**—ἀκούων (302).
Ἐσαύτως ἐν 1718 ἐπὶ τοῦ Ὁρκου. Ὁ Ὁρκος θεράπων τοῦ
Διός, προσωποποίησης τοῦ ὄρκου.
- αἰῶν**—βίος. **αἰῶνα ἔξω**—θὰ ζήσω (1689).
- ἀκεστήρ**—θεραπευτήρ, δαμαστήρ, δαμαστής. Κατὰ τὴν παράδο-
σιν ἐν Ἀθήναις τὸ πρῶτον ἐπενοήθη ὁ χαλινὸς πρὸς δαμα-
σμὸν τῶν ἵππων (708).
- ἀκή**—θεραπεία.
- ἀκήρατος**: (ἀ-στερ. καὶ κεράννυμι)—καθαρός, ἀμόλυντος (469).
- ἀκηράτω ξὺν ὄμβρῳ**—μὲ τὸ καθαρὸν τοῦ ὕδωρ (68.).
- ἀκίνητος**: ἐν 623 **τὰκίνητα**—τὰ ἄρρητα (623).
- ἄκον (τό)**—τὸ ἀκούσιον (968).
- ἀκορής**—ὑβριστικός. ἀκορέστατος—ὑβριστικώτατος (119).
- ἀκούω**: ἐν 33 **ἀκούων**—ἐπειδὴ ἀκούω. Ἐν 168 **κἀκούοντας**—
καὶ ὑπακούοντες.
- ἄκρα**: ἐν 1215 **κατ' ἄκρας**—πέρα πέρα, ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρας
εἰς τὴν ἄλλην.
- ἀκραιφνής**—ἀκέραιος, ἄθικτος (1128).
- ἀκρατής**—ὁ μὴ δυνάμενος νὰ κρατήσῃ ἑαυτοῦ. **γῆρας ἀκρατές**
ἐν 1219.
- ἄκρος**: ἐπ' **ἄκρου λᾶος**—ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λίθου (192).
- ἀκτά**—ἀκτὴ (δωρ.).
- ἀκτὴ**: ἐν 1038 **πρὸς Πυθίαις ἀκταῖς**—πλησίον τοῦ βωμοῦ τοῦ
Πυθ. Ἀπόλλωνος. Οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Κρόντος διευθυνόμε-
νοι εἰς Θήβας ἔμελλον νὰ διέλθωσι τὴν ὁδόν, ἣτις ἐκ Κολω-
νοῦ ἔφερε πρὸς τὴν ἱερὰν ὁδόν, τὴν ἄγουσαν εἰς Ἐλευσίνα,
ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς Οἰνός νὰ λάβωσι τὴν εἰς Θήβας ἄγουσαν.
Τὸ πρῶτον σημεῖον, ὅθεν θὰ διέβαινον, ἦσαν αἱ πλησιέστε-
ρον κείμεναι **Πύθιαι ἀκταί**, τὸ ἱερὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλω-
νος ἐν τῇ διόδῳ τῇ μεταξὺ τοῦ Ποικίλου ὄρους καὶ Αἰγά-
λεω (Παυσ. 1,37,7), σχεδὸν ὅπου σήμερον ἡ Μονὴ Δαφνίου.
Τὸ δεύτερον σημεῖον, ἁπλωτέρω κείμενον, ἦσαν αἱ ἀκταί τῆς
Ἐλευσίνας, αἱ λεγόμεναι **λαμπάδες** (λάμπουσαι **ἀκταί**, φεγγο-
βολοῦσαι). Αὗται ἐλέγοντο οὕτω, διότι ἐν Ἐλευσίνῃ ἐτελοῦντο
τὰ μυστήρια εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης μετὰ λαμπα-
δηφοριῶν, ὥστε κατὰ τὰς νύκτας ἔλαμπον αἱ ἀκταί. **Πρὸς**

λαμπάσιν ἀκταις = πλησίον τῶν φεγγοβολουσῶν ἀκτῶν (1038-9).

ἀκτίς: ἐν 1220 ἀνά μέσσαν ἀκτίνα = ἀπὸ μεσημβρίας.

ἄκων: ἐν 237 ἀκόντων = ἀκουσίωςπραχθέντων (ἔργων). Ἐν 768 ἄκοντας φιλεῖν = ν' ἀγαπᾷς ἀνθρώπους μὴ θέλοντας τὴν ἀγάπην σου.

ἀλάμπετος, ον = ἀλαμπής, ἀλαμπές, σκοτεινόν.

ἀλάομαι-ῶμαι = πλανῶμαι. πολλὰ ἀλωμένη = πολλαχοῦ περιπλανωμένη (347). ἠλώμην = ἐπλανώμην, ἐξειδικώμην (442).

ἀλαός = τυφλός. ἀλαῶν δμμάτων = διὰ τὰ τυφλά σου μάτια (γενικὴ τῆς αἰτίας) (147). ἀλαοῖς δμμασιν = διὰ τυφλῶν (κλειστών) ὀφθαλμῶν (241).

ἀλασιος = ἄληστος, ἀλησιμόνητος, (ἐκ τοῦ α στερ. καὶ λαθεῖν) ἀφόρητος. ἄλασι' ἔχειν = ὥστε νὰ ἔχω αὐτὰ ἀλησιμόνητα, νὰ μὴ τὰ λησιμόνησω ποτέ, φοβερὰ (537). ἄλασιον = ἀλησιμόνητον, ἄθλιον (1447). ἄλασιον = ἀλησιμόνητον (διὰ τὸ ἀπαίσιον αὐτῆς) (1631).

ἀλάσιωρ = ὁ κακὸς δαίμων, ὁ ἐκδικητής. Ἡ σειρὰ εἶναι: οὐμὸς ἀλάσιωρ ἔσται ἐνναίων ἐκεῖ χώρας (781).

ἀλάτας = ἀλήτης.

ἀλγέω-ῶ = πονῶ. δις ἀλγεῖν = νὰ αἰσθάνωμαι διπλοῦν πόνον (362). ἀλγοίην ἄν = ἤθελον λυπηθῆ (757).

ἀλγηδών = λύπη, πόνος· μεταφορ. δυστυχία. τῆς δ. ἀλγηδόνος = περὶ τῆς ἀθλίας σου δυστυχίας, περὶ τῆς δόλγας σου μοίρας (511).

ἀλγεινός = ὁ ἀλγῶν, ὁ μετὰ πόνων (1623).

ἀλγισια = μετὰ μεγίστης λύπης, στενοχωρίας μου (1155).

ἀλεξήτωρ = ἀλεξίκακος.

ἀλήτης = πλάνης, περιπλανώμενος, ἄστεγος.

ἄλιος, α, ον = θαλάσσιος, α, ον. ἄλια πλάτα = τὸ πλοῖον. 2) μάταιος· ἄλιον = μάταιον (1435).

ἀλιόω-ῶ = καταστρέφω.

ἄλις = ἀρκετά. Ἐν 191 ἄλις = ἀρκετὰ προυχώρησας.

ἀλίσκομαι: ἐν 1052 ἀλώσεται (ὁ Κρέων) = θὰ συλληφθῆ.

ἀλκή: ἐν 457 ἀλκὴν ποιῶμαι τινος = ὑπερασπίζω τινά, βοηθῶ.

Ἐν 1486 ἀλκὴν = δύναμιν.

ἀλλὰ γὰρ—ἀλλ' ὅμως.

ἄλλως—εἰ δὲ μή, ἐν ἐναντία περιπτώσει (490).

ἄλογιστα—ἀναριθμητα, ἀλογάριστα (1634)

ἄλογως—χωρὶς λόγον, χωρὶς λέξιν (129).

ἄλλος—ἱερὸν δάσος, ἄβατον εἰς τοὺς πολλοὺς (10).

ἄλυπος: ἐν 1481 **γῆρως ἄλυπα**—ὑπὸ γῆρως μὴ λυπηθησόμενα, ἀγῆρω. Ἐν 1716 **ἄλυπον**—ἀπαθῆ κακῶν, ἀπρόσβλητον ὑπὸ τῶν κακῶν.

ἄλυρος—ἄνευ λύρας, ἄνευ μουσικῆς, ἄγριος (1200).

ἄμαιμάκετος: (ἐκ τοῦ **α** τοῦ ἀθροιστ. καὶ τοῦ θέματος μακ- (μακρός) μετ' ἀναδιπλασιασμοῦ)—λίαν μακρός, ἰσχυρός. Τὸ θηλ. **ἄμαιμακέτη**, οὗ γεν. πληθ. δωρ. **ἄμαιμακετῶν τᾶνδε κορῶν**—αὐτῶν ἐδῶ τῶν ἰσχυρῶν (τῶν φοβερῶν) κορῶν (Εὐμενίδων) 126.

ἄμαρ (τὸ)—ἡμέρα. **κατ' ἄμαρ**—σήμερον (1063).

ἄμαρτία: ἐν 958 **ἄμαρτίας ὄνειδος**—κατηγορίαν ἄμαρτίας.

ἄμαυρός—σκοτεινός, μαῦρος. **ἄμαυρῶ κώλφ**—μὲ τοὺς ἀσθενεῖς σου πόδας. Τὸ ἄμαυρός ἐν 180—ἀσθενής, κλονούμενος, ἅτε μὴ βλέπων. Ἐν 1009 **ἄμαυρῶ φωτι**—(εἰς ἐμὲ) τὸν ἀσθενῆ, εἰς ἕνα ἀδύνατον ἄνθρωπον.

ἄμβασις—οἱ ἀναβάται, οἱ ἱπτεῖς (1056).

ἄμβιβομαι—ἀποκρίνομαι. **ἄμβειναι**—ἀπάντησον, δὸς μίαν ἀποκρίσιν (982).

ἄμιλλα: ἐν 1051 **ἐμίλλαις ὀμφαρμάτοις**—διὰ ταχείας διαφορησίας.

ἄμπέχω: (ἀμπι=ἀμφι-ἔχω)—περιβάλλω (312).

ἄμπυκτήριον—φάλαρον. **ἄμπυκτήρια πάλων**—τὰ φάλαρα τῶν ἱππων (ἐκ τοῦ **ἄμπυξ**, **ἄμπυκτῆρ**). Ταῦτα ἦσαν οἱ περὶ τὴν κεφαλὴν ἱμάντες τοῦ χαλινοῦ (1055).

ἄμύνομαι—ἐκδικοῦμαι (865).

ἄμύνω—βοηθῶ. **ἤμυναν**—ἐβροήθησαν (427). **ἄμυναθεῖν** (ἀόρ. β')—βοηθῆσαι (1006). **ἄμύνω τάδε**—ἀνταποδίδω αὐτὰ ἐδῶ (1109).

ἄμφέρω—ἀναφέρω, ἔξεμῶ (980), ἐπὶ ὕβριστικῶν λόγων.

ἀμφι: ἐν 490 **ἀμφι σοί**—περὶ σοῦ.

Ἀμφιάρσος: Ἀργεῖος μάντις, μετασχὼν καὶ τοῦ πλοῦ τῶν

- Ἄργοναυτῶν. Ἦτο γαμβρὸς Ἄδράστου, ἔχων τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Ἐριφύλην. Ἦττηθέντων τῶν 7 ἐπὶ Θήβας, ὁ Ἄμφιαρος φεύγων κατεπόθη ὑπὸ τῆς γῆς σχισθείσης παρὰ τὸν Ὀρωπὸν, ὅπου ἰδρῦθη ἔπειτα εἰς αὐτὸν ναὸς καὶ μαντεῖον.
- ἀμφιδέξιος** : ἐν 1093 **ἀμφιδέξιον** = ἀμφοτέρων.
- ἀμφίκειμαι** : ἐν 1579 **ἀμφικείμενοι** = ἐνηγκαλισμένοι.
- ἀμφιπολέω-ῶ** = ὑπηρετῶ.
- ἀμφίσταμαι** : περικυκλώω. **ἀμφεστᾶσι** = περικυκλοῦσι (1285), ἔχουσι περικυκλώσει. Ἐν 1443 **ἀμφίσταται** = περιβάλλει τὰ ὀτά μου, ἀκούεται πέριξ ἐμοῦ.
- ἀμφιστομος** : ἐν 471 **ἀμφιστόμους** = τὰς περὶ τὸ στόμιον, ἀμφοτέρως (τὰς λαβὰς).
- ἄμφω** = καὶ οἱ δύο.
- ἄν** = ἄ ἄν, ὅσα ἄν.
- ἀναιδής** : ἐν 855 **φθέγμ' ἀναιδές** = ἀναιδέστατε. Οὕτω καὶ ἐν 951 **λῆμ' ἀναιδές**.
- ἀνακαλέομαι-οῦμαι** = ἐπικαλοῦμαι, ἱκετεύω (1349).
- ἄναξ** : κλητ. ἄνα (ἐπὶ Θεοῦ) καὶ ἄναξ (ἐπὶ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου). Ἐν 1449 **ἄνα** = βασιλεῦ.
- ἀναπαύω** : ἐν 1094 **ἀναπαύσατον** = ἀναπαύθητε, ἀνακουφίσατε τὸν ἑαυτὸν σας.
- ἀνάστατος** : ἐν 427 **ἀνάστατος ἐπέμφθη** = ἐξεδιώχθη, ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ.
- ἀναστένω** : ἐν 1666 **ἀνά-στένει** = σὲ κλαίει ἀναστενάζων.
- ἀνασχετός** : ἐν 1611 **οὐδ' ἀνασχετοῦ** = καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατὸν (βλέπειν = νὰ τὸ βλέπῃ κανεὶς).
- ἀνατλάω** = ὑπομένω. **οὐκ ἀνέτλατ'** = δὲν ὑπεμείνατε (236).
- ἄνατος** = ἀπαθής. **κακῶν ἄνατος** = κακῶν ἀπαθής, ἀβλαβής (779).
- ἄναυδος** : ἐν 1247 = χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃς, χωρὶς νὰ εἴλῃς τι.
- ἀναφαίνω** : ἐν 1200 **ὅτε ἀναπέφηγε** = ὅτε ἀναφαίνεται.
- ἀνεκτός, α, ον** : ἐν 874 **ἀνεκτέα** = πρέπει νὰ ὑποφέρῃς αὐτήν.
- ἀνερωτάω-ῶ** : ἐν 207 **μή μ' ἀνέρω** = μή μ' ἐρωτήσῃς.
- ἄνευ** = χωρὶς: **ἄνευ γνώμης** = χωρὶς νὰ γνωρίζω. Ποῖον ὄητὸν ἄλλο εἶναι ὅμοιον ; —
- ἀνέχω** = ἀνασηκῶν. **ἀνέχουσα τὸν κισσὸν** = ἀνασηκῶνουσα καὶ ἐπομένως διατρίβουσα ἐν αὐτῷ (673).

ἀνήνεμος = ἄνευ ἀνέμου. **ἀνήνεμον χειμώνων** = ἄνευ ἀνέμου πάσης κακοκαιρίας (676).

ἀνῆρ : ἐν 391 ἄνθρωπος ὠφέλιμος. Ἐν 566 **ἀνῆρ ὦν** = ὅτι εἶμαι ἄνθρωπος. Ὁ Θησεύς ἔχει κατὰ νοῦν ἐνταῦθα τὴν παροιμίαν, ὅτι ἡ τύχη κοινὴ καὶ τὸ μέλλον ἄδηλον.

ἀνῆρ = ὁ ἀνὴρ.

ἀνθ' ἑτοῦ = διότι (958).

ἀνθ' ὧν = διὰ ταῦτα (1001).

ἀνίημι = παύω. **ἀνίσταν** = ἔπιανον (1567).

ἀνιππος = ὁ ἄνευ ἵππου, πεζός.

ἀνίστημι = σηκώνω. **κάνεσθήσαθ'** = καὶ μ' ἐσηκώσατε, μ' ἐνεθαρρύνετε νὰ σηκωθῶ (274).

ἀνιστορέω-ῶ = ἐρωτῶ.

ἀνοίγω : ἐν 513 **μὴ ἀνοίξης** = μὴ ἀποκαλύψης, μὴ ζητήσης νὰ σοι εἴπω.

ἄνομος = παράνομος. Ἐν 140 **ἄνομον** = ὡς παράνομον, ὡς παρανομοῦντα.

ἀνόσιος : ἐν 937 **ἀνόσιοι γάμοι τέκνων** = τέκνων ἀνοσίως γημάτων τὰς μητέρας των.

ἀνταμείβομαι = λέγω ἀποκρινόμενος, λέγω. **οἷ ἀνταμείβει ῥήματα** = τί λόγους λέγεις (807). Ἐν 1246 **ἀνταμείβει** = ἀποκρίνεσαι.

ἀντία-ῶ = συναντῶ.

ἀντί : ἐν 273 **ἀνθ' ὧν** = διὰ ταῦτα.

Ἀντιγόνη : φιλόστοργος κόρη τοῦ Οἰδίποδος, χειραγωγεῖ μετὰ προσοχῆς καὶ πολλοῦ σεβασμοῦ τὸν δυστυχῆ πατέρα της, ἔχει συνείδησιν τῶν ἑαυτῆς καθηκόντων καὶ δεικνύει πρὸς αὐτὸν πᾶσαν συμπάθειαν καὶ ἀγάπην. Διὰ τοῦ ἐπὶ σκηνῆς ἄσματος αὐτῆς ἐπικαλουμένη τὸν οἶκτον τοῦ Χοροῦ ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς αὐτῆς πατρὸς ἀποκαλύπτει τὴν εὐγενῆ αὐτῆς ψυχὴν, αἱ δὲ παρακλήσεις αὐτῆς πρὸς τὸν Χερόν εἰς ὅ,τι φίλον εἶναι συγκινητικώταται.

ἀντιδράω-ῶ = ἀνταποδίδω τὸ πάθημα (269). Ἐν 944 **ἀντιδρᾶν** = νὰ πράξω καὶ ἐγώ, νὰ ἀνταποδώσω. Ἐν 1172 **ἀντιδρᾶν κακῶς** = νὰ ἀντικακοποιήσης.

ἀντικυρέω-ῶ = συναντῶ. **οὐ γὰρ ἂν ἀντέκυρσα** = διότι δὲν ἤθελον συναντήσῃ (99).

ἀντιλέγω : ἐν 990 οὐδὲ τὴν ψυχὴν πατρός ἀντειπεῖν ἄν= οὐδὲ ἡ ψυχὴ τοῦ πατρός μου θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντίειπῃ. Ἐν 1252 **μηδὲν ἀντειπῶν**=χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ, χωρὶς νὰ δώσῃ καμμίαν ἀπόκρισιν.

ἀντίπετρος : ἐν 190 **ἀντιπέτρου βήματος**=τοῦ πατήματος ἴσα μὲ τὴν πέτραν.

ἀντομαι=παρακαλῶ.

ἀνύτω : ἐν 452 **ἤνυσεν**=εἶπεν ὡς μέλλοντα νὰ ἐκπληρωθῶσιν, ἔφερον εἰς ἐκπλήρωσιν. Ἐν 1707 **τίνος χρ. ἀνύσαι**=τίνος τυχεῖν μου χρῆζετε, ὥστε ἀνύσαι (ὥστε νὰ ἐπιτύχητε αὐτοῦ), τί θέλετε νὰ ἐπιτύχητε παρ' ἐμοῦ, τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω.

ἀνωγα=κελεύω, διατάσσω.

ἄξειστος : ἐπὶ λίθου=ἀπελέκητος, φυσικός.

ἀξιόμαι-οὔμαι : ἐν 1325 **ἀξιωθείς**=ἀφ' οὗ ἀξιωθῆ.

ἀξιόω-ῶ : ἐν 538 **ἀξιοῖς** = ἰσχυρίζεσαι. Ἐν 1350 **ἀξιῶτον** = ἀξιῶτε, νομιζήτε ἄξιον.

ἀξίωμα=βούλημα.

ἄοινος : ἐν 100 **ἄοινοῖς**=ὕμᾶς, αἵτινες εἶθε ἄοινοι (δὲν πίνετε, δὲν ἀγαπᾶτε τὸν οἶνον). Εἰς τὰς Εὐμενίδας οὐδέποτε ἔκαμνον σπονδὰς οἴνου, ἀλλὰ χαῶς ἄοινοῦς, νηφάλια μειλίγματα.

ἀπάγομαι = παίρνω τινὰ διὰ τῆς βίας. **τόνδ' ἀπάξομαι** = αὐτὸν ἐδῶ θὰ πάρω διὰ τῆς βίας (καὶ δεικνύει τὸν Οἰδίποδα) 852.

ἀπαγορεύω : ἐν 1711 **ἀπεῖπεν**=ἀπηγόρευσεν.

ἄπας : ἐν 800 **ἐξ ἄπαντος**=ἐξ οἵουδήποτε πράγματος.

ἀπάτα (δωρ.)=ἀπάτη. Ἐν τῷ τίχῳ 226 ἡ σειρὰ εἶναι. ἡ δὲ ἀπάτη (ἀπάτα) παραβαλλομένη (ἀντισουμένη) ἐτέραις ἀπάταις τῷ προαπατήσαντι πόνον ἀνταποδίδωσι καὶ οὐ χάριν. Καὶ ἡμεῖς ἀπατηθέντες ὑπὸ σοῦ ἀπατῶμέν σε.

ἀπάτωρ : Ἐν 1356 **ἀπάτωρ ἐμοῦ**=μὴ ἔχων ἐμὲ πατέρα, ἀποκεκηρυγμένος ὑπ' ἐμοῦ.

ἀπεικάζω=συμπεραίνω. **ὡς ἀπεικάσαι**=ὡς δύναται τις νὰ συμπεράνῃ (16). Ἴδὲ καὶ 149.

ἀπειλήμα=ἀπειλή. **φροῦδα τᾶπειλήματα**=χάνονται αἱ ἀπειλαί, (ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν) (659).

ἀπειργῶ=ἀόρ. ἀπειργαθον. **ἀπειργάθη**=ἄν δὲν ἐμποδίσθη(854).

ἀπεννέπω = ἀπαγορεύω.

ἀπέρατον : ἐν 522 **κακῶν δ' ἀπέρατον οὐδὲν** = ἀλλὰ κανὲν ἐκ τῶν κακῶν δὲν ἔμεινε νὰ μὴ τὸ κάμω (δηλ. ὅλα τὰ κακὰ ἔκαμον, ἀκουσίως ὁμως).

ἀπερύκομαι = ἐμποδίζομαι. **ἀπερύκου** = ἐμποδίζου, μὴ οὐκίλει (165).

ἀπία = μακρινή, κειμένη μακρὰν (χώρα).

Ἀπία : οὕτως ἐλέγετο ἀρχαιότερον ἢ Πελοπόννησος.

ἀπό : ἐν 890 **θυμάτων ἄπο** = ἀφήνων τὰς θυσίας, ἀπομακρυνόμενος τῶν θυσιῶν. **ἀπὸ τῆς γλώσσης** = τῆ γλώσση (927).

τάπο σοῦ = ὅσον ἀφορᾷ σέ, τὸ ἐκ μέρους σου (1587).

ἀποβαίνω : ἐν 159 **ἀπόβαθι** = ἀπομακρύνθητι. **ἀποβάς** = ἀφ' οὗ ἀπομακρυνθῆς (163).

ἀποβλαστάνω = βλαστάνω ἀπό τινος. **ἀπέβλαστον ὠδίνοσ** = ἐβλάστησαν ἀπὸ τὴν κοιλοπονίαν (533).

ἀπόγονος = τέκνον. **σαὶ ἀπόγονοι** = τέκνα σου (534).

ἀποικίζω = παραλαμβάνω τινὰ ὡς ἀποικον. **ὡς σ' ἀποικίση** = ἵνα σε παραλάβῃ ὡς ἀποικον (1263).

ἀποκάμνω : ἐν 1727 **ἀποκάμνειν (δρῶντα)** = νὰ κουράζωμαι νὰ κάμνω.

ἀπόλλυμαι : ἐν 272 **εἰδότην ἀπολλύμην** = ἐν συνειδήσει κατεστρεφόμενη, γνωριζόντων τί ἔπραττον (διότι οἱ γονεῖς του ἐξέσθησαν αὐτόν, ἵνα ἀπολεσθῆ).

ἀπονός : ἐν 1522 **ἐπ' ἀπόνω μόρω** = σὺν ἀπόνω μόρω. Ἴδὲ καὶ 1544 **κάλονω τύχη**.

ἀπόπιτολις = ἔρημος καὶ ἀπολις εἶμι (204).

ἀπόπιυστος = ἀπεπτυσμένος, βδελυκτός.

ἀπορός : ἐν 511 **ἀπόρου φανείσας** = ἧτις ἐφάνη ἀνοικονόμητος. Οὕτω καὶ νόσος ἀμήχανος, ἀμήχανον ἄλγος κλ. **ἄπορα** = ἀνοικονόμητα (1697).

ἀποσπάω-ῶ : ἐν 858 **ἀποσπάσας βίᾱ** = ἀφ' οὗ μου ἀφῆρασας διὰ τῆς βίας.

ἀποστρεφῆ (οὐκ ἔστιν) = δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποστρέψω, νὰ ἀποτρέψω, νὰ ἀποφύγω αὐτήν (1439).

ἀποστιγνέω-ῶ : ἐν 184 **τόλμα ἀποστιγνεῖν** = τόλμα (λάβε θάρρος) νὰ μισῆς. **ἀπεσιτύγησαν** = ἀποστρέφονται. Ἐν Κολωνῶ

ὑπῆρχε καὶ Μουσῶν βωμὸς καὶ ἕτερος Ἐρμοῦ καὶ Ἀθηνᾶς (690).

ἀπόφημι: τὸ ἀντίθετον τοῦ **φημί**. Τὸ μὲν **φημί**=παραδέχομαι, λέγω ναί· τὸ δὲ **ἀπόφημι**=λέγω ὄχι, δὲν παραδέχομαι (315).

ἀπροσόμιλος=ἀκοινώνητος. **γῆρας ἀπροσόμιλον**=γῆρας ἀκοινώνητον.

ἄπυστος=χωρὶς νὰ ἀκούηται τις. **ἄπυστα**=ἡρέμα, χωρὶς νὰ ἀκούησαι (487).

ἄρα=κακὴ εὐχή, κατάρα. **οὐ προσθ. τάσδ' ἄρας**=δὲν θὰ προσθέσης (εἰς τὴν δυστυχίαν σου) αὐτὰς ἐδῶ τὰς κατάρας (τὴν βεβήλωσιν τοῦ ἄλλου τῶν Εὐμενίδων) 151. **μὴ γὰρ θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἄρας**=εἴθε νὰ μὴ με κάμωσι (καταστήσωσιν) ἄφωνον, νὰ μὴ με ἐμποδίσωσι νὰ εἶπω αὐτὴν ἐδῶ τὴν κατάραν (857).

ἄρα: ἐν 117 **τίς ἄρ' ἦν**=ποῖος ἦτο λοιπόν;

ἄρα=ἄρά γε.

ἀραγμὸς=δυνατὸς κτύπος, λομμὸς.

ἀράομαι-ῶμαι=εὔχομαι.

ἀργός=ἀνεκτέλεστος (1564).

Ἄργος: ἐν 378 **ὡς αὐτίκ' Ἄργος καθέξον**=μὲ τὸν σκοπὸν ἢ νὰ καταλάβωσιν εὐθὺς οἱ Ἄργεῖοι. Ὁ Πολυνείκης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ Ἄργεῖοι εἶχον ἀπόφασιν ἐκστρατεύσαντες ἢ νὰ καταλάβωσι τὰς Θήβας ἢ νὰ πολεμήσωσι μέχρι ἐσχάτων καὶ νὰ πράξωσι τοιαῦτα ἀνδραγαθήματα, ὥστε τὸ ὄνομ' αὐτῶν νὰ μείνῃ ἀθάνατον (πρὸς οὐρανὸν βιβῶν). Ἐν 376 τὸ Ἄργος λέγεται **κοῖλον**, διότι περιβάλλεται ὑπὸ ὄρεων.

ἀργής, ἦτος=λευκός, λευκόγεωσ (ὁ Κολωνός), διότι τὸ ἔδαφος ἀποτελεῖται ἀπὸ πέτρας ἀσβεστολιθικάς.

Ἄρης: ἐν 1037 **τὸν χαλκοβ. Ἄρη μείξουσι**=θὰ συναντήσωσι τὸν μεγαλόφωνον Ἄρη, θὰ συμπλακῶσιν. Ὁ ἀρχ. σχολιαστὴς λέγει: «οἱ κατὰ τὸν χορόν... εὐχὴν ποιοῦνται ταύτην· εἴθε εἶην, ὅπου αἱ συμβολαὶ καὶ αἱ μάχαι μέλλουσιν ἔσεσθαι... εἴθε ἐπόπτης ἐγενόμην αὐτῶν».

Ὁ Ἄρης, θεὸς τοῦ πολέμου ἐπιστεύετο μεγαλόφωνος διὰ τὴν ἐν ταῖς μάχαις βοὴν καὶ τὸν κρότον τῶν ὄπλων. Ὁ Ὀμη-

- ρος λέγει περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐφώναζεν ὅσον μύριοι ἄνδρες. Ἦτο υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, σύμβολον τῆς ἀκαθέκτου καὶ ἀγρίας θώμης, φίλος τῆς αἵματοχυσίας (μιαιφόνος) καὶ ἄλλοπρόσαλλος. Ἄρης μετωνυμικῶς ὁ πόλεμος.
- Ἄρεος πάγος** : τὸ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἐδίκασε τοὺς φονεῖς. Ποῖον ἐδίκασε πρῶτον ; καὶ τίνα σχέσιν ἔχει πρὸς τὰ ἐνταῦθα συμβαίνοντα ; (938).
- ἄρηξις** = βοήθεια.
- ἀριθμός** = λόγοι κενοὶ (380).
- ἀρίστα** : δυῖκ. τοῦ θηλ. ἀρίστη. Ἐν 1649 ᾧ διδ. τ. ἀρίστα = ᾧ δύο καλαὶ μου κόραι.
- ἄρκεσις** = βοήθεια, κέρδος.
- ἀρκέω-ᾶ** = βοηθῶ.
- ἀρμόξομαι** = τίθεμαι εἰς τάξιν. **ἀρμοσθήσεται** = θὰ τεθῆ εἰς τάξιν, θὰ συγυρισθῆ (899). Ἐν 196 **ἀρμοσαι** = βάλει.
- ἀρχαία** (ἡ) : ἐν 1591 πίστιν ἀρχαίαν = τὴν πρὸ πολλοῦ οἰκείαν σοι, τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπὸ σοῦ καὶ γνωστὴν σου.
- ἄρχω καὶ ἀρχομαι** : τὸ **ἄρχω** = εἶμαι ἄρχων (66), τὸ **ἀρχομαι** ἐξουσιάζομαι, κυβερνῶμαι (67).
- ἀρωγή** = βοήθεια. Ἐν 1075 βοηθός. **ἀρωγὰς** = βοηθοίς.
- ἀσήμων** = ἀσαφής.
- ἀσθενέστερος, α, ον** : ἐν 1024 **ἀσθενεστέραν** = νὰ ἡττηθῆ ὑφ' ἐνὸς ἀνδρός.
- ἀσκέπαρνος** = ἄξεστος, ἀπελέκητος.
- ἄσκευος** = ἀπαράσκευος.
- ἄσκοπος** = ἀόρατος. **ἄσκοποι πλάκες** = ἀόρατοι, σκοτεινὰ χῶροι (1640).
- ἄσμα ἀπὸ σκηνῆς** : τοῦτο εἶναι ἄσμα ἢ μονωδία, ἣτις ἄδεται ὑφ' ἐνὸς μόνον τῶν δρώντων προσώπων (ὑποκριτοῦ), ὡς ἐνταῦθα οἱ στίχοι 233—251, ἠδόμενοι ὑπὸ τῆς Ἀντιγόνης, ἢ κατανέμεται εἰς πλείοτερα πρόσωπα ἀμοιβαίως ἄδοντα.
- ἄσσον** = πλησίον. Ἐν 715 **ἄσσον ἔρχεται** = πλησιάζει.
- ἄσταντι** = ἀφθόνως (βρούσι τὰ δάκρυα) 1224. Καὶ ἐν 1604 μὲ ἀφθονα δάκρυα.
- ἄστιβῆς** : ἀπάτητος. **ἄστιβὲς ἄλσος ἐς** = εἰς τὸ ἀπάτητον ἄλσος (125).

ἄστος : ἐν 13 **πρὸς ἄστων** = ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν. Ἐν 167 **ἄστοις ἴσα χρεὶ μελειᾶν** = ἴσας φροντίδας τοῖς ἄστοις (δηλ. νὰ σκεπτόμεθα ὡς οἱ πολῖται καὶ ὄχι ὡς ξένοι). Ἐν 919 **παρ' ἄστοις** = εἰς μίαν πόλιν.

ἄστροφος : ἐν 488 χωρὶς νὰ στραφῆς εἰς τὰ ὀπίσω.

ἄστν : κατ' ἄστν = ἐν τῇ πόλει. **οἱ κατ' ἄστν** = οἱ ἐν τῇ πόλει.

ἀσφαλῆς : ἐν 1261 **ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ** = καὶ συγχρόνως νὰ ἐξέλθω ἀσφαλῶς.

ἀσφαλῶς : ἐν 1146 **ἀσφαλῶς τῆς δευρ' ὁδοῦ** = χωρὶς νὰ πάθῃ τίποτε διὰ τὴν ἐδῶ ἄφιξίν του.

ἄτα : (δωρ.) = ἄτη.

ἀταρτηρὸς = ὑβριστικὸς, ὑπερήφανος. **ἀταρτηροῦ φρενὸς** = ὑπερηφάνου σκέψεως.

ἄτερα : (κρ.) = ἡ ἔτερα.

ἄτη = ζημία (13). Ἐν 199 τύφλωσις. **δύσφρονος ἄτας** = διὰ τὴν λυπηράν μου τύφλωσιν. **γάμων ἄτα** = διὰ δυστυχοῦς γάμου (525).

ἀτίζω = κακίζω, περιφρονῶ. Ἐν 1134 **ἀτίζειν** = (ἄνθρωπον δὲ ὄντα οὐδὲν προᾶγμα) κακίζειν (περιφρονεῖν) χορή.

ἀτιμάζω = στερεῶ τῆς τιμῆς, περιφρονῶ. Ἐν 49 **μὴ μ' ἀτιμάσης** = μὴ με στερήσης τῆς τιμῆς. Ἐν 284 **ἀτιμάσης** = περιφρονήσης.

ἄτιμος = περιφρονημένος.

αὐδά : (δωρ.) = αὐδή, ἡ ἀνθρωπίνη φωνή.

αὐδάω ὦ = λέγω. **αὐδασον** = εἰπέ (201). **ὄσ' αὐδῶ** = δι' ὅσα λέγω (220). **αὐδᾶν** = νὰ λέγω (623). **αὐδῶ** = διατάσσω (856).

αὐδή : ἐν 237 **αὐδάν** = τὴν ἀφήγησιν. **αὐδῆ** = ἐκ τῆς φωνῆς (321).

αὐθαιμος = συγγενής. **πρὸς αὐθαίμων** = ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν των (1062).

αὐθις = πάλιν, ἄλλην μίαν φοράν. **πάλιν αὐθις** = πάλιν ὀπίσω (229-30).

αὐθόμαιμι = οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, ἀδελφοί.

αὐξω : ἐν 1424 **αὐξων ἄνω** = ἀνορθῶνων. Ἐν 1527 **αὐξοι ἄν** = θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνορθώσῃ, νὰ εὐνοήσῃ. Ἡ σειρὰ εἶναι = αὐξοι γὰρ ἄν σφε δαίμων δίκαιος, πολλῶν πημάτων καὶ μάταν ἴκνουμένων.

ἄυπνος: (ἐπὶ κρήνης) ἀένναος.

αὐτάγγελος=ὁ αὐτὸς ἀναγγέλλων τι. Ἐν 331 **αὐτάγγελος**=ἴνα σοι ἀναγγείλω ἐγὼ αὐτή, ἢ ἰδίᾳ.

αὐτάρκης: ἐν 1046 **αὐτάρκει βοᾶ**=νικηφόρος (ἱκανοποιητικῆ) μάχη, σφοδρᾶ.

αὐτίκα=εὐθὺς τώρα, παρευθύς. **τὴν αὐτίχ' ἡμέραν**=τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἐν 983 **αὐτίκα**=λόγου χάριν. **ὡς αὐτίκα**=ὅπως (θά σε ἴδῃ) ἐντὸς ὀλίγου (1344).

αὐτόθεν=ἀπ' αὐτοῦ, ἀπὸ μακρᾶν (1118).

αὐτοποιός=ὁ ἑαυτὸν ποιῶν, αὐτοφυής (ἐπὶ τῆς ἐλαίας τῆς ἐν Ἄκροπόλει).

αὐτός: ἐν 903 σύ. **ὡς μὴ εἰδὸτ' αὐτόν**=ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν ἐγνώριζον (1135). **αὐτόν**=ὁ ἴδιος (αὐτός μου) 1507. **ἐν ταύτῳ λόγῳ**=συγχρόνως, διὰ τῆς αὐτῆς προσευχῆς (1614). **αὐταῖν**=ὅσον ἐξηγοῦται ἀπ' αὐτὰς (444). **τὴν αὐτὸς αὐτοῦ**=σύ αὐτὸς τὴν σαυτοῦ, σὺ ὁ ἴδιος τὴν ἰδικὴν σου (πατρίδα) 921.

αὔχημα=καύχημα, σημεῖον δόξης.

ἄῤω=φρονᾶζω, καλῶ.

ἀφανῆς θεός=ἡ Περσεφόνη.

ἀφανίζω: ἐν 1670 **ἀφανίσαι**=νὰ λησμονήσω.

ἀφεγγής, ἐς=μαῦρος, κακός· τὸ οὐδ.=κακόν.

ἀφέλκομαι=ἀπάγομαι διὰ τῆς βίας.

ἀφέρπω=ἀπομακρύνομαι, φεύγω.

ἄφθεγκτος=ἀμίλητος.

ἀφιγμένος κυρῶ=ἔχω ἔλθει.

ἀφίημι ἔπος κακόν=κακολογῶ.

ἀφίημι: ἐν 905 **ἀφείς**=ἀφήσας, περιφρονήσας.

ἀφίλητος=ὁ μὴ ἀγαπητός, ὄχι ἀγαπητός. Μετὰ ἀρνήσεως=πολυγάπητος (1658).

ἄφιλος=ὁ μὴ ἔχων φίλους λ. χ. τὸ γῆρας, μισητόν.

ἄφορμος=ἀφορμηθεῖς.

ἀφώνητος=σιωπῶν, μὴ ὁμιλῶν.

ἄφωνος: ἐν 857 **μὴ γὰρ θεῖέν με ἄφωνον**=ἄλλ' εἶθε νὰ μὴ με κάμωσι (καταστήσωσιν) ἄφωνον, νὰ μὴ με ἐμποδίσωσι νὰ εἶπω.

ἄχειρωτος=ἄχειροῦργητος, ἄνευ τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν καμμένος.

ἀχεροδος=ἀγριαχλαδιά. Φαίνεται, ὅτι ἐν Κολωνῶ κάπου ἦτο καιμία ἀγριαχλαδιά πολὺ παλαιά, ὥστε ὁ κορμὸς αὐτῆς εἶχε κοιλανθῆ πλέον, ἔνεκα τῆς ἀποσαθρώσεως, εἶχε κούφωμα. Διητηρεῖτο δ' αὐτὴ ὡς ἱστορικὴ ἢ ἱερὰ διὰ τινὰ μῦθον, σχέσιν ἴσως ἔχοντα πρὸς τὴν Περσεφόνην.

ἀχνα=ἄχνη, δρόσος (οὐρανία).

ἀχορος=ἄνευ χοροῦ, φορικτός.

ἀχρετος=ἄχορηστος.

βάθρον=κάθισμα. Ἐν 101 *κάπι σεμνὸν ἐξόμην βάθρον τόδ'* = καὶ ἐξόμην ἐπὶ τόδε τὸ σεμνὸν βάθρον = δὲν ἦθελον καθίσει ἐπάνω εἰς τοῦτο ἐδῶ τὸ κάθισμα τὸ ἅγιον. Ἐν 1621 *ἀλάμπειτον βάθρον*=τὸ σκοτεινὸν χάσμα (ἔδαφος).

βαίνω=πατῶ. **βεβήκαμεν**=εὐρισκόμεθα (52). **βέβηκεν ἡμῖν**=μας ἔχει φύγει (81). **βέβηκε**=ἀπέθανε, πάει (1637). **βεβῶσαν**=καθημένην (311). **βαῖνε πόρσω**=προχώρει (173). **ἐπ' ἔσχατα βαίνεις**=ἔχεις φθάσει εἰς τὸ τελευταῖον σημεῖον (ὥστε νὰ μὴ δύνασαι νὰ κούψῃς τίποτε) 214. **βὰς**=μεταβάς (376). **βέβηκεν**=ὑπάσχει (612). **βᾶτε**=ἔλθετε (833). **βέβακε**=ἔχει πατήσει, ἐπιβληθῆ (1042). **βῆναι**=νὰ ὑπάγῃ (1203). **βᾶθι**=ἔλθέ, ἔλα (1455). **βῆναι**=ὑπαντῆσαι (ξένω) (1535).

βαιὸς=μικρός, ὀλίγος. **βαιοῦ χρόνου**=ἐντὸς ὀλίγου (395). **βαιὰ**=μικρὰ (1180). **βαιὸν**=ὀλίγον (1612).

βακχιώτας=ὁ πλήρης βακχικῆς μανίας, οἴνου.

βάρος=δυστύχημα, θὰ βαρύνῃ τοὺς Καδμείους (407).

βαρυαχῆς=βαρυστένακτος.

βαρύποτος=ἀλγεινός, θλιβερός.

βαρὺς=δυστυχίας πρόξενος.

βάσανος=δοκιμασία. *εἰς βάσανον εἶ χειρῶν*=θὰ δοκιμάσῃς τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν μου. Ὁ Χορὸς λέγων ταῦτα ὀρμᾶ κατὰ τοῦ Κρέοντος.

βάσις: ἐν 196 *βάσει βάσιν*=τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ τοῦ ἄλλου.

βᾶσσα: (δωρ.)=βῆσσα, κοιλιάς.

βέβηλος: ὁ πατούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, βατός, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἄβατον, τὸ ἱερόν, τὸ ἄδυτον. Παράγεται ἐκ τοῦ *βα* τοῦ *βαίνω*, ὡς καὶ τὸ *βηλὸς* (οὐδός), μετ' ἀναδιπλ. βέβα-λος, βέβηλος.

βῆμα = πάτημα. **ἀντιπέτρου βήματος** = τοῦ πατήματος ἴσα μὲ τὴν πέτραν (190).

βία : ἐν 656 **πρὸς βίαν ἐμοῦ** = ἄκοντος ἐμοῦ. **πρὸς βίαν** = διὰ τῆς βίας (837).

βία : ἐν 846 **βία φίλων** = παρὰ τὴν θέλησιν τῶν ἀγαπώντων σε προσώπων. **βία** = διὰ τῆς βίας, ἀκουσίως σου (913), **βία** δὲ **μέτοικος** = ὁ αἰχμάλωτος. **ἐμοῦ βία** = ἀκουσίως μου (934).

βιβάω : (βιβάζω). **ἡ βιβῶν** = ἡ νὰ ἀνυψώσῃ αὐτὸ (ἀντικ. τὸ Κ. πέδον), νὰ ἐξυψώσῃ (ὑποκ. τὸ Ἄργος) πρὸς τὸν οὐρανόν, νὰ φθάσῃ δηλ. ἡ φήμη αὐτῶν (τῶν Ἄργ.) μέχρι οὐρανοῦ, ἀνδραγαθούντων.

βιοστερῆς = ἐστερημένος τῶν πρὸς τὸ ζῆν.

βίος = βίος.

βλασιάνω : ἀόρ. β' ἔβλαστον. **βλασιὸν** = ὅτι ἐβλάστησεν (694).

βλάστη = γεννητικὸν βλάστημα.

βλέπω = ῥίπτω βλέμματα. **βλέπειν αὐτοὺς** = ὅτι αὐτοὶ ῥίπτουσι τὰ βλέμματά των (277). **βλέπειν** = νὰ βλέπη κανεὶς (1611), νὰ ἔχῃ ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς.

βλώσκω : ἀόρ. ἔμολον. **μολοῦσα** = ἀφ' οὗ ὑπάγω (26). **μολεῖν** = νὰ ἔλθῃ ὁ Θεσεύς 71). **μολοῦσα** = ἀφ' οὗ ὑπάγη (495). **μόλετε** = ἔλθετε (876). **ποῖ μόλωμεν;** = ποῦ νὰ ὑπάγωμεν; (1700).

βοά (δωρ.) = βοή. **βοᾶ** = μάχη, διὰ μάχης (1045). **βοῆν** = τὴν φωνὴν (487). **τίς ἡ βοή;** = τί βοή εἶναι; τί φωναί; (878).

βουθυτέω-ῶ = θύω βοῦν, θύω. **βουθυτοῦντά μ'** = ἐν ᾧ ἔθυον (879).

βούθυτος (ῆ) = ἐφ' ἧς βόες θύονται.

βούλομαι = ἐπιθυμῶ. **ἃ βούλεται** = ὅ,τι ἐπιθυμεῖ (1164).

βραδύς : ἐν 304 διστακτικὸς. **κεῖ βραδύς σπεύδει** = καὶ διστακτικὸς ἂν εἶναι. Ἐν 867 **χρόνω βραδύς** = ἐκ τοῦ γήρατος βραδυκίνητος, δυσκίνητος.

βράχισια = συντομώτατα.

βραχύς : ἐπιρρηματικῶς ἐν 193 = **ὀλίγον**. Ἐν 292 **λόγοισι βραχεῖσι** = λόγοις εὐτελέσιν, ἀσθενέσι, δι' ἀσθενῶν ἐπιχειρημάτων. Ἐν 585 **ἐν βραχεῖ** = βραχεῖαν χάριν, βραχὺ δῶρόν με

- αἰτεῖς, τὸ ἐν Ἀθήναις θάψαι σε. Ἐν 802 **βραχέα λέγεις** = ὀλίγα λέγεις.
- βρῦω** = εἶμαι πλήρης. **βρύων** = ἐπειδὴ βρούει, εἶναι κατάφυτος (16).
- γαιάοχος** = ὁ ἔχων (περιβάλλον) τὴν γῆν (τὴν Ἠσράν).
- γᾶ μάτηρ** : ἐν 1445 διὰ τοῦ **γᾶ ματέρι** ἐννοεῖται ἡ Ἀττικὴ.
- γάμος τέκνων** : ἐν 936 **ἀνόσιοι γάμοι τέκνων** = ἀνοσίως γημάντων τὰς μητέρας των.
- γὰρ** : ἐν 337 **ἐκεῖ γὰρ** = ἐκεῖ δηλαδή. Ἐν 365 **πρὶν μὲν γὰρ** = πρὶν μὲν δηλαδή. Ἐν 383 **ἤδη γὰρ** = ἀλλ' ἤδη. Ἐν 855 **σὺ γὰρ** = σὺ πράγματι. **ἀλλ' ἐν γὰρ** = ἀλλ' ὅμως ἐν (976).
- γὰρ οὖν** = διότι βέβαια (493).
- γέ** = τοῦλάχιστον.
- γέγαα** : ἰδὲ **γίγνομαι**.
- γέγωνα** : προκμ. μετὰ σημασίας ἐνεστ. καὶ ἀορ. = φωνάζω δυνατά. Ἐν 210 **τί γεγώνω;** = τί νὰ εἶπω;
- γειτονέω-ῶ** = γεινιάζω, γειτονεύω, εἶμαι γείτων.
- γέλως** = γελοῖος.
- γενέθλιος βλάστη** = βλάστημα γεννητικόν. Ἐν 962 **οὔτε πωβλάστας εἶχον γενεθλίους** = οὔτε εἶχον ἀκόμη σπαρῆ, ἀκόμη βλαστήσει.
- γενναῖος-γενναῖον** : ἐν 8 τὸ **γενναῖον** = ἡ γενναιότης μου, τὸ σταθερὸν φρόνημά μου. Ἐν 1833 **τοῦ γενναίου χάριν** = διὰ τὴν εὐγένειάν σου, διὰ τὸν εὐγενῆ σου τρόπον. Ἐν 1599 **τὸ γενναῖον** (ἐπιρρο.) = γενναίως. Οὕτω παρὰ Θεοκρ. τὸ καρτερόν = καρτερῶς (I. 41). Ἐν 1595 **ὡς ἀνὴρ γενναῖος** = ὡς εὐγενῆς ἀνὴρ. Ὡσαύτως ἐν 76. Ἐν 568 **τὸ γενναῖον** = ὁ εὐγενῆς τρόπος, ἡ γενναιοφροσύνη.
- γένος** : ἐν 731 **γένει** = διὰ τὴν συγγένειαν. Ἐν 747 **γένος τὸ πᾶν** = ὅλον τὸ γένος τὸ Ἀττικόν, ὅλους τοὺς Ἀθηναίους. Ἐν 860 **γηρᾶναι δὲ καὶ γένος** = νὰ ζήσης εἰς τὰ γηρατεῖά σου σὺ καὶ ἡ οἰκογένειά σου. Ἐν 956 **εἰς γένος** = ὡς πρὸς τὸ γένος ἡμῶν, κατὰ τοῦ γένους ἡμῶν.
- γεραός** = γηραλέος.
- γέρας** = δῶρον. **γέρα** = δῶρα.

γερονταγωγέω-ῶ = ὀδηγῶ γέροντα. **γερονταγωγεῖ** = ὀδηγεῖ τὸν γέροντα ἕμὲ (346).

γέρων: Ἐν 20 ὡς **γέροντι** = σχετικῶς δι' ἓνα γέροντα. Ἐν 726 τὸ **γέρων** δηλοῖ, ὅτι τὰ τοῦ δράματος τούτου ὑποτίθενται πολλὰ ἔτη μετὰ τὸν Λαΐου φόνον. Ἐν 1232 τὸ **γέρων** = παλαιός.

Γῆ: Γῆς καὶ Σκότου κόραι ἦσαν αἱ Εὐμενίδες.

γῆ καὶ Ὀλυμπος: ἔν 1614—5 σημαίνει τοὺς τε χθονίους τοὺς τ' ἐπουρανίους (Ὀλυμπίους) θεούς.

γῆθεν = ἐκ τῆς γῆς κάτω, κάτωθεν.

γῆραμι = ζῶ εἰς τὰ γηρατειά μου, διάγω γῆρας.

γίγνομαι: ἔν 257 **γίγνεται** = προσέρχεται. Ἐν 390 **ἐν σοὶ γίνεσθαι** ἀπὸ σοῦ ἐξαρτᾶται. Ὡσαύτως ἔν 420. Παρκμ. **γέγασ** καὶ **γέγονα**. Ἐν 372 **χρόνω μείων γεγῶς** (γεγονῶς) = μικρότερος τὴν ἡλικίαν. Ἐν 570 **ἀφ' οἴτου πατρὸς γεγῶς** = ἀπὸ ποῖου πατέρα ἐγεννήθην. Ἐν 1113 **ἄθλιος γεγῶς** = ἀφ' οὗ ἔχω γεννηθῆ, ἀφ' οὗ εἶμαι ἄθλιος. Ἐν 1289 **Ἄργεϊος γεγῶς** = Ἄργεϊος τὴν καταγωγὴν.

γίγνομαι ἐμαντοῦ = συνέρχομαι, ἔρχομαι εἰς τὸν ἐσυτόν μου.

Ὅταν αὐτοῦ γένηται = ὅταν γίνῃ κύριος ἑαυτοῦ, ὅταν παρέλθῃ ἡ ἀψιθυμία.

γιγνώσκω: ἔν 806 **γνώσει** = θὰ ἐννοήσῃς. Ἐν 1016 **γνώθι** = μάθε.

γλῶσσα: τῷ νῷ κἀπὸ τῆς γλώσσης = τῷ νῷ καὶ τῇ γλώσσῃ, σπουδάζων (927).

γνώμη = γνώμη, ὁ νοῦς (1060), ἡ ἰδέα (324). **γνώμη κατείχομεν** = μετὸν νοῦν μας ἐλέγομεν, συνεπεραίνομεν (1225).

γονή = τέκνον. **γοναὶ** = τέκνα (1173). Ἐν 1267 **γονῆ** = τὴν ἡλικίαν, τὴν γέννησιν.

γόςος = θρηῆνος.

γοῦν = βέβαια. Ἐν 317 **γοῦν** = τοῦλάχιστον.

γύαλον: 1455 ἄκρον ἐπὶ γύαλον (ἐλθὲ) = εἰς τὸ ἄκρον τῆς κοιλότητος, τῆς κοιλάδος. Ἐννοεῖται τὸ ἄκρον τοῦ ἐν Κολωνῷ χάσματος, ὃπερ ἐνομιζέτο ὡς ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος. Ἰδὲ 1549.

γύης = ἀγρός, κοιλάς· ἐκ τῆς ὀρίξης γυ- (ᾧθεν καὶ γύαλον, γυῖα) ἥτις ἔχει τὴν ἐννοίαν τοῦ κοιλαίνειν.

- γυῖα* = τὰ μέλη (τοῦ σώματος), μάλιστα τὰ γόνατα, ὡς καμπτόμενα.
- δαίμων* = ἡ τύχη, ὅθεν εὐδαίμων καὶ κακοδαίμων. Ἐν 76 *δαίμωνος* = τῆς τύχης, τῆς δυστυχίας, ἣν ἔχεις. Δηλ. εὐγενῆς μὲν, ἀλλὰ δυστυχῆς. Ἐν 704 *δαίμονος* = θεοῦ, τοῦ Ποσειδῶνος. Ἐν 1343 *ὁ δαίμων* = ἡ τύχη. Ἐν 1415 *ἐν τῷ δαίμονι κεῖται* = ἐκ τοῦ θεοῦ ἔξαρτᾶται.
- δάϊτος* (δωρ.) = *δήιος* = ἐχθρός, ἐχθρικός. *ἐγγέων δαῖτων* = τῶν ἐχθρικῶν ὄπλων (696). Ἐν 1035 *δαῖτων* = πολεμίων.
- δασμός* : ἐν 634 ἀντὶ τοῦ *χάριν*.
- δάφνη* : αὕτη ἦτο ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἡ δὲ ἔλαια τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἡ ἄμπελος τοῦ Διονύσου.
- δεῖ* = εἶναι ἀνάγκη (22). *τί δ' αὖθις δεῖ* = τίς δ' ἡ ἀνάγκη πάλιν (1393).
- δείκνυμι* = ἀποδεικνύω (1126).
- δεῖμα* = φόβος. Ἐν 358 *δεῖμά τι* = καμίαν φοβερὰν εἶδησιν.
- δειμαίνω* = φοβοῦμαι. *δειμαίνοιμ' ἄν* = θὰ ἐφοβούμην (490).
- δεῖν* : ἐν 28 *δεῖν οὐδὲν (μαθεῖν)* = ὅτι δὲν εἶναι καμία ἀνάγκη (νὰ ἐρωτήσω).
- δεινός* = τρομερός. *δεινόν ἐστι τὸ ἐπεγείρειν* = τρομερὸν εἶναι τὸ νὰ ἐξυπνᾷ κανεὶς κ. λ. (508).
- δεινώψ* = (δεινός- ὄψ) ὁ ἔχων δεινοὺς (τρομεροὺς) ὀφθαλμοὺς, ἐπομένως ἄγριος. Αἱ Εὐμενίδες λέγονται *πόντιαι δεινώπες* = φοβεραὶ δέσποιναί.
- Δελφικὴ ἐστία* = τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν.
- δέμας* = τὸ σῶμα, ἡ μορφή.
- δεξιῶμα* = τὸ διὰ τῆς δεξιᾶς συμφωνηθέν. *ξύμφωνα δεξιῶματα* = τὰς διὰ τῆς δεξιᾶς αὐτῶν συνομολογηθείσας συνθήκας· διότι δὲν ὕλησεν ἀκόμη ἔχθρα μεταξὺ Θηβαίων καὶ Ἀθηναίων. Ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὴν φιλίαν, ἣν εἶχον συνάψει οἱ Θηβαῖοι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους (727).
- δέομαι* = ἔχω ἀνάγκην, παρακαλῶ.
- δέος* = φόβος· *δέος ἴσχετε μηδέν* = μὴ ἔχετε κανένα φόβον (220).
- δέρομαι* = βλέπω. Πρκ. α' δέδορκα.
- δεύτερα ἡγοῦμαι* = παραμελῶ.
- δεύτερον* = πάλιν, δευτέραν φορὰν. Ἐν 1202 *πολὸν δεύτερον* = ἀμέσως μετ' αὐτό.

- δέχομαι** = δεξαίαιτό με = εἶθε νά με δεχθῶσιν (44). **τοῖς δε-
δεγμένοις** = δι' αὐτούς, οἵτινες με ἔχουσι δεχθῆ (92).
- δῆ**: ἐν 31 **καὶ δῆ** = καὶ μάλιστα. **ψαύω καὶ δῆ** = σὲ πᾶν
λοιπὸν (169). Ἐν 1195 **δῆ** = ὡς γνωστὸν.
- δηλώω-ῶ**: δηλώσεται = θὰ φανερωθῆ (580). **δηλοῦτον** (δυνάκ.)
= δηλοῦσιν (555). **ὥς σε δηλώσω** = ἵνα σε ἀποδείξω, σὲ
κάμω φανερὸν (776).
- δημοῦχος** = βασιλεύς, (ἐπὶ θεοῦ) πολιτοῦχος.
- δῆτα** = λοιπὸν.
- δίαίτα** = βίος, τρόπος τοῦ ζῆν. **τὰ τῆς οἴκοι διαίτης** = τὰ
πλεονεκτήματα τοῦ κατ' οἶκον βίου (350).
- διαιτάομαι-ῶμαι** = ζῶ, φέρομαι.
- διαπρύσιος** = διαπεραστικός, δξύφωνος.
- διασκεδάξω**: μέλλ. διασκεδῶ = θὰ διασκορπίσω.
- διατελής** = συνεχής. **διατελεῖς** = ἀδιάκοποι (1476).
- δίδυμος**: ἐν 1649 **ὧ̄ διδύμα τέκνων ἀρίστα** = ὧ̄ δύο ἀρίστα
κόραι, δύο καλὰ μου κορίτσια.
- δίδωμι** = ἐπιτρέπω (444 καὶ 639). **διδοίη εὔ** = εἶθε νά διδῇ
εὐτυχίας (1408). **διδοίης εὔ** = εὔχομαι νά διδῆς εὐτυχίας
(641). **δίδωμι χάριν** = χαρίζομαι, ὑποχωρῶ (847).
- διεργάζομαι** = καταστρέφω καθ' ὀλοκληρίαν.
- διήκω** = εἶμαι ἐκτεταμένος, διαδεδομένος· **τὸ σὸν ὄνομα διή-
κει** = τὸ ὄνομά σου εἶναι διαδεδομένον (γνωστὸν).
- δίημι** = ἀφήνω νά διέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου (954).
- δίισταμαι** = σχίζομαι. **διαστὰν** = σχισθὲν (1621).
- δίκαια** = οἱ νόμοι, τὰ δικαστήρια. Ἐν 904 ἡ σειρά εἶναι = εἰς-
ελθὼν εἰς πόλιν δίκαια ἀσκοῦσαν, ἔχουσαν δικαστήρια. Ἐν
871 **τοῖς δικαίοις** = εἰς τὰς δικαίας ὑποθέσεις.
- δίκαιος**: ἀντὶ δικαίως. **δαίμων δίκαιος αὔξοι ἄν** = δικαίως
θὰ ἠδύνατο νά ἀνορθώσῃ (1527).
- δικαιῶ-ῶ** = ζητῶ. **καὶ μὴ δικαιοῦν** = καὶ νά μὴ ζητῆτε (1601).
- δίκη** = δικαίως (753).
- Δίκη** = ἡ δικαιοσύνη (ὡς Θεά).
- διόβολος** = ὑπὸ τοῦ Διὸς βληθείς.
- δίοιδα** = διακρίνω.

διοίχομαι = λήγω, τελειώνω.

δισσός = δύο (322).

διστολος : ποιητ. ἀντί δύο.

διστομος : ἐν 891 **διστομοὶ ὁδοί** = τὰ στόματα δύο ὁδῶν, δύο ὁδοί. Ἐννοεῖται ἡ ὁδὸς ἢ ἄγονσα ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Θήβας, ἣτις προῖοῦσα ἐσχίζετο εἰς δύο κλάδους, ὧν ὁ εἰς ἦγεν εἰς Ἐλευσίνα (ἱερὰ ὁδός), ὁ δ' ἄλλος εἰς Δελφούς.

δίχα = ἄνευ (δίχως). **πόλεως δίχα** = ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῶν πολιτῶν (48). **ὑφηγητοῦ δίχα** = χωρὶς ὁδηγόν (500). **ὥστ' οἰκεῖν δίχα** = ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ κατοικῆ χωριστὰ (601).

δίχα παντός = χωρὶς νὰ εἶναι πλησίον του κανεὶς (1685).

δοκεῖ : ἐν 1404 **οὔτω σοὶ ταῦτα δεδογμένα ἐστί** = τοιαύτην ἀπόφασιν ἔχεις λάβει περὶ τούτων ;

δοκέω-ῶ = νομίζω. **δοκεῖτε** = νομίζετε (297). **οὐκ ἂν ποτ' ἔδοξα** = δὲν ἤθελον φαντασθῆ ποτε (741). **εἰ δοκεῖς** = ἂν νομίζης (>69). **τοῦ καθυβριζεῖν δοκεῖς τόδε** = κατὰ τίνος νομίζεις ὅτι λέγεις αὐτὴν ἔδῶ τὴν ὕβριν (951).

δόλος : ἐν 1017 **δόλω τῷ μὴ δικαίῳ** = διὰ τοῦ δόλου, ὅστις εἶναι προᾶγμα ἄδικον.

δόμος = οἶκος, πατρὶς. **τοῦνδόμοισιν** = τὸ ἐν δόμοις, τὸ ἐν τῇ πατρίδι (762). **ἐς δόμους** = εἰς τὴν πατρίδα (1694).

δόρυ : ἐν 619 **δόρει** ἀντὶ **δορί** = διὰ τῶν ὄπλων (ὡς καὶ ἡμεῖς λέγομεν, μὲ τὸ σπαθί). **δόρου ἐπακτὸν** = συμμαχικὸς ἢ μισθοφορικὸς στρατὸς (ἐρχόμενος δηλ. ἔξωθεν πρὸς βοήθειαν) (1487).

δορύξενος = ξένιος, χάριν τῶν ξένων. Οὔτω κυρίως ἐλέγετο ὁ αἰχμάλωτος, ὅστις ἔπειτα ἐγίνετο φίλος. Ὑστερον ὁμως κατήνησεν εἰς τὴν σημασίαν ἀπλῶς τοῦ **ξένος, ξένιος**.

δορυσσός-οῦς = (δόρυ-σεύω) ὁ κινῶν, πάλλων τὸ δόρυ, πολεμιστής.

δ' οὔν = ἀλλ' ὁμως (1186). **σφῶ δ' οὔν** = σεῖς ὁμως (1416).

δράω-ῶ = πράττω. **δεδρακότα** ἀντὶ δεδρακότος = πράξεις (265). **τὸ δρᾶν οὐκ ἠθέλησαν** = δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸ πράξουν (440). **δρασαντί σοι** = ἂν ἤθελες πράξει (ταῦτα), ἂν ἤθελες δηλ. καθαρῶς οὔτω (42). **δρᾶν τι** = νὰ κάμω κανὲν κακὸν (725). **δέδρακας** = ἔχεις πράξει (902). **δρῶν** = ἐν τῇ πρά-

- ξει, ὡς πρὸς τὰ ἔργα (929). *τοῖς δρωμένοις* = διὰ τῶν ἔργων (1125). *παντὸς δρωόντος* = πάσης ὑπηρεσίας (1563).
- δύναμαι* : ἐν 494 *τῷ μὴ δύνασθαι* = διότι δὲν ἔχω δυνάμεις (ὡς γέρων).
- δυσαίων* = δυστυχής.
- δυσάλωτος* = δύσληπτος.
- δύσμοιρος* = κακόμοιρος. *δύσμοιρ' ὄρα* = κακόμοιρε νά σε βλέπη κανεῖς (325).
- δύσοιστος* = δυσπόριστος, δυσκόλως ποριζομένη, ἔξοικονομουμένη (τροφή).
- δυσπινής* = ἔνυπαρός, βρομερός ἐκ τοῦ ῥύπου.
- δύσποτιμος* = δυστυχής.
- δυσπραξία* = δυστυχία.
- δυσπρόσοιστος* = δυσπροσπέλαστος
- δυσπρόσοπιος* = ὁ μετὰ δυσκολίας προσβλεπόμενος, ὃν μετὰ δυσκολίας προσβλέπει τις.
- δυστιμέω-ᾶ* = κακολογᾶ. *ταῦτα δυστιμέειν* = ὅτι οἴτω κακολογεῖς, λέγεις ταύτας τὰς κακολογίας (977).
- δυστυχέω-ᾶ* : ἐν 400 *ὁ τύμβος ὁ σὸς δυστυχῶν* = ὁ τάφος σου ἂν δυστυχῇ, ἂν κεῖται ἐπὶ ξένης, ἐστερημένος τῶν προσηκουσῶν τιμῶν. *δυστυχεῖν* = τυφλώττειν (793).
- δυσφιλής* = μισητός.
- δύσφρων* : ἐν 19 *δύσφρονος ἄτας* = διὰ τὴν λυτηράν μου τύφλωσιν.
- δυσχεραίνω* = δυσαρεστῶ (1255). *δυσχεράναντα* = ἐπειδὴ ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ δυσαρεστήσωσιν.
- δυσώνυμος* = βδελυκτός, ὁ κινῶν τὴν βδελυγμίαν.
- δωρέομαι-οῦμαι* = κάμνω δῶρον.
- δώρημα* = δῶρον, φιλοδώρημα. *σπανιστοῖς δωρημασιν* = διὰ γλίσχρων φιλοδωρημάτων, διὰ μικρᾶς ἐλεημοσύνης (διότι ὀλίγα τινὰ καὶ ὀλίγοι δίδουσιν εἰς τοὺς ἐπαίτας).
- Δωρικὸν Ἄργος* : τὸ τῆς Πελοποννήσου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν (Καρβασαρᾶς) καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐν Θεσσαλίᾳ.
- Δωρὶς νᾶσος* : ἡ Πελοπόννησος, ὡς οἰκουμένη τὸ πλεῖστον ὑπὸ Δωριέων. Ὁ Πέλοψ, υἱὸς τοῦ Ταντάλου, ἐλέγετο ὅτι ἤλθεν

εἰς Πελοπόννησον ἐκ Φρυγίας (Σιτύλου) τῆς Μ. Ἀσίας. Γενόμενος κύριος τῆς νήσου ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομά του, πρότερον καλουμένην Ἀπίαν. Παρὰ Σοφοκλεῖ σημειωτέος ὁ ἀναχρονισμός.

ἔα : ἐπιφών. θαυμασμοῦ = ἄ!

ἔάν πως = μήπως (1721).

ἔάω-ῶ : ἐν 366 **θρόνους ἔᾶσθαι** = νὰ ἀφειθῶσιν οἱ θρόνοι, νὰ παραιτηθῶσι τοῦ θρόνου. Ἐν 592 **ἔα** = ἄφηνέ με. Ἐν 1116 **οὐδ' οὖν ἔάσω** = τοῦναντίον, οὐδὲ θά σ' ἀφήσω· ἔννοεῖται «εἰ αὐτὸς βούλοιο θιγεῖν».

ἐγγελάω-ῶ = περιγελάω, περιπαίζω.

ἐγγενής = συγγενής.

ἐγγυτέρω = πλησιέστερον (λύπης ἢ τέρψεως) 1196.

ἐγκληρος = κοινωνός, μέτοχος. **οὐ γάμων ἐγκληρος** (745) = ἄγαμος. Τὸ νὰ μείνη κόρη ἄγαμος καὶ τὸ πάλαι καὶ νῦν θεωρεῖται δυστύχημα.

ἐγκρατής = κύριος. **ἐγκρατεῖς (τῶν παιδῶν)** = κρατοῦντες, ἔχοντες τὰς κόρας (οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Κρέοντος) 1013.

ἐγρεμάχας = ὁ διεγείρων μάχην.

ἔγχος = δόρυ, ὄπλον.

ἔγχωρος = ἐγχώριος, ἐντόπιος.

ἐγὼ : ἐν 134 ἡ λογικὴ σειρὰ εἶναι ἡ ἐξῆς : ὄν ἐγὼ οὕτω δύναμαι γινῶναι ποῦ . . . ναίει, λεύσσων περὶ πᾶν τέμενος.

ἔγωγε : ἐπὶ ἀποκρίσεως σημαίνει κατάφασιν = βεβαίως. Ἐν 915 **οὐκ οὖν ἔγωγ' ἄν** = ἐγὼ τοῦλάχιστον δέν. Ἐν 1115 **οὐκ ἔγωγέ σε** = ἐγὼ τοῦλάχιστον δέν ἤθελον θελήσει (νὰ ἐγγίσης) σὺ (ἐμέ).

ἔδρα = τὸ μέρος, ὅπου κάθηται τις. **ἐκ τῆςδ' ἔδρας** = ἐξ αὐτοῦ τοῦ μέρους, ὅπου κάθηται (36). **ἔδρας γῆς τῆςδε** = ἀπὸ τὸ μέρος τῆς χώρας αὐτῆς ἐδῶ, ὅπου κάθημαι (45). **ἔδρας ἐφ' ὑμῶν πρώτων** = ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἔδρας πρώτον, ἐπὶ τῆς ἔδρας πρώτων ὑμῶν (ἐφ' ἧς ὑμεῖς κάθησθε) 84. **ἦδ' ἔδρα** = αὕτη ἐδῶ ἡ ἱκεσία (1144). **τῆνδ' ἔδραν** = τὴν ἱκεσίαν ταύτην (1147).

ἔδρανον = ἔδρα. **σ' ἄξει ἐκ τῶνδ' ἐδράνων** = θά σε ὀδηγήσῃ ἔξω (θά σε ἐκβάλῃ) τῶν μερῶν τούτου, ὅπου κάθησαι.

εἶ: μετ' εὐκτ. *εἶ* . . . *ἔχοι* = ἄρκει μόνον νὰ ἔχη (350).

εἶδον: ἰδὲ *δράω-ῶ*.

εἶδωλον = εἰκὼν. *ἄθλιον εἶδωλον* = τὴν ἐλεεινὴν εἰκόνα (110).

Ἵ Οἰδίπους εἶχε λιαν ἀλλοιωθῆ.

εἰδῶς (οἶδα): Ἐν 1501 *εἰδότα* = ἄν καὶ τὰ γνωρίζεις.

εἶεν = ἔχει καλῶς.

εἶκω = ὑποχωρῶ. ἀόρ. β' *εἰκαθεῖν* = νὰ ὑποχωρήσω (1159).

εἰκαθεῖν μῆνιν = νὰ ἀφήσης τὴν ὀργὴν σου, νὰ ὑποχωρήσης (1301).

εἰμένος: (παρκμ. τοῦ *ἐννυμαι*) = ἐνδεδυμένος, περικεκαλυμμένος.

εἰμί: ἐν 391 *οὔτι οὐκέτι εἰμί* = ὅταν δὲν ὑπάρχω πλέον. Ἐν 555 *ὄνθ' ὅς εἶ* = ὅτι εἶσαι σὺ ὁ ἴδιος. Ἐν 753 *οὔσα* = ἐπειδὴ εἶναι. Ἐν 761 *μεστὸς ἦ* = ἤμην γεμάτος, χορτασμένος (ἀπὸ θυμόν). Ἐν 837 *ποῦ εἶ μοι* = ποῦ μου εἶσαι. Ἐν 925 *μέτοικος εἶναι* = νὰ γίνης μέτοικος (διὰ τῆς βίας).

εἶμι: ἐν 501 εἶναι μέλλ. = θὰ ὑπάγω. Ἐν 617 *ἰῶν* = ὅσον προχωρεῖ.

εἶργομαι: ἐν 828 *εἶργου* = στάσου μακρὰν (ἀπὸ ἐμέ), ὀπίσω!

εἰρηκῶς κυρεῖ: περιφρ. παρκμ. τοῦ *λέγω* = τυγχάνει νὰ ἔχη εἰπεῖ, ἔχει εἰπεῖ.

εἰσέρχομαι τινι: εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίον = εἰσῆλθεν εἰς τοὺς τρισαθλίους, εἰς τὴν ψυχὴν τῶν τρισαθλίων.

εἰσοράω-ῶ = παρατηρῶ.

εἶ τις: ἐν 454 = ὅστις (ἄλλος). Ἐν 1623 *εἶ τις βροτιῶν* = περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον θνητόν, ὡς οὐδεὶς ἄλλος.

ἐκ: μετὰ γεν. ἐκ μέρους τινός. *ἐκ γ' ἐμοῦ* = ἐκ μέρους ἐμοῦ τοῦλάχιστον (51). *τάξ ἐμοῦ* = τὰ ἐξ ἐμοῦ, ὅσα ἐγὼ γνωρίζω (451).

ἐκατόμπος = (ἐκατὸν-πούς). Ἐκατόμποδες λέγονται αἱ Νηρηίδες, διότι οὔσαι 50 εἶχον ἐν ὄλφ πόδας 100, ὥστε τῶν *ἐκατομπόδων* = τῶν πενήκοντα (711).

ἐκβάλλω = ἀπορρίπτω, βγάλω. *ἐκβαλῶ* = θὰ ἀπορρίψω (635).

ἐκγονος = τέκνον.

ἐκδικος = ἄδικος.

ἐκεῖ: τοῖς ἐκεῖ ἀνθρώποις = ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἀνθρώπων (387).

- ἐκεῖ χώρας* = εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς χώρας (780).
ἐκεῖνος : ἐν 136 *ὄδ' ἐκεῖνος* = ἰδοῦ, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος.
ἐκηλος = ἦσυχος.
ἐκθρόσκω = ἐκπηδῶ, ἐξέρχομαι. *ἐκθροσε* = ἐξελθε.
ἐκκηρύττομαι = διὰ κήρυκος ἐξορίζομαι. *κάξεκηρύχθην φυγάς* = καὶ διὰ κήρυκος ἐξωρίσθη (428).
ἐκλαγχάνω = τυγχάνω. *ἐξειληχότες* = τυχόντες (τῆς αὐτῆς τύχης) 1310.
ἐκλανθάνομαι = λησμονῶ.
ἐκμανθάνω = μανθάνω καλῶς. *ἕως ἂν ἐκμάθω* = ἕως νὰ μάθω καλῶς, νὰ ἀκούσω (114).
ἐκπαγλα = θανασιώσας.
ἐκπέμπομαι = ἀποθνήσκω, ἐκπνέω (1623). Τὸ μέσον *ἐκπεμψαι* (1319) = στείλε ἔξω, ἄφες νὰ φύγῃ.
ἐκπίπτω = ἐξορίζομαι, φεύγω.
ἐκπράττω = φονεύω, ξεκάμνω. *ἐξέπραξεν* = ἀνεῖλεν, ἐφόνησεν, ἐξέκαμεν (1618).
ἐκπυνθανόμεθα : ἐν 203 *ἐκπυθοίμην ἂν* = θὰ ἡδυνάμην νὰ ἀκούσω, νὰ μάθω.
ἐκτίνω : ἐν 497 *ἐκτίνουσαν* = ἐπιτελοῦσα.
ἐκτόπιος = ἔξω τοῦ τόπου.
ἔκτοπος : ἐν 229 *ἐδράνων ἔκτοπος* = ἄφ' οὗ σηκωθῆς ἔξω τοῦ τόπου, ὅπου κάθησαι.
ἐκτρέχω = τρέχω ἔξω. *τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι* = ὅτι μοι ἐξώρμησεν (ἐλομένως *ἀπέβη*) 436.
ἐκφέρω : εἰς ὄρθον = ζητῶ νὰ ἀποδείξω ὄρθιά, ἀληθιῆ (1397).
ἐκφεύγω = ξεφεύγω, διαφεύγω.
ἐκφοβέομαι-οὔμαι = φοβοῦμαι παρὰ πολὺ. *ἐκφοβεῖ με* = μὲ φοβεῖσαι παρὰ πολὺ (267).
ἐκφυλάσσω = προσέχω. *κἀκφύλασσε* = καὶ πρόσεχε με (283).
ἐκφύω = γεννῶ. *ἐξέφυσέ μοι* = μοῦ ἐγέννησεν υἱοῦς (975). *εἰ δὲ μὴ ἐξέφυσα* = ἂν δὲ δὲν ἤθελον γεννήσει (1338).
ἐλαύνω = ἐκδιώκω (262). Ἐν 1702 *ἐλαύνει* = ὦθει.
ἔλεγχος = δοκιμή. *εἰς ἔλεγχον χειρὸς* = εἰς δοκιμὴν τῶν χειρῶν.
ἐμβατεύω = περιπατῶ, διατρίβω.
ἐμμένω = μένω πιστός. *εἴ σοι ἐμμενεῖ* = ἂν μείνης πιστός (64).

ἔμμείγνυμι = συναντῶμαι. *ἔμμείξιν βοᾶ* = ὅτι θὰ συναντηθῶσι
διὰ μάχης (1045).

ἔμολον : ἰδὲ *βλώσκω*.

ἔμός, ἡ, ὄν : ἔμὸν τόδ' = ἰδική μου δουλειὰ εἶναι αὐτὸ ἐδῶ
(τὸ καθίζειν σὲ) (194).

ἔμπεδος = σταθερός, ἀδιάκοπος.

ἔμπολις = ὁ ἐν τῇ πόλει· τοῦναντίον ἐκτόπιος ἢ ἀπόπολις. Ἐν
1137 = συμπολίτης.

ἔμπορος = ὁδοιπόρος

ἔμφαίνω = φανερώνω. *ἔμφῆναι* = νὰ φανερώσης, νὰ ἐμπι-
στευθῆς (1452).

ἔμφύλιος γῆ = ἡ πατρίς.

ἔμφυλος = συγγενικός, πατρικός. *τοῦμφυλον αἷμα* = τὸ πα-
τρικὸν αἷμα. Ὁ φονεὺς δὲν ἐπετρέπετο νὰ μένη ἐν τῇ πατρίδι,
οὐδὲ νὰ ταφῆ ἐν αὐτῇ.

ἔμφύομαι = προσκολλῶμαι. *ἔμφύντε* = ἀφ' οὗ προσκολλήσητε
ἑκατέρω τὴν ἑαυτῆς πλευρὰν εἰς ἐμὲ ἑκατέρωθεν (1094).

ἔμφυτον αἷμα = τὸ ἐν ἡμῖν αἷμα τοῦ πατρὸς, τὴν γέννησιν
ἡμῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς.

ἐν : ἐν ἡσυχῶ = ἡσυχῶς (82). *ἔν γ' ἐμοί* = τοῦλάχιστον ὅσον
ἐξαρτᾶται ἀπ' ἐμοῦ (150). *τάνκεινοις* = τὰ ἐν ἐκείνοις, τὰ
μεταξύ των (334). *ἐν σοί* = ἀπὸ σοῦ (ἐξαρτᾶται) 390. *ἐν δ'
ἐμοί* = εἰς τὴν ἐξουσίαν μου (420). *ἐν τοῖςδε γάμοισιν* =
ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς γάμους (980). *ἐν ἐμοί* = κατὰ τὴν
κρίσιν μου (1194).

ἐναίρομαι = λεηλατοῦμαι.

ἐναΐσιος = ἐπεικῆς.

ἐνάλιος (θεός) = ὁ ἐν τῇ θαλάσῃ οἰκῶν.

ἐναντίον = ἐνώπιον.

ἐναργής = φανερός. Ἐν 901 *ἐναργεῖς* = φανερός, φανερῶς (νὰ
τὰς ἴδω).

ἐνδεής : ἐν 1403 *τάνδεᾶ* = τὰ ἐνδεᾶ = τὰ δυσάρεστα.

ἐνδείκνυμι = κάμνω γνωστόν.

ἐνδέω-ῶ = ἐμπλέκω, τυλίγω.

ἐνδίδωμι = ἐνδίδω, παύω.

ἐνδικος = δίκαιος. *ἐνδικώτατα* = τὰ μεγαλύτερα δίκαια (916).

ἔνειμι—ἐνυπάρχω.

ἐνθα : ἐν 1043 σημαίνει *ἐδῶ, εἰς αὐτὸ τὸ μέρος.*

ἐνθεν : μετὰ τοῦ ἄρθρου *τὸ δ' ἐνθεν*—μετὰ ταῦτα δὲ (474).

ἐνθνήσκω—ἀποθνήσκω ἐν τινι τόπῳ ἢ χώρῳ.

ἐνθύμημα—σκέψις, συμβουλή. Ἐν 1180 *τὰνθυμήματα* = τὰς ἀποδείξεις.

ἐνι—ἐνεστι, ἐνυπάρχει, εἶναι.

ἐνναίω—κατοικῶ ἐντός, εἶμαι ἐνοικος. *ἔσται ἐνναίων*—θὰ εἶναι ἐνοικος (781).

ἐννέπω—λέγω.

ἐννύχιος—ὁ ἐν νυκτὶ καὶ σκότει ὄν, ὁ νεκρός. Ἐν 1221 *ἐννυχίαν ἀπὸ Ῥιπῶν* ἰδὲ *Ῥιπαί.*

ἐντοπος—ἐντόπιος, συμπολίτης.

ἐντρέπομαι—στρεφογυρίζω, βραδύνω (1503).

ἐντροπή—φροντίς.

ἐντροφος—ὁ τροφεὺς ἢ τρεφόμενος ἐν τινι. *μόχθῳ ἐντροφον*—ἔβαλες εἰς τόνδε τὸν μόχθον, ἐν ᾧ νῦν τρέφομαι (1335).

ἐξάγιτος—ἀγνός. *ἐξάγιστα* (1488)—θρησκευτικά, ἀγνά.

ἐξάγω : ἐν 97 *οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξήγαγε*—δὲν ὑπάρχει τρόπος, καθ' ὃν δέν με ἐξήγαγεν (ἐξ ἄλλαντος μὲ ἐξήγαγε). Τὸ δὲ *ἐξήγαγε ταύτην τὴν ὁδὸν*—μὲ ὠδήγησε νὰ λάβω τοῦτον τὸν δρόμον.

ἐξαίρω—σηκῶνω ἔξω. Ἐν 356 *σ' ἐξῆρε* = σὲ ἐσήκωσε, σὲ παρεκίνησε νὰ σηκωθῆς καὶ νὰ ἔλθῃς ἐκ τῆς πατρίδος.

ἐξαιτέω-ῶ—ζητῶ ὅλως διόλου.

ἐξαναγκάζω : ἐν 1160 *εἰ ἐξαναγκάζει* = μήπως σε ἐξαναγκάζει.

ἐξανέχομαι—ἀνέχομαι, ὑποφέρω.

ἐξανίημι—ἐκφέρω. Ἐν 1348 *ἐξανῆκα ἀράς*—ἐξέφερα κατάρας, κατηγοροσθην.

ἐξανίστημι—σηκῶνω. *τοῦξανιστάναι*—τὸ ἐξανιστάναι, τὸ νὰ σε σηκώσω (47).

ἐξανύτω—φθάνω. *ἐξανύσαι*—νὰ φθάσῃ (1523).

ἐξαποβλέπω—παρατηρῶ μακρόθεν. *ἐξαπείδομεν*—παρατηρήσαμεν μακρόθεν.

ἐξαρκάζομαι : ἐν 1007 *οἱ ἐξηρηπασμένοι* (μέσ. προκμ.)—οἱ ἐξηρηπακότες ἑαυτοῖς—οἱ ἔχοντες ἀρπάσει χάριν ἑαυτῶν, οἱ ἀρπαγες.

- ἐξασκέω* ᾧ = περιποιούμαι, εὐτρεπίζω.
ἐξαφίσταμαι = ἀποφεύγω, ἀπομακρύνομαι. *ὁποίας ἐξαφίσταί-
μην ἂν* = ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἤθελον ἀπομακρυνθῆ, τὴν ὁποίαν
δὲν θὰ σοι ἔκαμνον.
ἔξειμι = ἐξέρχομαι. Ἐν 900 εἶναι μέλλον *ἔξει* = θὰ ἐξέλθῃς
(Κρέων).
ἐξέρχομαι : ἐν 45 *οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι* = δὲν θὰ εἶναι δυ-
νατὸν νὰ ἐξέλθω πλέον. Ἐν 972 *ἐξελθόντος σοῦ* = ἀφ' οὗ
σὺ ἐξῆλθες.
ἐξελαύνω τινά = ἐκδιώκω. *οὐκ ἐξελαῖτε ;* = δὲν θὰ ἐκδιώξητε ;
(816).
ἐξεπάδω = καταπραῖνω δι' ἐπιδῶν (ιδὲ ἐπιδή). *ἐξεπάδονται*
= καταπραῖνονται, καταπραῖνεται (διὰ φιλικῶν νουθεσιῶν,
δίκην ἐπιδῶν) ἢ ἐν ὀργῇ διατελοῦσα ψυχικὴ αὐτῶν διάθεσις
(1175).
ἐξεπίσταμαι = γνωρίζω καλῶς. *κἀξεπίστασθον* = τὰ γνωρί-
ζον καλὰ (415).
ἔξεστί σοι = δύνασαι. *ἔξεσσι μαθεῖν* = εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ
μάθωμεν (321).
ἐξευρίσκω : *οὐκ ἂν ἐξεύροις* = δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὔρωις
(467).
ἐκχράω = χορημοδοτῶ. *ἐξέχρη* = ἐχρημοδοτεῖ ὁ Φοῖβος (57).
ἐξηγέομαι-οὔμαι = ὀδηγῶ, συμβουλεύω. Ἐν 1482 *ἐξηγήσο-
μαι* = θὰ δείξω. Ἐν 1548 *ἐξηγούμενος* = γινόμενος ὀδηγός.
ἐξιδρύω : *κἀξίδρυσσον* = καὶ βάλε με νὰ καθίσω (11).
ἐξικνέομαι-οὔμαι = ἔρχομαι.
ἔξοδος : ἐν 1261 *ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ* = καὶ συγχρόνως νὰ
ἐξέλθω ἀσφαλῶς.
ἐξοικήσιμος = κατοικήσιμος, κατοικημένος.
ἐξοίχομαι = φεύγω.
ἐξορμῶμαι : *κἀξορμώμενον* = καὶ διευθυνόμενον (30).
ἐξυφηγέομαι-οὔμαι = ὀδηγῶ ἔξω ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
ἐπαινέω-ᾧ : ἐν 664 = συμβουλεύω. Ἐν 996 *ᾧδ' ἐπαινῶν
πολλὰ* = ἐν ᾧ λέγεις τόσον πολλοὺς ἐπαίνους.
ἐπαισθάνομαι = ἐννοῶ.
ἐπακούω = ἀκούω.

ἐπακτός = ὁ ἔξωθεν ἀγόμενος. Ἐπὶ στρατοῦ (δουρὸς) ὁ συμμαχικός ἢ μισθοφορικός.

ἐπαμμένω = ἐπαναμένω, περιμένω ὕστερον.

ἐπάξιος = ἄξιος. *ἐπάξιός εἰ* = ἄξιός εἶσαι, σοῦ ἀξίζει (459).

ἐπαξιόω-ῶ = κρίνω ἄξιον.

ἐπάργεσις = βοήθεια. *γένους ἐπάργεσις* = συγγενική βοήθεια (445).

ἐπαρκέω-ῶ = βοηθῶ.

ἐπεγείρω : ἐγείρω κατόπιν, ἐξεγείρω, ἐξυπνῶ (κακόν τι) 508.

ἐπειμι : ἐν 745 *τοῦπιόντιος* = τοῦ ἐπιόντιος, τοῦ τυχόντιος.

ἐπεισόδιον : Ἀπὸ τοῦ στίχου 252 ἄρχεται τὸ α' ἐπεισόδιον τοῦ δράματος. Ἐπεισόδιον λέγεται κυρίως τὸ μετὰ τὴν ἀπόδοον (δηλ. τὴν εἴσοδον τοῦ Χοροῦ εἰς τὸ Θέατρον) διαλογικὸν μέρος. Ἀλλὰ καὶ τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν ἔπειτα λέγεται οὕτω. Κατὰ τὴν σημερινὴν διαίρεσιν τῶν δραμάτων τὸ α' ἐπεισόδιον ἀποτελεῖ τὴν β' πράξιν τοῦ δράματος, τὸ β' τὴν γ' κ.λ. Ὁ Χορὸς μετὰ τὸ ἄσμα τῆς Ἀντιγόνης συγκληθεὶς οἰκτιρεῖ καὶ αὐτὴν καὶ τὸν Οἰδίποδα διὰ τὴν συμφορὰν του, ἐπειδὴ ὅμως φοβεῖται τοὺς θεοὺς, ἐπιμένει εἰς ὅσα εἶπε πρὸς αὐτοὺς πρότερον.

ἐπεισόδος = ἀφίξις. *τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου* = διὰ τὴν ἀφίξιν ἐμοῦ (723).

ἐπεισιπίπτω = εἰσβάλλω, εἰσορμῶ.

ἐπεμβάλλω = παρουσιάζω προσέτι. Ἡ *ἐπι* δηλοῖ προσθήκην.

ἐπεμβαίνω = ἐμβαίνω (πατῶ) ἐπάνω τινός.

ἐπεναρίζω : 1666 *ἐπενάριξον* = φόνευσόν με ἐπάνω εἰς τὸν τάφον του.

ἐπερωτάω-ῶ = ἐρωτῶ. *θέλω ἔπερῆσθαι* = θέλω νὰ σ' ἐρωτήσω (556).

ἐπεύχομαι : οὐ μὴ ἐπεύξωνται (οἱ ἀκόλουθοι Κρέοντος) = δὲν θὰ εὐχαριστήσωσι τοὺς θεοὺς (προσευχόμενοι) 1015.

ἐπέχω : ἐν 848 *ἐπίσχετος* = στάσου. Διὰ τούτου ὁ Χορὸς ζητεῖ νὰ σταματήσῃ τὸν Κρέοντα.

ἐπι : ἐν 412 ἐφ' ἡμῖν = σχετικῶς πρὸς ἡμᾶς (ἐμέ), περὶ ἡμῶν (ἐμοῦ). *ἐπ' ἡματι* = καθ' ἡμέραν (687).

ἐπιβαίνω εὐσεβείας = φέρομαι εὐσεβῶς, εὐσεβῶ.

- ἐπιεικῆς**: τοῦπιεικῆς=τὴν ἐπιείκειαν, φιλανθρωπίαν (1108).
ἐπικούρος (λύπης)=σωτὴρ ἀπὸ τῆς λύπης (1198).
ἐπιλαγχάνω: ἐπιλέλογχε (προκμ.) = πίπτει, ἔρχεται ὡς κληρὸς (αὐτοῦ) 1208.
ἐπινίκειος=νικηφόρος. **σθένει** ἰπινικίω = νικηφόρῳ κράτει, νικηφόρως (1071).
ἐπινίσσομαι=ἐπέσχομαι, (ἐπὶ ποταμοῦ) ῥέω.
ἐπιρράσσω=ἐπιπίπτω. **ἐπιρράξασα**=ἐπιπεσοῦσα (ἔξέπληξεν ἡμᾶς) 1465.
ἐπιρρώννυμαι: ἐν 660 **εἰ δεῖν** ἐπερρώσθη **κείνοις**=ἄν προέβησαν ἐκείνοι μέχρι τόσου θράσους.
ἐπίσκοπος: ἐν 1609 ἡ σειρά εἶναι: (κατὰ τοῦ) κρατὸς ἔχοντα χεῖρα ἐπίσκοιον ὀμμάτων=σκιάζοντα διὰ τῆς χειρός, κρύπτοντα, κρατοῦντα τοὺς ὀφθαλμούς.
ἐπίσκοπος: Ἐν 1609 **ἐπίσκοποι**=κατιάσκοποι, ἵνα παρατηρήσωσι καὶ μάθωσι πρὸς ποῖον σκοπὸν ἐκάθισες ἐδῶ.
ἐπίσταμαι: μέλλ. ἐπιστήσομαι. **ἐπιστήσει**=θὰ μάθης (53).
ἐπιστάτης=προστάτης. Ὁ Ποσειδῶν ἦτο καὶ αὐτὸς προστάτης τοῦ Κολωνοῦ καὶ τῶν Ἀθηνῶν.
ἐπιστεῖβω: Ἐν 56 **ὄν δ'** ἐπιστεῖβεις **τόπον** (ἐλξεις)=ὁ δὲ τόπος ὄν ἐπιστεῖβεις (πατεῖς).
ἐπιστολή: (ἐκ τοῦ ἐπιστέλλω) παραγγελία.
ἐπιστροφή: ἐν 536 συνάθροισις, πλήθος. Ἐν 1035 **ἐπιστροφαι**=στροφαι πρὸς ἀντιμετώπισιν, ἐπιθέσεις, συγκρούσεις.
ἐπιφωνέω-ῶ=προσευχόμενος θρηνηῶ. **μήτ'** **ἐπιφωνεῖν**=μήτε νὰ προσεύχηται (εἰς αὐτὸν) μετὰ θρηνηῶν καὶ εὐχῶν. Τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν καὶ σήμερον ἐπικαλούμεθα παρὰ τοὺς τάφους αὐτῶν.
ἐπιῶν=ὁ διάδοχος (1494).
ἐποικος=κάτοικος. Ἐν 504 ἐννοεῖται ὁ νεωκόρος.
ἐπτάλογχος στόλος: ἡ ἐκστρατεία τῶν ἐπτά ἐπὶ Θήβας.
ἐπωδὴ (ῆ): ἐν 1175 **ἐπωδαῖς**=λόγοις νουθεοῖαις. Αἱ ἐπωδαῖ ἦσαν κυρίως προσευχαί τινες ἢ καὶ ἀπλαῖ φράσεις, ἃς λέγοντες οἱ παλαιοὶ ἐνόμιζον ὅτι ἐθεράπευον νόσους ἢ κατεπράθνον τὴν ὀργήν τινος. Τοιαῦτα εἶναι καὶ τὰ παρ' ἡμῖν γητεύματα (γοητεύματα), δι' ὧν πολλοὶ τοῦ λαοῦ πιστεύουσιν, ὅτι

κατορθοῦσι νὰ ἐπιτυχάνωσι θεραπείας καὶ γοητείας. Ταῦτα λέγονται καὶ ἔξορκισμοὶ καὶ ἔορκια.

ἐπωδὸς (ἦ) : Αὕτη εἶναι στροφή μετὰ τὴν ἀντιστροφήν, ἴδιον μέτρον ἔχουσα καὶ ἄνευ ἀντιστροφῆς. Ἰδὲ στίχ. 1212—21.

ἐπώνυμός τινος = ὁ φέρων τὸ ὄνομά τινος. Ἐν 65 **ἐπώνυμοι τοῦ θεοῦ** = φέροντες τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ.

ἐπωφελῶ = βοηθῶ. **οἱ δυνάμενοι ἐπωφελεῖν** = ἐκεῖνοι δέ, οἵτινες ἠδύναντο νὰ βοηθήσουν (439). **ἐπωφέλησα** ἢ σειρὰ εἶναι : μή ποτ' ἐπωφέλησα (τὴν πόλιν οὕτως), ὥστε ἐξελέσθαι αὐτῆς τοιοῦτο δῶρον. Ἐννοεῖ τὸν θρόνον τῶν Θηβῶν καὶ τὴν χήραν βασιλίσσαν (540).

ἔραμαι = ἐπιθυμῶ. Ἡ λογ. σειρὰ ἐν 509 εἶναι ἡ ἐξῆς : ἔραμαι πυθέσθαι τῆς δειλ. ἀλγηδόνος ἀπόρου φανείσας.

ἐραιτύω : (δωρ.) ἐρητύω = κωλύω. Ἐν 160 **ἐραιτύει** = κωλύει (ἐμὲ σοῦ), δηλ. ἴστασαι πολὺ μακρὰν καὶ δὲν δύναμαι νὰ σοι ὀμιλήσω, κωλύομαι.

ἐργάζομαι = κάμνω.

ἔργον : **ποιῶ σὺν ἔργῳ** = μετὰ ποίου ἔργου, τί ἔκαμες, ὥστε. . . (810). **ἔργοις πεπονθῶς** = ἐν ᾧ ἔχω πάθει δι' ἔργων (865). **οὐδ' ἔργου** = οὐδὲ μάχης (1270).

ἔρδω = πρᾶττω. Ἐν 1059 **ἔρδουσιν** = μάχονται.

ἐρείπω = καταστρέφω, μεταβάλλω τι εἰς ἐρείπια. Ἀμετάβ. καταστρέφομαι, πίπτω εἰς ἐρείπια (μὲ παθητ. σημασίαν)· ὁμοίως καὶ τὸ παθ. **ἐρείπομαι**. **ἐρείψεις** = θὰ καταστρέψης (1346). **ἐρείπων** = κατακρημνίζων (1423). **ἐρείπεται** = πίπτει (1431). Οὕτω καὶ ἡμεῖς λέγομεν «ἔλεσε μία κανονιά, βροντή». Τούτων λεγομένων, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀκούονται ἐπανειλημμέναι βρονταί. Πρὸς τοῦτο ὑπῆρχε μηχανήμα, τὸ καλούμενον **βροντεῖον**.

ἔρεισμα = στήριγμα, διότι ὁ τόπος ἦτο ἱερός.

ἐρέφω = καλύπτω. **ἔρεψον** = κάλυψον (471) διὰ στεφάνων, στεφάνωσον.

ἔρημος = μόνος.

Ἐρινός : ἐν 1272 ἡ κατάρα, ὁ κακὸς δαίμων. Ἰδὲ **Σκότου κόραι** = Ἐρινύες.

Ἐρμῆς : ὁ ψυχοπομπός· εἶχε χρυσοῦν ῥάβδον, ὅθεν παρ' Ὀμήρω
χρυσόραπις.

ἔρνος (τὸ) = βλαστάριον.

ἔρπω = σύρομαι, βαδιζῶ, φεύγω. **ἔρπετε** = πηγαίνετε, φύγετε.

ἔρρω = πηγαίνω. **ἔρρε** = πήγαине, χάσου, φύγε. **νέον ἔρρει** =
πρὸ μικροῦ ἔφυγεν, ἀπέθανεν (1726).

ἔρχομαι : ἐν 79 **ἔλθῶν** = ἀφ' οὗ ὑπάγω. Ἐν 225 **ἔρχεται** =
γίνεται. Ἐν 308 **ποῖ φρενῶν ἔλθῶ** = ποῦ νὰ τρέξῃ ὁ λογισ-
μός μου; τί νὰ εἴπω; **ἐς τὸδ' ἦλθον** = ἔφθασα εἰς αὐτὸ
τὸ σημεῖον, ἔπραξα τοῦτο (547).

ἔρχομαι εἰς λόγους = ἔρχομαι εἰς συνομιλίαν (1145).

ἔρως = σφοδρὰ ἐπιθυμία.

ἐς : ἐπὶ ἀναφορᾶς· **ἐς τί**; = ὡς πρὸς τί; (523). **ἐς τὰ σαντοῦ**
= ὡς πρὸς τὰς ὑποθέσεις σου (794). Ἐπὶ χρόνου· **ἐς τὸδ' ἡμέ-**
ρας = μέχρι ταύτης ἔδῳ τῆς ἡμέρας, μέχρι σήμερον (1119).

ἔστι : ἐν 46 **ἔστι** = σημαίνει. Ἐν 599 **ἔστιν δέ μοι** = ὑπάρχει
δὲ κατ' ἐμοῦ νόμος (ὥστε νὰ μὴ ἐπιστρέψω ποτέ). Ἐν 693
ἔστι δέ = ὑπάρχει δὲ (φυτόν τι). Ἐν 754 **οὐ γὰρ ἔστιν** =
διότι δὲν εἶναι δυνατόν. Ἐν 780 **οὐκ ἔστιν σοι ταῦτ'** = δὲν
σοῦ γίνεται αὐτὴ ἡ χάρις. Ἐν 782 **ἔστιν δέ** = ἐπιτρέπεται
δέ. ἐν 1022 **ἔσθ' ὄτω** = (ἔστι τις, ᾧ) ὑπάρχει κάποιος, εἰς
ὄν. Ἐν 1156 **οὐκ ἔστι** = δὲν εἶναι δυνατόν. Ἐν 1317 **ἔστι**
μοι κομπεῖν = μοὶ εἶναι δυνατόν νὰ λέγω ὑπερηφάνως.

ἔστια = ὁ τοῦ ξενίου Διὸς βωμὸς ἐν Ἀθήναις, ὁ ἀποδεικνύων
τὸ φιλόξενον τῶν Ἀθηναίων. Ἡ σειρά εἶναι : ὄτω αἰὲν
κοινή ἔστιν ἡ δορυξενος παρ' ἡμῖν ἔστια (632).

ἔστι στενάζειν = πρέπει νὰ κλαίωμεν. Ἡ σειρά εἶναι ἡ ἑξῆς :
ἔστι νῶν (ἡμῖν) στενάζειν οὐ τὸ ἔμφυτον μὲν πατρὸς αἵμα,
ἄλλο δὲ μή, (ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ) 1629.

ἔσχατος : ἐπ' ἔσχατα βαίνεις = ἔχεις φθάσει εἰς τὸ τελευταῖον ση-
μεῖον (ὥστε νὰ μὴ δύνασαι νὰ κρύψῃς τίποτε) 214. - **ἔσχα-**
τον = διὰ τελευταίαν φορὰν (1512).

εὐαγρος : ἐν 1071 **τὸν εὐαγρον... λόχον** = τὴν ἐνέδραν ἐπιτυχῆ
ἐν τῇ ἄγρῳ, τὸ σχέδιον τῆς ἐνέδρας ἐπιτυχῶς.

εὐβωλος = εὐφορος. Ὅρα τὸ ὁμηρικὸν **εὐρίβωλος**.

εὐδαιμονίζω = καλοτυχίζω. Ἐν 142 **οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμο-**

- νίσαι πρώτης* = δὲν εἶμαι τοιοῦτος, ὥστε νὰ καλοτυχίσω τὸν ἑαυτὸν μου διὰ τὴν πρώτης τάξεως μοῖραν μου.
- εὐδαίμων* : ἐν 280 = ἔνδοξος. *τὰς εὐδαίμονας Ἀθήνας* = τὰς ἐνδόξους Ἀθήνας.
- εὐδῶ* = κοιμῶμαι, ἡσυχάζω. *εὐδῶν* = ἡσυχος (620).
- εὐήμερῶ-ῶ* = πληγαίνω καλά, εὐτυχῶ.
- εὐήρετος* : (εὐ- ἔρετμόν) = ἡ ἔχουσα καλὰς κόπας, ἡ καλῶς κωπηλατουμένη.
- εὐίππος* : ἐν 705 ἐννοεῖται : ἔχω εἰπεῖν αὐτὴν (εὐίππον). Εὐίππος λέγεται ἡ Ἀττικὴ ὡς τρέφουσα ἵππους καὶ ἔχουσα ἵππικόν. Ἡτο δὲ τοῦτο τιμητικόν, διότι εἰς τὴν τάξιν τῶν ἱππέων ἀνήκον οἱ πλούσιοι (667).
- εὐκαιρος* = κατάλληλος.
- εὐ λέγω* = εὐγλώττως λέγω (800).
- εὐλογέομαι-οὔμαι* = ἐπαινοῦμαι. *ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον* = παρὰ πολὺ δι' ἐπαίνων ἐπαινούμενον, παρὰ πολὺ ἐπαινούμενον ἔδαφος (713). Ἐντεῦθεν ἄρχεται τὸ γ' ἐπεισόδιον. Ἡ Ἀντιγόνη ἰδοῦσα μακρόθεν τὸν Κρέοντα ἐρχόμενον προδιαθέτει οὕτω τοὺς θεατάς.
- εὐμένεια* : ἐν 630 *εὐμένειαν τοιοῦδε (ἀνδρὸς)* = τόσον εὐμενῆ ἄνδρα.
- Εὐμολπίδαι* : ἰδὲ *τέλη*.
- εὐνά* : (δωρ.) ἡ εὐνή = ἡ κοίτη.
- εὐνάομαι* : *εὐνάσθαι* = ὅτι ἔχει τὴν εὐνήν, τὴν κοίτην του, εἶναι ἐξηπλωμένος (1531).
- εὐ πάσχω* = εὐεργετοῦμαι. *κακῶς πάσχω* = κακοποιοῦμαι.
- εὐπραξία* = εὐτυχία.
- εὐσέβεια* : εὐσεβείας ἐπιβαίνοντες = εὐσεβοῦντες.
- εὐσεβὲς (τὸ)* = ἡ εὐσέβεια.
- εὐσκίαστος* = ὁ καλὴν σκιὰν ἔχων, δροσερός.
- εὐσοια* = εὐτυχία (ἐκ τοῦ εὐσσοος = εὐτυχής).
- εὐστομέω-ῶ* = γλυκοκελαδῶ.
- εὐτ' ἂν* = ὅταν.
- εὐτε* = ὅτε.
- εὐτυχῆς* : ἐν 306 = πρὸς εὐτυχίαν, διὰ τὸ καλόν.
- εὐφαιμος* : (δωρ.) εὐφημος. *εὐφάμου φροντίδος* = τοῦ σιωπη-

λοῦ διανοήματος, τῆς σιωπηλῆς σκέψεως. Οἱ πλῆθει διερχόμενοι πρὸ τοῦ ἱεροῦ τῶν Εὐμενίδων ἐβάδιζον βλέποντες κάτω καὶ ψιθυρίζοντες εὐχὴν τινα ἐκ τοῦ φόβου των (130).

εὐχειρ, ος—δεξιὸς τεχνίτης.

εὐχομαι : ἐν 41 *εὐδαίμην ἄν*—ἤθελον προσευχηθῆ (εἰς αὐτάς).

Ἐν 59 *εὐχονται*—καυχῶνται. ἐν 1291 *εὐχεται*—καυχᾶται.

εὐάπτομαι : ἐν 851 *εὐάπομαι*—θα ἀπαγάγω πρὸς ἀσφάλειαν.

εὐέσπερος—ὁ δυτικός. Ὁ εὐέσπερος χῶρος ἐν 1047 φαίνεται, ὅτι εἶναι ὁ βορειότερον περὶ τὰς Ἀχαρνάς. Δι' αὐτοῦ ὁδὸς ἄλλη ἦγεν εἰς Θήβας ἐξ Ἀθηνῶν κάμπτουςα καὶ διερχομένη διὰ τοῦ ΒΑ μέρους τοῦ Ποικίλου ὄρους, ὅθεν καὶ ὁ σιδηρόδρομος Πελοποννήσου διέρχεται σήμερον. Τοῦτο συμπεραίνομεν ἐκ τῆς κατωτέρω φράσεως *Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ*, διότι ὁ δῆμος Οἴας ἔκειτο ἐκεῖ που.

εὐφενρίσκομαι—ἀποκαλύπτομαι.

εὐφενρίσκω—εὐρίσκω.

εὐφίσταμαι : ἐπέστης ἔχων—ἐπαρουσιάσθης ἔχων, ἤλθες καὶ εἰ-
χες (557).

εὐφορμέω-ῶ : (μεταφορ.) ἐνεδρεύω.

εὐφορος—φύλαξ, ἐπόπτης.

εὐέγγυος—ὁ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν καὶ τὴν προστασίαν τινός.

εὐχθιστος—πᾶρα πολὺ μισητός, μισητότατος.

εὐχομαι : ἐν 422 *ἤς εὐχονται*—τὴν ὁλοίαν ἐπιχειροῦσι. Ἐν 1016 *εὐχει*—κρατεῖσαι.

εὐχω : ἐν 260 *εὐχειν*—ὅτι δύνανται. Ἐν 294 *ὁ κραίνων εὐχει*—ὁ βασιλεύων κατέχει, μένει. Ἐν 1150 *σχεῖς*—στάσου, σταμάτησε. Ἐν 1576 *τὸ φιλεῖν εὐχετε*—ἠγαπήθητε. Ἐν 37 *εὐχεις χῶρον*—κατέχεις τόπον.

εὐως : ἐν 114 *εὐως ἄν ἐκμάθω*—ἕως νὰ μάθω καλῶς, νὰ ἀκούσω.

Ζεὺς Μόριος : ὁ ἐπόπτης τῶν μοριῶν (ἐλαιῶν). Περὶ Ἀκαθήμεϊαν ἔστιν ὅ,τε τοῦ Καταιβάτου Διὸς βωμός, ὃν καὶ Μόριον καλοῦσιν, τῶν ἐκεῖ μοριῶν παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἰδρυμένων.

ζέω—βράζω. *ἔζει θυμὸς*—ἔβραζεν ἡ ὀργή μου.

ζητητός—περιζήτητος.

ζῶ : οὐ γὰρ ἄν *ζῶμεν*—διότι δὲν ἠθέλομεν ζῆ (792). *ζῶσαν*—

- ἄν ἕξη (990). *εἶπερ ζῆν φιλεῖς* = ἄν ἀγαπᾷς τὴν ζωὴν σου,
 ἄν θέλῃς νὰ ζῆς (986). *ζῶειν* = τῆς ζωῆς (1193).
ἦ = ἀράγε (26). *ἦ* = πράγματι (81). *ἦ* = ἀράγε (815).
ἦ = (δωρ. ᾗ) ὅπου (180).
ἦ = ὄ, πως (1562).
ἠβάω-ῶ = εἶμαι νέος, *ἠβῶν* = νέος.
ἦ γὰρ = τῷ ὄντι (64).
ἠγέομαι-οὔμαι = νομίζω (276). *δεύτερ' ἠγεῖται* = νομίζει κα-
 τώτερα, παραμελεῖ (349).
ἠδιστος = γλυκύτατος.
ἠδονή = εὐχαρίστησις. *θάπτον ἢ καθ' ἠδονὴν ποδῶς* = ταχύτε-
 ρον παρ' ὅσον ἠθελον (881).
ἠκω : ἐν 731 *ἠκέ μοι γένει* = προσήκει μοι διὰ τὴν συγγένειαν.
 Ἐν 896 *εἰ ἦκον δι' ὄργῆς* = ἄν ὄργιζόμην.
ἠλιοστερῆς = ὁ ἀποστερῶν τὸν ἥλιον (τὸ καῦμα τοῦ ἡλίου),
 σκιαστικός.
ἠμαρτημένα : ἐν 437 *τῶν πρὶν ἠμαρτημένων* = παρ' ὅσον
 ἠξίζον τὰ ἁμαρτήματά μου τὰ προηγούμενα.
ἦ μὴν = πραγματικῶς, σὲ βεβαιῶ.
ἠνίκα = ὅτε.
ἠσυχος : ἐν ἠσύχῳ = ἠσύχως, ἀταράχως (82), ἄνευ φόβου.
ἦ τᾶν (ἦτοι ἄν) = βεβαιότατα.
ἠυλάβεια : (κρ.) ἡ εὐλάβεια, ἡ προσεκτικὴ ἐνέργεια.
θακέω-ῶ = κάθηναι.
θάκημα = κάθισμα, ἱκεσία.
θάκησις = τόπος κατάλληλος διὰ κάθισμα.
θαλλὸς = φύλλωμα θαλερόν.
θαμίζω = συχνάζω.
θαρσέω-ῶ = ἔχω θάρρος, δὲν φοβοῦμαι.
θάρσος = θάρρος. *οὐδ' ἐμοὶ ἐστι θάρσος* = οὐδ' ἔχω τὸ θάρ-
 ρος ἐγὼ (48).
θάσσον ἢ καθ' ἠδονὴν = ταχύτερον παρ' ὅσον ἠθελον.
θέλω : ἐν 441 *τὸ δρᾶν οὐκ ἠθέλησαν* = δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸ
 πράξουν. Ἐν 589 *οὐ θέλοντων (αὐτῶν)* = ὅταν αὐτοὶ δὲν
 θέλωσι, παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν. Ἐν 760 *θέλοντι* = ἐν ᾧ
 ἐγὼ ἠθελον. Ἐν 770 *μηδὲ θέλοι* = μηδὲ ἠθελε θέλει.

θέμις = τὸ ἐπιτετραμμένον. **εἰ θέμις** = ἂν εἶναι ἐπιτετραμμένον (1112).

θεσπίζομαι : ἐν 386 **τί τεθέσπισται** = τί χρησμός ἔχει δοθῆ;

θεσπίζω = προλέγω. **οἱ ἑθέσπισε** = τί πράγματα προεἶπε (1401).

Θεσσαλὶς κυνῆ = Θεσσαλικὸν σκιαδίων. **Ἡ κυνῆ** ἦτο κυρίως πῖλος (σκοῦφος) ἐκ δέρματος κυνός, ἔπειτα δὲ περικεφαλαία. Μετὰ τοῦ **ἡλιοστερηῆς** σημαίνει **πέτασσον**, τὸ εἶδος δηλ. ἐκεῖνο τοῦ πῖλου, τοῦ ὁποῦ το γείσον πέριξ εἶναι πλατὺ καὶ ἐμποδίζει τὸν ἥλιον νὰ προσβάλλῃ τὸ πρόσωπον, σκιαδίων. Ἄριστα τοιαῦτα σκιαδία ἦσαν τὰ Θεσσαλικά, ἐφόρου δ' αὐτὰ οἱ γεωργοὶ καὶ ποιμένες.

θέσφατον = προφητεία.

θέσφατος = ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὠρισμένος, μοιραῖος. **θέσφατος βίου τελευτή** = ἡ ἐκ Θεοῦ τελευτή, τὸ μοιραῖον τέλος (1438).

θεωρὸς = ὁ ἀπεσταλμένος πρὸς ἐπερώτησιν τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν ἢ ὁ ἀντιπροσωπεύων πόλιν κατὰ τινὰ πανηγυριν. Ἐν 411 **ἀνδρῶν θεωρῶν** = (τὰ ἤκουσα) ἀπὸ θεωρῶν, ἀπεσταλμένων (οἷτινες ἤρχοντο).

θήκη = τάφος.

θήρ = θηρίον, ὁ Κέρβερος.

θηράω-ῶ = κυνηγῶ, ζητῶ νὰ συλλάβω. **θηρῶνθ'** = ἐν ᾧ ἐλή- τεις νὰ συλλάβῃς (1017).

Θησεῖδαι = οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ὑπήκοοι τοῦ Θησεῶς.

Θησεύς : ὁ τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος (υἱός). Ὁ ποιητὴς μνημονεύει ἐν 69 τοῦ Θησεῶς ὡς συνοικισαντος τὰς Ἀθήνας καὶ ἀναδείξαντος αὐτὰς μίαν πόλιν Ἰσχυράν. Τὸν στίχον τοῦτον φαίνεται, ὅτι ἐμμήθη ὁ ποιήσας τὸν στίχον τὸν ἀναγεγραμμένον εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἀπίδα (κοινῶς πύλην) τοῦ Ἀδριανοῦ, ὅστις ἔχει ὡς ἐξῆς. «Αἰδ' εἶσ' Ἀθηναῖοι τοῦ πρὶν Θησεῶς πόλις».

Θησεῶς ξυνθήματα : Ὁ Θησεύς καὶ ὁ Πειρίθους ὁ βασιλεὺς τῶν Λαπιθῶν τῆς Λαρίσης τῆς Θεσσαλίας, φίλοι στενοί, ἠθέλησαν κατὰ τὴν παράδοσιν νὰ καταβῶσιν εἰς τὸν Ἄιδην, διὰ τῆς ἐν Κολωνῶ καθόδου (τοῦ χάσματος), ἵνα ἀρπάσωσι τὴν Περσεφόνην, ἀλλὰ συλληφθέντες προσεδέθησαν εἰς βράχον.

ὅθεν ἔλυσε τὸν Θησέα κατὰ τὸν μῦθον ὕστερον ὁ Ἡρακλῆς. Οὗτοι πρὶν καταβῶσιν εἰς Ἄϊδην, ἔδοσαν ὄρκον πίστεως πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀμοιβαίας βοηθείας. Τὰ γράμματα τοῦ ὄρκου τούτου (ξυνθήματα) διετηροῦντο ἐν Κολωνῶ πρὸ τοῦ ἐν αὐτῷ χάσματος, ἴσως ἐν τῇ κοιλίᾳ χαλκοῦ τρίποδος γεγραμμένα. Πρὸβλ. Παράρτ. 1202 «κἔγγράφαι ὄρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει».

θιγγάνω = ἐγγίζω, πιάνω. Ἐν 1114—1115 **θιγεῖν** : ἡ σειρά εἶναι· οὐκ ἔγωγέ σε θελήσαιμ' ἂν θιγεῖν ἐμοῦ. Τὸ δὲ **σέ** εἶναι ὑποκ. τοῦ **θιγεῖν**.

θρεπτήριον = ἡ τροφή.

θροέω-ῶ = λέγω.

θρόνος : ἐν 366 **θρόνους ἐᾶσθαι** = νὰ ἀφειθῶσιν οἱ θρόνοι, νὰ παραιτηθῶσι τοῦ θρόνου. Ἐν 446 **θρόνους καὶ σκήπτρα κραίνειν** = νὰ κυβερνῶσι μετὰ σκήπτρων ἐπὶ θρόνων.

θυμα : ἐν 890 **θυμάτων ἄπο** = ἀφήνων τὰς θυσίας.

θυμός : ἐν 432 ἡ ὀργὴ καὶ ἐν 436. Ἐν 658 **θυμῷ κατηπείλησαν** = συνήθως ἀπειλοῦσιν ἐκ θυμοῦ. Ἐν 771 **πλήρη θυμὸν ἔχοντι** = ὅταν ἔχῃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν σου.

θύρασι = ἔξω τῶν ὀρίων.

θωῶζω = φωνάζω.

ἴδρις-ιος = ὁ γωρίζων. Ἐν 524 **οὐδὲν ἴδριν** = μὴ γνωρίζοντα τίποτε, ἐν ἀγνοίᾳ μου.

ἴζω = καθίζω. Ἐν 707 **εἴσας** : ἀόρ. = ἔφερες, ἀνεβίβασας.

ἴημι : ἐν 131 **στόμα ἰέντες** = τὴν συνήθη φωνὴν ἐκπέμποντες, ψιθυρίζοντες.

ἰκάνω = ἔρχομαι, ἦλθον.

ἰκνέομαι-οῦμαι : ἐν 273 **ἰκνοῦμαι** = ἰκετεύω. Ἐν 306 **ἰκοιτο** = εἶθε νὰ ἔλθῃ. Ἐν 667 **ἰκου** = ἦλθες. Ἐν 734 **ἰκοῦ πρὸς οἴκους** = ἔλα εἰς τὸ σπίτι, ἐπίστρεψον. Ἐν 961 **ἰκνεῖτο** = ἤρχετο.

ἰκτηρίον : ἐν 914 **φωτῶν ἀθλίων ἰκτηρία** = φῶτας (ἄνδρας) ἀθλίους ἰκέτας (θεῶν).

ἴλεως = εὐμενής. **ἴλεω** = εὐμενεῖς.

ἴμερος = ἐπιθυμία, πόθος.

ἴνα : ἐν 271 τοπικόν. **ἰκόμην, ἴν' ἰκόμην** = ἔφθασα, ὅπου

ἔφθασα. Ὡσαύτως ἐν 403 = ὄπου, ἐν 501, 620, 677, 1210 καὶ 187.

Ἱππομέδων = ἀνεψιὸς ἢ ἀδελφὸς Ἀδράστου.

ἱππότης : ἐν 69 *τὸν δ' ἱππότην Κολωνόν* : διὰ τούτων δεικνύεται τὸ ἄγαλμα τοῦ ἥρωος Κολωνοῦ, τὸ ὁποῖον ἴστατο πλησίον τῆς σκηνῆς. Ἦτο δ' ὁ Κολωνὸς οὗτος υἱὸς τοῦ Κηφισοῦ, εἰς τῶν ἑκατὸν ἑπωνύμων ἡρώων τῶν δῆμων τῆς Ἀττικῆς. **Ἱππότης** λέγεται ὡς πολεμικὸς ἥρωας, ἀνάλογος πρὸς τὸν Ἱππειον Ποσειδῶνα. **ἱππότης** = ἱππεύς.

ἴσα : ἐν 167 *μελετᾶν ἴσα χρῆ τοῖς ἀστοῖς* = πρέπει νὰ σκεπτόμεθα ὡς οἱ πολῖται καὶ οὐχὶ ὡς ξένοι.

Ἰσμήνη : νεωτέρα ἀδελφὴ τῆς Ἀντιγόνης, κόρη τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης.

ἰσοτέλευτος = ὁ ἴσα πᾶσι τελῶν, ὁ κοινὸς (ὁ θάνατος).

ἴστημι = στήνω. Ἐν 11 *στήσόν με* = σταμάτησόν με. Ἐν 409 *ὅταν σιῶσιν* = ὅταν σταθῶσι πλησίον. Ἐν 397 *ὡς σε στήσωσι* = διὰ νὰ σε στήσωσι, νὰ σε βάλωσι νὰ κατοικήσης.

ἱστορέω-ῶ = λέγω. *πρὶν ἱστορεῖν* = πρὶν νὰ εἴπῃς.

ἱστουργέω-ῶ = ἐργάζομαι τὸν ἱστόν, τὸν ἀργαλειόν, ὑφαίνω.

ἴσχω = ἔχω. *δέος ἴσχετε μηδέν* = μὴ ἔχετε κανένα φόβον (220).

ἦν σπάνιν ἴσχεις = ἂν ἔχῃς ἔλλειψιν, ἂν σου λείπῃ (504).

λήσιν ἴσχεις (583) = λήθην ἔχεις, λησμονεῖς· *πίστιν ἴσχω* (941) = ἔχων πεποιθήσιν, ἐμπιστευόμενος.

ἴτε : Προστ. τοῦ *εἶμι* ὡς παρακελ. μόριον = ἐμπρός.

ἰὼ πόλις : ἐντεῦθεν ἄρχεται στροφὴ κομματικὴ, ἧς ἡ ἀντιστροφή εἶναι ἐν 868. Τὸ *ἰὼ* εἶναι ἐπιφ. φράσης.

ἰὼν = ἐρχόμενος.

Καδμεία γῆ = ἡ Θηβαϊκὴ, ἀπὸ Κάδμου τοῦ κτίσαντος τὴν ἀκρόπολιν τῶν Θηβῶν καὶ ὀνομάσαντος αὐτὴν Καδμείαν.

Καδμεῖοι = οἱ Θηβαῖοι ἀπὸ Κάδμου.

καθαρός : ἐν 1535 *ἐν καθαρῷ βῆναι* = εἰς καθαρὸν τόπον, (ὄπου δὲν ὑπάρχουν νεκροί, ἀβλαβῶς ἀπαντῆσαι τῷ ξένῳ).

Ἐν 547 *νόμῳ καθαρὸς* = κατὰ τὸν νόμον ἀθῶος.

καθαρμός : ἐν 464 *θου καθαρμόν* = Ἰλάσκου, ἐξιλέωσον (τὰς Εὐμενίδας) διὰ καθαρμοῦ. Ὁ καθαρμός ἦτο ἐξαγνιστικὴ θυσία πρὸς καθαρισμὸν ἀπὸ τινος ἐνοχῆς, ἀνάλογος κάπως

πρὸς τὸν ἡμέτερον ἁγιασμόν. Τῆς μετὰ θεῶν κοινωνίας ἄξιοι ἦσαν κατὰ τοὺς παλαιοὺς μόνον οἱ καθαροὶ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο δὲ καὶ οἱ θυσίαν τελοῦντες ἢ εἰς ναὸν εἰσερχόμενοι ἢ προσευχόμενοι ἔπρεπε νὰ εἶναι καθαροί, ὅπερ ἦτο σύμβολον καὶ τῆς ἀγνότητος τῆς ψυχῆς. Τούτου χάριν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ναῶν εἶχον οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες τὰ λεγόμενα **περιρραντήρια**, δηλ. ἀγγεῖα περιέχοντα ὕδωρ, ἵνα θαντίζονται οἱ εἰσερχόμενοι, ὡς πράττουσι σήμερον ἐκ τῶν Χριστιανῶν οἱ δυτικοὶ καὶ ὡς εἶχε καὶ ἡ ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐν Κων/πόλει ἐκ τῶν ἡμετέρων. Καθαρισμὸς ἀπαιτεῖτο καὶ ἀπὸ τῆς ἐπαφῆς μετὰ νεκρῶν, δι' ὃ καὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ κηδευομένου ἴστατο ἀγγεῖον ὕδατος, εἰς ὃ πᾶς ὁ ἐξερχόμενος ἀπενίπτει τὰς χεῖρας καὶ μετὰ τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ ἐκαθαρίζοντο πάντες οἱ εἰς αὐτὴν παρακολουθήσαντες. Καθαροῦ ἀνάγκην εἶχον πρὸς τούτοις καὶ οἱ διαπράττοντες ἔγκλημα καὶ μάλιστα φόνον ἢ ἀσεβές τι, δι' ὃ καὶ πόλεις ὄλαι καὶ στρατοὶ ὑπεβάλλοντο εἰς αὐτόν. Ποῖα παραδείγματα τούτου ἔχομεν; —

Ὁ καθαρισμὸς ἀπὸ ἀσεβείας ἢ ἐγκλήματος συνίστατο εἰς χοὰς καὶ προσευχὴν. Αἱ χοαὶ ἦσαν ὕδατος, ἀναλόγως δὲ τοῦ θεοῦ, πρὸς ὃν ἀπευθύνετο ὁ καθαιρόμενος, ἐκινᾶτο τὸ ὕδωρ μετὰ οἴνου ἢ μέλιτος, ὅτε καὶ ἐλέγετο **μελίκρατον**, τοῦ μέλιτος θεωρουμένου ὡς κατ' ἐξοχὴν μαλακτικοῦ τῆς ὀργῆς τῶν θεῶν. Τὸ ὕδωρ ἐλαμβάνετο ἀπὸ κρήνης ἀενάου, ἐκινᾶτο δ' ἐντὸς κρατήρος ἐστεμμένου καὶ ἀπ' αὐτοῦ λαμβανόμενον ἐχύνετο κατὰ χοὰς συνήθως τρεῖς, διότι ὁ ἀριθμὸς οὗτος καὶ οἱ ἑξ αὐτοῦ, 9 καὶ τρεῖς 9, ἦσαν ἱεροὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἐπρεπε δὲ νὰ εἶναι ἐστραμμένος ὁ τελῶν τὰς χοὰς πρὸς ἀνατολὰς καὶ προσηύχεται λέγων ἱλαστηρίους εὐχάς, οἷα ἢ ἐν στίχοις 486—7. Κατὰ τὸν καθαρισμὸν εἰς τοὺς θαντισμοὺς ἐχρησίμευε καὶ ἡ ἐλαία. Τοιαύτη χρῆσις ἐγένετο καὶ τῆς μύρτου, τῆς δάφνης καὶ ἄλλων φυτῶν, ὡς παρ' ἡμῖν κατὰ τὸν ἁγιασμόν γίνεται χρῆσις τοῦ βασιλικοῦ.

καθίζω = βάλλω τινὰ νὰ καθίσῃ. **κάθιζέ με** = βάλε με νὰ καθίσω (21).

- καθίλημι** = καταβιβάζω, χαλαρώνω. **καθίσα** = καταβιβάσσα, χαλαρώσσα.
- καθίσταμαι** = καταντῶ. **καθέσταμεν** = ἔχομεν καταντήσει, εὐρισκόμεθα (23).
- καθυβρίζω** : ἐν 1497 **καθύβρισαν** = τρέπονται εἰς ὕβριν, εἶναι ἐπιρροεῖς εἰς ἀδικίαν, ἀδίκως ἐπιτίθενται. **τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς τόδε** ; κατὰ τίνος νομίζεις, ὅτι λέγεις αὐτὴν ἐδῶ τὴν ὕβριν ; (951).
- κάθυγρος** = πλήρης ὕδατος.
- καὶ γὰρ** : ἐν 1654 ἡ σειρά εἶναι ἡ ἐξῆς : ὁ γὰρ μηδαμὰ φίλον ἦν, ὅποτε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον, τό ἐστι φίλον ἤδη. δηλ. τὸ μηδαμῶς φίλον ὄν, ὅτε κατείχομεν τὸν πατέρα ἡμῶν ἐν χεροῖν (ζῶντα), ἔστιν ἤδη φίλον.
- καινὸν** = νέον κακόν.
- καίνω** = φονεύω. ἀόρ. β' **ἔκανον** = ἐφόνευσα. **ὁ καίνων σε** = ὁ ζητῶν νά σε φονεύσῃ.
- καιρὸς** = κατάλληλος περίστασις, ὥρα. **ἐν καιρῷ** = ἐν καταλλήλῳ ὥρᾳ, καίρια (802). **καιρὸς ἂν εἴη** = ὥρα εἶναι (819).
- καίτοι** = καὶ ἀληθῶς.
- κακὸν-κακὰ** : ἐν 87 **κακὰ** = τοὺς κακοὺς ἐκείνους χρησμούς.
- τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς** = ἐκ τῶν οἰκείων κακῶν, τῶν οἰκογενειακῶν (758). **κακὰ κακῶν** = τὰ μέγιστα κακὰ (1211).
- κακόδομαι-οὔμαι** : ἐν 259 **κακούμενον** = ὑπὸ συμφορῶν μαστιζόμενον, δυστυχοῦντα. Κατὰ τὴν παράδοσιν αἱ Ἀθηναὶ ἐβοήθησαν τὸν Ὀρέστην καὶ τοὺς Ἡρακλείδας ἐκδιωχθέντας.
- κακὸς** : ἐν 270 = ψεύστης, ἀπατεῶν. Ἐν 910 **κακὸν** = ὥστε νά γίνῃς κακός.
- κακότης** : κακότητα φέρω = προξενῶ κακόν. **ἦνεγκον κακότητα** = ἔκαμον κακόν, ἐκακούρησα.
- κακῶς ἀκούω** = κατηγοροῦμαι. **ἀκούσομαι κακῶς** = θὰ κατηγορηθῶ (979).
- καλέομαι-οὔμαι** = ἐπικαλοῦμαι. (1358).
- καλέω-ῶ** = προσκαλῶ (735).
- καλλίβοτρυς** = ὁ ἔχων ὠραίους βότρυς (ἀνθη), διότι ἡ ἀνθοειὰ τοῦ ναρκίσσου εἶναι βότρυς.
- καλὸν** : ἐν 43 **καλὰ** = ἔθιμα. ἀλλαχοῦ δηλαδὴ τὰς Εὐμενίδας

- ονομάζουν ἄλλως, λ. γ. ἐλέγοντο Ἄραϊ, Ποιναί, Κῆρες κ. λ.
- καλός, καλή**—ώραῖος, ώραία. Ἐν 577 **μορφῇ καλή**=μορφῇ ώραία. Κατὰ τὸν ἀρχ. σχολιαστὴν «τὰ κέρδη παρ' αὐτοῦ μᾶλλον ἀγαθὰ ἔστιν ἢ καλή ἢ μορφῇ».
- καλύπτω** : ἐν 280 **μὴ κάλυπτε**=μὴ θέλε νὰ ἀκαιορώσης.
- κάμπτω** : (γυῖα)=ἀναπαύομαι. Ἐν 91 **κάμπσειν τὸν βίον**=τελευτήσειν.
- κάπαναίρονται** : (καί-ἐπι-ἀνὰ-αἵρονται)=καὶ ὑψώνουν κατ' ἀλλήλων (422).
- Καπανεύς** : Οὗτος λέγεται, ὅτι εἶχε γράψει ἐπὶ τῆς ἀπίδος του τὴν φράσιν «πρήσω πόλιν», δηλ. θὰ ἐμπρήσω (θὰ καύσω) τὴν πόλιν (τὰς Θήβας).
- κάρα (τὸ)** : γεν. κρατός, δοτ. κρατί=κεφαλή. Ἐν 311 **κρατί**=ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. **κραῖτα**=τὰς κεφαλάς, κορυφὰς (471). **ἐν τῶμῳ κάρα** (δωρ)=ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ, μὲ κίνδυνον τῆς κεφαλῆς μου, τῆς ζωῆς μου. Γνωστοὶ εἶναι οἱ Θησέως ἄθλου (563).
- κάρτα** : ἐν 299 **καὶ κάρτα**=βεβαιότατα.
- κασιγνήτα** : δωρ.=κασιγνήτη. Ἐν 1074 νοεῖται ἡ Ἄρτεμις, ὡς κυνηγὸς ἐλάφων.
- κασιγνήτη** : θηλ. τοῦ κασίγνητος (ἀδελφός)=ἀδελφή.
- κάσις (ὁ)**=ἀδελφός.
- κατὰ** : ἐν 18 **κατ' αὐτὸν**=εἰς ὅλην του τὴν ἔκτασιν. **κατὰ γᾶς**=ὑποκάτω τῆς γῆς, ὑπογείως (1652).
- κάτα**=καὶ εἶτα, καὶ ἔπειτα.
- καταινέω-ᾶ**=παραδέχομαι. **κατήνεσεν**=παραδέχθη, συνεφώνησε (νά μοι δώση). Ἴδὲ Οἶδ. τυρ. 1436.
- κατακρυφά** : (δωρ).=κατακρυφή.
- κατακρυφή**=ἀποφυγή.
- κατάμεμπα** : παρὰ πολὺ μεμπα, παρὰ πολὺ κακά.
- κατάμεμπτος** : κατάμεμπτον γῆρας=τὸ ἄξιον πολλῆς μομφῆς.
- καταξίως**=ἀξίως.
- καταπειλέω-ᾶ** : θυμῷ κατηπείλησαν=(πολλοὶ) πολλὰ συνήθως μάτην ἀπειλοῦσιν ἐκ θυμοῦ (ἀλλ' ὅταν παρέλθῃ ἡ ἀψιθυμία, χάνονται αἱ ἀπειλαὶ) 658. **τῶν κατηπειλημένων**=ἀπὸ τὰς κατ' αὐτῶν ἐκτοξευθεῖσας ἀπειλάς.

καταρράκτης = πᾶν ἀπότομον καὶ καταφερές. Τοιοῦτον ἦτο τὸ ἐν Κολωνῷ χάσμα, ὅπερ εἶχε βαθμίδας χαλκᾶς, δηλ. διὰ χαλκῶν πλακῶν κεκαλυμμένης (χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐροριζωμένον), ἐκοινώνει δὲ ὑπογείως πρὸς τὸν παραρρέοντα Κηφισὸν καὶ ἐνομίζετο ὡς τὸ μέρος, ὅθεν κατέβη εἰς Ἄιδου ἢ Περσεφόνη.

καταρτύω = κάμνω. ἢ **καταρτύσων** = ἢ νὰ κάμη (ὁ Θεσεύς) 71.

κατάρχω = κάμνω ἀρχήν.

κατασβέννυμι = κατασβήνω. **μήτε κατασβέσειαν** = μήτε νὰ κατασβέσουν εὔχομαι, μήτε νὰ καταπαύσουν (119).

κατασκήπιω = παρακαλῶ. **κατασκήπιω λιταῖς** = παρακαλῶ δεόμενος (1002).

κατασκιάζω = κατακαλύπτω. **κατασκιῶσι** = θὰ με καλύψωσι (404).

καταστειβῶ = καταπατῶ.

καταστροφή = λύσις.

κατατίθεμαι : κατέθεντο = συνήθως θέτουσιν (1195).

κατατίθημι : ἐν 224 **ποῦ καταθήσεις** = ποῦ θὰ τὰ καταθήσεις; ποῦ θὰ τὰ πληρώσης;

κατεικάζομαι = ἐξομοιοῦμαι. ὦ **ἐκείνω κατεικαοθέντε** = ὦ ἐκείνοι οἱ δύο, οἵτινες ἐξομοιώθησαν (335).

κατέχω : ὡς αὐτίκ' Ἄργος καθέξω = μὲ τὸν σκοπὸν ἢ νὰ καταλάβωσιν εὐθύς οἱ Ἄργεῖοι... — Ὁ Πολυνείκης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ Ἄργεῖοι εἶχον ἀπόφασιν ἢ νὰ καταλάβωσι τὰς Θήβας ἢ νὰ πολεμήσωσι μέχρι ἐσχάτων, ὥστε νὰ μείνη τὸ ὄνομά των ἀθάνατον. Ἐν 866 **οὐ τοι καθέξω** = δὲν θὰ κρατήσω τὸν θυμὸν μου, δὲν θὰ κρατηθῶ. **κατείχομεν γνώμη** = μὲ τὸν νοῦν μας ἐλέγομεν (1225).

κατισχύω = γίνομαι ἰσχυρός.

κατορθῶ-ῶ : ἐν 1451 **κατορθοῦντος φρένα** = ἔχοντα τὸ λογικόν μου, δυνάμενον νὰ σκεφθῆ.

κατοικέομαι-οῦμαι : ἐν 995 **ὡς κατόκηται** = ὅτι διοικοῦνται.

κατοικίζω τινά = βάλλω τινά νὰ κατοικήσῃ που.

κατοικίζω = λυποῦμαι τίνα. **ἐπάξιος εἶ κατοικίσει** = ἄξιος εἶσαι νὰ σε λυπηθῆ κανεὶς, ἀξιολύπητος εἶσαι (459). **κατοι-**

κτίσαντα = νὰ κινήσωσιν εἰς οἶκτον (αἰτιολ. μετοχ.), ἐπειδὴ ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ κινήσωσιν εἰς οἶκτον (1255).

κέαρ = καρδία.

κέλευθος = ὁδός. **πολλὰ κέλευθος** = μακρὰ ὁδός (160). **οὔ μοι κελεύθου** = φεῦ διὰ τὸν κόπον, ὃν ἔκαμον, νὰ ἔλθω διὰ τὸν δρόμον μου (1372).

κεῖμαι : ἐν 244' **ἐν ὕμνι κείμεθα** (δωρ.) = εἰς τὴν ἐξουσίαν σας εὐρισκόμεθα, ἀπὸ οἷς ἐξαρτώμεθα. **πάλαι κείμενον** : (κακὸν) = πρὸ πολλοῦ κοιμώμενον (ἡσυχάζον) (508). Ὑπαινίσσεται τὴν παροιμίαν «μὴ κίνει κακὸν εὖ κείμενον». Ἐν 1481 **κείσεται** = θὰ ὑπάρχωσι διαρκῶς.

κένανδρος (ἦ) = κενὴ ἀνδρῶν (πόλις). Ἐν 357 **κενῆ** = ἄνευ λόγου.

κέρδος : ἐν 92 **κέρδη** = κερδαλέαν οἰκησιν, κέρδος, πρὸς ὄφελος. Ἐν 577 **κέρδη** ἐννοοῦνται τὰ ὑπὸ τοῦ μαντείου εἰρημένα. Ἴδὲ καὶ 460.

κεύθω = κρύπτω. **κέκευθε** = κρύπτεται (1485).

κηδεύω = περιποιῶμαι.

κῆδος = συγγένεια. Ἐν 377 **κῆδος** = συγγενεῖς, συμπεθέρους.

κιχάνω = τυγχάνω. **κιχήσεται** = θὰ μ' ἐπιτύχη; θὰ μέ προφθάσῃ (1450);

κινδύνεμα = ἐπικίνδυνον κατόρθωμα, ἄθλος. τίνες ἦσαν;

κινέομαι-οὔμαι : ἐν 1488 **μηδὲ κινεῖται λόγῳ** = καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὰ ἀναφέρῃ τις, χωρὶς νὰ ἀσεβήσῃ.

κλαίω : ἐν 1580 **ἔκλαιον** = κλαίοντες ἔλεγον.

κλαυτὸς = ὁ ἄξιος κλαυμάτων, θρήνων. **οὐ κλαυτὰ** = δὲν εἶναι ἄξια κλαυμάτων, εἶναι ἀνώτερα θρήνων.

κληθῶν = φήμη. Αἱ Ἀθηναῖοι ἐφημίζοντο ὡς πόλις φιλοκτιτῶμων καὶ ἱκετοδόχος, τούτου δ' ἕνεκα εἶχον καὶ Ἐλέου βωμόν.

κλής = κλειδίον. **κλής προσπόλων** = ἡ κλεῖς τῶν λειτουργῶν, τῶν ἱερέων. Ἴδὲ **τέλη**.

κλίνω : ἐν 191 **μηκέτι κλίνης πόδα** = μὴ στρέψῃς πλέον τὸν πόδα σου.

κλύδων : ἐν 1645 **πόντιον κλύδωνα** = πόντιον, θάλασσαν.

κλύω = ἀκούω. Ἐν 53 **κλύων** = ἐὰν ἀκούσῃς μετὰ προσοχῆς.

κλύων σοῦ = ὅταν ἀκούσῃ τὸ ὄνομά σου (305). **κλύουσα τοῦ** ; = διότι τὰ ἤκουσας ἀπὸ ποῖον; (410).

κνυζέομαι : **κνυζεῖσθαι τε** = φωνάζειν, ὑλακτεῖν (1531).

κοῖλος : **τὸ κοῖλον Ἄργος** λέγεται οὕτω, διότι περιβάλλεται ὑπὸ ὄρεων. **κοίλης ἀχέρδου** = κούφιας, ἧς ὁ κορμὸς ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐκοιλάνθη (1555).

κοῖτα : (δωρ.) = κοίτη, τάφος.

κολαστήης = τιμωρός.

Κολωνός : ἡ λέξις σημαίνει λόφον μικρὸν, ὕψωμα. Ἦσαν ἐν Ἀθήναις δύο Κολωνοί, οὗτος, ὁ τῶν ἱππέων λεγόμενος, καὶ ὁ ἀγοραῖος. Ὁ ἱππειὸς Κολωνὸς ἔκειτο ἐπὶ λόφου καὶ περὶ αὐτὸν πρὸς τὰ ΒΔ τῶν Ἀθηναίων, ἀπέχων αὐτῶν 10 σταδίου (1/2 ὥραν σχεδόν). Εἶναι ὁ λόφος ὁ πέραν τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσης, εἰς ὃν μεταβαίνομεν ἔξ αὐτοῦ διὰ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανουπόλεως. Περιγραφή αὐτοῦ εἶναι οἱ στίχοι 14—20. Ὁ δὲ ἀγοραῖος Κολωνὸς ἦτο ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηναίων καὶ εἰς αὐτὸν συνηθροίζοντο οἱ ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενοι.

κομίζω : ὃν κομίζετον = ὃν λαμβάνετε (1384). **κομίζειν ἀναγκάζουσί με** = με ἀναγκάζουσι νά με κομίσωσι διὰ τῆς βίας (588).

κομμάτιον : τοιοῦτοι εἶναι οἱ στίχοι 1419 — 1466, ἄσμα δηλ. τοῦ Χοροῦ κομματικὸν μετὰ παρεμβεβλημένων τριμέτρων τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἀντιγόνης. Λέγεται δὲ **κομμάτιον**, διότι εἶναι λυρικός διάλογος Χοροῦ καὶ ὑποκριτῶν.

κομῆς : οὗτος εἶναι θλιβερὸν ἄσμα, ὅμοιον πρὸς τὸ παρ' ἡμῶν μοιρολόγι. Ἐν τῷ δράματι τούτῳ (1629—1645) ἀπεικονίζει τὴν συνήθη παρὰ τοῖς παλαιοῖς **οἰμωγὴν ἐπὶ νεκρῷ** (θρῆνον), σύγκειται δὲ ἐκ 3 στροφῶν καὶ 3 ἀντιστροφῶν (1629—45, 1653—70, 1646—52, 1671—77, 1678—89, 1690—1702).

κομπέω-ᾶ = ὑπερηφανεύομαι, λέγω λόγους μεγάλους, καυχῶμαι. **ἔστι μοι κομπεῖν** = μοὶ εἶναι δυνατόν νά ὁμιλῶ ὑπερηφάνως (1318).

κόνης = χῶμα.

κόραι Γῆς τε καὶ Σκότου : ἰδὲ **Σκότου κόραι**.

κοῦκ : (κρ.) = καὶ οὐκ.

κοῦφος : Ἐν 1205 **κούφας**—κούφως, ἀλογίστως, χωρὶς νὰ συλλογίζεται.

κραίνω : ὁ κραίνων—ὁ βασιλεύων (294). **κραίνειν θρόνους καὶ σκήπτρα**—νὰ κυβερνῶσι μετὰ σκήπτρων ἐπὶ θρόνων (446). **κραίνουσαν**—ἐκτελοῦσαν (905). **ἄνευ τοῦ κραίνοντος**—ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ κυβερνῶντος.

κρατέω-ῶ—εἶμαι κύριος. **κρατῶσι σοῦ**—νὰ εἶναι κύριοι σοῦ (398). **οὐ μὴ κρατήσωσι** = δὲν θὰ γίνωσι κύριοι, ποτὲ νὰ μὴ γίνωσι κύριοι (406). **μὴ ἴπιτασσ', ἀ μὴ κρατεῖς**—μὴ διδε διαταγὰς, εἰς ὅσους δὲν ἐξουσιάζεις (831). **μηδεὶς κρατεῖτω** = ἄς μὴ ἐμποδίῃ κανεὶς (1188). **κρατοῦσιν (αἱ Ἄραι)**—ἔχουσιν εἰς χεῖράς των (1354).

κρατῆρ : ἀγγεῖον πρὸς κραῖσιν τοῦ οἴνου μεθ' ὕδατος. **κρατῆρ κάθυδρος**—κρατῆρ πλήρης ὕδατος (155). **κρατῆρος**—λάκκου, βάθους. Κρατῆρα λέγων ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς ἴσως ἐννοεῖ χαλκοῦν τινα τρίποδα, ἐν ᾧ ἦσαν γεγραμμένοι οἱ ὄρθοι τοῦ Θησέως καὶ Πειρίθου, τὰ λεγόμενα ἐνταῦθα ξυνθήματα (1552).
Ἴδὲ **Θησέως ξυνθήματα**.

κράτιστος, η, ον : ἐν 693 **τὰ κράτιστα γὰς ἔπανλα**—εἰς τὴν ἀρίστην γῆνιν κατοικίαν.

κράτος—νίκη. **τὰ κράτη**—ἡ νίκη, ἡ ἐπικράτησις (390).

κρατύνω—κρατιστεύω, πρωτεύω.

κρείσσω : λέγειν τὰ κρείσσω—νὰ λέγη τὰ καλύτερα, τὰ εὐχάριστα (1403).

Κρέων—γυναικάδελφος καὶ θεῖος ἄμα τοῦ Οἰδίποδος.

κρίνω : ἐν 79 **κρινούσι σοι**—θὰ κρίνωσι περὶ σοῦ. Ἐν 640 **κρίναντι**—ἄφ' οὗ κρίνης.

κρόκη—κλωστή.

κρόκος : φυτόν, οὗ τὸ ἄνθος κίτρινον, διὰ τοῦτο λέγεται ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ χρυσαυγῆς. Κοινῶς λέγεται ζαφορὰ (ζαφράν).

κρύπτω : κρύψον νιν—κρύψον αὐτὸ (τὸ ὄνειδος).

κρωσσός—κρατῆρ.

κτείνω : ἐν 984 **εἰ κτεῖνοι**—ἂν ἐξήτει νὰ σε φονεύσῃ.

κτερίσμα—ἐντάφιον ἢ ἐπιτάφιον δῶρον. **ἐν κτερίσμασιν**—μετ' ἐπιταφίων τιμῶν. Κτερίσματα προσεφέροντο ἀγγεῖα, ὄπλα, κοσμήματα κ. λ.

- κίζω** : ἐν 709 **κίσας** = ἐφευρών.
- κτυπέω-ῶ** = βροντῶ. Αἱ βρονταὶ (1425) εἶναι τὰ σημεῖα, τὰ ὅποια εἶπεν ὁ χρησμός, ὅτι θὰ γίνωσι προμηνύοντα τὸν θάνατον τοῦ Οἰδίποδος.
- κτύπος** = φωναὶ (1462).
- κυματοαγής** : (κῦμα-ἄγνυμαι) = ὁ θραυόμενος ὡς κῦμα.
- κυματοπλήξ (ή)** = πληττομένη ὑπὸ τῶν κυμάτων.
- κύκλος** : ἐν 700 = ὀφθαλμός.
- κυνή** : σκοῦφος ἐκ δέρματος κυνός, περικεφαλαία. **κυνή ἡλιοστερής** = πέτασος, σκιάδιον.
- κυρέω-ῶ** = τυγχάνω, εἶμαι, εὐρίσκομαι. Ἐν 222 **κύρσει** = θὰ συμβῆ. Ἐν 244 **αἰδοῦς κύρσαι** = νὰ τύχη σεβασμοῦ. Ἐν 412 **εἰρηκῶς κυρεῖ** = τυγχάνει νὰ ἔχη εἶπει. Ἐν 571 **εἰρηκῶς κυρεῖς** = ἔχεις εἶπει. Ἐν 1263 **κυρεῖν ἐμοί** = νὰ συμβῶσιν εἰς ἐμέ, νὰ τύχω ἐγώ. Ἐν 1659 **οὐ μὴ κυρήσης** = δὲν θὰ ὑπάρξῃς. Τὰ **κύρσω, ἔκυρσα**, ὡς ἔξ ἔνεστ. **κύρω**.
- κύρια (τά)** = τὰ διοικοῦντα, τοὺς νόμους (906).
- κύριος** : ἐν 1602 ὁ ἔχων τὸ κύρος.
- κῦρος** = ἡ ἐπικύρωσις.
- κύρω** : ἰδὲ **κυρέω**.
- κῶλον-κῶλα** : τὰ μέλη (19). Ἐν (176) **ἀμαυρῶ κῶλω** = μὲ τοὺς ἀσθενεῖς σου πόδας.
- Λαβδακίδης** : ὁ ἀπὸ Λαβδάκου τοῦ πατρὸς τοῦ Λαῖου.
- λαγχάνω** : ἐν 783 **λαχεῖν** = νὰ μετάρχωσιν.
- λάϊνος** = λίθινος (ἐκ τοῦ λάς = λίθος). Τίνος ἦτο οὗτος ἄγνωστον, ἀλλ' οἱ τότε ἐγνώριζον καλῶς.
- λαμβάνω** : ἐν 90 **ἔπου λάβοιμι** = ἔπου ἦθελον εὐρεῖ. Ἐν 789 **κάκ' ἂν λάβοις** = κακὰ (βλαβερά) θὰ ἠδύνασο νὰ λάβῃς, νὰ βλαβῆς μᾶλλον θὰ ἠδύνασο. Ἐν 1637 **ὡς λάβοις ἂν ἐν πόθῳ** = ὅπως θὰ ἦθελες ἐπιθυμήσει. Ἐν 371 **λαβέσθαι** = νὰ πιασθῶν ἀπὸ, νὰ ἐπιθυμήσουν.
- λαμπάς** : λαμπάδες ἄκται. Αὗται ἐλέγοντο οὕτω, διότι ἐν Ἐλευσίνῃ ἐτελοῦντο τὰ μυστήρια εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, μετὰ λαμπαδηφοριῶν, ὥστε κατὰ τὰς νύκτας ἔλαμπον αἱ ἄκται.
- λάς, λᾶος** = ὁ λίθος. **ἐπ' ἄκρου λᾶος** = ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λίθου (192).

λατρεύω = υπηρετιῶν ὑποφέρω: Ἐν 105 **λατρεύων** = ἐν ᾧ ὑποφέρω.

λέγω: ἐν 71 **λέξων** = νὰ εἴπῃ τι. Ἐν 79 **ἕως λέξω** = ἕως ν' ἀναφέρω. Ἐν 127 **λέγειν** = νὰ ὀνομάζωμεν. Ἐν 788 **ἐν δὲ τῷ λέγειν** = διὰ τοῦ λόγου σου ὄμως. Ἐν 800 **εὖ λέγει** = εὐγλώττως λέγει. Ἐν 1167 **ἀ λέξεται** = λεχθήσεται, ὅσα θὰ λεχθῶσι. Ἐν 1185 **λέγοντες** = διὰ τῶν λόγων σας.

λείβω = χύνω.

λείπομαι = ὑπολείπομαι, εἶμαι ἀνίκανος.

λείπω: ὄρα με λείπων = πρόσεχε, ὅταν μ' ἀφήνης (653).

λέκτρον = κλίνη. **λέκτρα** = τῆς μητρός σου τὴν κλίνην, τὴν μητέρα σου γυναῖκα.

λέσχα: (δωρ.) = λέσχη.

λέσχη: πρὸς ἑμὰν λέσχην (δωρ.) = πρὸς τοὺς συντρόφους μου (163).

λεύομαι = λιθοβολοῦμαι (ἐκ τοῦ λεῦς-λάς).

λεύσσω = βλέπω. **λεύσσω** = ἄν και βλέπω (134). ὁ πάντα λεύσσω = ὁ βλέπων τὰ πάντα, ὁ παντεπόπτης (861).

λέχος = κλίνη, γυνή, σύζυγος.

λέχριος = πλάγιος, πλαγίως.

λεώς (ἄττικ.) = λαός.

λήγω: ἐν 344 **ἐξ ὅτου... ἔληξεν** = ἀφ' ὅτου ἐμεγάλωσεν. **τὸ πολὺ και μηδαμὰ λήγον** = τὸ πολὺ διαδεδομένον, τὸ διαβόητον, και μηδαμῶς παῦον νὰ διαδίδηται (515).

λήμα = ἀλαζονεία (869). **λήμ' ἀναιδὲς** = ἀναιδέστατε (951).

λήσις = λήθη, λησμοσύνη. **λήσιν ἴσχεις** = λήθην ἔχεις, λησμονεῖς (583).

λίγεια: θηλ. τοῦ **λιγὲς** = καλλίφωνος.

λιπαρέω-ῶ = παρακαλῶ. Ἐν 1182 **λιπαρεῖν** = ἐπιμένειν, νὰ ἐπιμένῃς. Ἐν 1100 **πρὸς τὸ λιπαρὲς** = διὰ τὴν μακρολογίαν μου.

λιτῆ = παρακλήσις, δέησις. **κατασκήπτω λιταῖς** = παρακαλῶ δεόμενος. Ἐν 1282 **λιτὰς ἔχων** = ἔχων νὰ σε παρακαλέσω. Ἐν 482 **τάσδε λιτὰς** = τὰς ἐξῆς παρακλήσεις, εὐχάς.

λόγος: ἢ **πὶ τῷ πλήθει λόγος**; = ἢ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ λαοῦ εἶναι ὁ λόγος, δηλ. τὸ δικαίωμα τοῦ λέγειν και ἀποφασίζειν;

- Οὕτω καὶ ἡμεῖς λέγομεν «δέν σου πέφτει λόγος», δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ ὀμιλῆς καὶ νὰ λέγῃς γνώμην (66). *λόγος ἐστὶ* = λέγεται (132). *λόγων αὐτάγγελος* = αὐτὴ (ἢ ἰδίᾳ) ἄγγελος εἰδήσεων (331). *λόγω σκοποῦσι* = διότι λογικῶς ἐσκεπτόντο (367). *ὁ πληθύνων λόγος* = ὁ κυκλοφορῶν εἰς τὸ πλῆθος λόγος (375). *ἐκ μικροῦ λόγου* = ἐκ μικρᾶς ἀφορμῆς (619). *λόγω* = κατὰ τὸ φαινόμενον (775). *ἐν τῷ νῦν λόγω* = διὰ τούτου τοῦ λόγου (ἐν τῷ μὴ πείθεσθαι σε μᾶλλον σὺ τυφλώτεις ἢ ἐγὼ) 794. *ἐν μικρῷ λόγῳ* = ἐν βραχυλογίᾳ (568).
- λόγῃ* : ἐν 1285 *λόγχοις* = ἀρχηγοῖς.
- λοιπά* = τὰ λοιπά, τοῦ λοιποῦ (1118).
- λοιπὸν* : ἔστι μοι τὸ λοιπὸν = μοὶ ὑπολείπεται (572). *τὸ λοιπὸν* = τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἐξῆς (1578).
- λοῖσθος* = ἔσχατος. *τὰ λοῖσθα* = τὰ ἔσχατα, τὸ τέλος (582).
- λουτρὸν* = ὕδωρ πρὸς λουσίαν. *ἐνεργεῖν λουτρὰ* = νὰ φέρωσιν εἰς αὐτὸν νὰ λουσθῆ (1558).
- λόχος* : ἐν 1071 = τὸ σχέδιον τῆς ἐνέδρας.
- λύγδην* = μετὰ λυγμῶν.
- λῦμα* : (λούω) τὸ ὕδωρ τὸ χρησιμεῖον εἰς λουσίαν, ἐπειδὴ δὲ τοῦτο μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην εἶναι ἀκάθαρτον, ἢ λέξις *λῦμα*, εἰς τὸν πληθ. μάλιστα, σημαίνει τὸ *ἀκάθαρτον ὕδωρ, κάθαρμα*. Μεταφορικῶς, ὡς ἐδῶ, σημαίνει τὸ *κάθαρμα*, τὸν *ἠθικὸν ῥύπον*, τὸ *αἴσχος*.
- λύπη* : ὡς λύπη βλέπω = μετὰ πόσης δυσκολίας ἐκ τῆς λύπης σὰς βλέπω (324).
- λύω* : λύει = πληρώνει, ἀνταμεῖβει (1575).
- μακρά* : ἐπίρρο. = πολύ. *μακρὰ μέλλετον* = πολὺ βραδύνετε (216).
- μακρός* : ὁ χρόνος ξυνὼν μακρός = ἡ μακρὰ μου ἡλικία (ὁ χρόσις εἶναι μαζί μου μακρός). — *οὐ μακροῦ χρόνου* = μετὰ πάροδον ὄχι πολλοῦ χρόνου (ἐντὸς ὀλίγου) 814.
- μακροίων* = ἀπὸ μακροῦ χρόνου.
- μαλθακῶς* = διὰ μαλακῶν λόγων.
- μάλιστα* = περισσότερον, παρὰ πολὺ.
- μαλλὸς* = μαλλίον.
- μὰν* : (δωρ.) μὴν = ὄμωσ. Ἐν 179 *ἔπειο μὰν* = ἀκολουθεῖ λοιπόν.
- μανθάνω* : μαθεῖν με = νὰ μάθω ἐγὼ δηλ. τὸ γνωρίζω, ὅτι

- πρέπει νά σε φυλάττω, ἔπειδὴ πολὺν χρόνον εἶμαι μαζί σου (22). **μαθεῖν**—νά ἐννοήσω (382). **μάθοι ἄν**—θὰ ἠδύνατο νά ἐννοήσῃ (401). **κάμάνθανον** = καὶ ἐνούουν, ἤσθανόμην (436). **ὅταν μάθῃς μου** = ὅταν μάθῃς παρ' ἐμοῦ (τὰ πράγματα), ὅταν μ' ἀκούσῃς (592).
- μαντεῖον** : ἐν τῷ πληθ. **μαντεῖα πάντα**—πάντας τοὺς χρησμούς. Οὗτοι ἦσαν οἱ λέγοντες, ὅτι, ὅπου ταφῆ ὁ Οἰδίπους, θὰ εἶναι σωτήριος εἰς ἐκείνην τὴν χώραν.
- μάντευμα** : ἐν 385 **τοῖς μαντεύμασιν**—ἀπὸ τὰ μαντεύματα.
- μάομαι μῶμαι** : ἐν 828 **μωμένου**—ὅταν ἐπιζητῆς.
- μάρπτω**—ἀρπάζω.
- μαρτυρέω-ῶ**—ὁμολογῶ, βεβαιῶ.
- μαρτύρομαι**—ἐπικαλοῦμαι μάρτυρας.
- μαστήρ** = ἐρευνητής, ζητητής.
- μάταιος** : ματαῖον ἦδον. τῆσδε = ματαία θὰ ἦτο ἡ χάρις αὐτή, ἦς . . . (773).
- μάταν** (δωρ)—μάτην, ἀδίκως, ἀνωφελῶς.
- ματεύω**—ζητῶ.
- μάτην** : μάτην θεούσης—ἀνωφελῶς διαδιδομένης (ἄν δηλ. αὐτὸς ἐκδιωχθῆ) 257. **μάτην... ἀξίωμα**—μάταιον βούλημα (1422).
- ματρόθεν** : λέκτρα—τῆς μητρὸς σου τὴν κλίνην, τὴν μητέρα σου γυναῖκα.
- μάχομαι** : ἐν 829 **μαχεῖ γὰρ**—ἀλλὰ θὰ πολεμήσῃς, θὰ ἔχῃς νὰ κάμῃς.
- μέγας**—ἐν ᾧ εἶμαι μέγας (146).
- μέγιστα** = παρὰ πολὺ, πρὸ πάντων (697). Ἐν 483 **μέγιστα** (ἐπίθ.)—σπουδαιότατα.
- μεθίημι** = ἀφήνω. **μέθες** = ἄφες. **οὐ μεθῆκ' ἄν** = δὲν θὰ ἀφήνα (897). **μέθεσθέ μ'** = ἄφετέ με (1409). Ἐνταῦθα αἱ δύο ἀδελφαὶ περιπτυχθεῖσαι ἐζήτουν νὰ κρατήσωσι τὸν Πολυνεϊκὴν καὶ ἦδη ἀπαλλάσσεται αὐτῶν οὗτος.
- μεθίσταμαι**—ἀλλάσσω θέσιν. **μετάσταθι**—μετάβαλε θέσιν, μετακινήσου.
- μέθυ (τὸ)**—οἶνος.
- μειγνυμι** : ἐν 1038 **μείξουσιν**—θὰ συναντήσωσιν ἀντὶ «ἄνδρες ἐπιστραφέντες μείξουσιν Ἄρη» συνάψουσι μάχην.

- μειλίχιος**—ἡμερος, γλυκός, πραῦντικός (ἐπὶ ποτοῦ).
μειόνως ἔχειν—ὅτι εὐρίσκομαι εἰς βαθμὸν κατώτερον τοῦ πρό-
ποντος.
μείων γεγώς—μικρότερος τὴν ἡλικίαν.
μελάμφυλλος—δασώδης, σύδενδρος.
μέλει : ἐν 1406 **ἔσται μέλουσα**—μελήσει, θὰ εἶναι φροντίς, θὰ
φροντίσω. **τοῖς δ' ἔσται μέλον**—οὔτοι ἐδῶ θὰ φροντίσουν
(περὶ αὐτοῦ) 652.
μέλεος - μελέα = ἄθλιος, ἀθλία.
μελετάω-ῶ = φροντίζω.
μέλισσαι—ἀντὶ τοῦ **μέλι** (479).
μέλλω : ἐν 216 **μέλλετον**—βραδύνετε. Ἐν 1059 **μέλλω**—ἀργο-
πορῶ, διστάζω. Ἐν 1586 **μέλλομεν**—βραδύνομεν, ἀργοπο-
ροῦμεν.
μέλομαι—ἐπιμελοῦμαι. **μέλου**—ἐπιμελοῦ, φροντίζε.
μέντοι—τῇ ἀληθείᾳ, πράγματι (774).
μέρος : τὸ σὸν μέρος—ὅσον ἐξαριτᾶται ἀπὸ σοῦ.
μέσος—ἐν τῷ μέσῳ, μεταξὺ (1554).
μεστός ἦ—ἦμην γεμᾶτος, χορτασμένος ἀπὸ θυμὸν (761).
μεταξὺ : τὰ μεταξὺ τούτου—ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ (289).
μετασπάω-ῶ—παρασύρω.
μέτεστι : οὐδὲν πλέον μοι μέτεστι—δὲν μετέχω καθόλου περισ-
σότερον (567).
μετέχω : (1447) **μετάσχοιμί πως**—ἀποκτήσω ἔπειτα.
μέτοικος : ὁ ξένος, ὁ οἰκῶν ἐν Ἀθήναις.
μηδαμὰ—μηδαμῶς.
μηκέτι—μὴ πλέον.
μῆκος : εἰ ἔθου μῆκος τι λόγων—ἂν κάπως ἐμακρολόγησας (1120).
μηκύνω (βοήν)—ἐντείνω τὴν φωνήν μου. **μηκύνω λόγον**—μα-
κρολογῶ.
μῆν—ὄμως. **καὶ μῆν**—καὶ πράγματι (1222).
μηνίω—εἶμαι ὄργισμένος.
μηνύομαι—ἀποκαλύπτομαι.
μὴ οὐχί—χωρίς. **μὴ οὐχί φέρουσα**—χωρὶς νὰ φέρῃς. Ἡ συ-
σώφρευσις αὕτη τῆς ἀρνήσεως τίθεται, ὅταν τὸ προηγούμενον
ῥῆμα εἶναι ἀρνητικόν (358).

μήποτε : μετά τοῦ **οὐ**—οὐδέποτε (172).

μηχάνημα—σκέψις. **μηχάνημα ποικίλον**—πανοῦργος σκέψις, εὐλογοφανῆς σοφιστεία (755).

μίμνω—μένω.

μινύθω—φθίνω, (ἐπὶ πηγῆς) στεριεύω.

μινύρομαι—γλυκοκελαδῶ ἡρέμα.

μόγος—κακοπάθεια, τλαιπωρία, κόπος.

μοῖρα : Ἐν 1421 **εἴ τι μοῖρα μὴ κιχάνει**—εἰ μὴ κατὰ μοῖραν ταῦτα γίνεται, ἐκτὸς ἂν μοῖρά τις καταλαμβάνῃ ἡμᾶς καὶ πεπρωμένα πάσχωμεν, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ μοιραίου τινός. **μοίρας ποιεῖσθε μηδαμοῦ**—ὀλιγορεῖτε τῶν θεῶν, περιφρονεῖτε τοὺς θεοὺς (276). **μοῖρα Ἄιδος**—ὁ Ἄιδης (1199).

μοιρίδιος, ἰα—μοιραῖος. **μοιριδία τίσις**—μοιραία τιμωρία.

μόλις—μετὰ δυσκολίας. **μόλις εὐροῦσα**—ἀφ' οὗ μετὰ πολλὰ σᾶς ἤρα (323).

μόνος, η : ὡς ἐμοῦ μόνης οὔσης = διότι ἐγὼ μόνη εἶμαι (83).

μόνης—αὐτῆς καὶ ὄχι ἄλλης.

μόρος—θάνατος.

μοχθέω-ῶ—κοπιᾶζω, ὑποφέρω.

μόχθημα : καὶ πληθ. **μοχθήματα**—βάσανα.

μυρίος—παρὰ πολὺς. **οὐχὶ μυρίου χρόνου**—ὄχι παρὰ πολλοῦ.

ἀντὶ μυρίων—ἀντὶ πολλῶν. **αἱ μυρίαί**—αἱ πλεῖσται (1496).

ναίω : ἐν 117 **ναίει**—περιφέρεται.

νάπος (τὸ)—κοιλιάς.

νάρκισσος : φυτόν, ἢ κοινῶς βιολέττα ἢ μανουσάκι. Διὰ στεφάνων ναρκίσσου συνήθιζον οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι νὰ κοσμῶσι τὰ ἀγάλματα τῶν δύο μεγάλων θεαινῶν, Δήμητρος καὶ Κόρης· ἡ Περσεφόνη μάλιστα λέγεται, ὅτι συνέλεγε ναρκίσσους, ὅτε ἠρπάσθη ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος.

νάσος Δωρίς : ἡ Πελοπόννησος. Ἴδὲ **Δωρίς**.

νεάζω : ἐν 372 **ὁ νεάζων**—ὁ νεώτερος.

νεκρῶν πλάκες—αἱ πεδιάδες, αἱ χῶραι τῶν νεκρῶν.

νέμεσις—ἀγανάκτησις. Ἐν 1705 **νέμεσις γὰρ**—διότι προκαλεῖ ἀγανάκτησιν, εἶναι ἁμαρτία.

νέμω : ἐν 870 **οὐκέτι νεμῶ**—δὲν θὰ θεωρήσω πλέον. Ἐν 1369 **ἐνειμε**—διένειμεν, ἀπένειμε.

νεόθεν = ἐκ νέου.

νέον (τὸ) : ἡ νεότης (1205).

νεόποκος = νεοκούρευτος.

νέορτον : (νέον-ῥορυμι) = νέον.

νέος : ἐν 393 = ἐν τῇ νεότητι, κατὰ τὴν νεότητά του.

νεότερος, α = καταχθόνιος, (δ) ἢ ἐν Ἐιδου, ἢ Περσεφόνη, ἧτις ἐλέγετο καὶ ἀφανῆς θεός. **νεοτέρων** = τοῦ κάτω κόσμου (ἐκ τοῦ **νέοθε**.) = τοῦ κάτω κόσμου. Ἡ σειρὰ εἶναι ἡ ἐξῆς : τὸ νεοτέρων γῆς βάθρον εὖνουν διαστάν, ὃ ἐστὶ χάσμα αὐτῶ εὖνουν ἐγένετο.

νεοτέρων πλάκες = αἱ χῶραι τῶν νεοτέρων.

νεύω : νεύσατε = χορηγήσατε, κάμετε.

νεώρης = νέος. Ἐν 723 εἶναι ἀντὶ ἐπιρρημάτων = πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλίγου.

νηδύς, ύος = ἡ κοιλία.

νηλίπους : (νη-ἦλιψ = ὑπόδημα) ἀνυπόδητος.

Νηρηίς : κόρη Νηρέως, θαλασσίας θεότητας. Αἱ Νηρηίδες ἦσαν 50 τὸν ἀριθμὸν, δι' ὃ καὶ ἑκατόμποδες λέγονται, διότι αἱ 50 ὁμοῦ εἶχον 100 πόδας.

νήφω = δὲν πίνω οἶνον. Ἐν 100 **νήφων** = ἐγώ, ὅστις δὲν πίνω οἶνον.

νικάω-ῶ : ἐν 1185 **νικᾷτέ με ἡδονήν** = νικᾷτέ με νίκην ἡδεῖαν μὲν ὑμῖν, βαρεῖαν δ' ἐμοί. Ἐν 1202 **νικᾷ τὸν ἅπαντα λόγον** = εἶναι ὁ καλύτερος ὄλων τῶν λόγων, τὸ καλύτερον ὄλων.

νίν : ἀντων. προσ. γ' προσ. πι. αἰτ. κοινοῦ γένους. Ἐν 43 **νίν** = αὐτάς. Ἐν 54 **νίν** = αὐτόν. Ἐν 312 **πρόσωπά νιν** = τὸ πρόσωπόν της. Ἐν 691 **νίν** = αὐτήν (τὴν Ἀττικὴν). Ἐν 748 **κρύψον νιν** = κρύψον αὐτὸ (τὸ ὄνειδος). Ἐν 1104 **νίν** = αὐτάς.

νιφὰς πέτρα : ἀντὶ **νιφέσσα**. Νοεῖται ὁ χιονιζόμενος βράχος (ὄρος), ἢ Πάρνης, ἧς ἡ κορυφή τὸν χειμῶνα καλύπτεται συνεχνότερον ὑπὸ χιόνος καὶ ἧς ἡ πρὸς τὸ Ποικίλον ὄρος ἄκρα εἶναι ἡ δυτικὴ (ἐφέσπερος).

νομάς = τροφὸς (ἐκ τοῦ νέμω). Ἐν 686 **νομάδες** = αἱ τροφοί. Αἱ κοῖται τρέφουσι τὰ ὕδατα τῶν ποταμῶν, οὕτω καὶ αὐτὰ τὰ τοῦ Κηφισοῦ.

- νομίζομαι** = θεωροῦμαι. Ἐν 1562 **νομίζεται** = εἶναι συνήθεια, συνηθίζεται.
- νόμος** = συνήθεια. **ἵνα νόμος** = ἕκει, ὅπου εἶναι συνήθεια νὰ ὀμιλοῦν ὅλοι (164). **τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις** = πρὸς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ συνηθείας, τὰ ἔθιμα (335).
- νομὸς** : τόπος βοσκῆς, λιβάδι.
- νοσέω-ᾶ** : 601 **τί γὰρ νοσεῖς** = τί νόσημα νοσεῖς, ὃ ἔστι μείζον ἢ κατ' ἀνθρώπον; δηλ. τί κακὸν ἔχεις, τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον, ὥστε δὲν δύναται ἄνθρωπος νὰ τὸ ὑποφέρῃ; Ἐν 759 **νοσοῦντα** = ὅτε ἐνόσουν, ἔπασχον.
- νόσος** = κακόν. **ἐπὶ νόσῳ** = ἐπάνω εἰς ἄλλο κακόν.
- νοῦς** : ἐν 927 **τῷ νῷ κἀπὸ τῆς γλώσσης** = σπυδαίων. Ἐν 1719 **εἰ ἔχει κατὰ νοῦν** = εἰ ἀρέσκει τοῦτω ταῦτα, τὸ μὴ λεχθῆναι ἡμῖν, καὶ ἡμῖν ἀρκεῖ τὸ μὴ ἀκοῦσαι.
- νῦν** = λοιπόν. **τὰ νῦν** = τώρα.
- νῦξ** = σκότος.
- νῶν** : ἀντων. προσ. α'. πτ. δοτ. δυϊκοῦ. **πέλας νῶν** = πλησίον ἡμῶν.
- ξενία** : ἐν 513 **πρὸς ξενίας τὰς σᾶς** = δι' ὄνομα τῆς φιλοξενίας σου.
- ξένος** : ἐν 822 **τί δρᾶς ξένε**; ὁ Κρέων ἔλκει τὴν Ἀντιγόνην καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποτείνεται ὁ Χορὸς.
- ξενόστασις** = στάσις, κατάλυμα ξένων.
- ξυμπαρτίσταμαι** : ἐν 1313 **εἰ ξυμπαραστήσει** = ἂν συμπαρασταθῆς, ἂν συμφωνήσῃς ἢ συμμαχήσῃς.
- ξυμφέρομαι** : ἐν 640 **τῇ δε...** **ξυνοίσομαι** = συμπράξομαι, ὡς σὺ βούλει (τῆδε), οὕτω θὰ συμμορφωθῶ.
- ξύμφημι** = συμφωνῶ.
- ξυμφορά** : ἐν 46 **ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς** = (εἶναι τὸ μυστικὸν σημεῖον τῆς τύχης μου). Ἡ λ. **ξυμφορὰ** παράγεται ἐκ τοῦ **ξυμφέρομαι**. Ἐν 595 **παλαιὰν ξυμφορὰν** = τὸν φόνον τοῦ πατρὸς καὶ τὸν μετὰ τῆς μητρὸς γάμον. Ἐν 1436 **ἄνευ ξυμφορᾶς** = ἄνευ μεγάλου τινὸς συμβάντος. Ἴδὲ καὶ **συμφορὰ**.
- ξύμφορον** = συμφέρον. Ἐν 1320 **ὁποῖα ξύμφορα** = ὅσα σὲ συμφέρουν.
- ξύναιμος** = συγγενής. Ἐν 1347 **ξύναιμος** = δμαιμος, ἀδελφός.
- ξυναινέω-ᾶ** = συμφωνῶ, ὑπισχνοῦμαι. Ἐν 1470 ἡ σειρὰ εἶναι :

καὶ θέλω θανεῖν μὴ ψεύσας σε πόλιν τε τήνδε, ἄπερ ξυνήνεσα.

ξυναλλαγὴ : ἐν 408 **ποιὰς ξυναλλαγῆς φανείσης** = ποίᾳς (συμπτώσεως) αἰτίας γενομένης, διὰ ποίαν αἰτίαν, ὑπὸ τίνος.

ξυναπόκειμαι = εἶμαι ἀποθησαυρισμένος. Ἐν 1703 **ξυναπόκειται** = εἶναι ἀποθησαυρισμένη (ἢ χάρις).

ξυνασπιστής = σύμμαχος.

ξύνειμι : ὁ χρόνος **ξυνῶν** = ὁ χρόνος, ὅστις εἶναι μαζί μου (7).

ξυνοῦσάν μοι = ὅτι συνυπάρχει μοι, ὅτι ἔχω μαζί μου (766).

ξυνήδομαι = συγχαίρω.

ξύνθημα = σύνθημα, μυστικὸν σημεῖον. Ἐν 1553 **ξυνθήματα** = ὑπομνήματα, σημεῖα πίστεως. Ἴδὲ **κρατήρ**.

ξυνίημι = ἐννοῶ. **ξυνεῖς** = ἀφ' οὗ ἐννοήσης (280). **ξυνεῖς** = ἐννοῶν (967).

ξυνίσταμαι : ἐν 512 **ἄ ξυνέστας** = μεθ' ἧς συνεταιρισθῆς, ὑφ' ἧς κατελήφθης.

ξυνουσία : ἐν 63 **τῆ ξυνουσία** = ἔργῳ (διὰ τῆς ἐπιμειξίας) βεβαιούμενα.

ξυντομωτάτως = συντομώτατα, διὰ μιᾶς λέξεως.

ξυνωμότης = σύμμαχος.

ξυνωρίς : ἄρμα δίπλον· ποιητικῶς = δύο. Ἐν 886 **ξυνωρίδα τέκνων** = τὰ δύο μου τέκνα, τὸ ζεῦγος.

ὄγκος : ἐν 1143 **οὐκ ὄγκου πλέον** = ἀσήμαντον, ὄχι μεγάλης σημασίας. Ἐν 1314 **βραχεῖ σὺν ὄγκῳ** = εὐχερῶς, εὐκόλως.

ὄδε : ἐν 32 **ἀνὴρ ὄδε** = ὁ ἀνὴρ εἶναι ἐδῶ, ἔφθασε. Ἐν 45 **ἐκ τῆςδ' ἔδρας** = ἐξ αὐτοῦ τοῦ μέρους, ὅπου κάθησαι. Ἐν 111

οἶδε δὴ τινες = ἰδοὺ ἤδη τινές. Φαίνεται ἤδη ὁ Χορὸς εἰσερχόμενος καὶ τοῦτον ἐννοεῖ διὰ τῶν λέξεων τούτων. Ἐν 828

τάδε = δι' αὐτὰ ἐδῶ.

ὀδός = οὐδός, κατώφλιον.

ὀδός : ἐν 113 **ἐξ ὀδοῦ τίθει** = θέτε με ἔξω τῆς ὀδοῦ, βγάλε με ἀπὸ τὸν δρόμον, ὅπου κάθημαι, παραμέρισόν με. Ἐν 552

ὀδοῖς ἐν ταῖςδε = κατὰ ταύτην τὴν ἔδῶ ἄφξίν μου. Ἐν 1010 **ὀδοῦ τῆς ἐκεῖ** = τῆς πρὸς τὰ ἐκεῖ ὀδοῦ, νὰ βαδίσης πρὸς τὰ ἐκεῖ. Ἐν 1370 **ταῖς παρελθούσαις ὀδοῖς** = διὰ τὰς

πρότερον πράξεις σου. Ἐν 1405 **ὀδός** = ἐκσυρατεία.

- ὀδοιπορέω-ῶ** : ὧδ' ὀδοιπορεῖ=ἔρχεται ἐδῶ (1224). **ὀδοιπορῶν**
 =ἐν τῇ ὀδοιπορίᾳ μου (99). **ὀδοιπορεῖν**=νά βαδίξῃς (832).
ὀδωτός =ἐκτελεστός. οὐχ **ὀδωτά** =δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶ-
 σιν (ὑπ' ἐμοῦ).
ὀθούνεκα=ὄτι.
οἷ : δοτ. πρ. ἀντ. γ' προσ. ἐν.=πρὸς αὐτὸν (1589).
Οἰᾶτις : Οἰάτιδος νομὸς=λιβάδιον τῆς Οἴας. **Οἰᾶτις χώρα**=
 χώρα τῆς Οἴας, τοῦ δήμου Οἴας (περὶ τὰς Ἀχαρνάς).
οἶδα : ἐν 271 **οὐδὲν εἰδῶς** =ἀσυνειδήτως, χωρὶς νὰ γνωρίζω
 καθόλου (τί ἔπραττον). Ἐν 521 **θεὸς ἴστω**=μάρτυς μου ὁ
 Θεός. Φράσις συνήθης παρὰ Βοιωτοῖς. Ἐν 1028 **εἰσόμεσθα**
 =θὰ γνωρίσωμεν.
οἰκέω-ῶ : ἐν 92 **οἰκήσαντα**=ἀφ' οὗ οἰκήσω κερδαλέαν οἰκῆσιν,
 ἀφ' οὗ προξενήσω διὰ τῆς κατοικήσεώς μου κέρδη. Ἐν 1497
οἰκῆ=διοικῆ.
οἰκητός=κατοικημένος.
οἰκήτωρ=κάτοικος.
οἰκίζω=βάλλω τινὰ νὰ κατοικήσῃ.
οἴκοι=ἐν οἴκῳ. Ἐν 752 **ἡ οἴκοι**=ἡ πατρίς. Ἐν 1028 **οἴκοι**=
 ἐν τῇ πατριδί, ὅταν εὐρισκώμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν πατρίδα
 μας.
οἴκτος : ἐν 1595 **οὐκ οἴκτου μέτα**=χωρὶς οἴκτον, χωρὶς νὰ οἰ-
 κτήρῃ αὐτόν. Εἶναι καὶ γραφὴ **οὐκ ὄκνου μέτα**=ἄνευ ὄκνου,
 ἀδιστάκτως.
οἰκουρέω-ῶ=μένω οἴκοι.
οἰμῶζω=στενάζω.
οἰνῶψ=μελανωπὸς (διὰ τὸ μελάγχρουν ὁ κισσός). ὁ κισσὸς λέ-
 γεται ὅτι πρῶτον ἐβλάστησεν ἐν Ἀττικῇ καὶ ἦτο ἱερὸς τοῦ
 Διονύσου.
οἶός τε=ἱκανός.
οἷς-οἷς, οἶδος=πρόβατον, προβατῖνα.
οἶχομαι=ἀναχωρῶ. **σκοπὸς οἶχεται** =ἀνεχώρησεν ἀγγελιοφό-
 ρος τις. Ἐν 1000 **οἶχει λαβῶν**=ἔλαβες καὶ φεύγεις.
ὀκλάζω=κάμπτω τὰ μέλη.
ὀκνέω-ῶ : ἐν 654 **ὀκνοῦντι ἀνάγκη**=ἐπειδὴ ὀκνῶ (φοβοῦμαι)
 εἶναι ἀνάγκη (νά σε διδάσκω).

δκνος = φόβος. *δκνος σ' ἔχει* = φοβεῖσαι.

δλβίως = εὐτυχῶς. *δλβίως ἔλυσε τὸ τέλος βίου* = ὀλβίως ἐτελεύτησεν.

δλλυμι = καταστρέφω. *δλλυσαν* = ἐζήτουν, προσεπάθουν νὰ σε καταστρέψουν (392).

δμαιμος : (δομοῦ-αἷμα) = ἀδελφός, ἀδελφή.

δμαρτέω-ῶ = ἀκολουθῶ.

δμβριος, ια = τῆς βροχῆς, βροχοφόρος.

δμβρος = ποιητ. τὸ ὕδωρ.

δμμα : ὡς ἀπ' ὀμμάτων = ὅπως φαίνεται (15 καὶ 317). *δμμάτων* = ὅπως φαίσεσθε ἀπὸ τὰ μάτια σας (722).

δμματοστερῆς = τυφλός.

δμόγχιος = συγγενικός.

δμφῆ = φωνὴ προφητικῆ. *κατ' δμφὰς* = συμφώνως πρὸς τοὺς χρησμοὺς (102).

δνειδίξω = κατηγορῶ. Ἐν 746 *δνειδίσα* = ἡ κατηγορία, τὴν ὁποίαν ἔκαμα.

δνειδος = κατηγορία. Ἐν 958 *δμαρτίας δνειδος* = κατηγορία ἁμαρτίας.

δνησις = ὠφέλεια. Κατὰ τὸν παλαιὸν σχολιαστὴν (286 ὄνησις ἀστοῖς τοῖσδε) ἔσται ποτὲ αὐτοῖς (τοῖς Ἀθηναίοις) ἔχθρα πρὸς Θηβαίους, ἐν ἧ κρατήσουσιν αὐτῶν διὰ τὸ τάφον αὐτοῦ παρ' Ἀθηναίοις τυγχάνειν. Ἦν γάρ τι λόγιον, ἐν ἧ ἂν ταφῆ χώρῃ, ἐκείνην μηδὲν κακὸν πείσεσθαι ὑπὸ Θηβαίων.

δνίναμαι = ὠφελοῦμαι. *δναιο* = ὁ Θεὸς νὰ σ' ἔχη καλὰ, νὰ χαρῆς τὴν ζωὴν σου (εὐχὴ) 1037.

δνομάζομαι : ἐν 61 *δνομασμένοι* = καὶ ὀνομασμένοι ὅλοι τὸ τούτου ἐδῶ ὄνομα φέρουσι κοινόν. Οἱ κάτοικοι τοῦ Κολωνοῦ ἔλέγοντο οἱ Κολωνῆθεν, οἱ ἐκ Κολωνοῦ, Κολωνεῖς, οἱ δὲ τοῦ ἀγοραίου Κολωνοῦ Κολωνῖται. Ἐν 292 *οὐκ ὀνόμασται* = οὐκ εἴρηται, δὲν ἔχουσι λεχθῆ.

δπάων = ὀπαδός.

δποι : ἐν 23 = ποῦ. Ἐν 381 *δποι* (προελθόντας) = μέχρι τίνος σημείου ἀφ' οὗ προχωρήσουν.

δπου : ἐν 12 *δπου ποτ'* = ποῦ ἄρά γε. Ἐν 1196 *οὐκ ἂν ἴδοις δπου* = οὐκ ἔστιν ὀπου ἴδοις ἂν, οὐδαμοῦ ἴδοις ἂν.

- δπως :** ἐν 97 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξήγαγεν = δὲν ὑπάρχει τρόπος, καθ' ὃν δὲν με ἐξήγαγεν (ἐξ ἄπαντός με ἐξήγαγεν).
 Ἐν 1597 *δπως* = εὐθύς ὡς. Ἐν 1694 *δπως* = πῶς. Ἐν 574 *δπως ἂν* = ἴνα.
- δράω-ῶ :** ἐν 34 τῆς *δράσης* = ἧτις βλέπει. Ἐν 74 *δράωντα* = ἀληθῆ. Ἐν 320 *δράν* = ὅτι βλέπω (εἶπον). Ἐν 325 *δύσμοιρ' δράν* = κακόμοιρε νά σε βλέπη κανεῖς. Ἐν 586 *δρα γε μὴν* = πρόσεχε ὁμως. Ἐν 653 *δρα με λείπων* = πρόσεχε, ὅταν μ' ἀφήνης. Ἐν 738 *δράν σε* = διότι σὲ βλέπω. Ἐν 1148 *δρα* = σκέψου.
- δργή :** εἰ ἦκον δι' *δργῆς* = ἂν ὠργιζόμενη (896).
- δρέγω** = τείνω, προτείνω. *δρεξον* = πρότεινον.
- δρθός**—δρθόν. ἐν 516 *δρθὸν ἀκοῦσαι* = νὰ ἀκούσω δρθῶς. Ἐν 1397 *εἰς δρθὸν ἐκφέρεις* = ζητεῖς νὰ ἀποδείξης δρθά, ἀληθῆ.
- δρθόω-ῶ :** ἐν 302 *δρθοῦσι* = κάμνουν εὐτυχῆ, ἐπαναφέρουν εἰς τὴν εὐτυχίαν. Καὶ ἐν 393 *γέροντα δ' δρθοῦν* = τὸ νὰ θέλωσι νὰ ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν εὐτυχίαν, νὰ ἀποκαταστήσωσιν ἕνα γέροντα.
- δρμιος** = μεθ' ὄρκου.
- Ὀρκος** = θεράπων τοῦ Διός, προσωποποιήσις τοῦ ὄρκου, καθ' Ἡσίοδον υἱὸς τῆς Ἐριδος, τιμωρὸς τῶν ἐπιόρκων.
- δρμάομαι-ῶμαι** = τρέχω. Ἐν 1140 *δρμάωμην* = ἀνεχώρουν. Ἐν 1411 *δρμάωμενον* = βαδίζοντα. Ἐν 1628 *δρμωμένας* = ὅτι ἔρχονται (ἐδῶ).
- δρμέω-ῶ** = εἶμαι προσωμισμένος, ἀραγμένος. *οὐκ ἂν ὄρμουν* = δὲν θὰ ἤμην ἀραγμένος (ἐπάνω εἰς ἀσθενῆ στηρίγματα) 146.
- δρος** = ὄριον, σύνορον. Ἐν 365 *ἦν δρος* = ὄριστο, εἶχε συμφωνηθῆ.
- δς, ἦ, ὄ :** ἃ ἐχρήσθη = ὄσα ἐδόθησαν ἐκ τοῦ μαντείου (353). ἃ ἔσσι = ὄσα συμβαίνουσι (363-4). *δς εἰμι* = ποῖος εἶμαι (570). *εἰς οὗς* = εἰς ποῖους (967). *οἷς* = εἰς ταῦτα δὲ (989). *δς ἔσθ'* = ποῖος εἶναι (1152).
- δσιος** = καθαρός.
- δσον** = πόσον (868).
- δσπερ :** ἐν 898 ἡ σειρὰ εἶναι : τούτοισι τοῖς νόμοις ἀρμοσθῆσεται, οὗς περ αὐτὸς εἰσηλθ' ἔχων.

ὄστις—ποιὸς εἶναι (26). **οἴτινες** = ἀφ' οὗ σεις (261). **ὄστις** = οἶος δῆποτε (287).

ὄτις: ἐν 958 **ἀνθ' ὄτιου**—διότι.

ὄτοβος—κρότος ἰσχυρός.

οὔ: ἐπίρ. ἐδῶ λοιπὸν (19). **οὔ**=ὄπου (155 καὶ 1040 καὶ 1485).

οὐ γὰρ οὖν—διότι πράγματι δὲν (971).

οὐδείς: ἐν 933 ἢ σειρὰ εἶναι ἢ ἐξῆς: οὐδείς ζῆλος τῶν ἐμῶν ξυναίμων ἐμπέσοι ἂν αὐτοῖς.

οὐδέν: ἐν 567 **οὐδὲν πλέον μοι μέτεστιν** = ἐγὼ δὲν μετέχω καθόλου περισσότερον. Ἐν 583 **δι' οὐδενὸς ποιεῖ** = δὲν φροντίζεις καθόλου. Ἐν 772 **οὐδέν**—οὐδαμῶς, καθόλου δέν.

οὐδὲ ᾧδε—οὔτε οὔτω, καὶ οὔτω δέν, καὶ τότε δέν.

οὐκ ἔστι ἔθ'—οὐκέτι ἔστι, δὲν ὑπάρχει πλέον.

οὐκ ἔστιν ἐξ ὄτου—ἐξ οὐδενὸς (1576).

οὐκέτι—ὄχι πλέον. **ὅτε οὐκέτ' εἰμί**—ὅτε δὲν ὑπάρχω πλέον.

οὐκουν—οὔ.

οὐ μὴ ποτε—οὐδέποτε (172).

οὐμός—ὁ ἔμὸς (κρ.).

οὖν: ἐν 31 **μὲν οὖν**—πράγματι. Ἐν 173 **ἔτ' οὖν**;—ἀκόμη λοιπὸν; **οὐ γὰρ οὖν**—διότι πράγματι δὲν (971). **οὐδ' οὖν ἐάσω** = τοῦναντίον, οὐδὲ θὰ σ' ἀφήσω (1116).

οὐνεκα—ἐνεκα (22). **οὐνεχ'**—ἐπειδὴ (731). **οὐνεκα**—χάριν (τοῦ Θεσέως) 1319. **οὐνεκα**—ὄχι (1368).

οὐπερ (ἐπίρρ.)—ὄπου ἀκριβῶς.

οὐρανία—ταχεῖα, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ μέχρι τοῦ ἄλλου.

οὔτις: ἢ κλητ. **ᾧ οὔτις**—ᾧ φίλε, ᾧ σύ.

ἀψέ—ἀργά, βραδέως. **ὄψ' ἄγαν**—παρὰ πολὺ ἀργά.

ὄψις: εἰς ὄψιν—κατὰ τὸ φαινόμενον (576).

παγκευθῆς (ἦ)—ἡ κρύπτουσα τοὺς πάντας.

παγκρατής—παντοκράτωρ, πανίσχυρος, παντοδύναμος.

πάγος—βράχος, λόφος.

Πάγος Ἄρειος—τὸ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν δικαστήριον τοῦ Ἄρειου Πάγου, τὸ ὁποῖον ἐδίκασε τοὺς φονεῖς. Ποῖον ἐδίκασε πρῶτον; Καὶ τίνα σχέσιν ἔχει πρὸς τὰ ἐνταῦθα συμβαινόντα;

πάθαι (αἰ)—τὰ παθήματα (τοῦ Οἰδίποδος), δηλ. τὰ ἄλλα δυ-

στυχήματα καὶ ἡ τύφλωσις αὐτοῦ. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν «τὰ παθήματα μαθήματα».

παιδεύομαι : ἐν 561 *ἐπαιδεύθην κακός* = ἀνετράφην, ὥστε νὰ εἶμαι κακός, δυστυχῆς, ἄθλιος.

παιδοτρόφος : οὕτως ἐλέγετο ἡ ἐλαία, διότι ἦτο συνήθεια παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅποτε ἐγεννᾶτο παιδίον ἄρρεν, νὰ θέτωσι πρὸ τῶν θυρῶν ἀνηρητημένον στέφανον ἐλαίας, σημεῖον, ὅτι ὁ γεννηθεὶς θὰ ἠλείφετο δι' ἐλαίου εἰς τὰς παλαιστρας.

παῖς(ῆ) = κόρη. **παῖδων δυοῖν σοι** = ἐκ τῶν δύο σου κορῶν (811).

πάλαι = πρὸ πολλοῦ. Ἐν 753 *πάλαι τροφός* = παλαιὰ τροφός.

Ἐν 112 *χρόνῳ παλαιοί* = γέροντες.

παλαιάτος = (πάλαι φατός) πρὸ πολλοῦ εἰρημένος, παλαιός.

πάλιν = ὀπίσω. **πορεύεσθαι πάλιν** = νὰ φύγῃς ὀπίσω (ὅθεν ἤλθε) 80. **πάλιν αὔθις ἄφορος** = ἀφορηθεὶς πάλιν ὀπίσω (230).

παμμήκης : (γός) δυνατός, μεγαλόφωνος θρῆνος.

πάμμορος = πολὺ δυστυχῆς, δυστυχέστατος.

πανδίκως = ἐνδόξως, ἐν μάχῃ δικαίᾳ καὶ ἐντίμῳ (1279).

πάνταρχος = παντοκράτωρ.

παντόπτης = παντεπόπτης, ὁ τὰ πάντα βλέπων.

πανώλης = καταστρεπτικώτατος. Ἐν 1237 *πανώλης* = πανάθλιος.

παπαῖ : ἐπιφών. ὀδύνης, ποπώ! φεῦ!

πάρα : ἐν 803 *πάρεστιν*, εἶναι δυνατόν (1466).

παραμείβομαι = διέρχομαι πλησίον τινός.

παραπέτομαι : (παρὰ-πέτομαι = πετῶ) ἐν 710 *χερσὶ παραπιμένα* = πετῶσα, παραπλέουσα διὰ τῆς κωπηλασίας.

πάρανλος = πλησίον.

παρεγγυάω-ῶ = ὑπισχνοῦμαι. **παρηγγύα** = ἔλεγε δὲ ταῦτοχρόνως, ὑπισχνεῖτο.

πάρεμι : (παρὰ-εἶμι). ἐν 303 *παρέσαι* = θὰ ἔλθῃ, θὰ εἶναι παρών. Ἐν 719 *παρέσαι* = θὰ ἔλθῃ, θὰ προκύψῃ. Ἐν 1253:

πάρει = ἦλθες.

παρέρχομαι : ἐν 893 *ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι* = ἵνα μὴ περάσωσιν.

παρέχω : ἐν 1256 *παρέσχε* = παρέχουσι συνήθως, γίνονται πρόξενα. Ἐν 1162 *χάριν παρασχεῖ* = νὰ εὐχαριστήσῃ.

- παρίημι* = παραλείπω. *παρεῖς* (α) = παραλιπούσα, ἀφ' οὗ παραλείπω (361). *παρῆκεν* = μοὶ ἐπέτρηψε (569). *παρίεσαν* = ἐδέχοντο (590). *παρεῖς* = περιφρονήσας (τὸ μέτριον) 1192. *παρῆ* = παρέλθη, περάση (1205). *οὐκ ἂν παρείμην* = δὲν ἤθελον παρακαλέσει αὐτοὺς (νὰ πιστεύσωσι), δηλ. ἄς μὴ πιστεύσωσιν αὐτό, ἐγὼ δ' ὁμοῦ αὐτὰ εἶδον. Πρβλ. δέομαι καὶ παρίεμαι ἐν Πλάτ. Ἄπολ. Σωκρ.
- παρίσταμαι* : ἐν 907 *παρίστασαι* = ὑποδουλώνεις, κάμνεις ὑποχείρια. ἐν 1092 *σφῶν παρεστῶσαι* = ὑμῶν παρεστῶσῶν, παρουσῶν.
- πάροδος* : Οἱ στίχοι 117-251 ἀποτελοῦσι τὴν λεγομένην *πάροδον* τοῦ δράματος. Αὕτη εἶναι ἄσμα ἡδόμενον ὑπὸ τοῦ Χοροῦ, χορικόν. Τὰ χορικά ἐν γένει ἀποτελοῦσι τὸ λυρικὸν στοιχεῖον τοῦ δράματος. Τὸ πρῶτον δὲ τῶν χορικῶν ἐκάστου δράματος, ὅλον εἶναι καὶ τοῦτο, λέγεται *πάροδος*, διότι ἔδει αὐτὸ ὁ Χορὸς παρερχόμενος, δηλ. εἰσερχόμενος εἰς τὴν ὀρχήστραν τοῦ θεάτρου καὶ διερχόμενος πλησίον τῶν θεατῶν (τῆς α' σειρᾶς), ἕως νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του. Ὁ Χορὸς ἐνταῦθα σύγκειται ἐκ 15 Ἀθηναίων γερόντων, Κολωνέων.
- παρὸν* : τὸ ἐκ Θεοῦ δοθὲν σημεῖον (1502).
- πάρως* = πρὸ. *πάρως τοῦμοῦ πόθου* = πρὸ τοῦ ἐμοῦ πόθου, ἀντὶ τῆς ἰδικῆς μου ἀγάπης (416). *πάρως* = πρότερον (1691).
- πᾶς* : ἐν 1418 *πᾶσιν* = κατὰ τὴν κρίσιν πάντων.
- πᾶς τις* = ὁ καθείς, ἕκαστος. *πᾶς γάρ τις* = ἄλλ' ὁ καθείς.
- πάσχω* : ἐν 213 *τί πάθω* = τί νὰ κάμω. Ἐν 269 *παθῶν ἀντέδρων* = ἀνταπέδιδον τὰ παθήματα. Ἐν 272 *ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον* = ὑπ' αὐτῶν ὁμοῦ, ὑπὸ τῶν ὁποίων ὑλέφερον. Ἐν 944 *ἀνθ' ὧν πεπονθῶς* = ἀντὶ τούτων, τὰ ὁποῖα ἔπαθον.
- πάσχω κακῶς* = κακοποιοῦμαι, βλάπτομαι.
- πατὴρ* : τὰ πατὴρ = περὶ τοῦ πατρός (266). *οἱ τοῦ πατρὸς* = οἱ υἱοὶ (440).
- πατρῷος* = ὁ τοῦ πατρός, πατρικός. *πατρῶον ἄστυ* = εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν εἶχε καὶ ὁ πατὴρ του, τὴν πατρικὴν (295). *δόμους πατρῷους* = εἰς τὸν πατρικόν σου οἶκον (751).
- παῦλα* = παῦσις κακῶν, ἀνάπαυσις.

πεδῖον : ἐν 688 *πεδῖων στερν. χθονός* = διὰ τῆς πεδιάδος τῆς εὐρείας γῆς.

πέδον = ἔδαφος. τὸ *Καδμ. πέδον* = ἰὸ ἔδαφος τῶν Κ. (τὰς Θήβας) 378.

πεῖθω : ἐν 1414 *μὴ πεῖθε* = μὴ ζήτηί νά με πείσης. *πιθοῦ* = πείσθητι (1413). *πεῖθου* = ἄκουσόν μου (520). *πεῖθομαι* = καί ἐγώ σε ἀκούω (520). *πεισθῆναί τι μοι* = νά μ' ἀκούσης κάτι τί, νά μοι κάμης μίαν χάριν (1387).

πειράομαι-ῶμαι = ἐπιχειρῶ, δοκιμάζω.

Πειρίθους : ἰδὲ *Θησέως ξυνθήματα*.

πέλαγος : ἐν 1698 *πλήθος κακῶν*.

πελάζω = πλησιάζω.

Πέλας = πλησίον.

πελειάς = περιστερὰ.

Πέλοψ : ἰδὲ *Δωρὶς νᾶσος*.

πέμπω : ἐν 453 *πεμπόντων* (Προστ.) = ἄς πέμπωσιν. Ἐν 601 *πεμψαίαθ'* : πέμψαιντο = μεταπέμψαιντο ἄν = θὰ ἠδύναντο νά σε ζητήσουν, νά σε προσκαλέσουν.

πέπονθα : ἰδὲ *πάσχω*.

πέπων = μαλακός, ἥπιος, ἐξησθενημένος. Τὸ θηλ. *πέπειρα*. Ἐπὶ παρακλήσεως *πέπον* = καλέ μου (514).

πέρα = περισσότερον (ἐπὶ μέτρου), ἐπὶ τόπου *πέραν*. Ἐν 877 *πέραν περῶσι* = ἐπέρσαν πέρα, προῦχώρησαν πολὺ.

πέρασις = τέλος.

περᾶω-ῶ : ἐν 152 *περᾶς* = ὑπερβαίνεις τὸ μέτρον. ἰδὲ καὶ *πέρα*.

πέρθω = πορθῶ.

περιβλέπω = βλέπω περίε, ἐξετάζω.

πέτρος = λίθος. *πέτρα* = βράχος.

πέφυκα = ἔχω γεννηθῆ, εἶμαι ἐκ φύσεως.

πηγή : (μεταφορ.) χοή. *τρισάς γε πηγὰς* = τρεῖς χοάς, τρεῖς φορὰς (477).

πῆμα = πάθημα.

πημαίνω = βλάπτω. *εἰ πημανεῖς* = ἄν θὰ βλάψης. *ὁ πημήνας* = ὁ βλάψας.

πικρός : ἐν 614 *τὰ τερπνὰ πικρὰ γίννεται* = αἱ φίλαι γίνονται ἔχθραι.

πίνος = ῥύπος, λέρα.

πίνω : μέλλ. πίομαι = θὰ πίοω.

πίπτω : ἐν 393 **πέση** = δυστυχῆση.

πίσις = πεποίθησις. **πίσιν ἔχων** = ἔχων πεποίθησιν (941).

πίσιν = ὑπόσχεσιν (1591).

πιστὸν (τὸ) = τὸ ἐμπιστευτικόν, τὸ μυστικόν (1452).

πιστόομαι-οὔμαι = (ῥοκφ) ῥοκίζω. **οὔτοι ῥοκφ πιστώσομαι**

= δὲν θὰ σε ῥοκίσω (649). **πιστωθεῖς** = βεβαιωθεῖς (1030).

πιστός : ἐν 97 **πιστὸν πτερόν** = ἀσφαλῆς οἰωνός. Ἐν 625 **τὸ**

σόν... **πιστὸν** = τὴν πίσιν σου. Ἐν 1022 **πιστός** = ἔχων πε-

ποίθησιν. **πιστὸν** = ἄξιον πίστεως, πιστευτὸν (1304).

πίνω = πίπτω. **πίνω κακῶς** = δυστυχῶ.

πλάζομαι : ἐν 1206 **πλάχθη ἔξω** = εὐρέθη ἔξω.

πλανάομαι-ῶμαι : (μεταφορ.) διαδίδομαι. **φιλεῖ πλανᾶσθαι** =

συνήθως λέγονται, διαδίδονται (302).

πλανάτας : (δωρ.) πλανήτης.

πλανάω-ῶ = ἀπατῶ.

πλανήτης : ὁ περιπλανώμενος (Οἰδίπους), διότι ὡς φυγὰς καὶ

ἐπαίτης περιήρχετο διάφορα μέρη.

πλάνος = περιπλάνησις.

πλάτια : (δωρ.) ἡ πλάτη, τὸ πλοῖον. Ἡ σειρὰ ἐνταῦθα (710)

εἶναι = ἃ δ' εὐήμετρος πλάτια ἔκπαγλα ἄλια (ἐν ἄλι = ἐν τῇ

θαλάσσει) χερσὶ παραπτομένα θρόψκει (πηδᾶ, τρέχει).

πλεῖστα : ἐπίρρ. ἐν 713 **πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον** =

πλείστοις ἐπαίνοις εὐλογούμενον, παρὰ πολὺ ἐπαινούμενον.

πλέον = μᾶλλον περισσότερον (63).

πλῆθος = λαός.

πληθύω : (ἐπὶ λόγου) κυκλοφορῶ εἰς τὸ πλῆθος. **ὁ πληθύων**

λόγος = ὁ λόγος ὁ κυκλοφορῶν εἰς τὸ πλῆθος (375) **ὁ πλη-**

θύων χρόνος = τὸ γῆρας (921).

πλώσιμος = κατάλληλος εἰς πλοῦν, ταξειδεύσιμος.

ποδαπός = πόθεν εἶναι ἕκ τίνος πατρίδος.

πόθος = ἐπιθυμία ἀπόντος. Ἐν 331 **πόθοισι** = ἀπὸ πόθον; διότι

μ' ἐπεθύμησας; **σὺν πόθω...** **ἡ χάρις** = ποθῶ ταῦτά σοι χα-

ρίζεσθαι = ἐπιθυμῶ νὰ σοι κάμω αὐτὴν τὴν χάριν (1087).

πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις = ὑπῆρχε λοιπὸν (ὡς φαίνεται)

καὶ κακῶν ἐπιθυμία, εὐχάριστα ἦσαν καὶ τὰ βάσανα (καὶ ἐγὼ δὲν ἐγνώριζον αὐτὸ) 1653.

ποι—κάπου.

ποι: (ἐπὶ κινήσεως) **ποι φροντίδος**—εἰς ποίαν σκέψιν (166). **ποι φρενῶν ἔλθω**—ποῦ νὰ τρέξῃ ὁ λογισμὸς μου (308).

ποιᾶεν: (δωρ.) ποιῆεν (ἐκ τοῦ πόα, ποία, ποίη) —χλοερόν.

ποιέομαι-οὔμαι: μετοχ. **τὰ ποιούμενα**—αἱ πράξεις.

ποικίλος—πανοῦργος (ἐπὶ σκέψεως). **μηχάνημα ποικίλον**—πανοῦργος σκέψις.

πόλις: ἐν 47 **πόλεως δίχα**—ἄνευ τῆς θελήσεως τῶν πολιτῶν.

Ἐν 732 **εἰς πλεῖστον πόλεως**—περισσότερον τῶν ἄλλων πολιτῶν. Ἐν 870 **οὐκέτι νεμῶ πόλιν**—δὲν θὰ τὴν λογαριάζω πλέον ὡς πόλιν, ὡς κράτος.

πολύμοχθος—πολυβασανισμένος.

πολύπονος: ἰδὲ **πολύμοχθος**.

πολύς: ἐν 515 **τὸ πολὺ**—τὸ διαβόητον, πολὺ διαδεδομένον.

πομπός: ὁ στελλόμενος, ἵνα φέρῃ τινά, ἀπεσταλμένος. Ἐν 716 **οὐκ ἄνευ πομπῶν**—ὄχι ἄνευ ἀκολουθῶν. Ἐν 1010 **πομπὸν δέ με χωρεῖν**—συνδοδὸς δὲ ἐγὼ (ἐπιθυμῶ) νὰ ἔλθω.

πονέω-ῶ—κοπιάζω. **ποῦ πονεῖν**—ποῦ εἶναι νὰ κοπιάζουν (333), διατί δὲν κάμνουν αὐτὸν τὸν κόπον; Καὶ κατωτέρω 340 **πονεῖν τάδε**—νὰ ὑποφέρουν αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς κόπους. Ἐν 1385 **οἷς πονεῖον**—δι' ὅσα κοπιάζετε (δι' αὐτὸν ἐδῶ τὸν ἄνδρα).

πόνος: ἐν 1331 **ἐν ταύτῳ πόνῳ κακῶν**—ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιπόνοις κακοῖς.

πόντος: ποντία θύελλα (1639).

πορεύομαι: ἐν 111 **πορεύονται**—ἐρχονται. Ἐν 80 **πορεύεσθαι πάλιν**—νὰ φύγῃς ὀπίσω.

πορεύω: ἐν 1442 **πορευσάτω**—ἄς ὀδηγήσῃ, ἄς φέρῃ. Ἐν 1561 **πόρευσαν**—ἔφεραν.

πορίζω: ἄορ. β' ἔπορον. Ἐν 1427 **πόροι ἄν**—θὰ ἠδύνατο νὰ φέρῃ. Ἐν 1069 **πόροις**—εἴθε νὰ δώσῃς. Ἐν 1105 **πόροιεν**—εἴθε νὰ δώσωσιν.

πορσύνω—προμηθεύω.

πόρσω—πρόσω, ἐμπρός.

Ποσειδῶν : Ἐν Ἀττικῇ πλὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἐλατρεύετο τὰ μάλιστα καὶ ὁ Ποσειδῶν, αἶτε περιβροχομένης τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Κατὰ τὸν μῦθον ὁ Ποσειδῶν ἤρρισε πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν περὶ κατοχῆς τῆς χώρας ἐν Ἀκροπόλει καὶ ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἐθαυματουργήσεν ἀναδείξασα τὴν ἐλαίαν, ὁ δὲ Ποσειδῶν πλήξας διὰ τῆς τριαίνης τὴν γῆν ἔκαμε νὰ ἀναβλύσῃ θάλασσα. Τὰ ἔξνη τῆς τριαίνης τοῦ Ποσειδῶνος σφύζονται ἀκόμη ἐπὶ τοῦ βράχου ἐν τῷ ὑπογείῳ τοῦ Ἐρεχθείου καὶ ἐδεικνύοντο τὸ πάλοι εἰς τοὺς ἀναβαίνοντας εἰς Ἀκρόπολιν εἰς πίστωσιν τοῦ μύθου.

πότιμος : τοῦ κακοῦ πότιμου φυτευθεὶς = τῆς κακῆς ὥρας γέννημα (1297). **πότιμος** = μοῖρα, τύχη.

πότνια = δέσποινα. **πότνιαι** ἐλέγοντο πρὸ πάντων ἡ Δημήτηρ καὶ Κόρη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

ποτὰ μελίχια : τοιαῦτα ἦσαν χοαὶ μέλιτος καὶ γάλακτος προσφερόμεναι εἰς τοὺς ὑποχθόνιους θεοὺς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν.

πού = ἄν δὲν ἀπατώμαι (1047), ἴσως.

πράσσω = ἐνεργῶ. Ἐν 309 **εὖ πράξειεν ἄν** = θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπολαύσῃ εὐτυχίαν τινά.

πρεσβεύω : ἐν 1395 **πρεσβεύοντα** = ἐν ᾧ εἶμαι πρεσβύτερος.

πρέσβυς = γέρον.

πρό : ἐν 804 **πρὸ τῶνδε** = ἀντὶ τούτων. Ἐν 1122 **πρὸ τοῦμοῦ** (λόγου) = πρὶν νὰ ὁμιλήσῃς πρὸς ἐμέ, ἢ πρὶν νὰ σοὶ ὁμιλήσω ἐγώ. Τὸ δεύτερον προτιμότερον. Ἐν 1486 **πρὸ πολλῶν ἀσπίδων** = ἀντὶ πολλῶν ἀσπίδων (ὀπλιτῶν).

προβαίνω = προχωρῶ. Ἐν 833 **προβᾶθ'** = προβαῦτε, προχωρήσατε.

προβιβάζω = ὀδηγῶ τινα ἐμπρός.

προκλίνω = κλίνω ἐμπρός. Ἐν 198 **προκλίνας** : ἡ σειρὰ εἶναι ὧδε· προκλίνας εἰς ἐμὴν φιλίαν χέρα κ. λ.

προμηθεία : ἐν 1034 **τῆς ἐνδ.** **προμηθείας** = διὰ τὴν δικαίαν φροντίδα.

Προμηθεύς : εἰς τῶν Τιτάνων, υἱὸς Ἰαπετοῦ καὶ Κλυμένης. Λέγεται πυρφόρος, διότι ἔκλεψε τὸ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ παρέδωκεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν τεχνῶν, δι'

ὁ καὶ ἐτιμᾶτο ἐν Ἀθήναις διὰ λαμπαδηδρομιῶν τελουμένων ἐν Κεραμεικῷ. Βωμὸς αὐτοῦ ὑπῆρχεν ἐν Κολωνῷ.

προμηθία—προμήθεια, φροντίς. **σὴ προμηθία**—περὶ σοῦ προνοῦσα, διότι φροντίζω περὶ σοῦ (330).

προμνάομαι-ῶμαι—προβλέπω.

πρόμος: ἐν 875 **πρόμοι**—οἱ ἄρχοντες.

πρόνοια: ἐν 1161 **μή σοι πρόνοια ἢ φυλακτέα**—μήπως πρέπει νὰ φυλάξης πρόνοιαν, νὰ προνοήσης.

προξενέω-ῶ—ὀδηγῶ, δίδω χρησίμους ὀδηγίας. Τὸ ἔθιμον τῆς προσξενίας εἶναι παλαιότατον ἑλληνικόν. Αἱ Ἑλληνικαὶ πόλεις τὸ πάσαι, ἴδιον κράτος ἐκάστη ἀποτελοῦσαι, εἶχον προξένους, οἵτινες ἐφρόντιζον νὰ προασπίζωσι τὰ συμφέροντα αὐτῶν καὶ τῶν πολιτῶν ἐν τῇ ξένῃ. Ἐκ τῆς κυρίας ταύτης σημασίας ἡ λέξις μετέλεσεν εἰς τὴν τοῦ **παρέχειν ὀδηγίας**.

πρόπας—ἅπας.

προπάσχω—πάσχω προηγουμένως. **ἂν προπάθῃ**: ἂ ἂν προπάθῃ—δι' ὅσα πάθῃ τις προηγουμένως. Οὐδεὶς δηλ. τιμωρεῖται μοιραίως διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν τῶν ὅσων ἂν πάθῃ προηγουμένως· οὐδεὶς τιμωρεῖται ὑπὸ τῆς μοίρας, ἂν ἀνταποδώσῃ τὰ ἴσα, ὧν ἔπαθεν (226).

προπίπτω—προχωρῶ.

πρὸς: πρὸς θεῶν—δι' ὄνομα τῶν θεῶν. **πρὸς ἄνδρος**—ἐκ μέρους τοῦ ἀνδρός. **πρὸς ταῦτα**—ὅθεν. **πρὸς ταῖσδε**—σὺν ταύταις. **πρὸς δίκας τι**—δικαιολογίαν τινά.

προσαρκέω-ῶ—βοηθῶ.

προσβαίνω—προσέρχομαι. **οὐκ ἂν ποτε προσέβα**—οὐδέποτε θὰ προσήρχετο, θὰ ἐπάτει (124).

προσβάλλω (ἀνάγκη τινά)—ἀναγκάζω.

πρὸς βίαν—διὰ τῆς βίας.

προσδέρομαι—παρατηρῶ.

προσῆκω τινί—ἔχω ἔλθει πλησίον τινός.

προσθακέω-ῶ—ἱκετεύω. **ὁ προσθακῶν τήνδ' ἔδραν**—ὁ κάμνων τὴν ἱκεσίαν αὐτὴν ἐδῶ, ὁ οὕτως ἱκετεύων (1147).

πρόσθεν—πρότερον (πρὶν ἀπομακρυνθῆς τῶν ἀβάτων) 165.

προσθιγγάνω: **πρόσθιγέ νῦν μου**—πιᾶσέ με λοιπὸν (169).

προσκήνιον: ὁ πρὸ τῆς σκηνῆς τοῖχος μετὰ 3 πυλῶν, ὁμοίος

πρὸς τὸ τέμπλον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Τῶν 3 πυλῶν ἡ μεσαία ἐλέγετο **βασιλείος πύλη**, διότι ἐξ αὐτῆς ἐξήρχοντο οἱ βασιλεῖς καὶ ἤρωες τῶν δραμάτων, ἀναλογοῦσα πρὸς τὴν ὠραίαν πύλην τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ προσκηνίον ἦτο κεκοσμημένον καλλιτεχνικῶς.

προσοράομαι-ᾶμαι=προσβλέπω.

προσόψιος=ὁ ἐντελῶς φαινόμενος, καταφανής.

προσπίνω=ἱκετεύω.

προσπολέομαι-οῦμαι=προσέρχομαι, ὀδηγοῦμαι.

πρόσπολος (ῆ)=θεραπευτής, ὑπηρέτρια. Τὸ ἄρσ. **πρόσπολος** = λειτουργὸς (ὑπηρέτης) ἐν 1042, ἱερεὺς Δημήτρος. Ἰδὲ **τέλη**.

προσπυνθάνομαι=ἐξετάζω.

προστάτης=ὁ ἱστάμενος πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Θεοῦ, ἱκέτης.

προστείχω=προσέρχομαι. Ἐν 30 **προστείχοντα**=προσερχόμενον. Οὗτος ἦτο τῶν ἐν Κολωνῶ Ἀθηναίων τις.

προσιέλλομαι=βαδίζω. **προσιτάλης**=ἐβάδισας (20).

προσιθέμαι: ἐν 402 **θέλουσι προσθέσθαι σε**=θέλουσι νὰ σε βάλουν νὰ κατοικήσης. Ἐν 760 **προσθέσθαι χάριν**=νὰ μοι κάμης τὴν χάριν.

προστρέπω=ἱκετεύω.

προστρόπαιος: ἐν 1282 **προστροπαίους** = προστροπαίως, ὡς ἱκέτης.

προσφορὰ=ἐπαύξεισις.

προσφώνημα: ἐν 322 **δισσὰ προσφωνήματα** = δύο ὀνόματα.

Ἐν 882 **τὸ προσφώνημα** = τὴν φωνὴν σου.

προσχερῆζω=ζητῶ.

πρόσχωρος=γείτων. Ἐν 1051 **προσχώρων**=τῶν ἐπιχωρίων.

προσψαύω=πλησιάζω, πίνω.

πρόσω=μακρὰν ἐμπρός, εἰς μεγάλην ἀπόστασιν.

προτίθεμαι=προτιμῶ (417).

προτροπή=παράκλησις, ἱκεσία.

προὔπιτος (πρὸ ὀπίτῳς)=προφανής.

προφαίνομαι=κατάγομαι, γεννῶμαι. ὡς **τις προφανεῖσα**=ὡς τις καταγομένη, γεννηθεῖσα (243). **ποθοῦντι προφάνης**=ἦλθες, καθ' ἣν ὥραν σε ἤθελον (1467).

προφέρετατος=πρεσβύτατος.

περὸν—οἰωνός (97).

περωτός: θηλ. ἀντὶ *περωτῆ* (βροντή).

πήσσω: ἀόρ. ἔπτηξα—ζαρώνω ἐκ φόβου.

πτύσσω—περιπτύσσω τινά.

πτωχός: ἐν 744 τὸ θηλ. *πτωχός* ἀντὶ *πτωχή*. *πτωχῷ διαίτη*
= *πτωχῇ διαίτη*.

Πύθιαι ἀκταί: ὁ βωμὸς τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος. Οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Κρέοντος διευθυνόμενοι εἰς Θήβας ἔμελλον νὰ διέλθωσι τὴν ὁδόν, ἣτις ἐκ Κολωνοῦ ἔφερε πρὸς τὴν ἱερὰν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν Ἐλευσίνα, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς Οἰνόςης νὰ λάβωσι τὴν εἰς Θήβας ἄγουσαν. Τὸ πρῶτον σημεῖον, ὅθεν θὰ διέβαινον, ἦσαν αἱ πλησιέστερον κείμεναι Πύθιαι ἀκταί, τὸ ἱερὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, ἐν τῇ διόδῳ τῇ μεταξὺ Ποικίλου ὄρους καὶ Αἰγάλεω, σχεδὸν ὅπου σήμερον ἡ μονὴ Δαφνίου. Τὸ β' σημεῖον ἀπωτέρω κείμενον ἦσαν αἱ *ἀκταί Ἐλευσίνος*, αἱ λεγόμεναι «*λαμπάδες ἀκταί*».

πυκνόπτεροι: ποιητ. ἀντὶ *πυκναί*.

πύματος—ἔσχατος, τελευταῖος, ὡς ἐπὶρ. τελευταῖον. ἐν *πυμάτῳ*
= ἐν τέλει.

πυνθάνομαι—ἀκούω. *εἰ πυθόιατο*—ἂν ἤθελον ἀκούσει (912).

πυνθάνοι' ἄν = ἤθελες ἐρωτᾷ (984). *ἔραμαι πυθέσθαι* = ἐπιθυμῶ νὰ ἐρωτήσω, νὰ μάθω. Ἡ σειρὰ εἶναι: ἔραμαι πυθέσθαι τὰς δειλ. ἀλγηδόνος ἀπόρου φανείσας (509).

πύργοι: οὗτοι εἶναι οἱ τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως, διότι ἐπὶ Θεσείας δὲν ὑπῆρχεν ὁ περίβολος τῆς πόλεως ἀκόμη. Τὰ τεῖχη κατ' ἀποσιάσεις ἐπροστατεύοντο διὰ πύργων, τὸ δὲ μεταξὺ δύο πύργων διάστημα ἐλέγετο *μεταπύργιον*, εἶχε δὲ τοῦτο ἄνωθεν τὰς *ἐπάλλξεις*, κοινῶς *πολεμιστρεις*.

πυρφόρος: ἰδὲ *Προμηθεύς*.

πῶ—ἀκόμη.

πῶλος—τὸ νεογνὸν ἵππου. ἐνταῦθα—ἡμίονον (311). Ἐν 1055

πῶλων = ἵππων.

Ῥέα—ἡ Γῆ. *Ῥέας υἱός*—ὁ Ποσειδῶν.

ῥέζω—πράττω. *ῥεξας*—ἔπραξας.

ῥέω: μεταφορ. διαδίδομαι. Ἐν 257 *μάτην ῥεούσης* = μάτην διαδιδομένης (ἂν δηλ. αὐτὸς ἐκδιωχθῆ).

ῥῆμα = λόγος.

ῥιμφάροματος: (ῥίμφα-ἄρομα). Ἐν 1050 **ῥιμφαρμάτοις** = ῥίμφα (ταχέως) φευγόντων ἄρομάτων, ταχέως τρεχόντων.

ῤιπαί: τὰ ῤιπαῖα ὄρη τῆς Σκυθίας, ἐν γένει δὲ τὸ βόρειον μέρος τῆς γῆς, τὸ κεκαλυμμένον ὑπὸ νεφῶν καὶ ὀμίχλης καὶ μὴ φωτιζόμενον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ μένον ἐν νυκτὶ καὶ σκότει ἐπὶ μῆνας. Περὶ τούτου λέγει καὶ ὁ Ἄλκιμᾶν «ῤιπᾶν ὄρος, ἀνθέον ὕλα, νυκτὸς μελαίνας στέρον» (ἀποσπ. 51,645).

ῥοπή = τέλος (βίου).

ῥύσμαι = σφῆζω.

ῥύσιον = ἐνέχυρον, ἐγγύησις, τὸ ἀντί τινος ῥυόμενον, δηλ. ἐλκόμενον καὶ ἀντί τῶν προαρπασθέντων ἀρπαζόμενον. **ῥύσια ἐλαύνειν** = λαμβάνειν ἀνθαράγματα, ἐνέχυρα χρέους.

ῥυτῆρ = χαλινός. **ἀπὸ ῥυτῆρος** = ἀχαλινώτως, στὰ τέσσαρα.

ῥυτὸς = ὁ ῥέων. **ῥυτὰ ὕδατα** = τὰ ῥέοντα ὕδατα.

σαίνω: ἐπὶ κυνῶν = κινῶ τὴν οὐρὰν μου. Μεταφορ. χαιρετίζω διὰ τῆς κινήσεως τῆς χειρὸς ἢ μανδηλίου, μακροθὺν, ὡς οἱ ἀναχωροῦντες ἢ ἐρχόμενοι ἐξ ἄλλου μέρους. **σαίνει με** = με χαιρετίζει. Ἡ Ἰσμήνη ἐρχομένη ἔνευε διὰ τῆς χειρὸς τῆς πρὸς τὴν Ἀντιγόνην μετὰ φαιδρότητος (318).

σαφής: ἐν 622 ἀληθής· ἐν 785 **σαφεστέρων** = ἀληθεστέρων.

σεβίζομαι = σέβομαι.

σεβίζω: τιμαῖς σεβίζω = τιμῶ. **λιταῖς σεβίζω** = λίσσομαι, παρακαλῶ, ἱκετεύω.

σέβομαι: ἐπὶ παθητ. σημασίας **σέβοιτ' ἂν** (753) = θὰ ἠδύνατο νὰ τύχη σεβασμοῦ.

σέθεν: γεν. = σοῦ.

σέλας = φῶς, λάμψις (ᾔθεν σελήνη), ἀστραπή. Ταῦτα (σεισμός, ἀστραπή, βροντή, κεραυνός) ἐθεωροῦντο θεῖα σημεῖα, διὸ καὶ **διοσημαίαι** ἐλέγοντο.

σεμνός = σεβαστός. **σεμνὸν ὄνομα** = σεβαστὸν ὄνομα. **σεμνὰ τέλη** = ἱεραὶ τελεταί.

σεύομαι = τρέχω, ὄρμῶ. **συθεις** = ὄρμησας. **πάλιν συθῶμεν** = ἄς ὑπάγωμεν ὀπίσω (1678). Ἡ Ἀντιγόνη ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς τῶν.

σημαίνω—λέγω. **σημαίνει**—λέγε. **σημαίνων**—σημάντωρ, ἀρχηγός (700), βασιλεύς.

σθένος = δύναμις. **σθένει** = διὰ τῆς βίας.

σθένω = δύναμαι, **ισχύω**, εἶμαι **ισχυρός**. **σθένουσα** = ισχυρά.

σκαιοσύνα—ἀνοησία. **σκαιοσύναν φυλάσσω**—εἶμαι ἀνόητος, ἔχω ἀνοησίαν.

σκευή—στολή.

σκήπτρον: οὐκέτι μὴ ὁδοιπορήσης . . . ἐκ τούτων σκήπτρον—δὲν θὰ ὁδοιπορήσης πλέον, ὅσον ἀφορᾷ ταύτας (τὰς θυγατέρας σου), ἃς ἔχεις ὡς στηρίγματα (840).

σκληρός: σκληρὰ μαλθακῶς λέγων—σκληρὰς σκέψεις καλύπτων διὰ μαλακῶν λόγων (767).

σκοπέω-ῶ—σκέπτομαι. **λόγῳ σκοποῦσι**—διότι λογικῶς ἐσκέπτοντο (367).

σκοπὸς—ἀγγελιοφόρος. **σκοπὸς οἴχεται**—ἀνεχώρησεν ἀγγελιοφόρος τις. Ἐν 1077 τῷ **σκοπῷ** = ἐμοί, ὃς παρατηρῶ ὡς σκοπός.

Σκότος (ὀ) = προσωποποιήσις τοῦ σκότους τοῦ Ἄιδου. **Κόραι** Γῆς τε καὶ Σκότου ἦσαν αἱ Ἐρινύες ἢ Εὐμενίδες, θεαὶ τοῦ Ἄιδου τιμωροῦσαι καὶ διώκουσαι τοὺς κακοῦς. Εἰκονίζοντο ὡς εἰδεχθεῖς γραῖαι, ἔχουσαι κόμην ἐξ ὄψεων, αἱματώδεις ὀφθαλμούς, ὀξεῖς ὀδόντας, μετὰ γλώσσης προτεταμένης, μελανεῖμονες μετ' ἐρυθρᾶς ζώνης. Ἐν Ἀθήναις εἶχον ἱερὸν ἐν Κολωνῷ καὶ ἄλλο κάτωθεν τοῦ Ἀρείου Πάγου ΒΔ. τῆς Ἀκροπόλεως, προσεφέροντο δ' εἰς αὐτὰς ἄμνοι μέλανες καὶ σπονδαὶ ἄοινοι καὶ ἐνομίζοντο **πάνθ' ὀρῶσαι**, ἦσαν δὲ τρεῖς, Τισιφόνη, Μέγαιρα καὶ Ἀλητώ.

σπαρτός: κατὰ τὸν μῦθον ὁ Κάδμος ἔλθων εἰς τὸν τόπον τῶν Θηβῶν ἔπεμψε τινὰς τῶν περὶ αὐτόν, ἵνα φέρωσιν ὕδωρ ἐκ τινος πλησίον πηγῆς· ἐκεῖ ὅμως ἐφύλαττεν ὁ δράκων τοῦ Ἄρεως, ὅστις ἐφόνευσεν αὐτούς. Ἐπελθὼν τότε ὁ Κάδμος ἐφόνευσε τὸν δράκοντα καὶ τῇ συμβουλῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἔσπειρε τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ. Ἐξ αὐτῶν ἀνεφύησαν ἄνδρες ἔνοπλοι, οἵτινες ἀλληλομαχοῦντες ἐφονεύθησαν πάντες πλὴν πέντε. Οὗτοι ἐκλήθησαν **σπαρτοὶ** καὶ ἐξ αὐτῶν κατήγοντο οἱ Θηβαῖοι, οἵτινες διὰ τοῦτο ἐλέγοντο καὶ αὐτοὶ **σπαρτοί**, ὡς ἐν

1496. Τὸ ἀνάκτορον τοῦ Κάδμου εὐρέθη ἐν τῇ Καδμείᾳ, ἀκροπόλει τῶν Θηβῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τοιχογραφίαι ὅμοιαι πρὸς τὰς ἐν Κνωσῷ τῆς Κρήτης. Ἐντὸς αὐτοῦ εὐρέθησαν καὶ διάφορα κοσμήματα χρυσᾶ καὶ αἰχμαὶ βελῶν χαλκαῖ καὶ ἄλλα.

σπέρμα ὀμαιμον—τέκνον ἀδελφικόν, κόρη μου, ἀδελφή μου (328).

σπεύδω: μετὰ τοῦ βραδύς ἐν 305 **κ' εἰ βραδύς σπεύδει**—καὶ διστακτικὸς ἂν εἶναι.

στάσιμον: οὕτω λέγεται τὸ χορικόν, τὸ ὁποῖον ᾄδει ὁ Χορὸς μετὰ τὴν πάροδον, ὅτε πλέον ἔχει καταλάβει τὴν θέσιν του καὶ ἴσταται ἐν αὐτῇ. Τὸ δράμα τοῦ Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῷ ἔχει ἐν ὄλφ 4 στάσιμα (667, 1035, 1192 καὶ 1518).

στέγω—προφυλάττω. **πύργοι στέγουσι** (14)—προφυλάττουσιν (ἀπὸ τῶν ἐχθρικῶν προσβολῶν). Ὑπάρχει ὁμοίως καὶ γραφή **στέφουσιν**—στεφανώνουν, περιβάλλουν ἐν εἶδει στεφάνης.

στείχω—βαδίζω, ἔρχομαι. Ἐν 1132 **στείχοντι**—ὅτε ἠερόμηνη (ἐδῶ). Ἐν 1503 **στείχωμεν**—ἄς πηγαίνωμεν. **στεῖχε**—βάδιζε, φεῦγε.

στέλλω: οἴχεται στελῶν—ἀνεχώρησεν, ἵνα φέρῃ (296).

στόλος—ἐκστρατεία, ἀποστολή.

στενακτός—μετὰ στεναγμῶν, στενάζων.

στέργω—μένω εὐχαριστημένος, ἀρκοῦμαι. Ἐν 1075 **στέργω**—παρακαλῶ. Ἐν 1491 **στέργων ὁμοίως**—ἂν καὶ τὰ ἀγαπῶ.

Ἐν 518 **στέργον**—δέχθητι (νὰ τὸ ἀφηγηθῆς).

στερνοῦχος—εὐρύς. Ἐν 690 ἡ γῆ λέγεται στερνοῦχος μεταφορικῶς, διότι τὰ πεδία καὶ εὐρῆα μέρη λέγονται **στέργνα**, ὡς πάλιν λέγονται **αὐχένες** τὰ στενά.

στέφω: ἴδὲ **στέγω**.

στόμα: ἐν 130—τὴν συνήθη φωνήν. Ἐν 972 **εἰς στόμα**—εἰς λόγον. **εἰς τόδε ἀνόσιον στόμα**—εἰς τόσον ἀνόσιον λόγον, τόσον ἀνοσίως. Ἐν 1250 **πατρὸς στόμα**—τὸν πατέρα.

στόματος—δξύτης γλώσσης, εὐφράδεια.

στιγνός—μισητός.

συγγενής: συγγενεὶ χειρὶ—ὑπὸ ἀδελφικῆς χειρὸς (1360).

συγκομίζομαι—συλλέγω. **συγκομίζεται**—συγκομίζονται, δηλ. κάκεινα ἔξω (584).

- συγκυρέω-κυρέω** = συναντῶ. **συγκύρσαι** = νὰ συναντήσω (1377).
συγχωρητέα = συγχωρητέον (1399): δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρήσω-
 μεν (ἡμεῖς).
συθεῖς: ἰδὲ **σεύομαι**.
συλάω-ῶ = ἀρπάζω.
συλλαμβάνω: ἐν 1357 **συλλαβῶν** = ἀφ' οὗ λάβης μαζί σου.
συμβάλλομαι γνώμην = λέγω τὴν γνώμην μου (1332).
συμβάλλω: ἐπὶ ὀδῶν **συμβάλλουσιν** = ἐνοῦνται (892). Ἐν
 1440 **συμβαλὼν ἔχεις** = ἔχεις συμπεράνει.
συμπονέω-ῶ: Ἐν 1341 **εἰς τὸ συμπονεῖν** = ὡς πρὸς τὴν συμ-
 μετοχὴν εἰς τοὺς κόπους.
συμφορὰ: ἐν 252 **συμφορᾶς χάριν** (τὸ αἷτιον) = ἕξ αἰτίας τῆς
 δυστυχίας σας. Ἐν 1436 ἡ λ. **συμφορὰ** εἶναι μέση καὶ ση-
 μαίνει μέγα συμβάν. Ἰδὲ καὶ **ξυμφορὰ**.
σὺν: ἐν 1561 **σὺν χρόνῳ** = ταχέως.
συνεκσφύζω = βοηθῶ νὰ σωθῆ τις, προσπαθῶ νὰ σώσω βοηθῶν.
σύνθακος θρόνων = σύνθρονος.
συννοέω-ῶ = συλλογίζομαι, σκέπτομαι.
σύννομος = ὁ τρεφόμενος μετὰ τινος, σύντροφος, μάλιστα αἱ γυ-
 ναῖκες (ἀδελφαὶ καὶ σύζυγοι).
συνουσία = συνύπαρξις, διατριβὴ μετὰ τινος. Ἐν 646 **τῆς συ-
 νουσίας** = τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς, κατοικίας.
συνταλαιπωρέω-ῶ: **συνταλαιπωρεῖν τάδε** = νὰ ὑφίστανται μετ'
 ἐμοῦ αὐτὰς ἐδῶ τὰς ταλαιπωρίας (1177).
συντρέχω = τρέχω μαζί.
σφάλλομαι = ἀμαρτάνω. ὡς **νῦν μὴ σφαλῆς** = πῶς νὰ μὴ ἀμαρ-
 τήσης τώρα (75).
σφέ = αὐτόν.
σφί = σφίν, φσίσιν.
σφίν = ὑπ' αὐτῶν (442).
σφῶ = σεῖς οἱ δύο.
σφῶν παρεστῶσαι = ὑμῶν παρεστῶσῶν, ὅτε σεῖς εἶσθε πλη-
 σίον μου. **σφῶν δέ** = ἕξ ὑμῶν δέ (340). **σφῶν** = ὑμῖν (1408).
σφῶμαι = διατηροῦμαι.
σφῶ = φυλάττω
σῶς = σῶος.

- σωτήριος**: ἐν 485 **σωτήριον** = ὥστε εἶναι σῶν, ὥστε νὰ εἶμαι σῶος, νὰ σωθῶ.
- τά** = ἄ. **τάγε** = τὰ ὁποῖα βέβαια.
- τάλαινα** = δυστυχισμένη (ἐγώ).
- ταλακάρδιος** = δυστυχής.
- ταλάω-τλάω** = ὑπομένω. **τῶν τλασᾶν** (δωρ.) = τῶν τλασῶν, τῶν ὑπομεινασῶν, αἵτινες ὑπέμειναν.
- τάξις** = τάγμα, λόχος.
- ταρβέω-ᾶ** = φοβοῦμαι.
- τάσσομαι** = προστάσσομαι. **ταχθεῖς** = προσταχθεῖς.
- ταύτη** = οὕτως.
- τάχα** = πιθανόν, ἴσως. Ἐν 1061 **τάχ' ἐνδώσειν** = ὅτι ταχέως θὰ ἐνδώσουν, θὰ παύσουν (τὰ πάθη).
- ταχύρρωστος** = ταχέως κινουμένη (ῥωομένη).
- ταχύς**: κατηγορ. = ταχέως (305).
- τέκνον**: Αἰγέως. ὁ Θησεύς. Οὗτος ἦτο υἱὸς Αἰγέως, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πανδίωνος καὶ ἐγγόνου τοῦ Κέκροπος. Ὁ Αἰγεὺς ἐγέννησε τὸν Θησεά ἐκ τῆς Αἰθρας, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τροιζήνης Πιθθέως.
- τεκνόομαι-οῦμαι** = γεννῶ.
- τελειόω-ᾶ** = τελειώνω, φέρω εἰς τέλος.
- τελεσφόρος** = ἐπικερδής, ὠφέλιμος, ἀποτελεσματικός.
- τελευτα** (δωρ.) = τελευτή, τέλος. **ἐς τελευτὰν** = εἰς τὸ τέλος (ἔρχεται) 1201.
- τελευταία** (ἰδίως) = τὸ τέλος τοῦ βίου. ἔρω τὴν τελευταίαν = βαίνω πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου (1513).
- τελέω-ᾶ** = κάμνω, ἐκτελῶ. Ἐν 13 **τελεῖν** = νὰ κάμνωμεν (διότι ὁ ξένος ἀνάγκη νὰ ὑπακούῃ εἰς τοὺς νόμους τῆς χώρας, εἰς ἣν εὐρίσκεται, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία «σ' ἓνα τόπον ἤμουνα κι' ὅτι κάναν ἔκανα»). Ἐν 501 **εἶμι τελοῦσα** (μέλλον) = θὰ ὑπάγω νὰ τὰ ἐκτελέσω. Ἐν 413 ὡς **τελοῦντι** = διότι ἔχω σκοπὸν νὰ τὰς ἐκτελέσω. Ἐν 647 **τελοῦντί μοι** = ὑπισχνουμένω μοι, καθ' ὃν χρόνον ἐγὼ ὑπισχνοῦμαι. Ἐν 869 **δοκεῖς τελεῖν** = νομίζεις ὅτι θὰ ἐκτελέσῃς. Ἐν 872 **οὐ τελεῖ** = δὲν θὰ ἐκτελέσῃ. Ἐν 1063 **τελεῖ** = θὰ κάμῃ. Ἐν 1593 **τελεῖν** = ὅτι θὰ ἐκτελήῃ, θὰ ἐκτελέσῃς. Ἐκ τούτων βλέπομεν, ὅτι τὸ **τελῶ** εἶναι καὶ ἐνεστώσ καὶ μέλλον.

τέλη—τελευταί. Ἐν 1040 οὕτω λέγονται τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια **σεμνά τέλη**—σεβασταί, ἱεραὶ τελευταί. Τὰ μυστήρια ταῦτα ἦτο ἀπληροεὐμένον νὰ λέγονται εἰς τοὺς ἀμυήτους καὶ ἡ τιμωρία τῶν παραβατῶν ἦτο θάνατος. Ἐγίνετο δὲ ἡ ἀπαγόρευσις διὰ τῆς ἐπιθέσεως χρυσῆς κλειδὸς ὑπὸ τῶν ἱερέων ἢ τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὸ στόμα (τὴν γλῶσσαν) τοῦ μνουμένου, ὅπερ εἰσήμενε τὴν σιγὴν. Οἱ δὲ ἐν Ἐλευσίνι ἱερεῖς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἦσαν ἐκ τοῦ ἀρχαιοτάτου ἱερατικοῦ γένους τῶν Εὐμολπίδων, οὗ πρόγονος ὁ Εὐμόλοπος, ἐλθὼν ἐκ Θράκης εἰς Ἐλευσίνα, ἱερεὺς τῆς Δήμητρος καὶ Ἰδρυτῆς τῶν μυστηρίων. Ὁ ἀρχιερεὺς ἐλέγετο **ἱεροφάντης**, ἄλλοι Εὐμολπίδαί ἦσαν οἱ **ψάλται**, ἄλλος ἦτο **δαδοῦχος** καὶ ἄλλος **κῆρυξ**.

τέμενος—χώρος ἱερὸς τετιμημένος, δηλ. χωρισμένος τῶν ἄλλων κτημάτων, τῶν πέριξ, διὰ τάφρου ἢ χάνδακος καὶ ἀφιερωμένος εἰς τινα θεόν.

τέρμα: τῆς σωτηρίας. περιφρ. ἡ σωτηρία (μου) 718.

τερμία (χώρα)—εἰς αὐτὴν ἐπὶ τέλους τὴν χώραν. Δηλ. τὸ **τερμία** εἶναι κατηγορ.—ἐπὶ τέλους (89).

τερπνός: ἐν 614 **τερπνὰ πικρὰ**—αἱ φίλαι ἔχθραι.

τέρπομαι: ἐν 792 **εἰ τερποίμεθα** = ἂν ἠθέλομεν μένει εὐχαριστημένοι. Ἐν 1120 **τερφθεις**—διότι ἠῦχαριστήθης.

τέρπω: ἐν 1254 **τέρψαντα**—ἐπειδὴ ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ τέρψωσιν.

τέρψις—εὐχαρίστησις.

τέτροφα: προκμ. τοῦ **τρέφω**, ὅπερ ἰδέ.

τέχνη—τεχνικὸν ἔργον (470).

τηλικόςδε—εἰς τοιαύτην ἡλικίαν, τόσον ἡλικιωμένος.

τηλικόστος: θηλ. ἀντὶ **τηλικαύτη** ἐν 744—εἰς τοιαύτην ἡλικίαν.

τηνίκα—τότε.

τηνικαῦτα—τότε.

τητάομαι-ῶμαι—στεροῦμαι.

τί—διὰ τί (330).

τί γάρ; = ἀλλὰ τί; (538). **τί γάρ**; = διότι τί; (541) τί ἄλλο νὰ σε εἴπῃ κανεὶς; **τί γάρ**; = τί δηλαδὴ; (545).

τίθεμαί τι—κάμνω τι. **ἔθου φόνον πατρός**; = ἐφόνευσας τὸν πατέρα σου; (541). **εἰ ἔθου μῆκος τι λόγων**—ἂν κἄπως ἐμακρολόγησας (1120).

- τίθημι** : ἐν 478 **θῶ** = νά στήσω. Ἐν 857 **μὴ γὰρ θεῖέν με** = εἶθε νά μή με κάμωσι. Ἐν 851 **θήσεις μείζον ἑύσιον πόλει** = θά ἐπιβάλῃς εἰς τὴν πατρίδα σου μεγαλύτερον ἐνέχυρον, μεγαλυτέραν ἀποζημίωσιν (νά μοι δώσῃ). Ἐν 949 **τίθησι** = καθιστᾷ, κάμνει. Καὶ ἐν 921 **ἔθηκε τῆς ὁδοῦ** = σέ ἔκαμε νά ἔλθῃς (1468). **ὥς σοι τιθῆ** = ἵνα σοι δίδῃ (1487).
- τιθηνέομαι-οὔμαι** = ἐπιμελοῦμαι.
- τιθήνη** = τροφός. Ἐν 679 **τιθήναις** ἐννοεῖ τὰς Νύμφας, τὰς τροφούς τοῦ Διόνυσου, αἵτινες κατὰ τὸν μῦθον ἀνέθρεψαν τὸν Διόνυσον ἐν σπηλαίῳ ἐντὸς δασώδους κοιλάδος, ἣτις ἐλέγετο Νύσα, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Διόνυσος.
- τιμῆ** : ἐν 379 **τιμῆ** = μετὰ τιμῆς, ὡς νικηταί.
- τιμιωτάτη** = μεγίστης τιμῆς ἀξία.
- τίνομαι** = πληρώνω, ἐκδικουῦμαι.
- τίνω** = πληρώνω. **τὸ τίνειν** = ἡ πληρωμή, ἡ ἀπόδοσις.
- τίσις** = τιμωρία.
- τλάμων** : (δωρ.) τλήμων, ταλαίπωρος.
- τλήμων** = ταλαίπωρος.
- τοί** : μόριον = πράγματι (βεβαιωτικόν).
- τοι γὰρ** = διὰ τοῦτο.
- τοιῶδε** = τοιοῦδε, τοιοῦτοι.
- τόκος** = τέκνον.
- τοῦ** ; = τίνος ;
- τοῦκεῖθεν** (κρ.) = τὸ ἐκεῖθεν, πέραν.
- τοῦμφυλον** (κρ.) = τὸ ἔμφυλον, τὸ συγγενικόν, τὸ πατρικόν.
- τοῦν** (κρ.) = τὸ ἐν
- τοῦργον** (κρ.) = τὸ ἔργον. Ἐν 878 **τί τοῦργον** ; = τί συμβαίνει ;
- τοῦτ' αὐτὸ** = αὐτὸ ἀκριβῶς.
- τοῦτο μὲν** = ἀφ' ἐνὸς μὲν (438).
- τρέπομαι** : ἐς τί τρέψει ; = εἰς τί θά τραπῆς, τί θά κάμῃς ; (852).
- τρέφω** : πρkm. ἀμετάβ. τέτροφα. Ἐν 184 **τέτροφεν** = πέφυκε, τυγχάνει (τῇ πόλει).
- τρέω** = φοβοῦμαι. **τρέσητε** = φοβηθῆτε (1690).
- τρισός** : ποιητ. = τρεῖς.
- τροφεῖα** = τροφαὶ τοῦ βίου, τὰ πρὸς τροφήν ἀναγκαῖα.
- τροφή** : ἐν 328 **τρισάθλαι τροφαί** = τρισάθλαι ὑπάρξεις.

- Ἐν 336 **βίου τροφᾶς** = κατὰ τοὺς τρόπους τοῦ βίου. Ἐν 359 **τὴν σὴν τροφήν** = τὸν τόπον τῆς διαμονῆς σου. Ἐν 444 **τροφᾶς βίου** = τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἐν 1238 **τροφαῖς ταῖς σαῖσιν** = κάκιστα ἀποδεδωκέναι σοι θρεπτήρια, ὅτι παρὰ πολὺ κακῶς σε ἐγηροκόμησα. Παρ' Ἀθηναίους καθῆκον ἀπαράβατον ἐθεωρεῖτο τὸ γηροτροφεῖν τοὺς γονέας, ὁ δὲ παραβάτης τούτου κατὰ τοὺς νόμους ἦτο αἷτιμος. Ἐν 1573 **τροφήν** = γηροκομίαν.
- τυγχάνω** = ἐπιτυγχάνω. Ἐν 1539 **τύχοιμι ἂν λέξας** = θὰ ἠδυνάμην νὰ εἶπω, ἤθελον εἶπεῖ. Ἐν 1332 **τυγχάνεις βεβηκῶς** = τυγχάνεις νὰ εὐρίσκησαι, νὰ εἶσαι.
- Τυδεὺς** : υἱὸς Οἰνέως ἐκ Καλυδῶνος τῆς Αἰτωλίας, γαμβρὸς Ἀδράστου ἐπὶ θυγατρὶ καὶ πατὴρ τοῦ Ὀμηρικοῦ Διομήδους.
- τυραννεύω** = εἶμαι τύραννος, βασιλεύω.
- τύραννος** = βασιλεὺς.
- τύχη** : ἐν 1448 **τύχην ἐσθλήν** = κατὰ καλὴν τύχην.
- ὔλη** = δάσος. **κατ' ἀγρίαν ὔλην** = εἰς τὰ ἄγρια δάση.
- ὔμι** : (δωρ.) = ὑμῖν.
- ὑπεκτρέπομαι** = ἀποφεύγω. **ὑπεκτραποίμην ἂν** = ἤθελον ἀποφύγει, ἀρνηθῆναι.
- ὑπὲρ τ' ἐμοῦ** = καὶ δι' ἐμὲ (33).
- ὑπερθεν** : ἐν 1697 **ὑπερθεν** = ἀκόμη χειρότερα (τῶν ἀνοικονομήτων).
- ὑπερνοέω-ῶ** = τί ὑπερνοεῖς; τί ἄλλο εἶναι, περὶ οὗ σκέπτεσαι;
- ὑπερπονέω-ῶ** : ὑπερπονεῖτον = μετὰ κόπου ὑποφέρετε ὑπὲρ ἐμοῦ (243).
- ὑπέροτατος (βροσιῶν)** = ὑπεράνθρωπος.
- ὑπερφέρω** = ὑπερτεροῦ.
- ὑπὸ** : ἀντὶ τῆς **ἐν' χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις** = ἐν χλωραῖς βήσσαις (κοιλιάσιν).
- ὑπόβλητος** : ὑποκριτικός. **ὑπόβλητον στόμα** = ὑποκριτικὸν στόμα.
- ὑπουργία** = ὑληρεσία.
- ὑφηγητῆρ** = ὁδηγός.
- ὑφηγητής** = χειραγωγός, ὁδηγός.
- φαιδρός** = χαρούμενος, περιχαρής. **φαιδρὰ ἀπ' ὀμμάτων** = μετὰ φαιδρότητος ὡς φαίνεται (317).

- φαίνομαι** : ἐν 326 *πέφνησας* ; = ἔχεις ἔλθει, ἦλθες ; Ἐν 408 *ποίας ξυναλλαγῆς φανείσης* ; = ποίας συμπτώσεως (αἰτίας) γενομένης, διὰ ποίαν αἰτίαν ; ὑπὸ τίνος ; — Ἐν 718 *φαίνοιτ' ἄν* = θὰ ἠδύνατο νὰ φανῆ, νὰ προκύψῃ. Ἐν 965 *φανείς* = ἔλθων εἰς τὸ φῶς, γεννηθεῖς. Ἐν 1103 *πεφασμένην* = ὅτι δὲν ἔχει φανῆ, προξενηθῆ. Ἐν 1200 *ὄτε ἀναπέφνηε* = ὄτε ἀναφαίνεται.
- φαίνω** : ἐν 714 *φαίνειν* = νὰ ἀποδείξῃς ἀληθῆ.
- φατίζομαι** : ἐν 137 τὸ *φατιζόμενον* = κατὰ τὸ λεγόμενον, κατὰ τὴν παροιμίαν.
- φέρω** = λαμβάνω (6). *μὴ οὐχὶ φέρουσα* = χωρὶς νὰ φέρῃς (358). *ἐνεγκοῦ* = φέρε, κόμισον (468). *ἤνεγκον κακότατ'* = προυξένησα, ἔκαμον κακόν, ἔκακούργησα (521). *φέρων ἄν* = ὅστις θὰ ἠδύνασο νὰ εὔρῃς (754). *ἤνεγκον* = ὑπέφερα (955). *φερόμενον* = ἐν ᾧ ἐφέρετο, ἐν ᾧ ἐχάνετο (διὰ θανάτου ἀδύλου, ἀφανοῦς 1641). *τὸ ἐκ θεοῦ φέρον* = τὴν ἐκ θεοῦ τύχην, τὰ ἐκ θεοῦ προερχόμενα (1650).
- φεύγω** = εἶμαι φυγᾶς. Ἐν 821 *ποῖ φύγω* = ποῦ νὰ καταφύγω. Ἐν 1015 *οὗς φυγόντες* = διότι διέφυγον αὐτούς.
- φημί** = λέγω ναί, παραδέχομαι.
- φθέγγομαι** = λέγω.
- φθέγγμ' ἀναιδῆς** = ἀναιδέστατε. Ἐν 1158 *φθέγμα τοῦθ'* = ἡ φωνὴ αὐτῆ.
- φθίνω** = χάνομαι, ἔξαφανίζομαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
- φιλέω-ῶ** : ἐν 302 *φιλεῖ πλανᾶσθαι* = συνήθως λέγονται, διαδίδονται. Ἐν 768 *φιλεῖν ἄκοντας* = ν' ἀγαπᾶς ἀνθρώπους, οἵτινες δὲν θέλουν τὴν ἀγάπην σου. Ἐν 986 *εἶπερ ζῆν φιλεῖς* = ἄν πράγματι ἀγαπᾶς τὴν ζωὴν σου. Ἐν 1576 *τὸ φιλεῖν ἔσχετε* = ἠγαπήθητε.
- φίλος, η, ον** = ἀγαπητός, ἢ, ὄν. Ἐν 185 *τὸ φίλον* = τὸ ἀγαπητόν. Ἐν 247 *πρὸς ὅ,τι σοι φίλον* = δι' ὄνομα παντὸς ὅ,τι σοι εἶναι ἀγαπητόν. Ἐν 307 *οὐχ αὐτῷ φίλος* = ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτόν του. Ἐν 751 *φίλως εἰπὼν* = ἀφ' οὗ προσαγορεύσης (χαιρετίσης) φιλικῶς. Ἐν 806 *φίλους* = κατὰ τῶν ἀγαπώντων σε.
- φλαῦρον** = ἀνωφελὲς (393). *οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρα* = δὲν θὰ φέρωμεν (εἰς τὸ στράτευμα) κακὰς εἰδήσεις (1402).

φλέγομαι = καίομαι, λυπούμαι.

φλέγω = λάμπω, **φλέγει** = λάμπει (1434).

φόβα (δωρ.) φόβη = ἡ κόμη, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς. **ἐς ἄκραν φόβαν κρατὸς** = εἰς ἄκρας τρίχας τῆς κεφαλῆς (1433).

φόβημα = φόβητρον.

Φοῖβος : ὁ Ἀπόλλων ὡς θεὸς τοῦ φωτὸς = φωτεινός.

φορέω-ῶ = φέρω, ἔχω.

φράζω = λέγω.

φρῆν = νοῦς. **φύσας φρένας** = ὅτι ἔβαλες νοῦν (798). **τῆ αὐτοῦ**

φρενί = (νὰ εὐχαριστήσῃ) τὸν ἑαυτόν του (1163). **τῆμῃ**

φρενί = μετ' ἐμοῦ (1313). **φρενί** = μέσα σας (1599).

φρονέω-ῶ : ἐν 269 **φρονῶν** = ἐν συνειδήσει. Ἐν 784 **φρονῶ** = οἶδα, γινώσκω. Ἐν 1452 **φρονῶν** = ἔχων τὰς φρένας σου.

Ἐν 1693 **φρονῶ** = σκέπτομαι.

φρονίς = διανόημα, σκέψις. **εὐφάμου φρονίδος** = τοῦ σιωπηλοῦ διανοήματος (130). **ποῖ φρονίδος** = εἰς ποίαν σκέψιν (166).

φροῦδος : ἐν 659 **φροῦδα τἀπειλήματα** = χάνονται αἱ ἀπειλαὶ (ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν).

φυγή = διαφυγή. **φυγὴν δέ του** = διαφυγή δέ τινος (ἀνοσοῦ ἀνδρός) 278.

φυλακτέος, α, ον : ἐν 1161 **μῆ σοι πρόνοια ἦ φυλακτέα** = μήπως πρέπει νὰ φυλάξῃς πρόνοιαν, νὰ προνοήσῃς (περὶ τοῦ θεοῦ).

φυλλάς = τὰ φύλλα καὶ δένδρα δάσους, ἔπειτα τὸ δάσος.

φύομαι : τίς ἔφυς βροτῶν = τί ἄνθρωπος εἶσαι, ποῖος εἶσαι (201). **εἰ μὴ ἔφυν** = ἄν δὲν ἐγεννήθῃν ἐκ φύσεως (736). **μὴ**

φῦναι = τὸ νὰ μὴ γεννηθῇ τις (1202). **ῶν πέφυκας** = αὐτῶν,

ἔξ ὧν ἐγεννήθῃς, τῶν γονέων σου (903). **φῦναι** = νὰ γίνωσι,

νὰ ἀποβῶσιν (1416).

φύσις : ἐν 1175 **φύσιν** = τὸν πεφυκότα ὄξυν θυμόν.

φυτάλιμος : ἐκ τοῦ φυτάλιμος (φυτόν, φύταλος = ὁ ἐκ φύτης ἐκ γενετῆς τοιοῦτος, **ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλιμος** = ἄρα γε

καὶ ἦσο ἐκ γενετῆς (τυφλός) ;

φύτευμα = φυτόν.

φυτεύομαι = γεννῶμαι. **φυτευθεὶς τοῦ κακοῦ πότμου** = τῆς κακῆς ὥρας γέννημα (1297).

- φύω** = γεννῶ. **τὸν φύσαντα** = τὸν γεννήσαντα (425 καὶ 446).
φωνέω-ῶ = λέγω, ὁμιλῶ. **φωνούντων (ἡμῶν)** = ἄν σᾶς φωνάζομεν.
φῶς, φωτός (ὁ) = ἀνῆρ. **φωτῶν ἀθλίων ἱκτῆρια** = φῶτας (ἀνδρας) ἀθλίους ἱκέτας (τῶν θεῶν) 914.
χᾶ : (δωρ.) καὶ ᾶ = καὶ ἦ.
χαλάω-ῶ : ἐν 200 **χαλᾶς** = ὑποχωρεῖς. Ἐν 832 **χαλᾶν** = νὰ ὑποχωρήσης, νὰ τὴν ἀφήσης.
χαλκοβόας = μεγαλόφωνος. Ἴδὲ Ἄρης.
χάρις = εὐχαρίστησις. Ἐν 1460 ἀμοιβή. **δικαίαν χάριν** = δικαίαν ἀμοιβήν. Ἐν 847 **χάριν δούς** = ὑποχωρήσας.
χάρις ἢ χθονία = ἡ παρὰ τῶν ὑποχθονίων θεῶν ἐρχομένη χάρις (1703).
χᾶτέρα (δωρ.) **καὶ ἐτέρα** = καὶ οὕτω καὶ ἄλλως, καὶ εὐτυχῶς καὶ δυστυχῶς.
χειμάζω = φέρω χειμῶνα, καταιγίδα. **τοιαῦτα χειμάζοντος** = φέροντος τοιαύτην καταιγίδα, τρικυμίαν (1466).
χειμερία = τὸν χειμῶνα.
χειμών = κακοκαιρία.
χείρ : χερὶ = διὰ στρατοῦ (700).
χειρόσομαι-οὔμαι = νικῶμαι. **χειρωθείς** = νικηθείς. **ἐχειροῦ** = ἐξήτεις νὰ πάρης, νὰ βάλῃς ὁτιὸ χέρι (1000).
χεῦμα = ὕδωρ.
χέω : χέασθαι = νὰ χύσης, νὰ κάμῃς χοᾶς (475).
χθόνιος = ὁ ἐν τῇ χώρῃ. Ἐν 1565 **Ζεὺς χθόνιος** = ὁ ὑποχθόνιος, ὁ Πλούτων. **χθόνιος ἐστία** = ἡ ὑπόγειος κατοικία, ὁ τάφος.
χθῶν = ἡ γῆ, τὸ ἔδαφος, ἡ χώρα. **χθονὸς τῆςδε** = αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ ἐδάφους (57). **χθονὸς** = τῆς χώρας (447). **τῆςδε χθονί** = ὑπὸ αὐτῆς ἐδῶ τῆς χώρας (604). **σῆς χθονὸς** = τῆς πατρίδος σου (903).
χλωρός = πράσινος.
χοῆ : ποιητ. = τὸ ὕδωρ.
χορικόν : Οὕτω λέγεται τὸ ἄσμα τὸ ᾄδόμενον ὑπὸ χοροῦ (χοροφῶδία). Τὰ χορικά ἀπετέλουν τὸ λυρικὸν στοιχεῖον τοῦ δράματος.
χοράσομαι-ῶμαι = ἐπὶ χρησιμοῦ παθητ. χρησιμοδοτοῦμαι, δίδομαι

(ὡς χρησμός). *ἃ ἐχρησθη* = ὅσα ἐδόθησαν (ἐχρησιμοδοτήθησαν) 353.

χραίνω = μιαίνω.

χρέος = ἐνοχή (231). *χρέος* (248) πολύτιμον προᾶγμα.

χρεία = ἀνάγκη. *μὴ χρεία πολεμῶμεν* = νὰ μὴ πολεμῶμεν πρὸς τὴν ἀνάγκην (189).

χρεῶν : ὡς *χρεῶν* διαιτᾶσθαι = πῶς πρέπει νὰ ζῆ (919). *χρεῶν ἔστι* = χορή.

χρη = εἶναι ἀνάγκη. *εἰ χρεῖη* = ἂν ἤθελεν εἶναι ἀνάγκη (266).

χρηζῶ = ἔχω ἀνάγκην, χρειάζομαι, ἐπιθυμῶ (516). *ὧν χρηζοίς* = ὅσον ἤθελες ἔχει ἀνάγκην (771). *ἃ χρηζεις* = ὅσα θέλεις (907). *ἃ μὴ χρηζεις* = ὅσα δὲν θέλεις (1156). *χρηζει* = ἐπιθυμεῖ (1192). *χρηζει γὰρ* = τὸ ἐπιθυμεῖ πράγματι, ἐννοεῖται (1399). *ἔχρηζε* = ἐπεθύμει, ἤθελε (1662 καὶ 1670). *ἔχρηζες* = ἤθελες, ἐπεθύμεις.

χρησμός : *χρησμοῖσι* = διὰ τῶν χρησμῶν (961).

χρηῆσται : (κρ.) χορή ἔσται = θὰ εἶναι ἀνάγκη, θὰ πρέπει (502).

χρόνιος = μετὰ πολὺν χρόνον.

χρόνος : *χρόνω* = μετὰ πολὺν χρόνον (435. Ὡσαύτως καὶ ἐν 578).

τῷ χρόνω = μετὰ τὴν ἡλικίαν (797). *οὐ μακροῦ χρόνου* = μετὰ πάροδον ὄχι πολλοῦ χρόνου (814), ἐντὸς ὀλίγου. *χρόνω βραδύς* = ἐκ τοῦ γήρατος βραδύς (867), δυσκίνητος.

χρυσάνιος = χρυσοῦς (δωρ.) = χρυσαῖς ἡνίας ἔχουσα, χρυσηῖ.

χρυσανγής = ὁ λάμπων ὡς χρυσός. Ὁ κρόκος λέγεται οὕτω διὰ τὸ κίτρινον χρῶμά του.

χῶ (κρ.) = καὶ ὁ.

χώρα : τᾶςδε χώρας = ἧτις εἶναι αὐτὴ ἐδῶ ἢ χώρα (667). *ἐκεῖ χώρας* = εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς χώρας (781).

χωρέω-ῶ = χωροῖμ' ἂν = χωρήσω = θὰ ὑπάγω (505). *χωροῦντα* = βυθίζοντα (740). *χωρῶν ἀπειλεί* = χώρει καὶ ἀπειλεί, προχώρει καὶ φοβέριζε (1029). *χωρεῖν* = νὰ φύγωμεν (1587).

χωρίς = χωριστά. *χωρίς τό τ' εἰπεῖν* = ἡ σειρὰ εἶναι· «τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια ἔστι χωρίς». Δηλ. χωριστὸν (ἄλλο) προᾶγμα εἶναι τὸ εἰπεῖν πολλὰ (ἢ πολυλογία) καὶ ἄλλο τὸ εἰπεῖν τὰ καίρια (τὰ πρόποντα) 801.

χῶστις (κρ.) = καὶ ὅστις.

- χῶτι**: (κρ.)=καὶ ὅ,τι.
ψαύω=ἐγγίζω, πιάνω. **μὴ ψαύειν**=νὰ μὴ με πιάνης, νὰ μὴ μ' ἐγγίξῃς (848). **ψαύω καὶ δὴ**=οὐ πιάνω λοιπὸν (169).
πέγω: **πέγοις ἄν**=θὰ ἠδύνασο νὰ κατηγορήσῃς (968). **ψέξαιμί τι ἄν**=θὰ ἠδυνάμην νὰ κατηγορήσω κατὰ τι (1153).
ψεύδομαι: ἄορ. ἐψευσάμην=εἶπον ψεύματα, ἐξηπάτησα (1126).
ψευδοστομέω-ῶ=ψεύδομαι.
ψευδόφρημος=ψευδής.
ψεύδω=διαψεύδω. **μὴ ψεύσας**=μὴ διαψεύσας, ἐκτέλεσας (1471).
ψιλός: ψιλὸν ὄμμα=τὸν μόνον μου ὀφθαλμόν. Οὕτω λέγει ὁ Οἰδίπους ἐν 858 τὴν Ἀντιγόνην, ἣν εἰς χειραγωγεί αὐτὸν καὶ ἦτο τρόπον τινὰ τὸ μόνον ὄμμα αὐτοῦ.
ψυχή=ζωή (1299).
ὠγύγιος=ἀρχαιότατος. Αἱ Θῆβαι λέγονται οὕτως ἀπὸ Ὠγύγου, ἀνδρὸς αὐτόχθονος.
ὦδε=ἐδῶ (179). οὕτως αὐθαιρέτως (906).
ὠδίσ, ἴνος=ἡ κοιλοπονία τῆς πικτούσης γυναίκος.
ὠκυτόκος=ὁ ποιῶν τὰ πεδία ταχέως ἔγκαρπα (καρποφόρα).
ὦμοι=ἄχ!
ὦρα=φροντίς. **ὦραν ἔχω**=λαμβάνω φροντίδα, φροντίζω.
ὦς=ἵνα (11). διότι (32). ἐπειδὴ (45). **ὦς σε στήσωσι**=ἵνα σε βάλωσι νὰ κατοικήσῃς (397). **ὦς**=ἐπειδὴ (423). **ὦς**=διότι (600). **ὦς εἰδῶ**=ἵνα γνωρίζω (880). **ὦς χρεῶν**=πῶς πρόπει (919). **ὦς μὴ εἰδότη' αὐτὸν**=ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν γνωρίζω (1105). **ὦς τάχιστα** (ἐπιτατ.)=ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα (1204). **ὦς. . . εἴρπε**=πῶς ἔφυγε (1546).
ὦς=οὔτω.
ὦστε: τροπ.=ὥσάν (341).
ὠφέλέω-ῶ=βοηθῶ. Ἐν 434 **ὠφέλων**=βοηθῶν (ἐμέ, ὅπως ἀπολαύσω).
ὠφέλησις=ὠφέλεια, ὄφελος.
ὠφέλημα=ὠφέλεια.

ΜΕΡΟΣ Γ'

1. Ο ΠΕΡΙ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΜΥΘΟΣ

Ὁ Οἰδίπους ἦτο υἱὸς τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Λαίῳ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰοκάστης. Περὶ αὐτοῦ εἶχε δοθῆ χρησμός, ὅτι ἀνδρωθεὶς ἔμελλε νὰ φονεύσῃ τὸν πατέρα του Λαίῳ καὶ νὰ λάβῃ σύζυγον τὴν μητέρα του. Τοῦτου ἕνεκα οἱ γονεῖς του, ὡς ἐγεννήθη, ἐξέθηκαν αὐτὸν διὰ τινος ποιμένος εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, ἵνα γίνῃ βορὰ τῶν θρόνων καὶ θηρίων, ἀφ' οὗ ἔδασαν τοὺς πόδας αὐτοῦ, ὥστε νὰ δύναται νὰ κρεμασθῆ ἀπὸ τινος δένδρου. Ὁ ποιμὴν ὅμως λυπηθεὶς αὐτὸν ἔδωκεν εἰς τινα συνάδελφόν του, ὅστις ἔβροσκε τὰ ποιμνία τοῦ βασιλέως τῆς Κορίνθου Πολύβου, περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ὁ ποιμὴν οὗτος παραλαβὼν ἔφερε τὸ παιδίον εἰς Κόρινθον καὶ παρέδωκεν εἰς τὸν Πόλυβον, ὅστις ἅπαις ὦν ἀνέθρεψεν αὐτὸ ὡς υἱόν του, ἐκ δὲ τοῦ πάθους τῶν ποδῶν του, παθόντων ἐκ τοῦ δεσμοῦ οἰδήματα, ὠνόμασεν αὐτὸ Οἰδίποδα. Ἡμέραν τινά, συμποσίου γενομένου ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Πολύβου, τῶν συμποτῶν τις μεθύσθεις ἔβρισε τὸν Οἰδίποδα ὡς θετὸν υἱὸν τοῦ Πολύβου. Ὁ Οἰδίπους λυπηθεὶς διὰ τὴν ἔβρην ἤρρισε νὰ ἐρωτᾷ τοὺς γονεῖς του, ἂν πράγματι δὲν εἶναι υἱὸς τῶν ἐκεῖνοι ὅμως ἠρνήθησαν εἰς αὐτὸν τὸ πρᾶγμα καὶ κατηγόρουν τὸν ἔβρισαντα αὐτὸν ἀγανακτοῦντες. Ὁ Οἰδίπους μετὰ τοῦτο ἐφάνη εὐχαριστημένος πάντοτε ὅμως ἔκνιζεν αὐτὸν ὑποψία τις. Πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπ' αὐτῆς μετέβη εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν, ἵνα ἐρωτήσῃ αὐτὸ περὶ τῆς καταγωγῆς του· ἐκεῖνο ὅμως περὶ τούτου μὲν δὲν εἶπεν εἰς αὐτὸν τίποτε, συνεβούλευσεν ὅμως νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του, διότι θὰ φονεύσῃ τὸν πατέρα του καὶ θὰ λάβῃ γυναῖκα τὴν μητέρα του. Ὁ Οἰδίπους

ἀκούσας ταῦτα κατελήφθη ὑπὸ τρόμου, νομίζων δ' ὅτι πατρὶς αὐτοῦ ἦτο ἡ Κόρινθος, ἔλαβε τὴν ἀντίθετον ὁδόν, ἥτις ᾠδήγει εἰς Θήβας. Κατὰ τὴν ὁδὸν ὅμως ταύτην συναντηθεὶς πρὸς τὸν πατέρα του (ὅστις μετέβαινε μετὰ τινων σωματοφυλάκων εἰς Δελφοὺς ἐφ' ἀμάξης) καὶ εὗρεθεὶς εἰς στενὸν μέρος ἐφιλονίκησε πρὸς αὐτοὺς ζητοῦντας νὰ ὑποχωρήσῃ ὁ Οἰδίπους, ἵνα περάσωσιν αὐτοί, καὶ συμπλακείῃ πρὸς αὐτοὺς ἐφόνευσε πάντας πλὴν ἑνὸς φυγόντος. Οὕτως ἐπληρώθη τὸ ἓν μέρος τοῦ χρησμοῦ. Μετὰ τοῦτο ἐφθασεν εἰς Θήβας. Ἐκεῖ ἦτο ἡ Σφίγξ, τέρας ἔχων σῶμα μὲν λέοντος, στήθος δὲ καὶ κεφαλὴν κόρης καὶ πτέρυγας ἀετοῦ. Αὕτη ἴσταμένη ἐπὶ βράχου προέτεινε εἰς τοὺς διαβάτας αἰνίγματα καί, ἐπειδὴ οὗτοι δὲν ἠδύναντο νὰ λύσωσιν αὐτά, κατέτρωγεν αὐτούς. Οὕτως αἱ Θῆβαι ἔπασχον φοβερὰ ἐξ αὐτῆς. Τοσαύτη δὲ ἦτο ἡ φθορὰ αὐτῶν, ὥστε ὁ κυβερνῶν τὴν πόλιν γυναικάδελφος τοῦ φονευθέντος Λαῖου, Κρέων, εἶχε προκηρύξει, ὅτι εἰς τὸν δυνάμενον νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς Θηβαίους ἀπὸ τοῦ τέρατος ἐκεῖνου ἔδιδε τὸν θρόνον καὶ γυναῖκα τὴν χήραν βασιλίσσαν Ἰοκάστην. Ὅτε ἐπλησίασεν ὁ Οἰδίπους εἰς τὰς πύλας τῶν Θηβῶν, ἡ Σφίγξ προέτεινε εἰς αὐτὸν νὰ λύσῃ τὸ ἐξῆς αἶνιγμα :

τί τετράπουν, δίπουν, τρίπουν.

Ὁ Οἰδίπους ἀποκρινόμενος εὐφρῶς εἶπεν, ὅτι τοῦτο εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις, ὅταν εἶναι νήπιον, βαδίζει διὰ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν, ἐπομένως εἶναι τετράπουν, ὅταν δὲ μεγαλώσῃ, βαδίζει μόνον διὰ τῶν ποδῶν, ὥστε εἶναι τότε δίπουν· ὅταν τέλος γηράσῃ, μεταχειρίζεται καὶ βακτηρίαν, ἐπομένως γίνεται τρίπουν.

Ὡς ἤκουσε ταῦτα ἡ Σφίγξ, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ ὕψους, ὅπου ἴστατο, καὶ ἐφονεύθη. Οὕτως ἀπηλλάγησαν αἱ Θῆβαι τοῦ καταστρεπτικοῦ τέρατος, ὁ δὲ Οἰδίπους κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Κρέοντος ἔλαβε τὸν θρόνον τῶν Θηβῶν καὶ γυναῖκα τὴν χήραν βασιλίσσαν, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ, ὅτι αὕτη ἦτο μήτηρ του. Ἐκ τοῦ ἀνοσίου δὲ τούτου γάμου ἐγεννήθησαν δύο υἱοί, ὁ Πολυνείκης καὶ Ἐτεοκλῆς, καὶ δύο θυγατέρες, ἡ Ἀντιγόνη καὶ Ἰσμήνη.

Οἱ θεοὶ ὅμως ὠργίσθησαν διὰ τὸ γενόμενον ἀνοσιούργημα, τὴν δὲ ὀργὴν των ἐξεδήλωσαν διὰ λοιμοῦ, ὅστις κατέστρεφε τὰς Θήβας. Ὁ Οἰδίπους ὡς ἀγαθὸς βασιλεὺς φροντίζων περὶ τῆς

σωτηρίας τοῦ λαοῦ του ἠρώτησε τὸ μαντεῖον περὶ τῆς αἰτίας τοῦ κακοῦ, τὸ δὲ μαντεῖον ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ Ἄπολλων εἶναι ὤργισμένος διὰ τὸν φόνον τοῦ Λαίου καὶ ἀπαιτεῖ νὰ ἐκδιωχθῆ ἔκ Θηβῶν ὁ ἐν αὐταῖς εὐρισκόμενος φονεὺς αὐτοῦ. Ὁ Οἰδίπους τότε ἐπιδίδεται εἰς ἔρευναν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ φονέως καὶ πρὸς μεγίστην αὐτοῦ κατάπληξιν ἀποκαλύπτει, ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ φονεὺς καὶ ὅτι ὁ Λαῖος ἦτο πατὴρ του, ἡ δὲ Ἰοκάστη μήτηρ του. Τούτων ἀποκαλυφθέντων, ἡ μὲν Ἰοκάστη ἀπαγχονίζεται, ὁ δὲ Οἰδίπους ἐξορύσσει τοὺς ὀφθαλμούς του, ἀναλαμβάνει δὲ τὴν βασιλείαν ὁ Κρέων ὡς ἐπίτροπος τῶν ἀηλίκων Πολυνεῖκους καὶ Ἐτεοκλέους. Ὁ Οἰδίπους ἀπῆτει συγχρόνως νὰ ἐκβάλουν αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας, ἀλλ' ὁ Κρέων παρὰ τὸν περὶ τοῦ φονέως τοῦ Λαίου χρησιμὸν δὲν ἐτόλμησε νὰ ἀτελέσῃ τὸν εὐεργέτην τῆς πατρίδος. Οὕτω παρῆλθον ἔτη πολλά, καθ' ἃ ἐξηκολούθει νὰ βασιλεύῃ ὁ Κρέων, διότι οἱ υἱοὶ τοῦ Οἰδίποδος ἐπέτρεπον τοῦτο, ἵνα μὴ ἀναφῆ μεταξὺ αὐτῶν ἔρις. Ὁ Οἰδίπους ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἤδη ἡσυχάσει, διότι κατενόησεν, ὅτι εἶχε τιμωρήσει ἑαυτὸν ἀσχηρότερον τοῦ δέοντος διὰ τὰ ἀκούσια αὐτοῦ ἁμαρτήματα, ἠδ' ἡσυχαστεῖτο δὲ νὰ μένῃ ἐν τῇ πατρίδι, ὅτε ὁ Κρέων αἰφνιδίως ἐκτελῶν τὸν παλαιὸν τοῦ μαντείου χρησιμὸν ἔξεδιώξεν ἐκ τῆς χώρας αὐτόν, γέροντα ἤδη καὶ ἐξησθηνημένον. Οὕτως ἐκδιωχθεὶς ὁ Οἰδίπους ἐκ Θηβῶν καὶ χειραγωγούμενος ὑπὸ τῆς θυγατρὸς του Ἄντιγόνης φεύγει καὶ γενόμενος ἐπαίτης καὶ φυγὰς πλανᾶται ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ἐν ᾧ οἱ υἱοὶ του ἐγκαταλείπουσιν αὐτὸν χωρὶς νὰ φροντίσωσι καθόλου περὶ αὐτοῦ, ἡ μόνη δ' αὐτῶν φροντίς εἶναι, ποῖος νὰ καταλάβῃ τὸν θρόνον. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Οἰδίπους ὀδηγούμενος, ὡς εἴπομεν, ὑπὸ τῆς Ἄντιγόνης, ἐν πενιχρᾷ περιβολῇ καὶ ἀπηργιωμένον τὴν ὄψιν, φθάνει εἰς Ἀθήνας, εἰς τὸν Κολωνόν*, δέκα σταδίους (δηλαδὴ ἡμίσειαν ὥραν σχεδόν) ἀπ' αὐτῶν, (ιδὲ καὶ εἰκόνα αὐτοῦ) καὶ καθίζει χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὸν τόπον εἰς τὸ ἐκεῖ ἄλσος τῶν Ἐρινύων, τὰς ὁποίας οἱ Ἀθηναῖοι κατ' εὐφημισμὸν ἐκάλουν Εὐμενίδας καὶ σεμνάς θεάς. Ἐνταῦθα ὑποθέτει ὁ Σοφοκλῆς τὸν Οἰδίποδα καθήμενον, ἐν τῷ δράματι αὐτοῦ τούτῳ, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὠνομάσθη τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ **Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ** (ιδὲ καὶ Κολωνὸς ἐν τῷ Λεξιλογίῳ).

2. ΧΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ὁ Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶν εἶναι τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ Σοφοκλέους, φαίνεται δ' ὅτι ἐδιδάχθη περὶ τὸ 411 π. Χ. τὸ πρῶτον, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ ποιητοῦ ἐδιδάχθη τὸ δεύτερον τῷ 402 π. Χ. ὑπὸ τοῦ ἐγγόνου του Σοφοκλέους τοῦ Ἀρίστωνος.

3. ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ὁ Σοφοκλῆς εἰς τὰ δράματά του ἔκαμνε χρῆσιν τριῶν ὑποκριτῶν, πρωταγωνιστοῦ, δευτεραγωνιστοῦ καὶ τριταγωνιστοῦ. Ἐνταῦθα τὸν Οἰδίποδα ὑπεδέυτο ὁ πρωταγωνιστής, τὴν Ἀντιγόνην ὁ δευτεραγωνιστής, τὸν δὲ ξένον, τὸν Πολυνείκη καὶ τὸν ἄγγελον ὁ τριταγωνιστής. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπολείπονται ἀκόμη δύο πρόσωπα, τὸ τῆς Ἰσμήνης καὶ τοῦ Κρέοντος, ὁ Σοφοκλῆς ἔκαμνε χρῆσιν καὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ. Τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ὑπεκρίνετο ὁ ὑποκριτὴς οὗτος, ἐλέγετο **παραχορήγημα**: «εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτὴς τι παραφθέγγαιτο, τοῦτο παραχορήγημα ὀνομάζεται» Πολυδ. Δ', 110.

I. Πρότασις: (πρόλογος, πάροδος). Αὕτη ἐκθέτει τὴν κατάστασιν τοῦ Οἰδίποδος καὶ τὸν τόπον τοῦ δράματος. Ἡ καταπάτησις τῆς ἱερότητος τοῦ χώρου γίνεται ἀφορμὴ τῆς ἀνανακτήσεως τοῦ ξένου καὶ τοῦ Χοροῦ κατὰ τοῦ Οἰδίποδος διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ καὶ οὕτω προκαλεῖται ὁ φόβος περὶ τῆς τύχης του, ἅμα δὲ καὶ ὁ οἶκτος πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν δυστυχίαν του.

II. Ἐπίτασις: Ἡ πράξις ἐξελίσσεται δι' ἀντιθέτων σκηνῶν.
α') Ἐπιμονὴ τοῦ Χοροῦ πρὸς ἐκδίωξιν τοῦ Οἰδίποδος ὡς ἐναγοῦς. Πρόσκλησις Θεσέως. Ἄφιξις Ἰσμήνης καὶ εἰδήσεις αὐτῆς. Ἄρὰ τοῦ Οἰδίποδος κατὰ τῶν υἱῶν του. Συμβουλὴ Χοροῦ. Καθαρισμὸς (α' ἐλεισόδιον, κομμάτια). β') Ἄφιξις Θεσέως. Σκοπὸς ἀφίξεως Οἰδίποδος. Παραδοχὴ αὐτοῦ ὑπὸ Θεσέως (β' ἐλεισόδιον, α' στάσιμον).

III. **Κορύφωσις**: (ἐπεισόδιον γ', στάσιμον β'.) Ἐπιφάνεια Κρέοντος. Αἰτιολογία αὐτοῦ καὶ Οἰδίποδος. Χρησὶς βίας. Θεσέως ἐπέμβασις.

IV. **Περιπέτεια**: 1). (δ' ἐπεισόδιον, γ' στάσιμον). Σωτηρία καὶ ἐπάνοδος τῶν κορῶν τοῦ Οἰδίποδος. Εὐχαριστίαι αὐτοῦ πρὸς Θεσέα. Ἀπόκρισις τοῦ Θεσέως.

2). (ε' ἐπεισόδιον). Ἐπιφάνεια Πολυνείκου. Ἀποπομπὴ αὐτοῦ· θρηνολογία αὐτοῦ καὶ Ἀντιγόνης.

3). (Κομμάτιον, σ' ἐπεισόδιον, δ' στάσιμον). Προσήμανσις τοῦ τέλους τοῦ Οἰδίποδος. Πρόσκλησις Θεσέως. Ἀνάδειξις τοῦ Οἰδίποδος καὶ παραγγελίαι. Ὑπόδειξις ὑπ' αὐτοῦ τοῦ χώρου τῆς ταφῆς του.

V. **Καταστροφή**: (ἔξοδος). Αὕτη διαιρεῖται εἰς τρία, α') ἐπικλόν μέρους, β') κομμόν, γ') ἀναπαίστους. Ἐπιφάνεια τοῦ θανάτου τοῦ Οἰδίποδος. Οἰμωγὴ. Συμβουλαὶ Θεσέως καὶ ὑποσχέσεις. Ἐξοδος Χοροῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Εν Αθήναις, τῆ 28 Ἰουλίου 1930

Ἀριθ. Πρωτοκ. 37.434

Πρὸς

τοὺς κ.κ. Ἰω. Κολλάρον καὶ Σιαν, ἐκδότας.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι, δι' ὑμετέρας τανταρίθμου καὶ ἀπὸ 23ης Ἰουλίου 1930 Πράξεως, καταχωριοθείσης ἐν τῷ ἐπ' ἀριθ. 86 τῆς 15ης Ἰουλίου 1930 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεύχος Β'), ἐνεκρίθη, συμφώνως τῷ Νόμῳ 3438, τὸ ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθὲν πρὸς κρίσιν διδακτικὸν βιβλίον τοῦ κ. Ν. Μπαζεβανάκι «Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ διὰ τὴν ἕκτην τάξιν τῶν ἐξαταξίων Γυμνασίων», διὰ πέντε σχολικὰ ἔτη, ἅτοι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930—1931 ἕως τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1934—1935, ἐπὶ τὸν ὅρον ὅπως κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει καὶ ἐκτελεσθῶσιν αἱ ὑπὸ τῆς οἰκίας Ἐπιτροπῆς ὑποδειχθεῖσαι τροποποιήσεις.

Ὁ Ὑπουργὸς

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ἈΡΘΡΟΝ 9ον τοῦ ἀπὸ 26ης Ἰουλίου 1929
Προεδρικοῦ Διατάγματος.

«Τὰ διδακτικά βιβλία τὰ πωλούμενα μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς των ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέρα κατὰ 20%, τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἀνευ βιβλιοσήμου τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς διαπάνης συσκευῆς, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἐπὶ τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ ἐξωφύλλου ἐκτυποῦται τὸ παρὸν ἄρθρον.»

